

தமிழ் மொழி விளக்கம்

வித்தியா பிரசுர சபையாரால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு
வித்தியாதிபதியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

தமிழ் மொழி விளக்கம்

இரண்டு பகுதிகள் அடங்கியது.

J. S. C., G. C., E. வகுப்புகளுக்கும்
பொதுத் தேர்வுகளுக்கும் ஏற்ற
புதிய தமிழ் மொழிப் பயிற்சி

•

ஆக்கியோன் :

க. கயிலாயநாதன், B. A., DIP.-IN-ED.

உதவி அதிபர்,
வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரி,
சித்தன்கேணி.

பேராசிரியர்

டாக்டர் மு. வரதராசன், M. A., M. O. L., PH. D.

அவர்களும்

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவாசிரியர் கலாசாலையின்

இளைப்பாறிய அதிபரும்,

இலங்கை அரசாங்க மொழிக் குழு (தமிழ்)

மேற்பார்வையாளருமான

சி. சுவாமிநாதன், B. A.

அவர்களும்

அணிந்துரைகள் அடங்கியது.

1958

உரிமை ஆக்கியோனுக்கே]

[விலை ரூபா 3-50

FIRST PUBLISHED — 1953

REVISED EDITION — 1954

REPRINTED — 1955

— 1958

[All Rights Reserved by the Author]

தமிழ்ப் பேராசிரியர்
டாக்டர் மு. வரதாசன், M. A., M. O. L., PH. D.
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

பழைய முறைப்படியே தமிழிலக்கணம் கற்றலால் நன்மை பல உண்டு; ஆயின் இன்று அவ்வாறு கற்பதற்கு உரிய வாய்ப்பும் ஆற்றலும் மாணவர்க்குக் குறைந்து வருகின்றன. அன்றியும், அவ்வாறு கற்றலால் தீர்வுகளுக்குரிய அளவு பயிற்சி நிரம்பப் பெறுதலில்லை. ல-ழ-ள, ர-ற, ண-ன வேறுபாடுகளும், வாக்கிய அமைப்பும், குறியீடுகளும் புது முறையாகக் கற்றுப் பயிற்சி பெற வேண்டியனவாக உள்ளன. கடிதம் வரைதல், சுட்டுரை வரைதல், சுருக்கி எழுதல், மொழிபெயர்ப்பு முதலியன இக்காலத்துக் கல்வி முறைக்கு இன்றியமையாதனவாக ஆகிவிட்டன.

இந்நிலையில் திருவாளர் க. கயிலாயநாதன், பி. ஏ. அவர்கள் தமிழ் மொழி விளக்கம்' என்னும் இந்நூலை ஆக்கியளித்திருப்பது, தமிழ் கற்போர்க்குப் பெரியதோருதவியாகும். இவ்வாசிரியர் விதிகளைத் தெளிவுற விளக்கியிருத்தலோடு, பற்பல வகையான பயிற்சிகளும் உடனுடன் சேர்த்திருத்தல் மிக்க பயன்தரும் முறையாகும். நூலமைப்பு, சுவைபடு வகையில் உள்ளது; எளிமையாகவும் உள்ளது. எடுத்துக்காட்டு முதலியன பொருந்த அமைந்துள்ளன. ஆதலின் மாணவ ருலகம் இதனைப் பெரிதும் போற்றும்மென நம்புகின்றேன்.

ஆசிரியரின் முயற்சியும் தமிழ்த் தொண்டும் மேன்மேலும் வளர்க.

மு. வரதாசன்

சென்னை }
நந்தன, பங்குனி }

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவாசிரியர் கலாசாலையின்

இளைப்பாறிய அதிபரும்

இலங்கை அரசாங்க மொழிக் குழு (தமிழ்)

மேற்பார்வையாளருமான

திரு. சி. சுவாமிநாதன், B. A. அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

தமிழ் மொழி விளக்கம்' என்னும் பெயரையுடைய இந்நூல் பொதுவாக உயர்தர வகுப்புக்களில் தமிழ் கற்கும் மாணவர் பொருட்டும், சிறப்பாக ஆங்கில பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்கும் மாணவர் பொருட்டும் ஆக்கப்பட்டதொரு நூலாகும். இதுபோன்று ஏனைய சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன வாயினும், அவை இதன் நோக்கத்தையேனும் கருத்து விரிவையேனும் உடையனவல்ல; மேல் வகுப்புப் பாடத்திட்டங்களைத் தழுவி எழுதப்பட்டனவுமல்ல. எடுத்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு விஷயமும் இலகுவில் விளங்கக்கூடிய முறையில் இதன்கண் ஆளப்பட்டிருப்பதுடன் அது பயன்படும் முறையும் தக்க சாதாரண உதாரணங்களால் பயிற்சி முறையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் கல்விப் பகுதியினராலோ அரசாங்கத்தினராலோ நடாத்தப்படும் தமிழ்ப் பரீட்சைகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்நூல் ஆக்கப்பட்டதெனின் அது மிகையாகாது.

இக்காலத்தில் பாஷையை இலகுவாகக் கற்கும் முறைகள் ஆராயப்பட்டுப் புதுப்புது நூல்கள் இயற்றப்படுகின்றன. நாம் படித்த காலத்தில் இதுபோன்ற இலகுவான நூலையாவது இதன்கணுள்ள அத்துணை பயன்படக்கூடிய விஷயங்களையாவது கண்டு கேட்டு அறிந்திருக்கமாட்டோம். அறிய வேண்டுவன வாகிய அநேக சொற்களும், சொற்றொடர்களும், சொல்லுக்கு மரபுகளும், பொதுவான சொற்பிழை, இலக்கணப் பிழைகளும் இந்த வகையில் எளிதாக அறியக்கூடிய முறையில் நாம் கற்பிக்கப்படவுமில்லை, கற்பதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் அக்காலத்தில் இதுபோன்று ஆக்கப்படவுமில்லை. ஆதலால், புத்தம் புதிய முறையில் தமிழ் மொழியை இலகுவில் விளங்கக்கூடியதாக இந்நூலை ஆக்கித் தந்த திருவாளர் க. கயிலாயநாதன் அவர்களுக்குத் தமிழ் கற்கும் மாணவர்களும், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாய் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களே. ஆக்கியோன் இத்துறையில் மேலும் உழைப்பார்களாக.

முதலாம் பாகத்தில் 5-ம் 6-ம் 7-ம் அதிகாரங்களும், இரண்டாம் பாகத்தில் 19-ம் 20-ம் அதிகாரங்களும் இந்நூலுக்குச் சிறப்பானவை. இதுபோன்ற வேறு நூல்களில் இடம்பெறுதலை. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உதாரணங்களும் பழமொழிகளும் மாணவர்களுக்கு மிகவும் வாய்ப்பானவை. சாதாரண வழக்கிலுள்ளவை. படிக்கும்போதும் இன்பம் பயப்பவை. அலுப்புத் தோன்றாமல் சிரமமின்றிப் பயிலத்தக்கவை. ஆக்கியோன் அநுபவ வாயிலாக இவற்றைத் தெரிந்து மாணவருக்குப் பயன்படுமாறு வெளிப்படுத்தியதற்குக் கைம்மாறாக எம் நன்றி யறிதலைச் சமர்ப்பிப்போமாக. ஆக்கியோன் நீடு வாழ்க! அவர்தம் மொழிப்பணி மேலும் ஓங்குக!

சி. சுவாமிநாதன்

மயிலிட்டி }
நங்கன, பங்குனி }

அமிழ்தினுமினிய நந் தமிழ் மொழி அன்னியர் ஆட்சியில் அலக்கணுற்றது. சுதந்திர ஆட்சியில் சுடர்விட்டு ஒளிர் கின்றது. இதன் பேறே, கல்லூரிகளிலும் பொதுத் தேர்வுகளிலும் தமிழ் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டது.

தாய் மொழியைக் கற்கத் தணியாத் தாகமுள்ளவர்கள், அடிப்படையான தமிழ்க் கல்வி இல்லாமையாலும், மலாய்நாடு போன்ற பிற நாடுகளிலிருந்து இலங்கைக்கு அண்மையிலேயே திரும்பியதாலும் இடர்ப்படுகிறார்கள். இவர்கள் இடரை முற்றாகவும் சுலபமாகவும் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற தமிழ் மொழிப் பயிற்சி நூல்கள் மிக அரிதே. இலக்கணச் சூத்திரங்கள் கொண்டு தமிழ் மொழி மரபை எடுத்துக்காட்டுவதென்றால், அது இன்று கற்போரின் ஆர்வத்தைக் குறைப்பதாகவே முடியும். எனவே, தமிழ் மரபுக்கேற்ப இலக்கண வழுவின்றித் தமிழை எழுதவும் தற்காலத் தமிழ் மொழி வளனுக்கேற்பப் பொதுத் தேர்வுகளில் காணப்படும் சொற்கள், மரபுச் சொற்றொடர்கள், விளக்கப் பயிற்சி, கடிதம் வரைதல், கட்டுரை வரைதல், சுருக்கி எழுதல், உரைநடை ஆக்கம் செய்தல், செய்யுள் நயம் கூறல், மொழி பெயர்த்தல் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கேள்விகளுக்குத் தகுந்தமுறையில் விடை எழுதவும் உதவுவதற்குத் 'தமிழ் மொழி விளக்கம்' என்ற இந்த நூல் ஆக்கப்பட்டது. மாதிரிப் பயிற்சிகளும், பயிற்சிகளும் நூலை ஆழ்ந்து கற்பதற்குத் துணை செய்வன.

உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், எட்டாம் வகுப்புத் தெரிவுத் தேர்வு, G. C. E. தேர்வுகளுக்கும், ஏனைய பொதுத் தேர்வுகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் இந்நூல் பயன்படும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

தங்கள் நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளை இந்த நூலில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி அளித்த அறிஞர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது.

தங்கள் கிரமத்தைப் பாராது இந்த நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை வாசித்து அணிந்துரைகள் வழங்கி என்னை ஊக்குவித்த பேராசிரியர் டாக்டர் மு. வரதராசன், M. A., M. O., L., Ph. D. அவர்களுக்கும், திரு. சி. சுவாமிநாதன், B. A. அவர்களுக்கும் நான் என்றென்றும் கடப்பாடுடையேன்.

வட்டுக்கோட்டை }
நந்தன, பங்குனி }

க. கயிலாயநாதன்

திருத்திய பதிப்பின் முன்னுரை

I, II, III, IV, V, XIII, XX-ம் அதிகாரங்களில் புதிதாகப் பொருள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. XV-ம் XVIII-ம் அதிகாரங்களின் கீழுள்ள சில நீளமான பயிற்சிகள் குறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. XXI-ம் அதிகாரத்தில் இலகுவான பயிற்சிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சய, கார்த்திகை

THE introduction of the mother tongue as a compulsory second language in all the secondary schools and in all the public examinations in Ceylon is one of the benefits that have accrued to us from our newly-won freedom. But the change-over has been comparatively fast and most of those who have not received a sound primary education in Tamil, especially those who have repatriated from Malaya, find it difficult to cope with this change. This 'New Approach to Tamil' is in a way an attempt to make the study of Tamil easy to those who are familiar with English, by the inclusion of equivalent English terms.

The present syllabuses in Tamil for the VIIIth Std. Selective Test, the G. C. E. and for all the other public examinations, include questions on Vocabulary, Idioms, Comprehension, Letter - Writing, Essay - Writing, Precis - Writing, Paraphrasing, Appreciation of poetry and Translation, which are modern in spirit. The candidate should train himself to answer them in the Tamil linguistic traditions. Books to satisfy these requirements are rare. The urge to satisfy this crying need was felt long ago, but I had to put off my attempt till my experience in teaching Tamil in the higher forms would warrant such a venture.

The chief aims of this book are:

1. To remedy the defects in the writing of the commonly mis-spelt words involving the letters ஸ, ஸ், ஞ, ர, ற, ண. The use of these words has been illustrated by sentences, in each case.
2. To provide the students with sufficient knowledge to answer the questions set in the public examinations, on vocabulary, idioms, traditional phrases and proverbs, which entail a thorough study. An attempt has been made to codify them.
3. To lead students to a sound study of grammar by adoption of the practical method, instead of the traditional one which makes the subject most dry. The emphasis is on

the application of grammar to the writing of correct and idiomatic Tamil. There is a separate chapter on "Common Errors."

4. To guide and direct the reader to the writing of the various types of composition. The characteristic of the various types of composition and the mode of writing them have been explained and illustrated. There is also a chapter on Translation, including English Idioms and their equivalents in Tamil and a Glossary containing Tamil equivalents to difficult English words and phrases found in the exercises on Translation.
5. To provide apt exercises, as would stimulate the reader's interest in the subject.

It is fervently hoped that this book would be of great assistance to the students in the higher forms, those preparing for the various public examinations and also to the general public.

I am indebted to all those who have given me permission to include in this book extracts from their works.

My profound thanks are due to Professor, Dr. M. Varadarajan, M. A., M. O. L., Ph. D. and to Mr. S. Swaminathan, B. A. for the pains they have taken in going through this book in the manuscript form and for having contributed their valuable forewords.

Vaddukoddai,
March, 1953.

K. KAILAYANATHAN.

PREFACE TO THE REVISED EDITION

Additions have been made to chapters I, II, III, IV, V, XIII and XX. Some of the exercises under chapters XV and XVIII have been reduced in length. The exercises under chapter XXI have been revised and easier passages have been included.

November, 1954.

K. K.

உ ள் னு றை

முதற் பகுதி

சொற் பயிற்சி (Study of Words)

அறிவாரம்	பக்கம்
I லகர, முகர, ளகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும் ...	1
II ரகர, றகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும் ...	10
III ணகர, னகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும் ...	16
IV (அ) பலபொருள் ஒரு மொழி (Homonyms) ...	20
(ஆ) ஒரு பொருட் பன்மொழி (Synonyms) ...	26
பயிற்சி ...	30

சொற்றொடர்ப் பயிற்சி (Study of Phrases)

V மரபுப் பொருளுணர்த்தும் சொற்றொடர்கள் (Idioms)	33
VI சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் சொற்றொடர்கள் (Connotative Phrases)	42
VII சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் அடுக்குச் சொற்றொடர்கள் (Significant Alliterative Phrases) ...	48
பயிற்சி ...	51

வாக்கியப் பயிற்சி (Study of Sentences)

VIII வாக்கிய அமைப்பு (Structure of Sentences) ...	54
பயிற்சி ...	56
IX செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை (Active and Passive Voice) ...	58
பயிற்சி ...	60
X தனி வாக்கியமும் தொடர் வாக்கியமும் - பங்கீரணம் (Analysis of Simple and Complex Sentences) ...	61
பயிற்சி ...	64

அதிகாரம்

பக்கம்

XI	குறியீடுகள் (Punctuation)	...	...	66
	பயிற்சி	...	...	70
XII	தன்கூற்றும் பிறர்கூற்றும் (Direct and Indirect Speech)	...	...	72
	பயிற்சி	...	...	75
XIII	பொதுவான பிழைகள் (Common Errors)	...	...	77
	பயிற்சி	...	...	87
XIV	பழமொழிகள் (Proverbs)	...	...	89

இரண்டாம் பகுதி

XV	விளக்கப் பயிற்சி (Comprehension)	...	95
XVI	கடிதம் வரைதல் (Letter-Writing)	...	104
	பயிற்சி	...	112
XVII	கட்டுரை வரைதல் (Essay-Writing)	...	113
	பயிற்சி	...	126
XVIII	சுருக்கி எழுதல் (Precis-Writing)	...	128
	பயிற்சி	...	132
XIX	உரைநடை ஆக்கம் செய்தல் (Paraphrasing)	...	148
	பயிற்சி	...	156
XX	செய்யுள் நயம் கூறல் (The Appreciation of Poetry)	...	157
	பயிற்சி	...	165
XXI	மொழிபெயர்ப்பு (Translation)	...	172
	பயிற்சி	...	180
	Glossary	...	187

முதற் பகுதி

தமிழ் மொழி விளக்கம்

சொற் பயிற்சி (Study of Words)

தமிழ் மொழியிலுள்ள லகர, ழகர, ளகர, ரகர, றகர, ணகர, னகரங்கள் அமைந்துவரும் சொற்களைப் பெரும்பாலார் தவறாக எழுதுகிறார்கள். இவ்வெழுத்துக்களைத் தவறாக உச்சரித்தலும், இவற்றில் போதிய பயிற்சி இன்மையுமே இதற்குக் காரணங்களாகும்.

இந்தக் குறைகளை நிறைவு செய்யும் நோக்கமாகவே பொதுவான லகர, ழகர, ளகர பேதச் சொற்கள், ரகர, றகர பேதச் சொற்கள், ணகர, னகர பேதச் சொற்கள் வேறு வேறாக அமைந்த மூன்று பிரிவுகள் மூலம் இவற்றை வாக்கியங்களில் பயன்படுத்தும் முறை விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சொற்களை ஏற்ற முறையில் உச்சரித்தும், அவற்றைப் பயன்படுத்தி இருக்கும் முறையை ஊன்றிக் கற்றும் வரின் பெரும் பயன் விளையும்.

அதிகாரம் I

லகர, ழகர, ளகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும் :

தமிழ் மொழியிலேயுள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று அவற்றின் ஒலிக் கேற்பப் பிரிக்கப்படும். ல, ழ, ள என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் இடையினத்தைச் சேர்ந்தவை. இவற்றுள், ழகரம் வேறு எம் மொழியிலும் இல்லாமல் தமிழ் மொழிக்கே சிறப்பாக அமைந்ததால், இது 'சிறப்பு ழகரம்' எனப்படும். ளகரம் தமிழ் மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவாயிருப்பதால், இது 'பொது ளகரம்' எனப்படும். இவற்றை முறையே 'மவ் வளவு', 'கொம்பளவு' என்று வழங்குவதும் உண்டு. லகரத்திற்குச் சிறப்புப் பெயர் எதுவும் கிடையாது.

நாரையின் அலகு மிகவும் நீளமானது (பறவையின் வாய்).
பண்டைத் தமிழர் அழகைத் தெய்வமென வணங்கினர்.
பெண் பறவையை அளகு என்று வழங்குவார்கள்.

உழவர் அளம் கொண்டு நிலத்தை உழவார்கள் (கலப்பை).
சுடுகாட்டில் அழம் எரிவதைக் காணலாம் (பிணம்).
நெய்தல் நிலத்தில் உப்பு அளம் காணப்படும் (உப்பு இருக்கும் நிலம்).

பிறப்பிலே அலி யானவரைப் பையன்கள் கேலி செய்தார்கள்
(ஆணும் பெண்ணும் அற்ற தோற்றம்).
அரசன் காட்டை அழித்து நாடாக்கினான் (கெடுத்தல்).
பூவிலுள்ள தேனையுண்ட அலி மயங்கியது (வண்டு).

கடலின் அலையுள் அகப்பட்டவன் தத்தளித்தான் (திரை).
கந்தன் தனது நண்பனை விருந்துக்கு அழைத்தான் (கூப்பிடுதல்).
எலி அலையுள் நெல்லைச் சேகரித்து வைத்தது (புற்று).

மனிதன் அல்லல் இல்லாது வாழ முயலுகின்றான் (துன்பம்).
சிந்துண்ட தானியத்தைக் கூட்டி அள்ளல் வேண்டும்.

தேவதாசன் பசம்பினால் கடியுண்டதும் ஆலம் ஏற உயிர் துறந்தான் (விஷம்).

ஆழம் அறியாது காலை விடாதே.

பரிசில் பெற்ற பையன் அளவு கடந்து ஆலித்தான் (மகிழ்ச்சி அடைதல்).

பூமியை ஆழி சூழ்ந்திருக்கின்றது (கடல்).

ஆலியை மிருகங்களுக்கு அரசனென்று அழைப்பார்கள் (சிங்கம்).

கரும்பை ஆலையில் பிழிந்து சாருக்குவார்கள்.

முதலாளி வேலை ஆனை அழைத்தான்.

ஆல் பரந்து வளரும் ஒரு மரம்.

ஆழ் கடலில் கப்பல் செல்லும் (ஆழமான).

இருபது பேரும் ஆள் ஒருவருக்குப் பத்து ரூபா வீதம் பெற்றார்கள்.

இலவு மெத்தையில் தூங்குதல் உடலுக்கு நலம் தரும் (இலவம் பஞ்சு).

மண்டோதரி, மைந்தனின் இழவுச் செய்தியைக் கேள்வியுற்று மண்மேல் வீழ்ந்தாள் (மரணம்).

வேடன் மானுக்கு இலக்கு வைத்து அம்பால் எய்தான் (குறி).
கைகேசியின் கபட வார்த்தைகள் தசரதனின் உள்ளத்தை இளக்கியது (உருகச் செய்தது).

குறிப்பு : சொற்களின் வேறுபட்ட பொருளை நான்காம் அதிகாரத்தின்கீழ்க் காண்க.

எவரையும் இழித்துக் கூறுதல் ஆகாது (தாழ்த்துதல்).
அவன் வேடிக்கையைப் பார்த்துப் பல் இளித்தான் (பல்லைக் காட்டுதல்).

மரத்தின் இலை சூரிய வெப்பத்தால் உதிர்ந்தது.

பெண்களுக்கு இழையில் மோகம் அதிகம் (ஆபரணம்).

அதிக வேலையால் வேலன் உடல் இளைத்தான் (மெலிதல்).

காற்றில் உலவுதல் உடலுக்கு உறுதி அளிக்கும் (உலாவுதல்).

உழவுத் தொழிலே மனிதனை வாழ வைக்கின்றது (கமம்).

உளவுத் தொழிலைச் செய்பவனை களவைக் கண்டு பிடிப்பான் (ஒற்றன் தொழில் — இரகசியமாக அறிதல்).

உழவன் உழுது நெல் விதைத்தான்.

நெடுநாட்களாகச் சேகரித்து வைத்த தானியம் உளுத்துப் போனது (புழு அரித்தல்).

பொற் கொல்லன் உலையில் பொன்னை உருக்கினான் (கொல்லன் உலை).

வறியவன் உழைப்புப் போதாமல் அவன் குடும்பம் வாடியது (ஊதியம்).

வேலன், உடல் உளைப்பால் ஊக்கம் குறைந்தான் (வருத்தம்).

உல்லம் என்பது ஒருவகை மீனைக் குறிக்கும்.

அருள் உள்ளம் படைத்தவர்கள் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டமாட்டார்கள் (மனம்).

பூனை எலியைப் பிடிக்கும்.

எளிய வாழ்வும் உயரிய நோக்கும் மனிதனை உயர்த்தும் (ஆடம் பரமற்ற).

காலையில் கிழக்கே உதிக்கும் எல்லி மாலையில் மேற்கே மறையும் (சூரியன்).

மூடனின் வார்த்தையைக் கேட்டு எள்ளி நகைத்தார்கள் (இகழ்ந்து).

கல்விக்கு எல்லை இல்லை (முடிவு).

என்னை ஆட்டினால் எண்ணெய் எடுக்கலாம்.

மணியின் ஒலி கேட்டதும் மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வீடு சென்றார்கள் (சத்தம்).

கள் குடியை ஒழித்தால் சமூகம் முன்னேறும் (இல்லாமல் செய்தல்).

உண்மையை ஒளித்தல் பாதகமான செயலாகும் (மறைத்தல்).

மக்கள் கலகம் செய்யாது ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும்.

பிள்ளைகள் கல்விக்கு கழகம் சென்று கற்றார்கள்.

களகம் என்பது பெருச்சாளியின் மற்றொரு பெயர்.

சோற்றைக் கலத்திலிட்டு வயிரூர உண்டான் (பாத்திரம்).
இராவணன் போர்க் களத்தில் உயிர் துறந்தான் (போர்செய்யு
மிடம்).

திரை நிறைந்த கவி கடந்து திரவியம் தேடச் சென்றான் (கடல்).
காலத்தை வீணே கழித்தல் ஆகாது (நீக்கல்).
புலவன் இயற்றைக் காட்சிகளைக் கண்டு களிப்பான் (மகிழ்ச்சி
அடைதல்).

அதிக நேரத்தின் பின் கூட்டம் கலைந்தது (குலைதல்).
நீர்வளம் நிறைந்த நாட்டில் கழை நன்கு வளரும் (கரும்பு).
குற்றம் கலைந்து குணத்தைக் கொள்ளல் கற்றறிந்த மாந்தர்
கடன் (நீக்குதல்).

கல் கொண்டு கட்டப்படும் வீடுகள் பலமானவை.
கன் உண்போர் ஒழுக்கம் அற்றவர்களாகக் கருதப்படுவர்.

குளிர்காலம் முதியவர்களுக்கு ஏற்றதல்ல (நேரம்).
காளம் கருமை நிறம் கொண்டதனால் மழைபெய்வதாகக் கூறி
னான் (மேகம்).

சேனைத்தலைவன் காலான் உதவி கொண்டு கடும்போர் புரிந்தான்
(காலாட்டபடை).
காளான் ஒருவகைத் தாவரம்.

காவியைப் பின்தொடர்ந்து இடையர்கள் சென்றார்கள் (பசுக்
கூட்டம்).
காழியென்பது சம்பந்த சுவாமிகள் பிறந்த இடமாகும்.
அவன் காவியை வணங்கியே கடமையைச் செய்வான் (பெண்
தெய்வம்).

அவன் காலையும் மாலையும் தேகப்பயிற்சி செய்வான்.
'காலை' என்ற சொல் இளமையைக் குறிக்கும்.

ஆலயத்துள் செல்லும்போது கால் கழுவிச் சுத்தமாகச் செல்ல
வேண்டும்.

மரத்தின் காழ் நிலத்தில் விழுந்து முளைத்தது (கொட்டை).

கிழவிப் பருவம் அடைந்த தன் தாயைத் தத்தன் பாதுகாத்தான்
(மூப்புடையவள்).

இந்தக் கிளவிக்குப் பல கருத்துக்கள் உண்டு (சொல்)

புலியைக் கண்டதும் பையனுக்குக் கிவி உண்டானது (பயம்).
மிகவும் நீளமான துணியைக் கிழித்து உடுத்தான் (துண்டு
செய்து).

சிலர் கிவி வளர்த்தலைப் பொழுது போக்காகக் கொள்ளுகிறார்
கள்.

கற்றோர் உயர்ந்த குலத்தவராக எண்ணப்படுகிறார்கள் (சாதி).
தாமரைக் குளத்தில் வாத்துகள் நீந்தி விளையாடின (தடாகம்).

கறிகளுள் குழம்பும் ஒன்றாகும்.

குளம்பு தேய்ந்ததால் மாடு ஓட முடியவில்லை.

குழந்தைகளுடன் குலவிப் பேசுவர் (அன்பு காட்டுதல்).

குழுவியின் மழலை யாழினும் இனிதாம் (குழந்தை).

தேன் கூட்டைச் சுற்றிக் குளவிகளைக் காணலாம் (தேன்).

உழவன் குழி தோண்டி வாழையை நட்பான் (கிடங்கு).

குளித்துத் தூய்மையாக இருத்தல் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவ
சியம்.

திராட்சைப் பழங்கள் குலை குலையாகத் தொங்கின.

ஆடு குழையை விரும்பி உண்ணும்.

கூலம் விற்று வயிறு வளர்ப்பவன் வறுமையால் வாடினான்
(தானியம்).

கூழம் தரும் எண்ணெய் உடலுக்கு உறுதியை அளிக்கும்
(எள்ளு).

கூளம் அதிகம் பெருகின் நோய்க்கு இடமாகும் (குப்பை).

குப்பன் கூலிக்கு வேலைசெய்து குடும்பத்தைக் காத்தான்.

அதிகமானோர் இரவில் கூலிக்கு அஞ்சுவார்கள் (பேய்).

அரசன் கொலு வீற்றிருக்கையில் அமைச்சன் அறிவுரை பகர்ந்
தான் (சபையிலிருத்தல்).

கொழுத்திருந்தவன் வலியற்றவனை அடித்தான்.

நெருப்பைக் கொளுத்தித் தண்ணீரைச் சுடவைத்தான்.

உயிரைக் கொல்லுதல் பெரும் பாதகமாகும்.

கொள்ளு குதிரையின் சிறந்த உணவாகும் (ஒருவகைத் தானி
யம்).

மகனின் மணக்கோலம் கண்டு தாய் மகிழ்ந்தாள் (அலங்கரிப்பு
உருவம்).

பூமியின் வடிவம் கோளம் என்று கூறுகிறார்கள் (உருண்டை).

குருடன் கோல் கொண்டு வழி நடந்தான் (தடி).

கோள் சொல்லித் திரிபவன் வாழ்வைக் கெடுப்பவன் (புறம்
தூற்றல்).

துன்பம் வந்த காலத்தும் மனத்தைச் சலிக்க விடக்கூடாது
(இளைக்க).

காத்திரம் இல்லாத வானி தண்ணீர்ப் பாரம் தாங்கமுடியாமல்
சுழித்தது (சப்பையாதல்).

இருமல் நோயால் வருந்துவோர்கள் சளி அதிகம் கொட்டுவார்
கள். (கபம்).

தொழிற்சாலை நாட்டின் செல்வத்தை அதிகப்படுத்தும்.
அமைதி வாழ்வைச் சாழை (சாளை) அளிக்கும் (குடிசை).

நாவுக்கரசர் சூலை நோயால் நலிந்தார்.
சூலை வைத்துச் சுண்ணாம்பு எடுப்பார்கள்.

தாய் சூல் கொண்டு பிள்ளையை ஈன்று அன்புடன் வளர்ப்பாள்
(சுருப்பம்).

நாலு புறமும் கடல் சூழ்ந்த பூமி தீவு என்று பெயர் பெறும்
(சுற்று).

பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்வதாகச் சூள் கொண்டு
இராமன் நாட்டைத் துறந்தான் (சத்தியம்).

சோழம் என்பது மூவேந்தர் ஆண்ட நாடுகளுள் ஒன்றாகும்.
சோளம் உணவுப் பொருள்களுள் ஒன்றாகும்.

திருக்கேதீச்சரம் ஒரு பாடல் பெற்ற தலம் (இடம்).
மேடையின் தளம் பலமாக இல்லை (அடிப்பக்கம்).

பெரியோரைத் தலை குனிந்து வணங்கல் சிறந்த பண்பாகும்.
மழையின்றேல் மரத்தில் தழை காண்பது அரிது (தளிர்).
அடிமைத் தலை நீங்கிய வாழ்வை மனிதன் விரும்புவான் (கட்டு).

யாழ்ப்பாணத்தவருக்குத் தாலம் மிகுந்த பயனை அளிக்கின்றது
(பனை).

இசைக்குத் தாளம் இன்றியமையாதது.

மணமான பெண்கள் தாலி அணிவார்கள்.

தாழி நிறைய நீர் இருந்தது (குடம்).

தாளித்தல் உணவுக்குச் சுவையை ஊட்டும்.

பொருட்களை நிறுத்தற்குத் துலை உதவுகின்றது (தராசு).

ஆணி கொண்டு மரத்தில் ஒரு துளை செய்தான் (துவாரம்).

தாமோதரன் தடித்த தோலன் என்று அழைக்கப்பட்டான்
(தோலையுடையவன்).

ஒருவனின் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்குபற்றுபவன்
தோழன் (நண்பன்).

இராவணன் இருபது தோளன் (தோள்களையுடையவன்).

மிகப் பழைய காலத்தில் மிருகங்களின் தோல் உடையாக உதவி
யது.

தோள் வலிமையிற் சிறந்தோரே படைத் தலைவராக அமைவார்
கள் (புயம்).

தீலம் நிறங்களுள் ஒன்று.

இருபது அடி நீளம் உள்ள அறையில் அவன் வாழ்ந்தான்.

உடற் பலம் இல்லாதவன் வாழ்க்கையில் இன்பம் அடைவது
அரிது (வலிமை).

உண்டபின் பழம் அருந்துவது உடலுக்கு நன்மை தரும்.

ஆலயங்களில் பவியிடுவது பெரும் பாதகம் ஆகும்.
பொய் பேசுவோர் பெரும் பழிக்கு ஆளாவர் (குற்றம்).

பல்வி சொன்னால் பலன் பார்ப்பவர்கள் உண்டு.
இளமையிலேயே பள்ளிப் படிப்பை முடித்தல் வேண்டும் (பாட
சாலை).

வாழ்க்கையில் பீழை வரின் அதைச் சகித்தல் வேண்டும் (துன்
பம்).

உடல் வெப்பத்தால் கண்களிலிருந்து பீளை சாறும் (கண்மலம்).

புலி ஒரு கொடிய மிருகம்.

புளிக் குழம்பு கறிவகைகளுள் ஒன்று (ஒரு சுவை).

புழுது ஒரு வாசனைப் பொருள்.

புருது பேசுபவன் தன் மதிப்பை இழப்பான் (பொய்).

மாடு புல் உணவை விரும்பி உண்ணும்.

மாலை நேரத்தில் புள் இனம் தங்கள் கூடுகளைத் தேடிச்செல்லும்
(பறவை).

வயலில் பயிர் பொலிந்து வளர்ந்தது (மிகுதி).

மழை பொழிந்ததால் விளைவு அதிகமானது (சொரிதல்).

அவன் கல் பொலிந்து வயிறு வளர்த்தான் (கல்கொத்துதல்).

மலையிலிருந்து வீழும் அருவி கடலுள் பாயும்.

மழை இல்லாவிடின் உயிர் வாழ முடியாது.

பெரியோரை மாலிகை அணிந்து வரவேற்பார்கள் (மாலை).

அரசர் மாலிகையில் வாழ்வார்கள் (அரண்மனை).

திருமலை மால் என்றும் வழங்குவார்கள்.

பிறந்தவர் யாவரும் மாள்தல் இயல்பு (இறத்தல்).

முழவு தோற்கருவிகளுள் ஒன்று (மத்தளம்)

பன்றியை முளவு என்று சொல்வார்கள்.

கன்று தன் தாயின் முலை நோக்கி ஓடிப் பால் உண்டது (மடி).

மலைகளில் முழையைக் காணலாம் (குகை).

நிலத்தில் முளை விதைத்து நீர் ஊற்றின் மரம் வளரும் (விதை).

வீட்டின் மூலேதோறும் படங்கள் தொங்கின (கோணம்).

முழை கொண்டு சோறு அள்ளி உண்டான் (அகப்பை).

மூளையைப் பயன் படுத்தினால் அறிவு வளரும்.

மணப் பெண்ணுக்குத் தாலி அணிதல் வழமை (வழக்கம்).
ஆறு உள்ள நாடுகளில் வளமை நிறைந்திருக்கும் (செழிப்பு).

இறைவனை வலம் வந்து வணங்குவார்கள் (வலது பக்கமாகச் சுற்றுதல்).

நீர் வளம் நிறைந்த நாடே செழிப்புற்றோங்கும் (வளப்பம்).

வயிற்று வலி தாங்க முடியாத துன்பம் தரும்.

காட்டு வழி செல்வதற்கு அபாயமானது.

ஐம்பூதங்களுள் வளி ஒன்றாகும் (காற்று).

பெண்களிலும் ஆண்களுக்கு வலு அதிகம் (பலம்).

வழு இல்லாமல் எழுத நாம் கற்க வேண்டும் (பிழை).

வலையில் சிக்கிய மிருகம் தப்புவது அரிது.

வழை என்பது ஒருவிதப் புன்னை மரம்.

வீட்டிற்கு வளை வைப்பதற்குப் பனைமரம் பயன்படும்.

வாலி என்போன் கிட்கிந்தை மன்னனாக விளங்கினான்.

“நீழி வாழி” என்று தன் நண்பனை வாழ்த்தினான் (வாழ்க).

கிணற்றிலிருந்து வாளி கொண்டு தண்ணீர் அள்ளினான்.

நாய் வலை ஆட்டி நன்றியைத் தெரிவிக்கும்.

பந்தலை வாழை கொண்டு அலங்கரிப்பார்கள்.

போர் வீரன் வளை உருவி எதிரியைக் கொன்றான்.

திமையை விலக்குதல் மனித வாழ்க்கையை உயர்த்தும் (நீக்குதல்).

மாணவருக்குத் தெரியாதவற்றை விளக்குதல் ஆசிரியரின் கடமையாகும் (விளங்க வைத்தல்).

காடு விலங்கு வாழும் இடம் (மிருகம்).

பெரியோர்களின் பெயர் விளங்குதல் நாட்டுக்குப் பெருமைதரும் (நிலைபெறுதல்).

நாட்டில் விழா நடத்துவது அதிக நன்மை தரும் (கொண்டாட்டம்).

விளா ஒருவித மரம்.

தூக்கத்திலிருந்து விழித்ததும் கடமையைச் செய்யத் தொடங்கினான்.

அவன் இராமனை விளித்து வேண்டியதைப் பெற்றான் (அழைத்து).

போர்க் காலத்தில் பொருட்களின் விலை அதிகம் ஏறும்.

நன்மையை விழைதலே நன்மை பயக்கும் (விரும்புதல்).

நெல் விளையாவிடின் பஞ்சம் பெருகும்.

வெல்லம் கருப்பஞ் சாற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் (சர்க்கரை).
அதிக மழையால் வெள்ளம் பெருகியது.

வேலம் குச்சி கொண்டு பல் துலக்கலாம் (ஒரு மரம்).

வேழம் மிருகங்களுள் மிகப் பெரியது (யானை).

வேலை செய்யாதவன் வீணை காலங் கழிப்பவன்.

வேளைக்கு உண்டு உறங்கல் உடலுக்கு உறுதிதரும் (ஏற்றநேரம்).

பண்டைக்காலப் போர்க் கருவிகளுள் வேல் ஒன்றாகும்.

மன்மதனுக்கு வேள் என்ற மற்றொரு பெயர் உண்டு.

அதிகாரம் II

ரகர, றகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையும்:

ர என்ற எழுத்து இடையினத்தைச் சேர்ந்ததால், இது 'இடையின ரகரம்' எனப்படும். ற என்ற எழுத்து வல்லினத்தைச் சேர்ந்ததால், இது 'வல்லின றகரம்' எனப்படும்.

மரம் அறுப்போன் வாளை அரம் கொண்டு தீட்டினான் (ஒரு கருவி). ஈதல் ஒரு சிறந்த அறம் என்று கருதப்படுகின்றது (நல்ல நெறி).

சைவர்கள் அரன் வழிபாடு செய்வார்கள் (சிவன்). ஒவ்வொருவரும் அறன் வழி ஒழுகவேண்டும் (நீதி).

சிறுவன் பழத்தைக் கத்தியால் அரிந்து உண்டான் (வெட்டுதல்). எமது கடமையை நாம் அறிந்து செய்யவேண்டும் (தெரிதல்).

அலரி பூ மரங்களுள் ஒன்று. நோய் தாங்கமுடியாது அலரி அழுதான் (கதறி).

புத்தகத்தின் அருகு கிழிந்திருக்கிறது (பக்கம்). அறுகு என்பது ஒருவிதப் புல்.

குழந்தைக்கு அருத்தல் செய்தல் அவசியம் (உண்பித்தல்). தானியம் விளைந்தவுடன் அறுத்தல் வேண்டும் (வெட்டுதல்).

உளுந்தை அரைத்துப் பலகாரம் செய்வார்கள். நான்கு அறைகள் உள்ள கட்டிடத்தில் அவன் வாழ்ந்தான்.

இரந்தவனுக்கு வயிறு ஆர உணவு கொடுத்தான் (நிறைய). குடுள்ள உணவை ஆறவைத்து உண்ண வேண்டும் (குடு தணிய).

துன்பப்படுபவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டவேண்டும் (கருணை). இறக்கம் உள்ள இடத்தில் வண்டி விரைவாகச் செல்லும் (சரிவு).

வாழும் வகை அறியாமல் இரந்து உண்டான் (பிச்சை எடுத்து). பிறந்தவர் எவரும் இறந்து போதல் நிச்சயம் (மரித்தல்).

அழுதவனைக் கண்டு அவன் இரங்கினான் (அருள் காட்டினான்). கிணற்றுள் இறங்கிப் பிள்ளையைக் காப்பாற்றினான் (கீழுக்குச் செல்லல்).

அமாவாசை இரவு மிகவும் இருட்டாயிருக்கும். இறவு கடலில் வாழும் ஒரு பிராணி (இரூல்).

மக்களிடையில் அமைதி இருந்தால் நாடு முன்னேறும். வியாபாரி தன் பணத்தை இறுக்கும்படி கடன்காரனைக் கேட்டான் (கொடுத்தல்).

இரும்பு மிகவும் பயனுள்ள ஓர் உலோகம். இறும்பு குறவர் வாழும் இடமாகும் (மலை).

காகம் தன் குஞ்சுக்கு இரை ஊட்டியது (உணவு). மக்களுக்கு இறை வணக்கம் இன்றியமையாதது (கடவுள்).

ஈரல் என்னும் உறுப்பிலிருந்து பித்தம் உண்டாகின்றது. மனிதனுக்கு ஈரல் ஏற்படின் அது அவன் உடலையும் பாதிக்கும் (துக்கம்).

உரல் உருண்டு காலில் காயம் உண்டாக்கியது. வாழ்க்கையில் மக்கள் துன்பம் உறல் இயற்கை (அடைதல்).

உடல் உரவு இல்லாவிடின் வாழ்க்கையில் இன்பம் அடைதல் அரிது (வலிமை). மக்களிடம் உறவு மனப்பான்மை நிலவுதல் அவசியம் (நட்பு).

காட்டில் வாழ்ந்தோர் மரஉரி தரித்தார்கள் (பட்டை). கண்ணன் உறியிலிருந்த வெண்ணெயைத் திருடினான்.

சிறிது நாட்களுள் அவன் உரு மாறிவிட்டான் (தோற்றம்). தனையனை இழந்த தந்தை உறு துன்பம் உற்றான் (மிகுந்த).

திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் சிறந்த உரை எழுதியிருக்கின்றார் (கருத்து).

நாட்டில் உறைவோர் அமைதியான வாழ்க்கையைக் காண்பர் (வாழ்தல்).

இனிப்புப் பண்டங்களை நோக்கி எறும்பு ஊரக் காணலாம். கடலையை ஊற வைத்தே அவித்து உண்பார்கள்.

கடற்கரையில் ஊரி பலவற்றைக் காணலாம் (ஒருவகைச் சங்கு). நிலத்தில் படும் எண்ணெய் ஊறிப் பரவும் (கசிந்து).

அநுமான் இலங்கையைத் தன் வாலால் எரித்தான். மாங்காயைக் கல்லால் எறிந்து விழுத்தினான்.

மழையில்லாமல் ஏரியிலுள்ள நீர் வற்றியது (குளம்) மரத்தில் ஏறிப் பழங்களைப் பறித்தான்.

சிங்கம் ஒரு கொடிய மிருகம்.

திங்குசெய்வோரை அரசினர் ஒறுப்பர் (தண்டித்தல்).

எதிரிக்குப் பயந்து காட்டில் காந்தான் (மறைந்தான்).

மலைப் பொழுதில் இடையன் பாலைக் கறந்தான்.

விறகு எரிந்தபின் கரியைக் காணலாம்.
சோறும் கறியும் வயிறூர உண்டான்.

கருவிலமைந்த குளவியும் கலங்கும்படி இடிமுழக்கம் செய்தது
(கருப்பம்).

மேகம் இருண்டு கறுத்து மழை கொட்டியது.

கடற் கரையில் உலவி வருதல் உடலுக்கு உறுதி தரும்.
எமது வாழ்க்கையில் கறை வராது முயலல் வேண்டும் (குற்றம்).

கீரி பார்ப்பின் பகைவன்.
வைத்தியர் வயிற்றைக்கீறி நோயைக் குணப்படுத்தினார்.

சூங்கு சேட்டை செய்யும் ஒரு மிருகம்.
யானையின் குறங்கு மிகவும் பெரியது (தொடை).

தாய் தந்தையர் இருமுது சூவர் என்று அழைக்கப்படுவர் (பெரியோர்).
குறவர் தேனும் தினையும் உண்டு களிப்பர் (மலையில் வாழும் குலத்தவர்).

குருவை வணங்கிப் போற்றல் வேண்டும்.
சிறுவர் குறுநடைகண்டு பெற்றோர் மகிழ்வர் (குறுகிய).

அதிகாலையில் குருகு பல சேர்ந்து ஒலிக்கும் (பறவை).
வறியவர் செல்வரைக் குறுகுதல் இயல்பு (கிட்டுதல்).

திருடரைக் கண்டதும் நாய் குரைத்தது.
தன் குறைகளைக் காண்பவனே வாழ்க்கையில் முன்னேறுவான்.
அவன் விருந்தினரை அன்புகூர் வீரவேற்றான் (மிகுதியாதல்).
கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சிகள் முடிந்ததும் நன்றி கூறப்படும்.

வீட்டுக் கூரையில் நின்று சேவல் கூவிற்று.
மணம் நடைபெறும்போது மணமகன் மணமகளுக்குக் கூறை வழங்குவான்.

கோரை ஒருவிதப் புல்லின் பெயர்.
கல்லில் ஒரு பெரிய கோறை உண்டானது (துளை).

மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த கருகு பயனையாய்ப் பயன்படுத்தப்படும்.
(காய்ந்த இலை).

“ஆணக்கும் அடிசறுக்கும்” என்று சொல்வார்கள் (வழுக்கும்).

குதிரைச் சாரி வேட்டைக்குச் சென்றான் (குதிரைப் பாகன்).
கண்களிலிருந்து பீனை சாறியது.

பெரியோரைச் சூகுதல் பெரும் பயன் விளைக்கும் (சேர்தல்).
கரும்புச் சாறு சர்க்கரை செய்வதற்குப் பயன்படும்.

புத்த குருமார்கள் தலையின் மயிரைச் சிரைப்பார்கள் (மொட்டை அடித்தல்).

இராவணன் சீதையைச் சிறை வைத்தான் (மறியல்).

சீரிய வாழ்வே மக்களை உயர்த்தும் (சிறப்பான).

பூனை நாயைக் கண்டதும் சீறியது (கோபித்தல்).

உணவு செரிக்காமல் நோய் உண்டானது (சமித்தல்).
பாம்பு கடித்ததும் விடம் உடம்பு எங்கும் செறிந்தது (பரவுதல்).

இனம் இனத்தைச் சேரல் இயற்கையே (கூடுதல்).
செல்வரை நாடி வறியவர் சேறல் வியப்பன்று (செல்லுதல்).

துக்கத்தைத் தாங்கமுடியாது கண்ணீர் சொரிந்தான் (கொட்டுதல்).

புண்ணின் வருத்தம் தாங்கமுடியாது சொறிந்தான்.

அழுக்கில்லாத ஆடையையே தூக்கவேண்டும் (உடுத்தல்).
விறகுவெட்டி கோடரிகொண்டு மரத்தைத் தறித்தான்.

சமமான தூரையில் நெல் நன்றாக விளையும் (பூமி).
மரவேலை செய்பவன் மரத்தில் ஆணியைத் துறைந்தான் (தைத்தல்).

திரை கடல் ஓடியுந் திரவியந் தேடவேண்டும் (அலை).
திறை கட்டி அரசாண்ட சிற்றரசர் பலர் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தனர் (கப்பம்).

திருடனைத் தூர்த்து காவலாளர் சென்றனர் (தொடர்ந்து).
இராமன் அரசைத் துறந்து நாடு விட்டுக் காடு சென்றான் (விட்டு நீங்குதல்).

வேலைக்காரன் துரையிடம் சென்று முறையிட்டான் (அதிகாரி).
நாட்டின் பொருளாதார நிலைக்குத் துறைமுகம் இன்றியமை யாதது.

கூடையிலுள்ள பழங்களுள் நல்லவற்றைத் தெரிந்து எடுத்தார்கள் (ஆராய்தல்).

நெருப்பிலிருந்து பொறிகள் நாலாபக்கமும் தெறித்தன (சிந்துதல்).

சிறந்த நூல்களைத் தேர்வு செய்தே கற்க வேண்டும் (தெரிந்தெடுத்தல்).

தேறல் உண்ட வண்டு மயங்கிக் கிடந்தது (தேன்).

கல்லின்மேல் வண்டி ஏறித் தூள் தூளாக நறுக்கியது (நொருக்குதல்).

கத்தியால் ஓலையைத் துண்டு துண்டாக நறுக்கினான் (வெட்டுதல்).

வயது முதிர்ந்தவர்கள் தலையில் நரை மயிரைக் காணலாம்.
வண்டுகள் நறை உண்டு களித்திருக்கும் (தேன்).

வாழ்க்கையில் நாரி பாதிப் பங்கு பெறுவாள் (பெண்).
மலர்களிலிருந்து நறுமணம் எங்கும் நாரியது (மணத்தல்).

தில்லையில் நிருத்தம் செய்பவனைச் சைவர்கள் வணங்குவார்கள்
(நடனம்).
நாள்தோறும் நான்கு மணிக்குத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம்.
செய்வார்கள் (நிற்பாட்டல்).

மாணவர்கள் நிரையில் நின்று தேகப் பயிற்சி செய்வார்கள்
(வரிசை).
பஞ்ச நிறையில் குறைந்த ஒரு பொருள் (பாரம்).

கையைக் கதவுள் கொடுத்து நேரித்தான்.
உயர்ந்த நெறியில் வாழ்வோரே உயர்ந்தோர் எனப்படுவர் (வழி).
உயிர்களிலெல்லாம் பாந்து செல்லும் அன்பு அருள் என்று
சொல்லப்படும் (பரவுதல்).
மாலையில் பறவைகள் தங்கள் கூடுகளை நோக்கிப் பறந்து செல்-
லும்.

பூமியைப் பாவை சூழ்ந்திருக்கின்றது (கடல்).
பறக்கும் பிராணிகள் பறவை என்று வழங்கப்படும்.

பரி ஏறுதல் அரசரின் கலைகளுள் ஒன்றாகும் (குதிரை).
பூக்களைப் பறித்து அழகிய மாலே தொடுத்தான் (பிடுங்குதல்).

பார்வதிக்குப் பரை என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு.
பிண வீடுகளில் பறை முழக்கத்தைக் கேட்கலாம்.

பாரை என்ற கருவி கொண்டு கல் நிலத்தைத் தோண்டலாம்.
கிணறு தோண்டும்போது காணப்படும் பாரையை வெடி
கொண்டு அகற்றுவார்கள் (பெரிய கல்).

பாலில் பிணை ஊற்றினால் தயிராகும் (உறை மோர்).
நல்லவர் நட்பு வளர்பிறை போன்றது (இளஞ் சந்திரன்).

பூம் என்பது பட்டணத்தைக் குறிக்கும் ஒரு பழைய சொல்.
வீட்டின் பின்புறம் முழுவதும் தோட்டம் காணப்பட்டது (பக்-
கம்).

கத்தரிக்காயைப் பொரித்து உண்டான்.
எலியைப் பொறி வைத்துப் பிடிப்பார்கள்.

பொருப்பு நாட்டுக்குச் சிறந்த அரணாகும் (மலை).
ஒவ்வொருவரும் தம் பொறுப்பை உணரவேண்டும்.

அவன் காலில் ஒரு பகுதி மாத்து விட்டது (விறைத்தல்).
ஒருவர் செய்த நன்றியை மறத்தல் ஆகாது.

மரம் மாந்தருக்குப் பெரிதும் பயன்படும்.
மறம் வழிச்செல்லல் இழிந்தோர் இயல்பாகும் (தீய நெறி).

பிறந்தவ ரெல்லாம் மரித்தல் நிச்சயம் (இறத்தல்).
ஆற்றை மறித்துக் கட்டி நீர் பாய்ச்சுவார்கள் (தடுத்தல்).

மரு மலிந்த மலர்கள் மக்களை மகிழ்விக்கும் (வாசனை).
தன் வேலையை விட்டு மறு வேலை செய்யத் தொடங்கினான்
(வேறு).

மரை ஒரு வகை மானினத்தைச் சேர்ந்தது.
உண்மையை மறைத்தல் கேடு விளைக்கும்.

மரான் என்பது மன்மதனின் மற்றொரு பெயர்.
மாறன் என்பது பாண்டியனின் மற்றொரு பெயர்.

மாரி காலத்தில் மரங்கள் செழித்து வளரும் (மழை).
இரவும் பகலும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் மாறி வரும் (மாற்றமடை-
தல்).

முருக்கு முள் நிறைந்த ஒரு மரம்.
முறுக்கு பலகார வகைகளுள் ஒன்று.

உயிர்களை வருத்தல் பெரும் பாதகச் செயல் (துன்புறுத்தல்).
கடலையை வறுத்து உண்பார்கள் (வறுவல் செய்து).

வேடர் வரையில் வாழும் ஓர் இனத்தவர் (மலை).
வறை கறி வகைகளுள் ஒன்று.

அவன் விரகு செய்து எதிரியை வென்றான் (தந்திரம்).
சமையல் செய்வதற்கு விறகு அவசியம்.

மோதிரத்தை விரலில் அணிவார்கள்.
வீமன் விறலுடைய வீரனாய் விளங்கினான் (வலிமை).

ஆகாய விமானம் விரைவாகச் செல்லும் (வேகம்).
குளிர் அதிகமானால் உடல் விறைக்கும்.

அதிகாரம் III

ணகர, னகர பேதச் சொற்களும் அவற்றைப் பயன் படுத்தும் முறையும் :

ண, ன என்ற எழுத்துக்கள் மெல்லினத்தைச் சேர்ந்தவை. இலக்கண அமைப்பில் ணகர மெய் டகர மெய்யைத் தொடர்ந்து வரும். (உ-ம். தொண்டு, தண்டல்). இங்ஙனம் வரும் ணகரம், 'டண்ணகரம்' எனப்படும். இதே போல னகரமெய் டகர மெய்யைத் தொடர்ந்து வரும். (உ-ம். நன்றி, தென்றல்). இங்ஙனம் வரும் னகரம், 'றன்னகரம்' எனப்படும்.

தாய் குழவினை அணைத்து முத்தமிட்டாள் (சேர்த்து).
இரப்போன் வேண்டிய அணைத்தையும் வள்ளல் ஈந்தான் (எல்லா வற்றையும்).

அண்ணம் என்பது மேல் வாயைக் குறிக்கும்.
அன்னம் என்ற பறவை ஆதிகாலத்தில் இருந்ததாகக் கருதப் படுகிறது.

தமையனின் மனைவியை அண்ணி என்று அழைப்பார்கள்.
அன்னியர் ஆட்சியை எவரும் விரும்பார் (பிறர்).

அண்டை வீட்டில் வாழ்வோரிடம் அன்பு செலுத்தல் அவசியம் (அயல்).

அவர் வீட்டுக்குச் சென்ற அன்றைக்கே பிரயாணமானேன்.

அண்ணனின் உதவி கொண்டு தம்பி வாழ்ந்தான்.
அன்னையின் அன்பு தன்னலம் அற்றது (தாய்).

பேராதனை கண்டிக்கு அண்மையில் இருக்கிறது (கிட்ட).
செல்வம் அண்மையால் அவன் இரந்து உண்டான் (இல்லாமை).

அரசன் நாட்டை அரண் செய்து பாதுகாக்க வேண்டும் (காவல்).
சிதம்பரத்திலே அரண் ஆடும் காட்சியைக் காணலாம் (சிவன்).

சுவரில் ஆணி அடித்துப் படத்தைத் தொங்கவிட்டான்.
ஆணி மாதத்தில் வெயில் அதிகம்.

தந்தையின் ஆணை தலைமேற்கொண்டு இராமன் கானகம் ஏகி னான் (கட்டளை).

ஆணை மிருகங்களுள் மிகவும் பெரியது.

ஆனந்தனுக்கு ஆண் மகவு பிறந்தது.
ஆன் நிரையைத் தொடர்ந்து இடையன் சென்றான் (பசு).

தமிழ் மொழியைப் பிழையின்றி எழுதவே ஈண்டு இதைக் கற்கின்றோம் (இங்கே).

மகவை ஈன்று காப்பாற்றல். பெண்ணின் தலைசிறந்த கடனாகும் (பெற்று).

உடலுக்கு உறுதி தரும் உணவை உண்ணல் வேண்டும் (சாப்பிடுதல்).

உயர்வாக உன்னல் வாழ்க்கையில் வெற்றிதரும் (நினைத்தல்).

ஊண் கொடுத்து உதவுதல். அறத்துள் சிறந்தது (உணவு).
வேடுவர் ஊனும் தேனும் உண்டு உவப்பர் (இறைச்சி).

என்கல்வி மக்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது (கணிதம்).
'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

ஏனம் ஓர் அழகிய பிராணி.

ஏனம் பன்றியின் மற்றொரு பெயர்.

குழந்தையை ஏனையில் இட்டுத் தாய் தாலாட்டினாள் (சீலைத் தொட்டில்).

சிங்களவரல்லாத ஏனை மக்களும் இலங்கையில் வாழ்கிறார்கள் (மற்றைய).

இருவரும் ஒரு கணமும் பிரியாது வாழ்ந்தார்கள் (மிகச் சிறிய கால அளவு).

கனம் நிறைந்த மூட்டையைத் தூக்க முடியாது திகைத்தான் (பாரம்).

வேடன் விடுத்த கணை தாக்கியதால் வேங்கை விரைவாக ஓடியது (அம்பு).

குதிரை செய்யும் சத்தம் கணைத்தல் எனப்படும்.

நண்பனைக் கண்டு அளவளாவி மகிழ்ந்தான் (சந்தித்து).

பசுவின் கன்று வளர்ந்தபின் பல பயன்களைத் தரும்.

சிலரைப் பார்த்து வயதைக் கணித்தல் இயலாது (மதித்தல்).
பலா, மா, வாழைப் பழங்கள் முக்கணி என்று பெயர் பெறும் (பழம்).

மரத்திலிருந்து மாங்காய்க் கண்ணி விழுந்தது (பிஞ்சு).

மணமாகாத பெண்ணைக் கன்னி என்று சொல்வர்.

கிருஷ்ணனுக்குக் கண்ணன் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு.
கொடையில் சிறந்தவனைக் கன்னன் என்பர்.

பெரியோரைக் காணல் பெரும் பயன் விளைக்கும் (சந்தித்தல்).
கோடை காலத்தில் காணல் அதிகமாயிருக்கும் (குடு).

பெரியோரைக் காண்பது பெரும் பயன் தரும்.
மனிதர் வாழ்வதற்குக் கான் ஏற்றதல்ல (காடு).

பொருளின் நிறையைக் குணித்து அறிந்தான் (உத்தேசித்தல்).
பதிந்த வீட்டுள் குனிந்து நுழைந்தான்.

மழை நீரிலால் குண்டு நிரம்பியது (குழி).
குறிஞ்சி நிலத்தில் குன்று காணப்படும் (மலை).

பெண்கள் கொண்டையில் மாலை சூடுவார்கள்.
கொன்றை மலர் கொண்டு இறைவனை வழிபடுவார்கள்.

இரத்தோட்டமில்லாத இடத்தில் கனை இருக்காது (உணர்ச்சி).
தாகத்தால் தவித்த மிருகம் கனை உள்ள இடத்தைத் தேடிச் சென்றது.

நீராடினால் உடம்பிலுள்ள சூடு தனியும் (குறைதல்).
தனியாக இருத்தலை மனிதன் பெரும்பாலும் விரும்பமாட்டான் (தனிமை).

நீரில் தன்மை இயற்கையாக அமைந்துள்ளது (குளிர்ச்சி).
தீக்கு வெம்மைத் தன்மை உண்டு (இயல்பு).

மனிதன் உயர்திணையர்க் இலக்கணத்தில் வகுக்கப்படுவான் (பிரிவு).
தானியங்களுள் திணை ஒன்றாகும்.

ஒருவனுக்கு அறிவுடன் உடல் தன்மையும் அமைய வேண்டும் (வலிமை).
தின்மையான செயலில் நாம் ஈடுபடுதல் ஆகாது (திமை).

பருத்தியிலிருந்து துணி நெய்வார்கள் (சீலை).
துணி நிறைந்த உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியைக் காணமுடியாது (அச்சம்).

தெண்டல் நோய் தாங்கமுடியாது வருந்தினான் (நரம்பு வலி).
தென்றல் காற்றுத் தவழ்ந்து வருவதாகக் கூறுவர்.

மனிதனுக்குத் தொண்டு செய்தல் இறைவனுக்குச் செய்வதாகும் (சேவை).

தமிழர் தொன்று தொட்டு வாழும் ஓர் இனமாவர் (பழமை).

பெரிய குழி தோண்டி மரம் நட்டான் (கிண்டுதல்).
காந்தியடிகள் தோன்றி அரிய தொண்டு செய்தார் (பிறத்தல்).

பணம் இல்லாதவன் வாழ்க்கையில் துன்பப்படுவான்.
படை ஒரு பணம் பண்டம் (பனைக்குரிய).

நாவலர் தமிழுக்கு அரும்பணி ஆற்றினார் (தொண்டு).
பணி காலத்தில் குளிர் அதிகம்.

பனை ஓங்கி வளரும் (மூங்கில்).
பனை பல பயன்களைத் தரும் ஒரு மரம்.

வேட்டையாடுவோனின் பாணம் பட்டுப் பன்றி பதைத்தது (அம்பு).

வெயில் காலத்திற்குக் குளிர்ந்த பாணம் உகந்தது (நீருணவு).

உழவன் இரண்டு மாடுகளையும் பிணைத்து வண்டியில் செலுத்தினான் (கட்டுதல்).

மாவையும் சர்க்கரையையும் பிணைந்து பணிகாரம் செய்யலாம் (சேர்த்தல்).

புனையின் உதவிகொண்டு ஆற்றைக் கடந்தான் (மரக்கலம்).
செல்வன் பட்டாடை புனைந்து உல்லாசமாய்ச் சென்றான் (அணிந்து).

மலரிலுள்ள மணம் எவரும் விரும்பத்தக்கது.
மனம் போன போக்கெல்லாம் போதல் ஆகாது.

மனைக் கோடரி கொண்டு மரம் வெட்ட வேண்டி முயன்றான் (கூர்மையற்ற).

மனையைப் பெண்ணே சிறப்பிப்பவன் (வீடு).

பூமியில் வாழ்பவர் மண்ணவர் என்று பெயர் பெறுவர்.
பூமியை ஆள்வோர் மன்னவர் என்று பெயர் பெறுவர்.

அவன் கூறிய வண்ணம் செய்து முடித்தான் (விதமாக).
சிறந்த வன்னம் தீட்டப்பட்ட சித்திரத்தை எவரும் விரும்புவர் (நிறம்).

வன்மையில் சிறந்தோன் வள்ளல் என்ற பெயர் பெறுவன் (கொடை).

பாரதியார் பாடும் வன்மை நிறைந்தவர் (திறமை).

பெரிய விழாக்களில் வாணம் இடம் பெறும்.
நீல வானம் கண்டு தோகை மயில்கள் ஆடின (ஆகாயம்).

அதிகாரம் IV

(அ) பல பொருள் ஒருமொழி (Homonyms)

(ஆ) ஒரு பொருட் பன்மொழி (Synonyms)

ஒரே மொழி அல்லது சொல் பலபொருளையோ அல்லது கருத்தையோ தரலாம். இத்தகைய சொல் பல பொருள் ஒரு மொழி எனப்படும். ஒரே கருத்தைத் தரும் பல சொற்கள் ஒரு பொருட் பன்மொழி எனப்படும்.

(அ) பல பொருள் ஒருமொழி

கீழே வரும் தடித்த சொற்களின் வேறுபட்ட பொருளை உணர்த்தும் சொற்களை, அவற்றின் நேரே காண்க :

அகம்	வீடு, மனம்.
அடி	கால், கீழ், செய்யுள் அடி, அடித்தல், வமிசவழி, ஆதி, நீட்டல் அளவை.
அணி	அழகு, ஆபரணம், படை வகுப்பு, கூட்டம், அணிதல்.
அணை	மெத்தை, வரம்பு, படுக்கை, அணைத்தல்.
அத்தன்	கடவுள், உயர்ந்தோன், குரு, தகப்பன்.
அத்தி	எலும்பு, ஒரு மரம், யானை, கடல்.
அத்திரம்	அம்பு, மலை, குதிரை, கழுதை.
அத்தை	தாய், குருவின் மனைவி, மாமி, தலைவி.
அமர்	போர், வெறி.
அமர்க்களம்	ஆரவாரம், போர்க்களம்.
அமளி	பள்ளியறை, ஆரவாரம், மெத்தை.
அம்பு	அத்திரம், மூங்கில், எலுமிச்சை, தளிர்.
அம்மை	வெகுரி நோய், வருபிறப்பு, தாய், அழகு, பார்வதி.
அரக	இராசா, அரசமரம்.
அரண்	காவல், கடல், மலை, கோட்டை, காடு, மதில், அழகு.
அரம்பை	தேவலோகப் பெண், வாழை.
அரவம்	பாம்பு, சத்தம், சிலம்பு.
அரி	குதிரை, விஷ்ணு, மூங்கில், குரியன், சிங்கம், வண்டு, வெட்டுதல்.
அரை	பாதி, வயிறு, இடை, அரைத்தல்.
அலை	கடல், திரை, அங்குமிங்கும் திரிதல்,

அவி

அழல்

அளி

அளை

அறம்

அறுகு

அறை

அன்னம்

ஆடல்

ஆடி

ஆடு

ஆயம்

ஆய்தல்

ஆரம்

ஆழி

ஆறு

ஆறுதல்

ஆற்றல்

ஆலம்

இசை

இடம்

இடி

இடை

இளை

இரவு

இதழ்

இரு

இரை

இழை

இறை

ஈ

ஈரம்

ஈர்

உடை

சோறு, நெய், தணித்தல், புழுங்குதல், வேகவைத்தல்.

கோபம், நெருப்பு.

வண்டு, கோடை, மது, அருள், தேன்.

குகை, புற்று, தயிர், கல (பூசுதல்).

நீதி, தருமம், புண்ணியம், யமன்.

புல், யானை, சிங்கம்.

அடித்தல், சொல்லுதல், வீட்டு அறை.

சோறு, ஒரு பறவை.

விளையாடல், குளித்தல், கூத்து, அசைதல்,

ஆடி மாதம், கண்ணாடி, அசைந்து.

ஒரு மிருகம், ஆடுதல்.

சுங்கம், மாதர் கூட்டம், ஆதாயம், குதாடு கருவி, தோழி.

பிடுங்கல், ஆராய்தல்.

ஆபரணம், பூமாலை, முத்து, நந்தவனம்.

சக்கரம், மோதிரம், கடல், வண்டி, வட்டம்.

நதி, வழி, ஒழுக்கம், ஒரெண்.

ஓய்தல், குடுதணிதல், இளைப்பாறல்.

தணிதல், சகித்தல், வலிமை.

பாம்பின் நஞ்சு, ஆலமரம், மழை, மழு.

சங்கீதம், புகழ், உடன்பாடு.

இடது பக்கம், விசாலம், ஸ்தானம்.

ஒலி, தாக்குதல்.

அரை, பக்கம், நடு, ஓர் அளவை.

ஒன்று சேர், ஒப்பிடு, துணை, இசைவு.

இராக்காலம், வறுமை, இரத்தல்.

உதடு, கண்ணிமை, பூவிதழ்.

பெரிய, இருத்தல், இரண்டு.

சத்தம் செய்தல், உணவு.

நூல், பெட்டி பாய் முதலியன இழைத்தல், ஆபரணம்.

வரிப்பணம், இறகு, அரசன், கடவுள், கையிறை, இறைத்தல்.

கொடுத்தல், தேனீ, இலையான்.

அன்பு, நனைவு.

ஆறு, இரண்டு, இழு, தலையிலுள்ள ஈர்.

நொருக்குதல், உடுப்பு.

உத்தரம்

உரை

உலை

உறை

ஊறு

ஏடு

ஏறு

ஏற்றம்

ஏனம்

ஐயம்

ஒழுக்கு

ஒளி

ஒடு

கடி

கடை

கட்டை

கண்டம்

கண்ணி

கத்தரி

கயம்

கரி

கரை

கலம்

கலி

கலை

கல்

கவி

கழி

களி

களை

களள்ளி

பதில், வடக்கு, ஒரு நட்சத்திரம்.

தேய், பேச்சு, பேசு, சிறந்த மொழி.

அலைதல், சமையல் உலை, கொல்லன் உலை.

இருப்பிடம், வாழ்தல், மோர் உறை, புத்தகம்

முதலியவற்றிற்குப் போடும் உறை.

ஊறுதல், காயம், இடையூறு.

புத்தகம், கண்ணிமை, பூவிதழ்.

மிருகத்தின் ஆண், ஏறுதல், இடி.

ஏற்ற மரம் (துலா), புகழ், உயர்வு.

பாத்திரம், பன்றி.

சந்தேகம், பிச்சை.

ஒழுக்கமாய் நடத்தல், நீர் ஒழுகல்.

பிரகாசம், அறிவு, புகழ், மறைத்தல்.

ஒடுதல், வீடுவேய்தற்குரிய ஒடு, உடைந்த பாளை ஒடு.

கடித்தல், காவல், வாசனை, கூர்மை.

கடைசி, இழிவு, வாயிற் பக்கம், சாமான் விற்கும் இடம், தயிர் கடைதல்.

விறகு, குற்றி, குறைவு, உடம்பு, நீளம் குறைந்தது.

தத்து, கழுத்து, வாள், துண்டு.

பூமாலை, அரும்பு (பிஞ்சு), தொடு கயிறு.

கத்தரிக்கோல், ஒரு செடி, வெட்டுதல்.

குளம், யானை, கயரோகம்.

யானை, நெருப்புக்கரி, சாட்சி, கருமை.

கரைத்தல், எல்லை, ஓரம்.

பாத்திரம், கப்பல், ஆபரணம்.

கடல், கலிப்பா, ஒலி, வஞ்சகம், கலியுகம்.

குலைத்தல், வித்தை, ஆண் மான், பேயாட்டம், சந்திரனின் பகுதி.

படித்தல், தோண்டுதல், சிலை, கல்லு.

பாட்டு, புலவன், குரங்கு.

நீக்கல், உப்பளம், அதிகம்.

மாவாற்கிண்டும் களி, களிமண், மகிழ்ச்சி, மயக்கம்.

களை பிடுங்கல், நீக்குதல், பயிர்க் களை, களைப்பு, குற்றம், அழகு.

திருடி, ஒரு மரம்.

கனம்

காப்பு

காயம்

காய்

காலை

கால்

கிளை

குடி

குறி

குலை

குழவி

கூடு

கூறு

கொள்ளை

கோடி

கோதை

சக்கரம்

சத்தி

சரம்

சலனம்

சாதனம்

சாதி

சாறு

சிலை

சிறை

செவ்வி

சேடன்

சேண்

சேய்

பெருமை, மிகுதி, மேகம், பாரம்.

கை வளையல், காவல், நூல் தொடக்கத்தில் பாடப்படும் கடவுள் வணக்கச் செய்யுள்.

புண், உடம்பு, பெருங்காயம்.

உலர்தல், புண்ணுறுதல், மெலிதல், கோபித்தல், பழுக்காத காய், பரு.

விடியற் காலை, வண்டிக் காலை, சமயம்.

காற்பங்கு, காற்று, வாய்க்கால், பாதம், தூண்.

கொப்பு, கூட்டம், சுற்றம், மூங்கில்.

பருகுதல், மதுபானம் குடித்தல், வீடு, குடியானவன், குடும்பம்.

அடையாளம், குணம், இலக்கு, சகுனம், கருது, குறித்துக்கொள்ளல்.

கலைத்தல், வாழைக் குலை முதலியன, மனந்தடுமாறல்.

அம்மிக் குழவி, குழந்தை.

பறவை, விலங்குக் கூடு, கழுத்தில் கட்டும் கூடு, சேர்தல், பிரயோசனப்படுதல்.

பிரிவு, சொல்லுதல்.

அதிகம், ஒரு நோய், திருடல்.

புதுச் சீலை, மூலை, நூறு லட்சம்.

மாலை, பெண், கூந்தல், காற்று.

சக்கராயுதம், வட்டம், கடல், சில்லு, பூமி, மலை.

வல்லமை, பராசக்தி, வேல், கக்கல்.

பூமாலை, அசைவு, அம்பு.

காற்று, சஞ்சலம், அசைவு.

துணைக்காரணம், அடையாளம், உறுதிப்பத்திரம்.

நிறைவேற்று, உறுதியாகச் சொல், குலம், சாதிக்காய் மரம்.

பிழிந்த சாறு, திருவிழா, கள்.

வில், கல் உருவம், மலை.

மறியற்சாலை, இறகு, மதில், அடிமை, காவல், சமயம், அழகு, தன்மை.

அடிமை, ஆதிசேடன், தோழன், தம்பி.

ஆகாயம், தூரம், அகலம், உயர்ச்சி.

மகன், சிவப்பு, இளமை, தூரம், மூங்கில்.

தட்டு	தட்டுதல், அடுக்கு, தட்டம், வண்டி முதலிய வற்றின் தட்டு.
தத்து	கண்டம், பாய்தல்.
தலை	முதல், ஆதி, சிரசு, தலைமை, தலைவன்.
தறி	வெட்டு, நெய்தல் தறி, மிருகங்கள் கட்டும் கட்டை.
தாயம்	ஒரு விளையாட்டு, சந்தர்ப்பம், உரிமை, சூதாடு கருவி.
தாலம்	நாக்கு, பனை, பூமி.
திங்கள்	திங்கட்கிழமை, மாதம், சந்திரன்.
திரி	விளக்குத் திரி, மூன்று, அலைதல், மாறுபாடு.
திரு	செல்வம், இலக்குமி, அழகு.
திட்டு	ஆகுசம், கூராக்கு, எழுது, சித்திரி, அடி.
துணி	வெட்டுதல், துணிதல், சீலை.
துப்பு	உணவு, வலிமை, சுத்தம், துப்புதல், பவளம்.
தேர்	ஆராய், இரதம்.
தேறல்	தேன், கள்.
தை	தைத்தல், ஒரு மாதம்.
தொடை	மாலை, துடை, அம்பு.
தொண்டு	பணி, பழமை.
தோடு	காதணி, வட்டமாக அரிந்தது, பூவிதழ்.
நகை	சிரிப்பு, பல், ஆபரணம், இகழ்ச்சி, பூ மொட்டு.
நடு	நடுவு நிலைமை, இடை, நடுதல்.
நயம்	நன்மை, மலிவு, பயன், சிறப்பு.
நவம்	புதுமை, ஒன்பது.
நாகம்	பாம்பு, யானை, கருங் குரங்கு, ஈயம்.
நாடி	நாழிகை, தேடி, முகத்தின் நாடி, நரம்பு.
நாடு	தேடுதல், நினை, தேசம்.
நாரி	பெண், இடை, பார்வதி.
நிறை	பாரம், நீதி, கற்பு, தராசு, மிகுதி.
நூல்	தையல் நூல், புத்தகம், சாஸ்திரம், பூணூல்.
நேர்	உவமை, நேர்தல், எதிர், வரிசை, ஒழுங்கு.
படி	படித்தல், குறைதல், அளக்குங் கருவி (கொத்து), கீழ்ப்படிதல், வாயிற் படி, பூமி.
படை	சேனை, ஆக்கு (சிருஷ்டி), நிவேதி, அடுக்கு.
பணி	ஆபரணம், தொண்டு, கட்டளை, கீழ்ப்படிதல், பாம்பு.
பாதம்	சொல், பாகம், பக்குவம், அறுகம் புல்.

பதி	இறைவன், அரசன், கணவன், தலைவன், வீடு, ஊர், குனி.
பத்திரப்	உறுதி, இலை, பூவிதழ், கவனம், கடிதம்.
பள்ளி	படுக்கை, பள்ளிக்கூடம், முனிவர் வாழுமிடம், நித்திரை.
பாகம்	பாதி, பக்குவம், சமையல், பங்கு, ஓர் அளவு.
பாடு	பக்கம், வருத்தம், பெருமை, பாடுதல்.
பாணி	கை, சங்கீதம், பழரசம்.
பாய்	பாய்தல், படுக்கும் பாய்.
பாரம்	கனம், சமை, பொறுப்பு, வருத்தம், 28 துலாம் கொண்ட நிறை.
பார்	பாறை, பராமரி, அடுக்கு, பூமி, பார்த்தல்.
பாவை	பொம்மை, பெண், கட்பாவை.
பிடி	நம்பிக்கை, பெண் யானை, பற்றுதல், ஆயுதப் பிடி.
பிணி	நோய், கட்டு.
பிணை	பெண்மான், கட்டு, பூமாலை, பிணைவைத்தல்.
பிழை	சீவனம் செய், குற்றம்.
புகைச்சல்	எரிச்சல், இருள், பார்வை மழுங்குதல், புகை, இருமல்.
பூண்	ஆபரணம், அணிதல், உலக்கை முதலியவற்றின் பூண்.
பொங்கு	பெருகு, செழி, சோரூக்கு, சின, கொதி, கொந்தளி.
போது	காலம், பூ, அரும்பு.
மடி	சீலை, வயிறு, சோம்பல், மடித்தல், பொய்.
மணம்	கலியாணம், வாசனை.
மதம்	மதநீர், சமயம், வலிமை, செருக்கு, மயக்கம்.
மதி	கணித்தல், மரியாதை செய், சந்திரன், அறிவு.
மறம்	வலிமை, வீரம், பாவம்.
மறி	பெண் குட்டி, ஒருவித மான், தடுத்தல்.
மறை	வேதம், மந்திரம், கறை, மறு உழவு, ஒளித்தல்.
மலை	குன்றம் (Mountain), திகைப்பு.
மா	மாமரம், குதிரை, விலங்கு, இடித்த மா, வலிமை, ஆகாயம், இலக்குமி, பெரிய.
மாடு	ஒரு மிருகம், பக்கம், செல்வம், இடம்.
மால்	மயக்கம், விஷ்ணு, பெருமை.
மீன்	கடல் மீன், நட்சத்திரம்.
முத்தம்	முத்து, கொஞ்சுதல்.

மெய்	உண்மை, மெய்யெழுத்து, உடம்பு.
யுகம்	புத்தி, குரங்கு.
வடு	தழும்பு, குற்றம், பிஞ்சு.
வண்ணம்	நிறம், தன்மை, அழகு.
வரி	கோடு, வரிப்பணம், கட்டு.
வலம்	வலிமை, வெற்றி, வலப்பக்கம்.
வலி	வன்மை, வலி நோய்.
வளை	வளையல், கோணலாக்கல். வீட்டு வளை, சங்கு.
வாடை	வாசனை, வட காற்று.
வாணம்	மத்தாப்பு, அம்பு.
வாரம்	கிழமை, உரிமை, அன்பு, பங்கு, கடல்.
வாஸி	தோடு, அம்பு, தண்ணீர் அள்ளும் வாஸி.
வாள்	வாள் ஆயுதம், ஒளி.
விடை	பதில், எருது.
விரை	வாசனை, வித்து.
விளக்கு	துலக்கு, விளங்கவை, சுத்தம் செய், தீபம்.
விறு	வெற்றி, தனிமை, பெருமை, வேகம்.
வேய்	மூங்கில், வேய்தல்.
வேலை	கடல், தொழில், வேலைப்பாடு.

(ஆ) ஒரு பொருட் பன்மொழி

கீழே வரும் தடித்த சொற்களின் ஒரே பொருளை உணர்த்தும் பல சொற்களை, அவற்றின் நேரே காண்க:

அணி	பூண், அலங்கரி, உடு, புனை, குடு, தரி.
அதிகம்	சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகு.
அபாயம்	இடையூறு, இடர், ஆபத்து.
அம்பு	சரம், வாஸி, அத்திரம்.
அரசன்	கோன், இராசா, மன்னன், இறை, காவலன், வேந்தன், கோ, பதி, மகிபன்.
அழகு	எழில், கவின், சுந்தரம், செவ்வி, பொற்பு, முருகு, வண்ணம், செளந்தரியம்.
அன்பு	ஈரம், தண்ணளி.
ஆகாயம்	வானம், சேண், வெளி.
ஆசை	விருப்பம், இச்சை, ஆவல், வேட்கை, அவா, வாஞ்சை, விழைவு.
ஆரம்பம்	தொடக்கம், முதல், ஆதி.
ஆற்றல்	வலிமை, உரம், வலி, சக்தி.

இகழ்தல்	இழித்தல், பழித்தல், நிந்தித்தல், எள்ளல்.
இரத்தம்	உதிரம், செந்நீர், குருதி.
இரவு	கங்குல், நிசி, இராத்திரி, அல்.
இனம்	சுற்றம், உறவு, கிளை, தமர், ஒக்கல்.
இன்பம்	மகிழ்ச்சி, களிப்பு, உவகை, உவப்பு, சந்தோஷம்.
உடம்பு	உடல், தேகம், காயம், சடலம், சதிரம், யாக்கை, வன்னி, சரீரம்.
உணவு	உண்டி, ஆகாரம், போசனம், ஓதனம்.
உபாத்தியாயர்	ஆசிரியர், ஆசான், தேசிகன், குரு.
கடல்	சமுத்திரம், ஆழி, முந்நீர், உவரி, கலி, சாகரம், பரவை, பவ்வம், வாரி, வாரம், வாரிதி.
கடவுள்	இறைவன், இறை, தெய்வம், முதல்வன், ஆதி, ஈசன், ஏகன், தலைவன், பகவன், பகவான்.
கடைசி	முடிவு, ஈறு அந்தம்.
கணவன்	கொழுநன், பதி, நாயகன், கொண்கன், தலைவன், புருஷன்.
கீரும்பு	கழை, கன்னல்.
களிப்பு	மகிழ்ச்சி, உவப்பு, உவகை, ஆனந்தம், சந்தோஷம்.
காடு	அடவி, ஆரணியம், காண்டம், காண்டவம், கானகம், கான், சுரம்.
கால்	பாதம், அடி, தாள்.
காற்று	வளி, கால்.
குதிரை	பரி, மா, அரி, அசுவம், கந்துகம், கற்கி, புரவி.
குற்றம்	மாசு, ஆசு, கரிசு, களங்கம், கறை, பிழை, வடு, மறு.
சத்தம்	அரவம், ஒலி, ஓசை.
சந்திரன்	மதி, அம்புலி, இந்து, சசி, திங்கள், சோமன்.
சமயம்	காலம், செவ்வி, போது, வாய்ப்பு, சந்தர்ப்பம்.
சாதல்	துஞ்சல், இறத்தல், பொன்றல், மடிதல், மாய்தல், முடிதல், மாளல்.
சிங்கம்	அரி, மா, கேசரி, சீயம், பூட்கை, வயமா, மடங்கல், ஆளி.
சிறேகிதர்	நண்பர், ஒட்டுநர், ஒல்லுநர், நயவர், தோழர்.
சினம்	வெகுளி, செற்றம், கோபம், காய்தல், முனிவு, குரோதம், சேற்றம்.

சூரியன்	பகலவன், இரவி, எல்லி, கனலி, வெய்யோன், பரிதி.
செல்வம்	நிதி, திரு, பொருள், மாடு.
சேனை	படை, சைனியம்.
சோலை	பொழில், தண்டலை, நந்தவனம், கா.
தகப்பன்	தந்தை, பிதா, தாதை, அத்தன்.
தமையன்	அண்ணன், மூத்தோன், முன்னோன், முன்னவன்.
தம்பி	பின்னோன், பின்னவன், இளவல், இளையோன்.
தலை	சென்னி, உச்சி, முடி, சிரசு, சிகரம்.
தரித்திரம்	மிடி, நல்குரவு, வறுமை.
தாமரை	மரை, பங்கயம், முளரி, புண்டரீகம், கமலம், அம்புயம், சரோருகம்.
தாய்	மாதா, அன்னை ஆய்.
துன்பம்	இடுக்கண், சஞ்சலம், இக்கட்டு, அலக்கண்.
தேன்	தேறல், நறவம், நறை, மது.
தொண்டு	பணி, சேவை.
நகை	ஆபரணம், அணி, பணி, பூண், இழை.
நட்சத்திரம்	தாரகை, விண்மீன்.
நித்திரை	துயில், சயனம், உறக்கம், துஞ்சல், தூக்கம்.
நெருப்பு	தீ, அக்கினி, அழல், கனல், தழல், தேயு.
பகல்	வைகல், எல்.
பகைவர்	ஏதிலார், செறுநர், ஒட்டலர், ஒன்றார், தரியலர், துன்னலர்.
படை	தானை, சேனை, தண்டம்.
பல்	தந்தம், நகை, எயிறு.
பாம்பு	அரவம், உகம், பன்னகம், உரகம், பணி.
பின்னை	மகவு, சேய், குழவி, சிசு, குழந்தை.
புகழ்	கீர்த்தி, இசை, ஒளி, ஏற்றம், கியாதி.
புகி	அருந்து, உண், தின், உட்கொள், நுகர், துய், சுவை.
புத்தகம்	நூல், பனுவல், ஏடு.
புலி	வல்லியம், உழுவை, வியாக்கிரம், கொடுவரி புண்டரீகம், வேங்கை.
பூ	மலர், தார், பொது, புட்பம்.
பூமி	ஞாலம், தரை, தாரணி, நிலம், கோளம், தாலம், பார், படி, மண், உலகம், கிடக்கை குவலயம், சகம்.

பெண்	மாது, மங்கை, நங்கை, நாரி, அரிவை, காரிகை, தெரிவை, தையல், பேதை, பாவை, மடந்தை.
போர்	அமர், யுத்தம், செரு, கலி, சமர்.
மகன்	புதல்வன், மைந்தன், புத்திரன், தனையன்.
மகள்	குமாரி, புதல்வி, புத்திரி.
மலை	வரை, குன்றம், ஓங்கல், குன்று, சயிலம், விலங்கல், வெற்பு, பருப்பதம், அசலம், கிரி.
மனம்	அகம், உள்ளம், சிந்தை, இருதயம், இதயம், நெஞ்சம்.
மனைவி	இல்லாள், பெண்சாதி, தலைவி, கிழத்தி, பாரி.
மாணவன்	சீடன், மாணாக்கன்.
மலை	இண்டை, ஆரம், கண்ணி, கோதை, தாமம், தார், தொடை.
முதல்	ஆரம்பம், தொடக்கம், ஆதி.
முத்து	நித்திலம், தரளம்.
மூங்கில்	வேய், ஓங்கல், கழை, கிளை, பனை, புனை, முடங்கல், சேய்.
யமன்	காலன், கூற்றுவன், அந்தகன், தருமன், மறலி.
யானை	களிறு, கரி, அத்தி, உம்பல், கசம் (கயம்), மாதங்கம், தும்பி, வேழம், வாரணம், நாகம், குஞ்சரம், களபம்.
வணங்குதல்	தொழுதல், பணிதல், அஞ்சலி செய்தல், இறைஞ்சுதல், கும்பிடல்.
வண்டு	அளி, சாரகம், சாளிகை, மதுகரம், மதுகம், சுரும்பு.
வயல்	புலம், பழனம், செய், பண்ணை, கழனி.
வயிறு	உதரம், மடி.
வலிமை	ஆற்றல், வலி, அடல், இகல், வன்மை, பீடு, வீரம், துப்பு, விறல்.
வாசனை	கந்தம், கடி, விரை, நறவு, நறை, நாற்றம்.
வானம்	கொண்டல், எழிலி, கார், மேகம், மஞ்சு, விசம்பு, வான்.
விடை	பதி, மறுமொழி, உத்தரம்.
வில்	தனு, சிலை, கார்முகம், சாபம்.
விழி	கண், நேத்திரம்.
விடு	அகம், இல்லம், மனை, பதி.
வெளிச்சம்	ஒளி, பிரகாசம், சோதி.

பயிற்சி

I. கீழ்க்காணும் வாக்கியங்களில் எழுத்துப் பிழைகள் உண்டேல் அவற்றைத் திருத்தி அமைக்க :

1. அனுக்குண்டுள் பல நாடுகளை அளித்தன.
2. உடைப்பால் உயர்ந்தவர்கள் பலரை உலகில் காணலாம்.
3. இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு கழிக்க எவரும் விரும்புவர்.
4. கிளவிப் பருவம் அடைந்த தன் தாயை இராமன் காப்பாற்றினான்.
5. குப்பையைக் குளி தோன்றிப் புதைத்தல் அவசியம்.
6. தன் குஞ்சுக்கு இறை தேடிப் பரவை சென்றது.
7. உறை உள்ள நூல்களைப் படிப்பது சுலபம்.
8. மறத்தைத் தரித்து விற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள்.
9. துரைமுகங்களில் கப்பல்களைக் காணலாம்.
10. அவன் மரத்திலுல்ல பள்ளிகளைப் பரித்து உண்டான்.
11. வேடுவர்கள் காணில் வாள்வார்கள்.
12. வீணை உன்று கழிப்போரால் பயன் எதுவும் கிடையாது.
13. வெக்கத்தால் தலைகுணிந்தவன் பேச இயலாது சென்றான்.
14. தெண்டல் காற்றை பலர் விரும்புவர்.
15. அரசன் வாளும் இடத்தை அரண்மனை என்பார்கள்.

II. பின்வரும் இணைச் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடு தோன்றுமாறு ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக :

(அ)	அனை	ஒலி	கலம்	கிளி	கொல்லு
	அழை	ஒளி	களம்	கிழி	கொள்ளு
	கோலம்	தனை	வளி	வினை	வெல்லம்
	கோளம்	தழை	வழி	விழை	வெள்ளம்
(ஆ)	உரவு	கரை	சேரல்	தரை	திரை
	உறவு	கறை	சேறல்	தறை	திறை
	நரை	புரம்	மரி	விரல்	பொருப்பு
	நறை	புறம்	மறி	விறல்	பொறுப்பு

(இ)	ஆண்	ஊண்	தண்மை	கண்ணி	தொண்டு
	ஆன்	ஊன்	தன்மை	கன்னி	தொன்று
	பணி	புணை	வண்மை	திண்மை	மணம்
	பணி	புனை	வன்மை	திண்மை	மனம்

III. கீழ்க்காணும் கூட்டுச் சொற்களின் வேறுபாட்டை உணர்த்த அவற்றின் பொருளைக் கூறுக :

(அ)	அலி	ஆலி	இலக்கு	கலி	கூலம்
	அளி	ஆளி	இளக்கு	களி	கூளம்
	அழி	ஆழி		கழி	கூழம்
	கொளுத்தல்	கோல்	பலம்	வலம்	வலு
	கொழுத்தல்	கோள்	பழம்	வளம்	வழு
	பலி	விளி	வேலம்	வலை	மலை
	பழி	விழி	வேழம்	வளை	மழை
				வழை	

(ஆ)	அருத்தல்	அரை	இரை	உரி	ஏரி
	அறுத்தல்	அறை	இறை	உறி	ஏறி
	குரை	கூரை	கோரை	சிரை	தரி
	குறை	கூறை	கோறை	சிறை	தறி
	சொரி	நிருத்தம்	மரம்	மரு	மரை
	சொறி	நிறுத்தம்	மறம்	மறு	மறை

(இ)	ஆணி	கணம்	கனை	கண்டு	கணி
	ஆனி	கனம்	கனை	கன்று	கனி
	எண்	குண்டு	கொண்டை	தோண்டு	பாணம்
	என்	குன்று	கொன்றை	தோன்று	பானம்
	மனை	கணம்	வாணம்	வண்ணம்	பனை
	மனை	கனம்	வானம்	வன்னம்	பனை

IV. பின்வரும் சொற்கள் குறிக்கும் வெவ்வேறு பொருளைக் கூறுக :

அத்தி	அரவம்	அரி	அனை	அன்னம்
ஆழி	ஏடு	ஏற்றம்	கண்ணி	கவி
சுலை	காயம்	கால்	சத்தி	செவ்வி
சேண்	தாலம்	தோடு	நவம்	நாரி
நூல்	பாகம்	பாணி	பாவை	மா
மாடு	மால்	வளை	வாரம்	வாளி

V. மேலேயுள்ள சொற்கள் உணர்த்தும் வேறுபட்ட பொருள் தெளிவாகும்படி அவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்க :

VI. கீழ்க்காணும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் பெயராகவும் (Noun), வினையாகவும் (Verb) வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

அணி	அணை	அரி	அரை	அலை
அவி	அளி	அளை	அறை	ஆறு
இடி	இணை	இரு	இரை	உரை
உறை	உன்று	ஒளி	கடி	கடை
கரை	கழி	களை	காய்	குடி
தட்டு	தறி	துணி	நகை	நாடு
நிறை	நேர்	படி	படை	பணி
பதி	பாடு	பாய்	பார்	பிடி
பிணை	பிழை	பூண்	மதி	மறி
மறை	மலை	வரி	வலி	விளக்கு

VII. கீழ்க்காணும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ஒரே பொருளை உணர்த்தும் பல சொற்களைக் கூறுக :

அம்பு	அரசன்	அழகு	ஆசிரியன்	ஆரம்பம்
இன்பம்	இனம்	உடம்பு	கடவுள்	கடைசி
கணவன்	நாடு	குதிரை	குற்றம்	சந்திரன்
சினேகிதன்	தகப்பன்	தாமரை	தாய்	துன்பம்
நெருப்பு	பகைவர்	பாம்பு	பிள்ளை	புகழ்
பூமி	பெண்	போர்	மனம்	மலை
மூங்கில்	யமன்	வண்டு	விடை	வீடு

சொற்றொடர்ப் பயிற்சி (Study of Phrases)

அதிகாரம் V

மரபுப் பொருளுணர்த்தும் சொற்றொடர்கள் (Idioms)

அக்கரைப் பச்சை - உண்மையற்ற காட்சி.
 அச்சாணி - மிகவும் முக்கியமானது
 அடிபிடி - சண்டை
 அடிப்படை - அத்திவாரம்
 அடியடியாக - தலைமுறையாக
 அமளி செய்தல் - குழப்பம் செய்தல்
 அரை மனிதன் - மதிப்பிழந்தவன்
 அல்லும் பகலும் - ஓய்வில்லாது, தொடர்ந்து
 அல்லோல கல்லோலம் - பரபரப்பு
 அழுங்குப்பிடி - விடாப்பிடி
 அள்ளி இறைத்தல் - அதிகமாகக் கொடுத்தல்
 அறிமுகம் - தெரிந்தவர்
 அறை கூவுதல் - போருக்கு அழைத்தல்
 ஆகாயக் கோட்டை - கற்பனை
 ஆகாயத் தாமரை - இல்லாத ஒன்று
 ஆசை வார்த்தை - ஏமாற்றுவதற்குப் பேசும் பேச்சு.
 ஆப்பிழுத்த குரங்கு - தனது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயலில் இறங்கி அதனால் துன்பப்படுபவன்
 ஆழம் பார்த்தல் - திறமையை ஆராய்தல்
 ஆறப் போடுதல் - பின்போடுதல்
 ஆற அமர் - ஆறுதலாக
 இசக்குப் பிசக்கு - குழப்பம்
 இடக்கு முடக்கு - இடைஞ்சல்
 இடைக்கிடை - வேளைக்கு வேளை
 இடைவிடாமல் - தொடர்ச்சியாக
 இரண்டு தோணியில் கால் வைத்தல் - ஒரே நேரத்தில் இரண்டு காரியங்களில் ஈடுபடல்
 இருதலைக் கொள்ளி - எல்லா வழியாலும் துன்பம் நேர்தல்
 இலவு காத்த கிளி - காத்திருந்து ஏமாறுபவன்
 இலை மறை காய் - மறைவாய் இருத்தல்
 இழவுக்கு அடித்தல் } - பயனற்ற முயற்சி
 விழலுக்கு இறைத்த நீர் }
 இழுத்துப் பறித்தல் - முயன்று செய்தல்
 இளநாக்கடித்தல் - விருப்பமின்மை

இனிச்ச வாயன் - முழு மூடன்
 இனிப்புக் காட்டுதல் - ஆசை உண்டாக்கல்
 ஈவிரக்கம் - கருணை
 உச்சி குளிர் தல் - மகிழ்தல்
 உடுக்கை இழந்தவன் கை - ஆபத்து வந்த இடத்துத் தானாகவே
 சென்று உதவுதல்
 உப்புப் புளியில்லாப் பேச்சு - கருத்தற்ற வீண் பேச்சு
 உரித்து வைத்தாற்போல - வெளிப்படையான ஒற்றுமை
 உருத்திராட்சப் பூனை } - பாசாங்கு செய்பவன்
 வெள்ளை வேட்டிக்காரன் }
 உலை வைத்தல் - தீங்கு விளைத்தல்
 உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி } - தெளிவு
 வெள்ளிடை மலை }
 குன்றின் மேல் விளக்கு }
 ஊடாடல் - நன்கு பழகுதல்
 ஊமை கண்ட கனவு - வெளியிட முடியாத நினைவு
 எடுப்பார் கைப் பிள்ளை - தனக்கெனத் தனி இயல்பின்றி, பிற
 ரின் விருப்புக்கேற்பக் காரியம் செய்பவன்
 எண்பித்தல் - மெய்ப்படுத்தல்
 ஏட்டுச் சுரைக்காய் - வாழ்க்கையோடு தொடர்பில்லாத கல்வி
 ஒரு கை பார்த்தல் - வெற்றி பெற முயல்தல்
 ஒருதலை - நிச்சயம்
 ஒற்றைக் காலில் நின்றல் - விடாப்பிடி
 ஒன்றுபாதி - நடு இரவு
 ஒடியாடிப் பார்த்தல் - ஊக்கம் கொண்டு செய்தல்
 ஒட்டைக் கையன் - மிகுதியாய்ச் செலவு செய்பவன்.
 ஒட்டை வாயன் - இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துபவன்
 கங்கணங் கட்டல் - தீவிரமாக முடிவு செய்தல்
 கங்குகரையில்லாமல் - எல்லையில்லாமல்
 கடல்மடை திறந்தாற்போல - எல்லையற்ற பிரயோகம் (பெருக்
 கம்)
 கண் அயர்தல் - நித்திரை செய்தல்
 கண் எறிதல் - கடைக்கண் பார்த்தல்
 கண் வைத்தல் - விருப்பங் கொள்ளல்
 கண் காட்டல் - செய்யத் தூண்டுதல்
 கண்கூடு - வெளிப்படை
 கண்ட துண்டம் - பல துண்டுகள்
 கண்டதும் கடியதும் - நல்லதும் கெட்டதும்
 கண்ணுயிருத்தல் - கவனமாயிருத்தல்
 கண்ணும் கருத்தும் - மிகுந்த கவனம்

கண்ணெடுத்துப் பார்த்தல் - கருணை காட்டல்
 கண்ணோட்டம் - இரக்கம்
 கண் பூத்தல் - நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்தல்
 கண் மூடித்தனம் - கவனமில்லாமை
 கண்மூடுதல் } - இறத்தல்
 காலமாதல் }
 காலும்செல்லல் }
 கண் வளர்தல் - நித்திரை செய்தல்
 கம்பி நீட்டுதல் - இரகசியமாக ஒடுதல்
 கரைத்துக் குடித்தல் - நன்கு அறிதல்
 கழுத்தறுத்தல் - தொல்லைக்குள் செலுத்துதல்
 கனியிருக்கக் காய் கவர்தல் - நல்லதிருப்பத் தீயதை நாடல்
 காது குத்தல் - ஏமாற்றுதல்
 காது கொடுத்தல் - கூர்ந்து கேட்டல்
 காலம் தள்ளுதல் - வாழ்க்கையைச் செலுத்தல்
 காலில் விழுதல் - மன்னிப்புக் கேட்டல்
 கால்கட்டு - தடை
 காயா? பழமா? - தோல்வியா? வெற்றியா?
 கிணற்றுத் தவளை - வெளியிலக அனுபவமற்றவன்
 குட்டிச் சுவராக்கல் - பாழ் செய்தல்
 குதிரைக் கொம்பு - இல்லாததொன்று
 குரங்கின் கைப் பூமலை - ஒரு பொருளின் மதிப்பை அறியாதா
 ரிடத்தில் அப்பொருள் சென்றடைதல்
 கூலிக்கு மாரடித்தல் - தனக்கு விருப்பமில்லாத ஒன்றைப் பயன்
 கருதிச் செய்தல்
 கைகண்டது - சித்தியுள்ளது
 கை கலத்தல் - சண்டை செய்தல்
 கைகழுவுதல் - தொடர்பை முற்றும் நீக்குதல்
 கை குவித்தல் - வணங்குதல்
 கை கூடுதல் - சித்தியாதல்
 கைகொடுத்தல் } - உதவுதல்
 கைதருதல் }
 கைக்குதவல் - ஆபத்துக்குதவுதல்
 கைக்கூலி - நேர்மையற்ற முறையிற் பிறரிடம் பெறும் பணம்
 கைக்கொள்ளல் - ஒப்புக் கொள்ளல்
 கைங்கரியம் - பணிவிடை
 கைச்சாத்து - கையெழுத்து
 கைசோரல் } - தவறுதல்
 கைதப்புதல் }
 கைநழுவுதல் }

கைதவறுதல் - இறத்தல்
 கைதளர்தல் - சோர்தல்
 கைதூக்குதல் - ஆதரித்தல்
 கைதேர்தல் - திறமை மிகுதல்
 கைநீட்டுதல் - அடித்தல்
 கைபார்த்தல் - உதவியை எதிர்பார்த்தல், நாடிபார்த்தல், கை
 ரேகை பார்த்தல்
 கைபிசைதல் - தயங்குதல்
 கைப்பற்றுதல் - பெற்றுக்கொள்ளல், விவாகம் செய்தல்
 கைப்பாடு - கைவேலை
 கைப்பிடித்தல் - விவாகம் செய்தல்
 கைமட்டம் - உத்தேசம்
 கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம்
 கைமாற்று - கடன்
 கைம்பெண் - விதவை
 கையாடுதல் - பறித்தல்
 கையாளுதல் - பயன்படுத்தல்
 கையாள் - ஏவல்செய்வோன்
 கையிறுக்கம் - உலோபத்தன்மை
 கையும் களவும் - குற்றம் செய்த இடத்திலேயே
 கையைக் கடித்தல் - பொருளை இழத்தல்
 கைவரிசை - திறமை
 கொள்ளி சொருகுதல் - தீங்கு விளைத்தல்
 கோடரிக் காம்பு - தன் குலத்தைத் தானே கெடுப்பவன்
 கோபுரந்தாங்கி - தான் பெரும் பொறுப்பைத் தாங்குவதாக
 நினைப்பவன்
 சந்தியில் இழுத்தல் - பகிரங்கமாகப் பழித்தல்
 சந்தியில் நிற்பல் - உதவியற்றிருத்தல்
 சாணேற முழம் சறுக்கல் - சிறிது முன்னேற அதிகம் இழத்தல்
 சின்னாபின்னம் - துண்டு துண்டாக
 சுருக்குப் போடுதல் - தற்கொலை செய்தல்
 சுற்றுமுற்றும் - எல்லாப் பக்கமும்
 சூரியனைக் கண்ட தாமரை - மிகுந்த மனமகிழ்ச்சி
 சூரியனைக் கண்ட பனி - விரைவாக மறைதல்
 செவி சாய்த்தல் { மடுத்தல் } - கேட்டல்
 { கொடுத்தல் }
 தட்டிக் கழித்தல் - சாக்குச் சொல்லுதல்
 தட்டிப் பார்த்தல் - இரகசியத்தை அறிய முயலுதல்
 தட்டிவிடுதல் - உற்சாகப்படுத்தல்

தட்டுக்கெடுதல் } - வறுமை அடைதல்
 முட்டுப்படுதல் }
 தட்டுமுட்டு - வீட்டிற்குரிய பொருள்கள்
 தலைகவிழ்தல் - வெட்கித்தல்
 தலைகாட்டல் - வெளியில் வருதல்
 தலைகுலைதல் - நிலைகுலைதல்
 தலைக் கொழுப்பு - அகங்காரம்
 தலை தடவுதல் - ஏமாற்றுதல்
 தலைதடுமாறல் - இடந்தடுமாறல்
 தலைதெறிக்க ஓடுதல் - மிக விரைவாக ஓடுதல்
 தலைப்படல் - தொடங்கல்
 தலைப்போட்டல் - முயற்சி எடுத்தல்
 தலைமுழுகல் - கைவிடல்
 தலைமேற்கொள்ளல் - ஏவலின்படி ஒழுகல்
 தலையளித்தல் - மிகுந்த அன்பு கொள்ளல்
 தலையால் நடத்தல் - நெறிதவறி நடத்தல்
 தலையிடுதல் - ஈடுபடுதல்
 தலையில் அடித்தல் } - துன்பப்படல்
 தலையில் கை வைத்தல் }
 தலையில் தூக்கி வைத்தல் - உயர்வுகாட்டுதல்
 தலையுடைத்தல் - மிகுந்த பிரயாசை எடுத்தல்
 தலையெடுத்தல் - உயர்வடைதல்
 தலையெழுத்து - விதி
 தலைவிரிகோலம் - அலங்கோலம்
 தவித்த முயல் அடித்தல் - சமயம் பார்த்து அபகரித்தல்
 தாளம் போடுதல் - ஒருவரின் ஏவலின்படி நடத்தல்
 துறட்டி போடுதல் - தன் பக்கம் இழுத்தல்
 தூண்டில் போடுதல் - தன்பக்கம் இழுத்தல்
 தூண்டிவிடுதல் - ஏவுதல்
 தொப்பி புரட்டுதல் - காலத்துக்குக்காலம் கொள்கை மாறுதல்
 தொப்பி போடுதல் - ஏமாற்றுதல்
 தோள்கொடுத்தல் - உதவுதல்
 நடுத்தெருவில் விடுதல் - பாதுகாப்பின்றி அலையவிடுதல்
 நடைப்பிணம் - தனக்கும் பிறர்க்கும் பயனில்லா வாழ்க்கை
 நட்பாற்றில் விடல் - உதவவேண்டிய வேளையில் உதவாது
 போதல்
 நாக்குத் தவறுதல் - பொய் சொல்லுதல்
 நாக்குத் தெறிக்கப் பேசுதல் - மூத்தோரை இகழ்தல்
 நாக்கு நீளுதல் - மிதமிஞ்சிப் பேசுதல்

நாக்குப் புரளுதல் - வாக்குத் தவறுதல்
 நிர்மூலம் செய்தல் - அடியோடு அழித்தல்
 நிறுத்துப் பார்த்தல் - ஆராய்தல்
 நெட்டுயிர்த்தல் - பெருமூச்சு விடுதல்
 நெஞ்சு புண்ணுதல் - மனம் வருந்தல்
 நெருப்பெடுத்தல் - கோபித்துப் பேசுதல்
 நெல்லிக்காய் மூட்டை - ஒன்றுமை போன்று தோன்றியும் ஒன்றுமை இல்லாமை
 நொடி சொல்லுதல் - விளங்காமற் சொல்லுதல்
 பகற் கனவு - முடியாத ஒன்றை முடிப்பதாகக் கருதுதல்
 பசுமரத்தாணிபோல - சுலபமாகப் பதிதல்
 பச்சையாய்ப் பேசுதல் - பேசத் தகாதவற்றைப் பகிரங்கமாகப் பேசுதல்
 பஞ்சங் கொட்டுதல் - வறுமையைப் பலகாலும் பேசுதல்
 பந்தம் பிடித்தல் - தன்னலங்கருதி ஒருவரைச் சார்ந்தொழுகல்
 பல் இளித்தல் - இரந்து கேட்டல்
 பல்லுக் கொட்டுதல் - தண்டித்தல்
 பல்லைக் கடித்தல் - துன்பத்தைச் சகித்தல்
 பல்லைப் பிடித்துப் பார்த்தல் - ஒருவன் ஆற்றலை ஆராய்தல்
 பழிவாங்கல் - தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமை செய்தல்
 பிஞ்சிற் பழுத்தல் - இளமையில் முதிர்ந்த தன்மை அடைதல்
 பிடிக்கொடுத்தல் - அகப்படல்
 பிட்டுக்காட்டுதல் - விளக்கமாகக் கூறுதல்
 புண்படுத்தல் - மனத்தை வருந்தச் செய்தல்
 புறக்குடத்தில் வார்த்த நீர் - பயன் இல்லாத செயல்
 புறங்காட்டல் - தோல்வியால் முதுகுகாட்டி ஓடுதல்
 புறச் சுவர் தீற்றுதல் - சேர்ந்தோரை நீக்கிப் பிறரை ஆதரித்தல், வெளிப்பகட்டு
 புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல்
 புளிப்பிடித்தல் - செருக்கடைதல்
 புளிப்புத்தட்டல் - வெறுப்படைதல்
 பூச்சிகாட்டுதல் - பயங்கொள்ளச் செய்தல்
 மட்டையடித்தல் - வறுமையால் துன்பம் அடைதல்
 மனக்கோட்டை கட்டுதல் - வீணை திட்டமிடுதல்
 மனப்பால் குடித்தல் - கற்பனை செய்து இன்பம் அடைதல்
 முகத்தில் அடித்தல் - நேரே நிந்தித்தல்
 முகத்தில் ஈயாடவில்லை - அளவற்ற கவலை
 முகத்தில் கரி பூசுதல் - மானங்கெட வைத்தல்
 முகநட்பு - வெளிநட்பு
 முகப்பழக்கம் - அறிமுகம்

முகப்பூச்சு - வெளிப்பகட்டு
 முகம் கடுத்தல் - சினத்தல், வெறுத்தல்
 முகம் கஞ்சுதல் - துக்கமடைதல்
 முகம் கறுத்தல் - கோபித்தல்
 முகம் கவிழ்தல் - வெட்கம் அடைதல்
 முகம் காட்டுதல் - காட்சி கொடுத்தல்
 முகம் கொடுத்தல் - (சொல்லுவதைக் கேட்டல்) இசைதல்
 முகம் கோணுதல் - வெறுத்தல்
 முகச்சாடை - கண்டும் காணாமையும்
 முகச்சாய்ப்பு - விருப்பமின்மை
 முகம் தருதல் - பட்சம் காட்டல்
 முகம் திரிதல் - வெறுப்புக் காட்டல்
 முகம் பார்த்தல் - அன்பு செய்தல்
 முகம் மலர்தல் - மகிழ்ச்சியடைதல்
 முகம் முறிதல் - மனம் நோதல்
 முட்டுக்கட்டை - தடையாக இருத்தல்
 முட்டுக்கொடுத்தல் - இடையூறு செய்தல்
 முடிச்சு அவிழ்த்தல் - திருடுதல்
 முடிச்சுப் போடுதல் - சண்டை மூட்டுதல்
 முடி சாய்த்தல் - வணங்குதல்
 முடிவு கட்டுதல் - தீர்மானித்தல்
 முடிவு காலம் - மரணகாலம்
 முடிவு சொல்லுதல் - தீர்ப்புச் சொல்லுதல்
 முதுகு காட்டல் - புறங்காட்டி ஓடுதல், தோல்வியடைதல்
 முதுகு கொடுத்தல் - உதவிசெய்தல்
 முயற் கொம்பு - இல்லாத பொருள்
 முழம் போடுதல் - ஒருவன் திறமையை ஆராய்தல்
 முழுக் விடுதல் - பொருளைத் தொலையச் செய்தல்
 முழுகிப்போதல் - அடியோடு கெடுதல்
 முழுமூச்சு - ஊக்கமுடன் செய்யும் முயற்சி
 முள்ளுப் போடுதல் - இடையூறுசெய்தல்
 முறுக்கிவிடுதல் - பகை உண்டாக்குதல்
 முன்பின் பார்த்தல் - நன்றாய் ஆலோசனை செய்தல்
 முன்மாதிரி - எடுத்துக்காட்டு
 முன்னுக்கு வருதல் - வாழ்க்கையில் முன்னேறுதல்
 மூக்கால் அழுதல் - விருப்பமின்மை
 மூச்சுக்காட்டுதல் - வாய்திறந்து பேசுதல்

மூச்சுக்கொள்ளுதல் - அகங்காரம் கொள்ளுதல்
 மூலைமுடுக்கு - எல்லாத் திக்கும், எல்லா இடமும்
 மெய்மறத்தல் - தன்செயலற்ற நிலை
 மெழுகுப் பொம்மை - துன்பங்களை அனுபவிக்க முடியாதவன்
 மேற்பார்த்தல் - பராமரித்தல்
 மேற்பூச்சு - வெளிவேடம்
 மொட்டையடித்தல் - அபகரித்தல்
 வகைசெய்தல் } - ஏற்பாடு செய்தல்
 வகைபண்ணுதல் }
 வயிறு காய்தல் - பட்டினி கிடத்தல்
 வயிற்றில் அடித்தல் - வருவாயைக் கெடுத்தல்
 வயிற்றுக்கொதி - பசி
 வயிற்றுப்பாடு - உணவு
 வயிற்றுமாரி - அளவுக்கு மிஞ்சி உண்பவன்
 வயிற்றெரிச்சல் - பொருமை
 வயிற்றைக் கட்டுதல் - செலவைச் சுருக்கல்
 வயிற்றைக் கலக்கல் - பயமடைதல்
 வயிறு குளிர்தல் - நிறைய உண்ணல்
 வயிறு வளர்த்தல் } - சீவனஞ் செய்தல்
 வயிறு கழுவுதல் }
 வலக்கை அடித்தல் - உறுதிசெய்தல்
 வலை வீசுதல் - தன்பக்கம் இழுக்கமுயலுதல்
 வழிப்படுத்தல் - திருத்தல்
 வழிபார்த்தல் - உபாயம் தேடல்
 வழிவைத்தல் - கேடு தேடுதல்
 வாக்களித்தல் } - உறுதிசொல்லல்
 வாக்குக் கொடுத்தல் }
 வாக்கு மாறுதல் - முதுமை அடைதல்
 வாய்க்காரன் - அளவுக்கு மிஞ்சிப் பேசுவோன்
 வாய்க்கொழுப்பு - மதியாப் பேச்சு
 வாய்காட்டல் - எதிர்த்துப் பேசுதல்
 வாய்தடுமாறல் - பிழையாகப் பேசுதல்
 வாய்நாணயம் - சொல் தவறுமை
 வாய்புதைத்தல் - வாய்முடுதல்
 வாய்விடல் - பேசுதல்
 வாய்வைத்தல் - தலையிடுதல்
 வாயடங்கல் - அகங்காரம் குறைதல்
 வாயாடல் - அதிகம் பேசுதல்

வாயில் மண்போடல் - தீமை விளைத்தல்
 வாயெடுத்தல் - பேசத் தொடங்குதல்
 வாயொடுங்கல் } - பேச்சை நிறுத்தல்
 வாய்முடுதல் }
 வாயை வயிற்றைக் கட்டல் - சிக்கனமாய் வாழ்தல்
 வாரியிறைத்தல் - அள்ளிக் கொடுத்தல்
 வாலாட்டுதல் - செருக்குக் காட்டுதல்
 வாழையடி வாழை - பரம்பரை
 விதிவிலக்கு - புறநடை (Exception)
 விழலுக்கு இறைத்தல் } - பயனற்ற முயற்சி
 காட்டில் எறித்த நிலா . }
 விரல்விட்டெண்ணக்கூடியது - மிகக் குறைந்த தொகை
 வெளுத்துவாங்குதல் - மிகச் சிறப்பாகச் செய்தல்
 வெறும் கை - வறுமை
 வேதாந்தம் பேசுதல் - போலி ஞானம் பேசுதல்
 வேலி பயிரை மேய்தல் - பாதுகாக்கவேண்டியவனே அழிவு
 தேடல்
 வேலைசாய்த்தல் - கொல்லுதல்

அதிகாரம் VI

சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் சொற்றொடர்கள்
(Connotative Phrases)

- ஒருவன் } - கடவுள்
முதல்வன் }
- இருமுது குரவர் - தாய், தந்தை.
இருபாலார் - ஆண், பெண்.
இருமை - இம்மை, மறுமை.
இருதிணை - { உயர்திணை, அஃறிணை.
அகம், புறம்.
இருவகை இன்பம் - சிற்றின்பம், பேரின்பம்.
இருஎண் - ஒருமை, பன்மை.
இருவினை - நல்வினை, தீவினை.
இருபிறப்பாளர் - பிராமணர்.
இருநிதிக்கிழவன் - சங்கநிதி, பதுமநிதிக்கு உரியவனான குபேரன்.
இரட்டைப்புலவர் } - இரட்டைப் பிள்ளைகளான இளஞ்சூரி
இரட்டையர் } - யர், முதுசூரியர் என்ற புலவர்கள்.
மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை.
மும்மதம் - கன்னமதம், கைமதம், கோசமதம் ஆகிய யானை
யின் மூன்று மதநீர்.
முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம்.
முத்தீ - காருகபர்த்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி ஆகிய
மூன்று வேதாக்கினிகள்; உதரத்தீ, காமத்தீ, சினத்தீ
ஆகிய மூன்று உடம்புத்தீ.
மும்மூர்த்தி - பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன்.
மும்மை - { மூவகை நிலைபேறு - உம்மை, இம்மை, மறுமை.
மூன்று காலங்கள் - இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு.
மும்மொழி - பழிகூறல், புகழ்கூறல், மெய்கூறல்.
முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்.
முக்காலம் - { இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.
காலை, உச்சி, மாலை.
முக்கண்ணன் - சிவன்.
முப்பால் - அறம், பொருள், இன்பம்.
முப்பழம் } - பலா, மா, வாழைப் பழங்கள்.
முக்கனி }

- மும்மறை - இருக்கு, யசர், சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்.
மும்மணி - புருடராகம், வைடுரியம், கோமேதகம் என்ற
மூவகை இரத்தினங்கள்.
முந்தீர் - ஆற்று நீர், ஊற்று நீர், மழை நீரைக் கொண்ட
கடல்.
முப்பகை - காமம், வெகுளி, மயக்கம்.
மும்முரசு - வீரமுரசு, நியாயமுரசு, மணமுரசு.
முச்சங்கம் - முதல், இடை, கடை ஆகிய சங்கங்கள்.
முச்சுடர் - சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு.
மூவுலகு - சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம்.
முவேந்தர் - சேர, சோழ, பாண்டியர்.
முவர் - திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய
நாயன்மார்கள்.
மூவிடம் - தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.
நாற்குணம் - நாணம், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு ஆகிய பெண்
களின் இயற்கைக் குணங்கள்.
நாற்பாற் குலம் - அந்தணர், அரசர், வைசியர், வேளாளர்.
நான்கு பொருள்கள் - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.
நாற்படை - தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை,
காலாட்படை.
நானிலம் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்.
நான்மறை - இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.
நால்வர் - அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய
நாயன்மார்கள்.
ஐம்பால் - ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால்,
பலவின்பால்; ஐந்துவகையாக முடிக்கப்படும் மகளிர்
சுந்தல் - கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள்.
ஐங்கலை } - தாமரைமலர், அசோகமலர், மாமலர், முல்லை
மலர், கருங்குவளைமலர் என்ற ஐவகை மன்
பஞ்சபாணம் } மத பாணங்கள்.
ஐந்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல்,
அருளல்.
ஐங்குரவர் - அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமை
யன்.
ஐந்து உப்பு - கறி உப்பு, கல்லுப்பு, வெடி உப்பு, இந்துப்பு,
வனையல் உப்பு.
ஐந்திலக்கணம் - எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி.

ஐந்து பா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா.

ஐந்திணை - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்கள்.

ஐம்பொறி பஞ்சேந்திரியங்கள் } - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.

ஐம்பூதம் பஞ்சபூதம் } - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்.

ஐந்துணவு - கடித்தல், நக்கல், பருகல், விழுங்கல், மெல்லல் ஆகிய ஐந்து வகையால் உண்ணுதற்குரிய உணவுகள்.

ஐம்பெருங் குழு - ஐவகை அரசியல் தலைவர் - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாதிபதி, தூதர், சாரணர்.

ஐம்பெரும்பாதகம் பஞ்சமாபாதகம் } - கொலை, களவு, கள், பொய், காமம்.

ஐம்பொன் பஞ்சலோகம் } - பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

ஐம்படைத்தாலி - கழுத்திலே பிள்ளைகள் அணியும் பஞ்சாயுத உருவம் அமைந்த ஆபரணம் - பஞ்சாயுதங்கள் - சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம், வில், வாள் என்ற திரு மாலின் ஐவகை ஆயுதங்கள்.

ஐம்பெருங்காப்பியம் பஞ்சகாவியம் } - சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை, சிவப் பதிகாரம்; வளையாபதி, குண்டலகேசி.

பஞ்சவர்ணம் - வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை.

பஞ்சாமிர்தம் - வாழைப்பழம், தேன், சர்க்கரை, நெய், திராட்சை ஆகியவற்றால் உண்டான அபிஷேக பண்டம்.

பஞ்சாங்கம் - திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்ற ஐந்து உறுப்புக்களைக் கொண்ட காலக் குறிப்பு நூல்.

பஞ்சரத்தினம் - செம்மணி, முத்து, வைரம், பச்சை, நீலம் என்ற ஐந்து இரத்தினங்கள்.

பஞ்சபாண்டவர் - தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன்.

பஞ்ச கன்னியர் - ஒழுக்கத்திற் சிறந்த அகலிகை, திரௌபதை, சீதை, தாரை, மண்டோதரி என்ற ஐந்து பெண்கள்.

பஞ்ச திரவியம் - மலைபடுதிரவியம், காடுபடுதிரவியம், நாடுபடு திரவியம், நகர்படுதிரவியம், கடல்படுதிரவியம்.

அறுகவை - கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு.

ஆற்றிவு - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், பகுத்தறிவு.

அறுவகைச் சமயம் - சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணபத்தியம், கௌமாரம்.

அறுகுணம் - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம்.

அறுபதம் - வண்டு.

எழுவகைப் பருவம் - பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் ஆகிய பெண் களுக்குரிய எழுவகைப் பருவம்.

எழுவகை மதம் - (1) யானைக்கு ஏழு இடங்களில் தோன்றும் மதநீர் - ஏழிடங்களாவன - கன்ன மிரண்டு, கண் இரண்டு, கரத்துவாரம் இரண்டு, கோசம் ஒன்று.

(2) நூலாசிரியருக்குரிய எழுவகைக் கொள்கை - உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு, தான் நாட்டித் தனது நிறுப்பு, இருவர் மாறுகொள் ஒருதலை துணிவு, பிறர் நூற் குற்றம் காட்டல், பிறிதொடு படான் தன் மதங்கொள்ளல்.

எழுபவம் எழுபிறவி } - தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

ஏழிசை - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

எழுவகை அளவை - நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், சார்த்தி அளத்தல், நீட்டியளத்தல், தெறித்தளத்தல், தேங்க முகந்து அளத்தல், எண்ணியளத்தல்.

எண்பேராயம் - அரசார்க்குரிய துணைவர் - கரணத்தியலவர், கருமகாரர், கனகச்சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர், படைத்தலைவர், யானை வீரர், இவுளிமறவர்.

எண்பதம் - நெல், புல், வரகு, திணை, சாமை, இறுங்கு, துவரை, இராகி ஆகிய எண்வகைத் தானியங்கள்.

எண்வகைச் செருக்கு எண்மயம் } - பிறப்பு, குலம், வலி, செல்வம், வனப்பு, சிறப்பு, தவம், உணர்வு.

எண்திசை அட்டதிக்கு } - வடக்கு, வடகிழக்கு, கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு.

அட்டதிக்குப்பாலகர் - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்.

அட்டவர்க்கம் - சீரகம், கருஞ்சீரகம், சுக்கு, மிளகு, திப்பளி, இந்துப்பு, பெருங்காயம், ஓமம்.

அட்ட போகம் - பெண், ஆடை, அணிகலன், போசனம், தாம் பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி.

அட்டமங்கலம் - கவரி, நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, பதாகை, இணைக்கயல்.

அட்டபரிசம் - தட்டல், பற்றல், தடவல், தீண்டல், குத்தல், வெட்டல், கட்டல், ஊன்றல்.

அட்டபுட்பம் - (1) புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை ஆகிய புற வணக்கத்திற்குரிய எட்டுப் பூக்கள்.

(2) கொல்லாமை, ஐம்பொறி அடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு ஆகிய அக வணக்கத்திற்குரிய எட்டு வகைக் குணங்கள்.

எட்டுத்தொகை - சங்க காலத்துத் தொகுக்கப்பட்ட எட்டு நூல்கள்: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு.

நவரத்தினம் } - கோமேதகம், நீலம், பவளம், மரகதம், நவமணி } மாணிக்கம், முத்து, புருடராகம், வைடூரியம், வைரம்.

நவதானியம் - கோதுமை, நெல், துவரை, பயறு, கடலை, அவரை, எள், உழுந்து, கொள்.

நவரசம் } - நகை, அழகை, இழிவு, மருட்கை, அச் } ஒன்பான் சுவை } சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, சாந்தம்.

நவராத்திரி - துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி என்ற தேவதைகளை நோக்கி, புரட்டாதி மாதத்தில் ஒன்பது இரவுகளில் செய்யப்படும் நோன்பு.

பத்துக் குற்றம் - நூலில் காணப்படக்கூடிய பத்துக் குற்றங்கள்: குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல், கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழுவச் சொல் புணர்த்தல், மயங்க வைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்து இறுதல், நின்ற பயனின்மை.

பத்தழகு - நூலில் காணப்படக்கூடிய பத்து அழகு: சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்னோர்க்கு இனிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசை உடைமை, ஆழம் உடைமை, முறையின் வைப்பு, உலகம் மலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்கு உதாரணத்தது ஆகுதல்.

பத்துப் பாட்டு - திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்ற பத்துப் பாடல்கள் அடங்கிய சங்கநூற்றொகுதி.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு - நாலடியார்; நான்மணிக் கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணையம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழியைம்பது, திணைமலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி, கைநநிலை என்ற பதினெட்டுச் சங்க நூல்கள்.

அதிகாரம் VII

குறிப்புப் பொருளுணர்ந்தும் அடுக்குச் சொற்றொடர்கள்
(Significant Alliterative Phrases)

அதிகாரி தன் வேலைக்காரனைக் கச்சுப்பிச்சு என்று ஏசினான் (தாறுமாறாக).

இரு திருடர்களும் தமக்குள் கசுகசு என்று பேசினார்கள் (மெதுவாக).

தாகம் அதிகமானதால், கடகட என்று (மடமட என்று மன மன என்று) குடித்தான் (விரைவாக).

காலில் முள்ளேறிய இடம் கடுகடுத்தது (குத்துதல்).

அவன் உடம்பு கண்கணப்பாக இருக்கின்றது (சூடு).

மாலையில் மணி கணீர்கணீர் என்று ஒலித்தது (ஒலிக்குறிப்பு).

காயம்பட்ட இடத்திலிருந்து இரத்தம் கதகத என்று பாய்ந்தது (விரைவுக் குறிப்பு).

மல்லிகை மலர் கமகம என்று இருந்தது (வாசனை வீசுதல்).

சோற்றில் மண் காகாத்தது.

திருடனுடைய கையைப்பிடித்துக் காகா என்று இழுத்தான்.

கலகல என்று கண்ணாடி உடைந்து கீழே விழுந்தது (ஒலிக் குறிப்பு).

அவன் கலகல என்று சிரித்தான் (ஒலிக்குறிப்பு).

வயதில் முதிர்ந்தோர் கறுகறுத்தல் இயல்பு (அலட்டல்).

பகைவனைக் கண்டதும் அவன் முகம் கறுகறுத்தது (கோபங் கொள்ளல்).

கன்னங்கரேலென்ற கூந்தல் அவளுக்கு அழகைக் கொடுத்தது (மிகக் கருமையான).

பாடசாலை மணியடித்ததும் பிள்ளைகள் கிககிக என்று புறப்பட்டார்கள் (விரைவுக் குறிப்பு).

மழையில் நனைந்தவன் கிடுகிடுத்தான் (நடுங்கினான்).

வெறிநாயைக் கண்டதும் வேலன் கிடுகிடுத்தான் (பயந்தான்).

வண்டுகள் கிணுகிணு என்று பறந்தன (அணங்குதல்).

பாலத்தின்மேல் புகைவண்டி கிணுக்குக்கிணுக்கென்று சென்றது (தாமதக் குறிப்பு).

காற்றாடி கிர்கிர் என்று சுழன்றது (சுழலும் ஓசை).

மணி கிணுகிணுத்ததும் வேலையை நிறுத்தினார்கள் (ஒலிக் குறிப்பு).

ஓராண்டுள் மரம் கிளுகிளு என்று வளர்ந்தது (விருத்திக் குறிப்பு).

பசியால் வருந்தியவன் கிளுகிளுத்து விழுந்தான் (தலைச் சுழற்சி).

மலை நேரத்தில் பறவைகள் கூடுகளை நோக்கிக் கிச்சிச்சென்று பறந்தன (ஒலிக் குறிப்பு).

சிறுவன் குடுகுடு என்று ஓடினான் (விரைவுக் குறிப்பு).

மணமலை குமுகுமு என்று இருந்தது (வாசனைக் குறிப்பு).

தண்ணீர் ஊற்றி வைக்காதபடியால் சோறு குளகுளத்துப் போய் விட்டது (நெகிழ்ந்து கெட்டுப் போதல்).

கூரையில் பல்லி கெச்சுக்கெச்சென்றது (பல்லி ஓசை).

அவன் வீட்டில் கொட்டுகொட்டென்று இருந்தான் (தனிமையாய்).

அவன் வேலையைச் சடசட என்று (சட்பிட என்று) செய்தான். காய்ந்த ஓலை சலசலத்தது (வெறுமை ஒலி).

மழை சளசள என்று பெய்தது (நீர் விழும் ஒலி).

வேலையற்றவன் சளசள என்று பேசிக்கொண்டிருந்தான் (வீண் பேச்சு).

சிலீச்சிலீர் என்ற நீரில் நீராடினோம் (குளிர்ச்சிக் குறிப்பு).

பசி வந்தவுடன் சிலர் தேத்துப்பூத்து என்று (சூடுசூடு என்று) இருப்பார்கள் (சினக் குறிப்பு).

உண்டதும் தோழநென்று உறங்கினான் (மிகுந்த தூக்கம்).

பாம்பின் விடம் சுருசுரு என்று ஏறும் (விரைவுக் குறிப்பு).

வயிற்று வலி கூங்குள்ளென்று இருந்தது (உறைப்புக் குறிப்பு).

மலைப்பொழுதில் வானம் செக்கச்செவேல் என்று இருக்கும் (மிகுந்த சிவப்பு).

வேலையை டக்டகென்று செய்து திரும்பினான் (விரைவுக் குறிப்பு).

காலையில் முரசு டமடம என்று முழங்கியது (முரசொலி).

மழைக்குமுன்னர் தகதக என்று மின்னியது (ஒளிக் குறிப்பு).

குழந்தை தக்குப்புக்கு என்று (தத்துப்பித்து என்று) நடத்தல் அழகாயிருக்கும் (குழந்தை நடை).

கிழவர் தடதடத்தல் இயல்பு (தள்ளாடல்).

சமையலைத் தடப்புடலாகச் செய்து முடித்தான் (ஆரவாரம்).

வீட்டுக்காரனைக் கண்டதும் திருடன் தறதற என்று விழித்தான் (அச்சக் குறிப்பு).

ஆற்றில் விழுந்தவன் திக்குமுக்குப் பட்டான் (மூச்சு விடத் திண்டாடல்).

குண்டு விழுந்ததும் பூமி முழுவதும் திடுதிடுத்தது (நடுங்கியது).

இழவுச் செய்தி திடுதிடு (திடீர்திடீர்) எனக் கிடைத்தது (சுருதிக்குறிப்பு).

மரத்திலிருந்து பழங்கள் தொப்புத் தொப்பென்று விழுந்தன (விழும் ஓசை).

அண்ணனுடைய தொப்பி தம்பிக்குத் தொளதொளத்தது (தளர்தல்).

வேலையானைக் கண்டதும் முதலாளி நச்சு நச்சு என்று நின்றான் (வெறுப்புப் பேச்சு).

குளிர் காலத்தில் பொரியல் நசுநசுத்துப் போகும் (இளகுதல்). மழை பெய்ததும் தெருவெல்லாம் நருநரு (நருபிரு, நருநொரு) என்று இருந்தது.

காலில் முள் நெருநெரு என்று ஏறியது (விரைவுக் குறிப்பு).

பயிர்கள் பச்சைப்பச்சேலென்று இருந்தன (மிகுந்த பச்சை).

நெஞ்சு படபட என்று அடித்தது (துடித்தல்).

சடுதியான செய்தி கேட்டுப் பாபாப்பு அடைந்தார்கள் (திகில்).

இரத்தினக்கல் பளபள என்று (பளிச்சுப்பளிச்சு என்று, மினுக்கு, மினுக்கு என்று, தகதக என்று) காணப்பட்டது.

கந்தைத் துணி பறபற என்று கிழிந்தது (விரைவுக் குறிப்பு).

அடுப்பிலிருந்த கறி பொருபொருத்தது (குறைதல்).

மகனின் செய்கை சரியில்லாதபடியால் தந்தை பிறுபிறுத்தார் (முணுமுணுத்தல்).

அயல் வீட்டவன் உயர்வைக் கண்டு அவன் பொருபொருத்தான் (பொருமைப்பட்டல்).

துக்கச் செய்தியைக் கேட்டதும் கண்ணீர் பொலுபொலு என்று விழுந்தது (உதிரல்).

புயல் அடித்ததினால் மரம் மடமட என்று முறிந்தது (விரைவுக் குறிப்பு).

சொல்லியவண்ணம் செய்யாதபடியால் அவன் முறுமுறுத்தான் (குறை சொல்லல்).

அழுக்குப் பிடித்ததினால் உடல் மொசுமொசுத்தது (சொறி உணர்ச்சி).

மொறுமொறுத்த பொரியலையே எல்லாரும் விரும்புவர் (நன்றாகப் பொரிதல்).

வேலையற்றவன் எந்த நேரமும் வளவளத்தான் (பயனின்றிப் பேசுதல்).

குழந்தை வழுவழு என்றிருந்தது (குளிர்ச்சித் தோற்றம்).

ஆகாயவிமானம் விண்விண் என்று பறந்தது (விரைவுக் குறிப்பு).

பக்தி மேலீட்டினால் உடல் விதிர்விதிர்ந்தது (நடுங்கல்).

வேலைகள் அனைத்தையும் விறுவிறு என்று செய்து முடித்தான் (துரிதக் குறிப்பு).

புண் விறுவிறுப்பினால் தூக்கம் கெட்டது (கொதிப்பு).

துன்பம் பொறுக்க முடியாமல் வீர்வீர் என்று அழுதான் (மிகுதி).

கீழோரிடம் வெடுக்கு வெடுக்கு என்று விழுதல் ஆகாது (சினத்தல்).

நோயாளி வெதுவெதுத்த நீரில் குளித்தான் (இளஞ் குடு).

கொக்கு வெள்ளை வெளேர் என்று இருக்கும் (மிகுந்த வெள்ளை).

உடல் மெலிவால் அவன் முகம் வெளுவெளுத்தது (வெளிறல்).

பயிற்சி

I. பின்வருவனவற்றின் பொருளை உணர்த்தும் நேரான உவமை மரபுச் சொற்றொடர்களைக் கூறுக:

உதாரணம் :

(அ) காத்திருந்து ஏமாறுபவன் — இலவு காத்த கிளி.

(ஆ) பயன்ற முயற்சி — விழலுக்கிறைத்த நீர்

1. தனது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயலில் இறங்கி அதனால் துன்பப்படுபவன்.
2. தவிர்க்க முடியாத துன்பங்களில் அகப்பட்டவன்.
3. மறைவாய் இருத்தல்.
4. பாசாங்கு செய்பவன்
5. தெளிவாக விளங்கல்.
6. வெளியிட முடியாத நினைவு.
7. தனக்கெனத் தனி இயல்பின்றி, பிறரின் விருப்புக்கேற்பக் காரியம் செய்பவன்.
8. நல்லதிருப்பத் தீயதை நாடல்.
9. வெளியுலக அனுபவமற்றவன்.
10. இல்லாத ஒன்று.
11. ஒரு பொருளின் மதிப்பறியாதவனிடத்து அப்பொருள் சென்றடைதல்.
12. தான் பெரும் பொறுப்பைத் தாங்குவதாக நினைப்பவன்.
13. சமயம் பார்த்து அபகரித்தல்.
14. ஒற்றுமைபோன்று தோற்றியும் ஒற்றுமை இல்லாமை.
15. துன்பங்களை அனுபவிக்க முடியாதவன்.

II. கீழ்க் காணும் மரபுச் சொற்றொடர்களுக்குப் பொருள் கூறுக :

ஒற்றைக் காலில் நின்றல், வயிறு வளர்த்தல், முகத்தில் கரி பூசுதல், இளநாக்கடித்தல், வேலி பயிரை மேய்தல், சாண் ஏற முழம் சறுக்கல், நிர்மூலம் செய்தல், மனப்பால் குடித்தல், இரண்டு தோணியில் கால் வைத்தல், பந்தம் பிடித்தல், வாயில் மண் போடுதல், வேலை சாய்த்தல், அல்லும் பகலும், ஓட்டைக் கையன், ஒருதலை, காலில் விழுதல், முடிச்சுப் போடுதல், உலை வைத்தல், சந்தியில் இழுத்தல், அக்கரைப் பச்சை, ஆசை வார்த்தை, தலைமேற் கொள்ளல், வாக்கு மாறுதல், கை கொடுத்தல், எண்பித்தல்.

III. மேலேயுள்ள மரபுச் சொற்றொடர்கள் ஒவ்வொன்றையும் பொருள் தெளிவாகுமாறு ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக :

IV. கீழ்க் காணும் கூட்டுச் சொற்களைக் குறிக்கும் ஒரே சொற்றொடர் தருக :

1. தாய், தந்தை.
2. இயல், இசை, நாடகம்.
3. அறம், பொருள், இன்பம்.
4. மா, பலா; வாழைப் பழங்கள்.
5. சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு.
6. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.
7. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.
8. வெள்ளை, கறுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், பச்சை.
9. கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு.
10. கவரி, நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, பதாகை, இணைக்கயல்.

V. கீழ்க் காணும் சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் சொற்றொடர்கள் குறிப்பன எவை?

இருதிணை, இருநிதிக் கிழவன், மும்மதம், முர்மை, மும் மொழி, முந்நீர், நாற்குணம், நான்கு பொருள்கள், நாற்படை, நானிலம், ஐம்பால், ஐங்குணை, ஐந்திலக்கணம்,

ஐந்திணை, பஞ்சபூதம், ஐம்பெருங் குழு, பஞ்சமர் பாதகம், ஐம்பெருங் காப்பியம், பஞ்ச திரவியம், ஆற்றிவு, எழுவகைப் பருவம், எண்பேராயம், அட்ட திக்கு, அட்ட பரிசம், ஒன்பான் சுவை.

VI. 'பின்வரும் குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் அடுக்குச் சொற்றொடர்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

கடகட, கணீர்கணீர், கமகம, கிணுகிணு, குழு குழு, கொட்டுக்கொட்டு, சிலீர்சிலீர், செக்கச்செவேல், தகதக, தடல்புடல், திடுதிடு, நெருநெரு, பச்சைப்பச்சை, பளபள, பொலுபொலு, வழுவழு, விண்விண், விதிர்விதிர், வீர்வீர், வெள்ளைவெள்ளை.

வாக்கியப் பயிற்சி (Study of Sentences)

அதிகாரம் VIII

வாக்கிய அமைப்பு (Structure of Sentences)

பேச்சு வழக்கில் அல்லது எழுத்து வழக்கில் நாம் பற்பல சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றோம். பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்து சொல் ஆவது போன்று, பல சொற்கள் சேரின் அவை சொற் கூட்டமாகும் (Group of Words).

கந்தன் ஏழை நனைந்தான் மழை.

இந்தச் சொற்கூட்டம் ஒரு பொருளையோ அல்லது கருத்தையோ வெளியிடாமையால் இதனால் பயன் யாதும் இல்லை. ஆனால், இந்தச் சொற்களைக் கருத்துப் புலப்படுமாறு ஒழுங்காக அமைக்கலாம்.

ஏழைக் கந்தன் மழையில் நனைந்தான்.

இங்ஙனம், ஏதேனும் ஒரு கருத்தோ அல்லது பொருளோ புலப்படுமாறு அமையும் ஒரு சொற்கூட்டம் வாக்கியம் (Sentence) எனப்படும்.

வாக்கிய வகைகள்

வாக்கியங்கள் தரும் பொருளுக்கேற்ப அவற்றை நான்காகப் பிரிக்கலாம்.

1. ஒரு பொருளை வலியுறுத்தும் (Assertive) வாக்கியங்கள்.

உ-ம். ஒவ்வொருவரும் கல்வி கற்றல் அவசியம்.

2. கேள்வியாக (Questions) அமையும் வாக்கியங்கள்.

உ-ம். நீ எப்போது திரும்புவாய்?

3. வியங்கோட் பொருளை (Request, Command or Wish) உணர்த்தும் வாக்கியங்கள்.

உ-ம். விரைவாய் வா.
நீடுழி வாழ்க!

4. வியப்புப் பொருளை (Exclamatory) உணர்த்தும் வாக்கியங்கள்.

உ-ம். இயற்கைக் காட்சியின் அழகு என்னே!

ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் இரண்டு முக்கியமான பகுதிகள் உண்டு. ஒன்று எதைப்பற்றியேனும் குறிப்பிடும். மற்றது குறிப்பிட்டதைப்பற்றி ஏதாவது கூறும்.

உ-ம். 'இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் எழுதினர்' என்ற வாக்கியத்தில், முதற்பகுதி 'இளங்கோவடிகள்' என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது. இரண்டாவது பகுதி, இளங்கோவடிகளையிட்டு, 'சிலப்பதிகாரம் எழுதினர்' என்று கூறுகின்றது. இந்த முதற் பகுதி, 'எழுவாய்' (Subject) என்றும், இரண்டாம் பகுதி 'பயனிலை' (Predicate) என்றும் பெயர் பெறும். எழுவாய் என்பது 'முதலில் அமைவது' என்றும், பயனிலை என்பது 'எழுவாய் குறிக்கும் தொழிற் பயன் நிலை பெறுதல்' என்றும் பொருள்படும். பின்வரும் வாக்கியங்களில் எழுவாய் பயனிலைகளைக் காண்க:

1. இங்கே வா.
2. மிகுந்த செல்வன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.
3. ஆகாய விமானம் மிக விரைவாகச் செல்லும்.
4. என்னுடன் படித்த மாணவன் சிறந்தவன்.
5. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.

எண்	எழுவாய்	பயனிலை
1	நீ (தோன்ற எழுவாய்) (understood)	இங்கே வா
2	மிகுந்த செல்வன்	மகிழ்ச்சியடைந்தான்
3	ஆகாய விமானம்	மிக விரைவாகச் செல்லும்
4	என்னுடன் படித்த மாணவன்	சிறந்தவன்
5	நோயற்ற வாழ்வே	குறைவற்ற செல்வம்

அடைமொழிகள் (Attributes)

ஒரு வாக்கியத்தை எழுவாயாகவும் பயனிலையாகவும் பிரிக்கும்போது ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ஒவ்வொரு சொல்லோ அல்லது பல சொற்களோ இருக்கலாம். (இதை முன்பு காட்டிய உதாரணங்களினால் அறிக). ஒவ்வொரு பிரிவிலும் பல சொற்கள் இருப்பினும், அவற்றுள் பிரிவுக்கு ஒவ்வொரு சொல்லே முக்கியமான கருத்தை விளக்கும். ஏனைய சொற்கள் அவற்றைத் தழுவி, அவற்றின் பொருளை விளக்குவதற்காக அமையும்.

உ-ம். நீர்வளம் நிறைந்த நாடு பெரும் பயன் விளைக்கும்.

இந்த வாக்கியத்தில் 'நீர்வளம் நிறைந்தநாடு' என்பது முதற் பிரிவிலும், 'பெரும் பயன் விளைக்கும்' என்பது இரண்டாம் பகுதியிலும் அமையும். முதற்பகுதியில் முக்கியமாயுள்ள சொல் 'நாடு'. இதை விவரமாக விளக்குவதற்காகவே 'நீர்வளம் நிறைந்த' என்ற சொற்கள் அமைந்தன. எனவே, 'நாடு' என்ற சொல் 'எழுவாய்' என்றும் இதைத் தழுவி வந்த 'நீர்வளம் நிறைந்த' என்ற சொற்கள் 'எழுவாய் அடைமொழி' அல்லது 'எழுவாய் விசேடணம்' என்றும் பெயர் பெறும். இங்ஙனமே, இரண்டாம் பகுதியிலுள்ள 'பெரும் பயன் விளைக்கும்' என்ற சொற்றொடருள் முக்கியமான சொல் 'விளைக்கும்' என்பது 'பயனிலை' என்றும், இதைத் தழுவிவந்த 'பெரும் பயன்' என்ற சொற்கள் 'பயனிலை அடைமொழி' அல்லது 'பயனிலை விசேடணம்' என்றும் பெயர் பெறும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களின் பிரிவுகளைக் கீழே காண்க :

1. கிணற்றுள் விழுந்த கந்தன் ஊரெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலம் இட்டான்.
2. அளவு கடந்து ஓடிய வெள்ளம் நாடு எங்கும் பரவியது.
3. நறுமணம் வீசும் மலர்கள் நாட்டைச் சுற்றி வளர்ந்தன.
4. வேலையற்ற மனிதன் கவலையற்று வாழ்ந்தான்.

எண்	எழுவாய்	எழு. அடைமொழி	பயனிலை	பய. அடைமொழி
1	கந்தன்	கிணற்றுள் விழுந்த	ஓலமிட்டான்	ஊரெல்லாம் கேட்கும்படி
2	வெள்ளம்	அளவுகடந்து ஓடிய	பரவியது	நாடு எங்கும்
3	மலர்கள்	நறுமணம் வீசும்	வளர்ந்தன	நாட்டைச் சுற்றி
4	மனிதன்	வேலையற்ற	வாழ்ந்தான்	கவலையற்று

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய், எழுவாய் அடைமொழி, பயனிலை, பயனிலை அடைமொழிகளைப் பிரித்து எழுதுக :

1. கப்பலிலிருந்து தவறிக் கடலுள் வீழ்ந்தவர்கள் கரையேறினார்கள்.
2. என்னால் இயன்றமட்டும் உதவி செய்வேன்.

3. மழையில்லாதபடியால் வயலிலுள்ள பயிர்கள் வாடின.
4. கற்றபடி ஒழுகும் மக்கள் உலகில் மிகச் சிலரே இருக்கின்றார்கள்.
5. சூரிய குலத்து அரசனான இராமன் தந்தை சொற்படி கானகம் ஏகினான்.
6. ஈதல் அறங்களுள்ளெல்லாம் மிகச் சிறந்தது.
7. வறுமை தரும் இன்னல்கள் எண்ணற்றவை.
8. தன்னம்பிக்கை இல்லாத மனிதன் வாழ்க்கையில் முன்னேற மாட்டான்.
9. உழவுத் தொழில் செய்து வாழும் மக்கள் உலகத்தாருக்குப் பெரிதும் உதவுகிறார்கள்.
10. உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தி தன்னலமற்று வாழ்ந்தார்.
11. மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்.
12. தமக்கென வாழாப் பிறர்க்கென வாழ்வோர் பெரிதும் போற்றப்படுவர்.
13. அரசன் செல்லும் வழியிலேயே குடிகளும் செல்வார்கள்.
14. திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் உலகமெல்லாம் பரவியிருக்கிறது.
15. பத்திரிகைகள் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகின்றன.

அதிகாரம் IX

செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை (Active & Passive Voice)

‘அவன் கண்டான்’ என்ற வாக்கியத்தைப் படிக்கும்போது எவர் உள்ளத்திலும் ஓர் ஐயம் எழும். உடனே எவரும் ‘என்னத்தைக் கண்டான்?’ என்ற கேள்வியையே ஒரே முகமாகக் கேட்பார்கள். ‘அவன் மாட்டைக் கண்டான்’ என்று சொல்லும்போது அந்த ஐயம் தீர்ந்துவிடுகின்றது. இந்த ஐயத்திற்குக் காரணம் பயனிலையின் பொருள் முற்றுப் பெறாமையே. இதை ‘மாடு’ என்ற சொல் முற்றுப்பெறச் செய்கின்றது. இது செயப்படுபொருள் (Object) என்று பெயர் பெறும். பின்வரும் வாக்கியங்களை ஆராய்க. தடித்த சொற்கள் செயப்படுபொருளாகும்.

1. நாய் வீட்டைக் காக்கும்.
2. திருவள்ளுவர் திருக்குறள் எழுதினார்.
3. அவன் எனக்குப் புத்தகம் தந்தான்.
4. திருடன் அதிக பணத்தைக் கவர்ந்தான்.
5. சிறுவன் கடைக்குச் சென்று தீன்பண்டம் வாங்கினான்.

பயனிலையாய் அமையும் வினை செயப்படுபொருள் பெற்று வருமாயின், அது செயப்படுபொருள் குன்ற (குறையாத) வினை (Transitive Verb) எனப்படும். சில வினைகள் இயல்பாகவே செயப்படுபொருள் பெறாமல் அமையலாம்.

- உ-ம்.
1. குழந்தை அழுதது.
  2. அவன் நீருள் நீந்தினான்.
  3. நான் விரைவாக ஓடினேன்.
  4. கோபாலன் அமைதியாக இருந்தான்.

மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் வரும் ‘அழுதது,’ ‘நீந்தினான்,’ ‘ஓடினேன்,’ ‘இருந்தான்’ என்ற வினைகளோடு செயப்படுபொருள் அமைவதற்கு இடமே இல்லை. இங்ஙனம், செயப்படுபொருள் பெற்றுவராத வினை ‘செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை’ (Intransitive Verb) எனப்படும்.

ஒரு வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் அமையுமாயின், அது எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையில்வரும். இதுவே தமிழ் நடையாகும். இங்ஙனம், செயப்படுபொருள் அமைந்து வரும் ஒரே வாக்கியத்தை இரண்டு முறையாக எழுதலாம்.

- உ-ம்.
1. நான் தம்பியை அடித்தேன்.
  2. தம்பி என்னால் அடிக்கப்பட்டான்.

இந்த இரண்டு வாக்கியங்களிலும் ஒரே கருத்து அமையினும், வாக்கிய அமைப்பில் வேற்றுமையைக் காணலாம். முதல் வாக்கியத்தில் வரும் வினை, எழுவாய் ஏதோ செய்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால், இரண்டாம் வாக்கியத்தில் வரும் வினை, எழுவாய்க்கு ஏதோ செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இங்ஙனம், எழுவாய் செய்ததாகத் தெரிவிக்கும் முதல் வாக்கியத்திலுள்ள ‘அடித்தேன்’ என்ற வினை, ‘செய்வினை’ (Active Voice) என்றும், எழுவாய்க்கு ஏதோ செய்யப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கும் இரண்டாம் வாக்கியத்திலுள்ள ‘அடிக்கப்பட்டான்’ என்ற வினை ‘செயப்பாட்டுவினை’ (Passive Voice) என்றும் பெயர் பெறும்.

செயப்படுபொருள் குன்றாவினைகளைக் கொண்ட வாக்கியத்தைச் செய்வினை வாக்கியமாகவும், செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாகவும் மாற்றி அமைக்கலாம். செய்வினை வாக்கியத்தைச் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியமாக மாற்றி அமைத்தால், செய்வினை வாக்கியத்திலுள்ள எழுவாய் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் மூன்றாம் வேற்றுமை பெற்று இடையில் வரும். செய்வினை வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளாய் இருந்த சொல், செயப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் எழுவாயாக வரும்.

உ-ம்.

1. கந்தன் படம் வரைந்தான் — செய்வினை.
படம் கந்தனால் வரையப்பட்டது — செயப்பாட்டுவினை.
2. புல் அவனால் வெட்டப்பட்டது — செயப்பாட்டுவினை.
அவன் புல் வெட்டினான் — செய்வினை.

குறிப்பு: பொதுவாக, செய்வினை வாக்கியங்களே தமிழ் நடைக்குச் சிறப்புத் தருவன. ஆங்கில நடையில் அமைவதுபோல, சில செயப்பாட்டுவினை வாக்கியங்கள் தமிழ்நடைக்கு ஒவ்வாதன.

உதாரணமாக: ‘I was taken by my father’ என்ற வாக்கியத்தை ‘எனது தந்தையால் நான் கூட்டிச் செல்லப்பட்டேன்’ என்று செயப்பாட்டு வாக்கியமாகத் தமிழில் எழுதினால் அது சிறந்த நடையாகாது. இதை ‘எனது தந்தை என்னைக் கூட்டிச் சென்றார்’ என்று எழுதுவதே ஏற்ற நடையாகும்.

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் வாக்கியங்களிலுள்ள செயப்படுபொருள் குன்ற வினை, செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளைப் பொறுக்கி எழுதுக. செயப்படுபொருள் குன்ற வினைகள் அமைந்த வாக்கியங்களிலுள்ள செயப்படுபொருள்களையும் காட்டுக:

1. நாம் பெரியோர் சொற்படி ஒழுகவேண்டும்.
2. நீந்துதல் உடலுக்கு உறுதியைத் தரும்.
3. திரைகடல் ஓடியுந் திரவியந் தேடு.
4. அவர்கள் காட்டை அழித்து நாடாக்கினார்கள்.
5. கம்பர் எழுதிய இராமாயணம் காவியங்களுள் சிறந்தது.
6. காகம் தன் குஞ்சுக்கு இரை தேடிச் சென்றது.
7. காவலாளர் கள்வரைப் பிடித்து வந்தார்கள்.
8. சூரிய வெளிச்சம் பொருட்களைப் பழுது போகாமல் பாது காக்கும்.
9. நாம் உடலைத் திடகாத்திரமாக வைத்திருக்க முயலல் வேண்டும்.
10. சோம்பலாயிருப்பவர் வாழ்க்கையில் வெற்றியைக் காண மாட்டார்.

கீழ்க் காணும் செய்வினை வாக்கியங்களைச் செயப்பாட்டு வாக்கியங்களாகவும், செயப்பாட்டு வாக்கியங்களைச் செய்வினை வாக்கியங்களாகவும் மாற்றி அமைக்க:

11. அரசன் நாட்டை நீதி தவருது ஆண்டான்.
12. பெரியோரைக் கனம் பண்ணு.
13. அவன் பொருளெல்லாம் கள்வரால் கவரப்பட்டது.
14. அழகான மண்டபம் ஒன்று முதல் மந்திரியால் சென்ற மாதம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.
15. சிறு வயதிலேயே நாம் கல்வி கற்க வேண்டும்.
16. கூட்டத்தின் அறிக்கையைக் காரியதரிசி திறமையாக எழுதி வாசித்தார்.
17. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்.
18. விழாவின் கடைசியில் கல்லூரியின் அதிபரால் துதி செலுத்தப்பட்டது.
19. மது உடலைப் பாதித்து வாழ்நாளைக் குறைக்கும்.
20. கல்வியில் சிறந்த மாணவர்கள் ஆசிரியர்களால் போற்றப் படுவார்கள்.

அதிகாரம் X

தனி வாக்கியமும் தொடர் வாக்கியமும்—பங்கீகாரணம்
(Analysis of Simple and Complex Sentences)

வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளென்று ஒன்று வருவது இயல்பு என்பதை அறிந்தோம். வாக்கியத்தில் எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் அடைமொழிகள் அமைவது போன்றே, செயப்படு பொருளுக்கும் அமையும். கீழ்க்காணும் வாக்கியங்களிலுள்ள தடித்த சொற்கள் செயப்படுபொருளின் அடைமொழிகளைக் குறிக்கும்.

1. வறுமை நோயுற்ற மக்கள் கூவையில்லாத உணவை உண்பார்கள்.
2. இராமர் கற்பிற் சிறந்த சீதையை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு மணந்தார்.
3. நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்தநாடு முயலும் மாந்தர்க்குப் பெரும் பயனை விளைக்கும்.

மேலே காட்டப்பட்ட வாக்கியங்களில் உள்ள எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்களைத் தனித்தனியாகவும், அவற்றைத் தழுவிவரும் அடைமொழிகளை வேறாகவும் கூறுசெய்யலாம். இங்ஙனம், கூறுசெய்தல் பங்கீகாரணம் (Analysis) என்று பெயர்பெறும். இதே வாக்கியங்கள் பங்கீகாரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கீழே காண்க.

எண்	எழுவாய்	எழு. அடைமொழி	பயனிலை	பயனிலை அடைமொழி	செயப்படு பொருள்	செய. அடை.
1	மக்கள்	வறுமை நோயுற்ற	உண்பார்கள்	—	உணவை	கூவை இல்லாத
2	இராமர்	—	மணந்தார்	மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு	சீதையை	கற்பிற் சிறந்த
3	நாடு	நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்த	விளைக்கும்	முயலும் மாந்தர்க்குப்	பயனை	பெரும்

குறிப்பு : மூன்றாவது வாக்கியத்திலுள்ள “மாந்தர்க்கு” என்ற சொல் ஆக்கிலத்தில் பங்கீரணம் செய்யும்போது, செயப்படுபொருளாகக் (Indirect Object) கருதப்படும். ஆனால், தமிழில் பங்கீரணம் செய்யும்போது, இது செயப்படுபொருள் ஆகாது. ‘எதை’, ‘யாரை’ போன்ற கேள்விகளுக்கு மறுமொழியாக வரும் பெயரே செயப்படுபொருளாகும்.

இதுவரையில், காட்டிய உதாரணங்கள் போன்று எழுவாய் பயனிலையோடோ அல்லது செயப்படுபொருளையும் வருவித்துக் கொண்டோ அடைமொழிகளுடன் வருவது தனிவாக்கியமாகும். (Simple Sentence).

தனி வாக்கியங்கள்

1. சீவகன் பாடுகிறான்.
2. மாடு புல் மேய்ந்தது.
3. அறிவுள்ள மனிதன் நீதியாய் நடப்பான்.

இந்த வாக்கியங்கள் எவ்வித தொடர்ச்சியுமின்றி ஒவ்வொரு பொருளை உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய பல தனி வாக்கியங்கள் ஒருமித்துத் தொகுக்கப்படும்போது, பல கருத்துக்கள் முன்னும் பின்னும் சேர்க்கப்பட்டு, வாக்கியம் பெருகும். இதில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஒவ்வொன்றாக இருந்தாலும், இவற்றைப் பல சொற்றொடர்கள் (Phrases and Clauses) தழுவி வரும். இதுபோன்ற வாக்கியம் தொடர்வாக்கியம் (Complex Sentence) எனப்படும்.

உ-ம்.

1. மழை பெய்தது
2. சிறுவன் ஓடினான்.
3. வழக்கி விழுந்தான்.

இந்த மூன்று தனி வாக்கியங்களையும் கீழ்க்காணும் ஒரே தொடர் வாக்கியமாக ஆக்கலாம்.

மழை பெய்யும்போது சிறுவன் ஓடியதால் வழக்கி விழுந்தான்.

தொடர் வாக்கியமாக்கல்

மாதிரிப் பயிற்சி

தனி வாக்கியங்கள்

1. பள்ளியில் மணி அடித்தது. மாணவர்கள் வீடு சென்றார்கள்.
2. ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்யவேண்டும். அல்லாவிடின், வாழ்க்கையில் எல்லோரும் போற்றத்தக்க வெற்றியைக் காணமாட்டார்.
3. சூரியன் ஒளியைத் தரும். சூரியன் உடல் வன்மையைத் தரும். சூரியன் மக்களுக்குப் பயனை விளைக்கும்.
4. இந்து சமுத்திரத்தில் இலங்கை இருக்கின்றது. இலங்கை ஒரு சிறிய தீவு. இங்கே தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் மிகவும் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றார்கள்.

தொடர் வாக்கியங்கள்

1. பள்ளியில் மணியடித்ததும் மாணவர்கள் வீடு சென்றார்கள்.
2. ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்யாவிடின் வாழ்க்கையில் எல்லோரும் போற்றத்தக்க வெற்றியைக் காணமாட்டார்.
3. சூரியன் ஒளியையும் உடல் வன்மையையும் தந்து மக்களுக்குப் பயனை விளைக்கும்.
4. இந்து சமுத்திரத்தில் இருக்கின்ற சிறிய இலங்கைத் தீவில் உள்ள தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் மிகவும் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றார்கள்.

தற்காலத் தமிழ் நடைக்கு ஏற்றதாக வாக்கியங்கள் சுருக்கமாக அமைவதே பொருத்தமாகும். ஆனால், ‘சுருக்கம்’ என்ற வுடன் ஒரு கருத்தை விளக்குவதற்குப் பல தனி வாக்கியங்கள் எழுதுவது அழகல்ல. உதாரணமாக, மேலே காட்டப்பட்ட மாதிரிப் பயிற்சியிலுள்ள வாக்கியங்களைக் காண்க. நான்கு தொடர் வாக்கியங்களில் அழகாக அமைத்து வெளியிடப்பட வேண்டிய கருத்துக்களுக்கு எத்தனையோ தனி வாக்கியங்கள் தேவையாயின. இங்ஙனம் அவசியமற்ற பல தனி வாக்கியங்கள் மூலம் ஒரு கருத்தை வெளியிடுவது வாக்கிய அமைப்பிற்கும் சிறந்த தமிழ்நடைக்கும் உகந்தது அல்ல.

தனி வாக்கியங்களைப் பங்கீரணம் செய்வது போலவே, தொடர் வாக்கியங்களையும் பங்கீரணம் செய்யலாம். எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள்களைத் தழுவிவரும் சொற்

ஹெடர்கள் 'தழுவு சொற்றொடர்கள்' எனப் பெயர்பெறும். முன்பு தரப்பட்ட மாதிரிப் பயிற்சியிலுள்ள தொடர் வாக்கியங்கள் கீழே பங்கீசுரணம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காண்க :

எண்	எழுவாய்	எழுவாய் தழுவுசொற்றொடர்	பயனிலை	பய. தழுவு சொற்றொடர்	செயப்படு பொருள்	செ. தழுவு சொற்றொடர்
1	மாணவர்கள்	—	சென்றார்கள்	1. மணி அடித்ததும் 2. வீடு	—	—
2	ஒவ்வொருவரும்	—	காண மாட்டார்	1. முயற்சி செய்யா விடின் 2. வாழ்க்கையில்	வெற்றியைக்	எல்லோரும் போற்றத்தக்க
3	சூரியன்	—	விளையும்	மக்களுக்கு ஒளியையும் உடல்வன்மையையும் தந்து	பயனை	—
4	தமிழர்களும் சிங்களவர்களும்	இந்துசமுதாயத்தில் இருக்கின்ற சிறிய இலங்கைத் தீவில் உள்ள	வாழ்கின்றார்கள்	மிகவும் ஒற்றுமையாக	—	—

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் தனி வாக்கியங்களை ஒரே தொடர் வாக்கியமாக அமைக்க. பின்னர், தொடர் வாக்கியங்களைப் பங்கீசுரணம் செய்க :

1. ஒரு மனிதன் தெருவில் சென்றான். அப்போது அவனுக்கு விபத்து ஏற்பட்டது.
2. வயலை உரிய பருவத்தில் உழுதேன். உடனே நெல்லை விதைத்தேன்.
3. கல்வி வாழ்க்கையில் பெரும் பயனைத் தரும். ஆகவே, அதை எல்லோரும் கற்கவேண்டும்.
4. சீதை சனக மகாராசனின் மகள். இராவணன் இலங்கை அரசன். அவளை அவன் தூக்கிச் சென்றான்.

5. வறுமை ஒரு நோய். இதுவே எல்லா நோய்களுள்ளும் கொடுமையானது. ஆகையால் நாம் அதை நீக்க முயலல் வேண்டும்.
6. ஒருவன் நூல்களை ஆராய்ந்து கற்கவேண்டும். பின்னர் அதன்படி ஒழுக வேண்டும். அங்ஙனம் செய்பவனையே உலகம் போற்றும்.
7. நாம் எதையும் தீர ஆலோசனை செய்யவேண்டும். பின்னரே முடிபுக்கு வரவேண்டும். இதன் பின்னர்தான் எதையும் செய்ய முனையவேண்டும்.
8. காந்தியடிகள் பெரியார்களுள் சிறந்தவர். இவர் இந்தியாவில் தோன்றினார். இவர் இந்திய மக்களுக்காகத் தன் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்தார்.
9. நாட்டிலிருந்து பஞ்சம் நீங்கவேண்டும். நாட்டிலிருந்து அறியாமை நீங்கவேண்டும். இன்றேல், மக்கள் உண்மையான விடுதலையைக் காணமாட்டார்கள்.
10. சுதந்திரம் பெறுவதற்குப் பல நாடுகள் முயலுகின்றன. இவற்றை வல்லரசுகள். நசுக்க முயலுகின்றன. இது பெரும் அநீதியாகும்.
11. கண்ணகி கற்பிற் சிறந்தவள். கோவலன் இவள் கணவன். கோவலன் கள்வனெனக் கருதப்பட்டான். கோவலனை மீட்கும்படி கண்ணகி வாதாடினாள்.
12. இப்போது முடியாட்சி நீங்குகின்றது. இப்போது குடியாட்சி இடம் பெறுகின்றது. ஆகவே, மக்கள் தாமே அரசியலை நடத்தவேண்டும். இதை நாங்கள் உணர வேண்டும்.
13. மனிதன் தவறாக வாழ்கின்றான். தவறான வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். இதற்காகவே சமயங்கள் எல்லாம் எழுந்தன. ஆகவே, சமயங்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன.
14. தமிழர் மிகவும் பழமையானவர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் பல பண்பாடுகள் காணப்பட்டன. இவற்றுள் வீரமும் ஒன்று. இதைப் பெரிதும் தமிழர்கள் போற்றி வாழ்ந்தார்கள்.
15. நாம் நாளும் முயற்சி செய்யவேண்டும். முயற்சி செய்து பொருளிட்ட வேண்டும். பொருளிட்டாவிடின் வாழ்க்கையின் பயனை அனுபவிக்க முடியாது. இதனால் வருந்த வேண்டி நேரிடும்.

அதிகாரம் XI

குறியீடுகள் (Punctuation)

எமது கருத்துக்களை வாக்கியங்கள் மூலம் புலப்படுத்துகின்றோம். வாக்கியங்களின் பொருள் நன்கு விளங்கவேண்டுமானால், ஏற்ற இடத்தில் நின்று, தகுந்த முறையில் வாக்கியத்தைப் பிரித்து வாசிக்கவேண்டும். இங்ஙனம், நிறுத்தவேண்டிய இடங்களைக் குறிப்பதற்குச் சில குறிகள் தற்கால நடையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் குறிகள் 'குறியீடுகள்' அல்லது 'நிறுத்தக் குறிகள்' என்று பெயர் பெறும். பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகளைக் கீழே காண்க :

- (அ) .⁴ முற்றுப்புள்ளி (Full Stop).
 (ஆ) , 1 உறுப்பிசைக்குறி அல்லது காற்புள்ளி (Comma).
 (இ) ; 2 தொடரிசைக்குறி அல்லது அரைப்புள்ளி (Semicolon).
 (ஈ) : 3 விளக்கிசைக்குறி அல்லது முக்காற்புள்ளி (Colon).
 (உ) ? வினாக்குறி அல்லது கேள்விக்குறி (Mark of Interrogation).
 (ஊ) ! வியப்புக்குறி அல்லது விளிக்குறி (Mark of Exclamation).
 (எ) “ ..... ” மேற்கோட்டுகறி அல்லது அனுவாதக்குறி (Quotation Mark).
 (ஏ) — இடைக்கோட்டுக்குறி (Dash).
 (ஐ) ( ) அடைப்புக்குறி (Bracket).

(அ) முற்றுப்புள்ளி : குறியீடுகளுள் பெரும் பிரிவை உணர்த்துவது முற்றுப்புள்ளி. வாசகரை அதிக நேரம் நிறுத்தி வைப்பதும் இதுவே. முற்றுப்புள்ளி உள்ள இடத்திலே நான்கு மாத்திரை அளவு நிறுத்தவேண்டும். ஒரு மாத்திரை என்பது கண்ணிமைப் பொழுதை அல்லது கைநொடிப் பொழுதைக் குறிக்கும் கால அளவாகும். முற்றுப்புள்ளி பின்வரும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.

1. கருத்து முற்றுப்பெற்ற வாக்கியத்தின் முடிவில் வரும்.

உ-ம். நான் அதிகாலையில் எழுந்தேன். காலைக் கடனை முடித்தேன். கற்கத் தொடங்கினேன்.

2. கருக்கப் பொருளை உணர்த்தும் சொற்களின் பின்னே அல்லது எழுத்தின் பின்னே வரும்.

உ-ம். திரு. (திருவாளர்), க. முருகன் (கணேசன்), வ. மே. பிரிவு (வலிகாமம் மேற்கு).

(ஆ) உறுப்பிசைக்குறி : குறியீடுகளுள் மிகச் சிறிய நிறுத்தத்தை உணர்த்துவது இதுவே. இந்தக் குறி உள்ள இடத்திலே ஒரு மாத்திரை அளவு நிறுத்தவேண்டும். முற்றுப்புள்ளி உள்ள இடத்தில் நான்கு மாத்திரையும், உறுப்பிசைக்குறியுள்ள இடத்தில் ஒரு மாத்திரையும் நிறுத்தவேண்டியிருப்பதால் இதற்குக் காற்புள்ளி என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இது பின்வரும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.

1. ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரே பொருள். தொடர்புள்ள சொற்களைத் தனித்தனி பிரிக்க உதவும்.

உ-ம். தீ, காற்று, நிலம், நீர், ஆகாயம் ஆகிய ஐந்தும் ஐம்பூதங்களென்று சொல்லப்படும்.

2. வாக்கியத்திலுள்ள அடைமொழியை அல்லது தழுவு சொற்றொடர்களைப் பிரிக்க உதவும்.

உ-ம். எதுவானாலும், நீ செய்துதான் தீரவேண்டும். மழைக்காலம் என்றால் என்ன, பனிக்காலம் என்றால் என்ன, நான் வெளியில் உலாவுவேன்.

3. ஒருவரை விளிக்கும்போது (while addressing) உதவும்.

உ-ம். இராமா, இங்கே வா.

அன்பரே, எனது வணக்கம்.

குறிப்பு : சில இடங்களில் வியப்புக் குறியும் பயன்படுத்தப்படும்.

4. ஒருவாக்கியத்தில் அமையும் தன் கூற்றுக்கு முன்னர் (Direct Speech) பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். அவன் நண்பனைக் கண்டதும், “நேற்று ஏன் வரவில்லை?” என்று விசாரித்தான்.

(இ) தொடரிசைக்குறி : ஒரு வாக்கியத்திலே, பொருள் தொடர்புடையனவாய், தனித்தனி முற்றுப்பெற்றிருக்கும் சொற்றொடர்களைப் பிரிக்க உதவும். இந்தக் குறியீடு உள்ள இடத்தில் இரண்டு மாத்திரை அளவு நிறுத்தவேண்டும். ஆகவே, இதற்கு அரைப்புள்ளி என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு.

உ-ம். ஆலயம் சென்றான்; கடவுளை வணங்கினான்; வீடு திரும்பினான்.

(ஈ) விளக்கிசைக்குறி: இது இன்னும் சிறிது கூடிய நிறுத்தக் காலத்தைக் குறிக்கும். இந்தக் குறியீடு உள்ள இடத்தில் மூன்று மாத்திரை அளவு நிறுத்தவேண்டும். ஆகவே, இதற்கு முக்காற்புள்ளி என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. பொதுவாக, விளக்கிசைக் குறியுடன் ஒரு சிறிய கீறும் சேர்க்கப்படும். இது பின்வரும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.

1. ஒரு மேற்கோளை எடுத்து ஆளும்போது உதவும்.

உ-ம். வள்ளுவர் கூறுகின்றார்:— “அகர முதல எழுத் தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.”

2. தொடர்ந்து வருவனவற்றைக் குறிப்பிடத் தொடங்குமுன் உதவும்.

உ-ம். சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன:— பெயர், வினை, இடை, உரி.

(உ) வினாக்குறி: இது, முற்றுப்புள்ளி வாக்கியத்தின் இறுதியில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று, கேள்வியைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். உன் பெயர் என்ன?

நீ எப்போது திரும்புவாய்?

(ஊ) வியப்புக்குறி: இது, வியப்பு, பரிதாபம், மகிழ்ச்சி முதலிய உணர்ச்சிகளை வெளியிடும்போதும், வியங்கோள் குறிப்பை உணர்த்தும்போதும், ஒருவரை விளிக்கும்போதும் பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். நாட்டின் அழகு என்னே!

இன்று வெயில் கடுரம்! அம்மம்ம! கொடிது! கொடிது!

நீ பல்லாண்டு வாழ்க!

நண்பனே! நான் உனக்கு ஒரு கைம்மாறும் செய்யமுடியாது.

(எ) மேற்கோட்டுக்குறி: ஒருவர் பேச்சை அப்படியே வெளியிடும்போது மேற்கோட்டுக்குறி பயன்படுத்தப்படும். இந்த அமைப்பைக்கொண்ட வாக்கியம் தன்கூற்று அல்லது நேர்க்கூற்று வாக்கியம் என்று சொல்லப்படும்.

உ-ம். “நான் எவருக்கும் உதவி செய்வேன்,” என்று எனது அயலவன் கூறினான்.

“ஈவது விலக்கேல்,” என்பது ஓளவையாரின் முதுமொழி.

(ஏ) இடைக்கோட்டுக்குறி: 1. ஒருவர் எழுதிக் கொண்டு போகும்போது சடுதியாகக் கருத்தை (Thought or idea) மாற்றின், இது பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். நான் செல்வனாக இருந்தால் — இயலாத ஒன்றைப் பற்றிக் கவலைப்படுவானேன்.

2. வேறுக அமையும் பொருள் தொடர்புள்ள சொற்களை ஒன்றுபடுத்தி இறுதியில் தொகுத்துக் கூறப் பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். அவன், கல்வி, ஆற்றல், தயை, கொடை — எல்லாக்கூணங்களும் நிறைந்தவன்.

வரை, கணை, நரி — கருத்து எழுதுக.

3. வாக்கியத்தின் இடையில் வேறுபட்ட கருத்தைக் கூறுவதற்கு இரண்டு இடைக்கோட்டுக்குறிகள் பயன்படுத்தப்படும். (Parenthesis).

உ-ம். நான் பேசுவதற்குக் காரணம் — நன்றாக ஆலோசனை செய்துதான் கூறுகின்றேன் — நீங்கள் நீதியில்லாமல் நடந்து கொண்டதே.

4. ஓர் எல்லையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். அதிகாரம் 2 — 5 (2-ம் அதிகாரம் தொடங்கி 5-ம் அதிகாரம் வரையில் என்று பொருள்படும்).

(ஐ) அடைப்புக்குறி: இது கீழ்க்காணும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.

1. ஒரு சொல்லின் பொருளை அல்லது அதே கருத்துப்பட்ட வேறு சொல்லை எழுதும்போது பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். வரை (மலை) மிகவும் உயரமானது.

நீர் ஆவியாக (Steam) மாறும்.

2. ஒரு பொருளை வரையறை செய்து சிறப்பாகக் குறிக்கும் போது பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். கல்லூரியில் கற்கும் மாணவர் (பெண்கள் உட்பட) உடற் பயிற்சி செய்யவேண்டும்.

3. எண் பிரிவைக் குறிக்கும்போது பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். மனிதன் இரண்டு வகையான செல்வங்களைப் பெற முயல்கிறான். அவையாவன:—

(1) கல்விச் செல்வம், (2) பொருட் செல்வம்.

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் வாக்கியங்களில் ஏற்ற நிறுத்தக் குறிகளை இடுக :

1. கந்தனும் வேலனும் பொன்னனும் ஒருமித்துச் சேர்ந்த பின் ஒற்றுமைக்கு வழி தேடிவிட்டார்கள்.
2. ஆசிரியர் என்னை அழைத்தார்? உடனே சென்றேன் புத்திமதிகளைக் கூறினார்.
3. நான் இன்று திரு. முருகேசு அவர்களைக் கூப்பிட்டு உங்களுக்கு வேண்டியது யாது என்று கேட்டேன்.
4. முப்பழங்களாவன மா பலா வாழை.
5. நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தவர். ஆகா நாட்டின் அழகு என்னே என்று வியந்தார்.
6. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியை ஏற்று நடப்பவன் ஒழுக்கம் பெருமை முதலியவற்றில் உயர்ந்து விளங்குவான் ஆனால் இதைப் பின்பற்றுவோர் மிகச் சிலரே.
7. ஒரு கணம் கிறிஸ்துவின் இருதயத்தை நோக்கு அது எவ்வளவு உன்னதமானது அது கருணை மன்னிப்பு சாந்தியாகிய ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் தூய பொன்.
8. இலங்கையில் உள்ள எவரும் பெண்கள் உட்பட நாட்டுக் கான சேவை செய்ய முயலல் வேண்டும் அல்லாவிடின் நாடு எங்ஙனம் முன்னேறும்.
9. காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து வாழ்ந்த வாழ்வில் பெண்ணின் காதல் தன்னலமற்றது பெற்றோர் உற்றோர் உறவினரை அவள் மறக்கின்றாள் செல்வத்தைத் தள்ளுகின்றாள் செயலை மறக்கின்றாள் தன்னையே மறக்கின்றாள் கணவனுடன் வாழும் வாழ்வை எத்தகைய வறுமை வாழ்வானாலும் சரி இந்திரலோக வாழ்வாகக் கருதுகின்றாள் இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை என்ற உன்னத நிலையை எய்துகின்றாள்.
10. உலக ஆசிரியர்களின் உபதேசம் என்ன தங்கள் அகண்ட அறிவின் உச்சநிலையிலிருந்து அவர்கள் மனிதனே அமைதித் தாகங்கொண்ட உன் ஆசையையும் தரிக்கும் ஆவலையும் உனக்காகவும் உலகிலுள்ள பிறருக்காகவும் நிறைவேற்ற வேண்டுமாயின் உன்னுள் வசிக்கும் பிரபஞ்ச சக்தியின் கட்டளைகளுக்கேற்ப உன் வாழ்வின் ஒழுக்கத்தைத் திருத்தியமை எனக் கூறுகின்றார்கள்.

11. பழந்தமிழ் மகளிர் கணவனுக்கு உற்ற மனைவியாய் அமைந்து அவர் பணியே தம் நலனுக்குக் கொண்டதோடமையாது தம் கணவர் நெறி பிறழ்ந்த காலத்திலே அவரை நன்னெறிக்குய்த்தலையும் தமது உரிமையும் கடமையுமாகக் கொண்டனர் திண்டுவீராகில் எம்மைத் திருநீலகண்டம் என ஆணையிட்டு இன்பத் துறையில் ஈடுபட்டுத் தம்பால் வந்த கணவனைத் தடுத்து நிறுத்தி அன்றுதொட்டுத் திருநீலகண்டர் மனத்தாலும் பெண்களைத் திண்டாடொழிக்கச் செய்த வரலாறும் சமணவலைப்பட்ட பாண்டிய மன்னனை மங்கையர்க்கரசியார் சம்பந்தர் துணைக்கொண்டு சிவநெறிக்குய்த்த வரலாறும் பழந்தமிழ் மகளிரின் திறனை விளக்குவன வன்றோ.
12. கீழைத்தேச ஆண்களைப் பீடித்த ஆங்கில மோகம் பெண்களையும் பற்றியது ஆங்கில மொழிக்கு மாத்திரமேயன்றித் தமக்கு ஒவ்வாத ஆங்கில நடை உடை பாவனைகளையும் பின்பற்றலாயினர் நம் நாட்டுக் கலைஞனாகிய ஆனந்தக் குமாரசாமி என்பவர் இந்தியநாட்டு நாகரிகம் சிதைவுறும் விருக்கின்றதென்றால் இந்தியப் பெண்கள் தம் தொன்மையான நாகரிகத்தைப் பேணிக் காத்தமையே எனச் சமூகத்தில் பெண்களின் இன்றியமையாமையை எடுத்துக் காட்டினர் எனினும் தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் சிலரின் ஆங்கில நாகரிக மோகம் இன்று தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழர் நாகரிக உயர்ச்சிக்கும் இடையூறாக உள்ளது அப்பா அம்மா என அமுதாறும் தமிழ் மொழியில் அழைக்காது தமிழ்க் குழந்தைகள் பப்பா மம்மா என அழைப்பது போன்ற போலி நாகரிகத்தைப் பேணிவரும் பெண்கள் கூட்டமே தமிழரின் இழிவுக்குக் காரணர் இத்தகைய மனப்பான்மை ஒழிந்து தமிழ்ப் பெண்களின் உள்ளத்திலே தமிழர் நாகரிகத்தையும் கலையையும் மொழியையும் பேணும் வேட்கை ஏற்படின் தமிழர் சமூகம் முன்னேறும் பெண் குலம் ஈடேறும்.

அதிகாரம் XII

தன்கூற்றும் பிறர்கூற்றும் (Direct and Indirect Speech)

ஒருவர் பேச்சை இரண்டு முறையாக வெளியிடலாம். முதலாவதாக, பிறர் கூறிய சொற்களை அவர் கூறியவாறே எடுத்து உரைக்கலாம். இது 'தன்கூற்று' அல்லது 'நேர்க் கூற்று' அல்லது 'தன்மொழி' (Direct Speech) என்று பெயர் பெறும். அல்லது பிறர் கூறியவற்றை மாற்றிப் பட்டர்க்கை முறையில் (Third person) கூறலாம். இது 'பிறர்கூற்று,' அல்லது 'அயர்கூற்று,' அல்லது 'பிறர்மொழி' (Indirect Speech) என்று பெயர் பெறும்.

உ-ம். "என்னிடம் பணம் இருக்கின்றது." என்று சோமன் கூறினான் (தன்கூற்று).

தன்னிடம் பணம் இருந்தது என்று சோமன் கூறினான் (பிறர்கூற்று).

மேற்காட்டப்பட்ட உதாரணத்தில், தன்கூற்று வாக்கியம் பிறர்கூற்று வாக்கியமாக மாறும்போது பின்வரும் மாற்றங்களைக் காணலாம் :

1. தன்கூற்று வாக்கியத்தில் இடப்பட்ட மேற்கோட்டுறிகள் பிறர்கூற்று வாக்கியத்திற் காணப்படவில்லை.
2. 'என்னிடம்' என்ற தன்மைச்சொல் 'தன்னிடம்' என்ற பட்டர்க்கைச் சொல்லாக மாறும்.
3. 'இருக்கின்றது' என்ற நிகழ்கால வினை 'இருந்தது' என்ற இறந்தகால வினையாக மாறும்.

தன்கூற்றைப் பிறர்கூற்றாக மாற்றும்போது பின்வரும் விதிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் :

தன்கூற்றிலுள்ள வினைமுற்று, பட்டர்க்கையையும் இறந்த காலத்தையும் குறிக்குமானால்,

1. தன்கூற்று வாக்கியத்திலுள்ள தன்மை, முன்னிலைச் சொற்கள் எல்லாம் பட்டர்க்கையாக மாற்றப்படவேண்டும்.

உ-ம். (தன்கூற்று) "எனக்குப் புத்தகம் வேண்டும்," என்று மாணவன் கூறினான் (தன்மை).

(பிறர்கூற்று) தனக்குப் புத்தகம் வேண்டியிருந்தது என்று மாணவன் கூறினான் (பட்டர்க்கை).

(தன்கூற்று) "நீ கவனமாகப் படிக்கின்றாய்" என்று தந்தை கூறினார் (முன்னிலை).

(பிறர்கூற்று) அவன் கவனமாகப் படித்தான் என்று தந்தை கூறினார் (பட்டர்க்கை).

குறிப்பு : விளிக்கப்படுபவரே (Person addressed) பேச்சை வெளியிடின் தன்கூற்றிலுள்ள முன்னிலைச் சொற்கள் தன்மை இடத்தைக் குறிக்கும் சொற்களாக மாற்றப்படவேண்டும்.

உ-ம். (தன்கூற்று) "நீ வேலையில் கவனமில்லை" என்று அவன் எனக்குக் கூறினான் (முன்னிலை).

(பிறர்கூற்று) நான் வேலையில் கவனமில்லை யென்று அவன் எனக்குக் கூறினான் (தன்மை).

2. எல்லா நிகழ்கால வினைகளும் இறந்த காலமாக மாற்றப்படல் வேண்டும்.

உ-ம். (தன்கூற்று) "நான் அவசரமாய் ஓடுகின்றேன்" என்று பையன் கூறினான்.

(பிறர்கூற்று) தான் அவசரமாய் ஓடியதாகப் பையன் கூறினான் (இறந்த காலம்).

குறிப்பு : இறந்தகால வினைகள் மாற்றப்படமாட்டா.

உ-ம். (தன்கூற்று) "பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தியாவுக்குச் சென்றேன்" என்று அவன் நண்பன் கூறினான் (இறந்தகாலம்).

(பிறர்கூற்று) பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தியாவுக்குச் சென்றதாக அவன் நண்பன் கூறினான் (இறந்தகாலம்).

3. அண்மையைக் குறிக்கும் சொற்கள் சேய்மையைக் குறிக்கும் சொற்களாக மாற்றப்படல் வேண்டும். கீழ்க்காணும் சொற்களின் மாற்றத்தைக் காண்க :

தன்கூற்று	பிறர்கூற்று
இப்போது	— அப்போது
இது	— அது
இவை	— அவை
இங்கே	— அங்கே
இங்ஙனம்	— அங்ஙனம்
இன்று	— அன்று
நாளே	— அடுத்த நாள்
நேற்று	— முதல் நாள்
வருதல்	— செல்லுதல்

உ-ம். (அ) “எனக்கு இப்போது நேரம் வாயாது” என்று சிறுவன் கூறினான் (தன்கூற்று).

தனக்கு அப்போது நேரம் வாய்க்கவில்லை என்று சிறுவன் கூறினான் (பிறர்கூற்று).

(ஆ) “இன்றைக்கே செய்து முடிப்பேன்,” என்று அவன் சபதம் கூறினான் (தன்கூற்று).

தான் அன்றைக்கே செய்து முடிப்பதாக அவன் சபதம் கூறினான் (பிறர்கூற்று).

வினாக்கள்

ஒருவரின் வினாக்கள் தன்கூற்றாக வெளியிடப்படும்போது, கேட்டல், வினவுதல், விசாரித்தல் என்ற வினைகள் பயன்படுத்தப்படும். இவற்றைப் பிறர்கூற்றாக மாற்றும்போது இதே வினைகள்தாம் பயன்படுத்தப்படும்.

உ-ம். “நீ நேற்றுக் கல்லூரிக்கு வந்தாயா?” என்று ஆசிரியர் வினவினார் (தன்கூற்று).

அவன் முதல் நாள் கல்லூரிக்குச் சென்றானா என்று ஆசிரியர் வினவினார் (பிறர்கூற்று).

ஏவலும் வியங்கோளும் (Commands, Requests and Wishes)

ஏவலும் வியங்கோளும் அமையப்பெறும் தன்கூற்று வாக்கியங்கள் பிறர்கூற்றாக மாற்றப்படும்போது செய என்னும் எச்சம் பெற்று வரும்.

உ-ம். “பேசாமல் இரு,” என்று அதிகாரி வேலைக் காரனைக் கட்டளையிட்டான் (தன்கூற்று).

வேலைக்காரனைப் பேசாமல் இருக்க அதிகாரி கட்டளையிட்டான் (பிறர்கூற்று).

“நீடுழி வாழ்க!” என்று மணமக்களை வாழ்த்தினான் (தன்கூற்று).

மணமக்களை நீடுழி வாழ்க்கை வாழ்த்தினான் (பிறர்கூற்று).

தன்கூற்றைப் பிறர்கூற்றுக்கும்போது செய்யும் மாற்றங்களை அப்படியே திருப்பி மாற்றிச் செய்தால், பிறர்கூற்று தன்கூற்றாக மாறும்.

உ-ம். தனக்குப் பயமாக இருந்தது என்று தாமோதரன் கூறினான் (பிறர்கூற்று).

“எனக்குப் பயமாயிருக்கின்றது,” என்று தாமோதரன் கூறினான் (தன்கூற்று).

என்வேலை முடிந்ததா என்று எனது தந்தை என்னைக் கேட்டார் (பிறர்கூற்று).

“உன் வேலை முடிந்ததா?” என்று எனது தந்தை என்னைக் கேட்டார் (தன்கூற்று).

எல்லா இன்பமும் பெறுகெனப் பெரியவர் ஆசீர்வதித்தார் (பிறர்கூற்று).

“எல்லா இன்பமும் பெறுக!” என்று பெரியவர் ஆசீர்வதித்தார்.

பயிற்சி

I. பின்வருவனவற்றை அயற் கூற்றாக மாற்றுக :

1. “நான் இன்று காந்தி அடிகள் பற்றிப் பேசப் போகின்றேன்,” என்று அவன் கூறினான்.
2. “நீ இங்கே வந்த காரணம் யாது?” என்று முதலாளி பையனை வினவினான்.
3. “பாடங்களை யெல்லாம் நாளைக்குப் படித்து வரவேண்டும்,” என்று ஆசிரியர் மாணவருக்குக் கட்டளையிட்டார்.
4. இராமன் இலக்குமணனைப் பார்த்து, “நான் திரும்பி வரும்வரை சீதையைக் கவனித்துக்கொள். இவள் உன் பொறுப்பு,” என்று கூறினான்.
5. “நீங்கள் நாளும் முயற்சி செய்யாவிடின் இந்த வேலையைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது,” என்று கந்தன் கூறினான்.
6. “எங்கள் தலைவர்களுள் இவரே மிகச் சிறந்தவர். இவர் இப்போது உங்கள்முன் சில வார்த்தைகள் பேசுவார்,” என்று தலைவர் கூறினார்.
7. “நீங்கள் நீடுழி வாழ வேண்டும் என்று நான் இறைவனை வழுத்துகின்றேன்,” என்றார் பெரியவர்.
8. எனது தந்தை என்னைப் பார்த்து, “சோம்பரென்பவர் தேம்பித்திரிவர் என்று உன்னிடம் நான் எப்பொழுதும் சொல்லவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

9. “வெயிலின் கொடுமை என்னே!” என்று பிரயாணி கூறினான்.
  10. “எனது சகோதரனின் கண்ணீருக்காக வருந்தினவனும், முழு உலகத்தினதும் துன்பங்களினால் இதயம் சிதைந்த வனுமாகிய யான் சிரித்து மகிழ்ச்சியுடன் விளங்குகின்றேன். ஏனெனில், விடுதலை உண்டு. வருந்துபவர்களே! இதை அறியுங்கள்,” என்று புத்தபிரான் கூறினார்.
- II. பின்வருவனவற்றை நேர்க் கூற்றுக்குக்:**
1. தான் அடுத்த நாளே தன் வீடு செல்வதாக எனக்குக் கூறினான்.
  2. என்னிடமிருந்து ஏதேனும் உதவி கிடைக்குமோ என்று இராமன் கேட்டான்.
  3. அவன் முதல் நாள் தன்னிடம் வராத காரணத்தை நண்பனிடம் விசாரித்தான்.
  4. தான் இறந்த பின்னர் தன் மக்கள் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும் என்று தன் மக்களைத் தந்தை வேண்டினான்.
  5. வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பணத்தையெல்லாம் அங்கிருந்து அவன் ஈட்ட முடியுமோ என்று கந்தனைப் பொன்னன் கேட்டான்.
  6. தங்கள் தங்கள் உடலைத் தாங்களே பேணிவளன் றி மகிழ்ச்சியுடன் வாழ முடியாதென்று மாணவரிடம் ஆசிரியர் கூறினார்.
  7. மக்களைப் பெற்று மகிழ்வுடன் வாழ்கென மணமக்களை அறிஞன் வாழ்த்தினான்.
  8. தன்னுடன் செல்பவர்களுக்குத் தான் அன்றைக்கே உதவி செய்வதாக அவன் கூறினான்.
  9. எனது தமையனார் சுகமாயிருக்கிறாரா என்று எனது மாமனார் கேட்டார்.
  10. வீட்டை விட்டு நாங்கள் அப்போதே வெளியேற வேண்டும் என்று அதிகாரி கட்டளையிட்டான்.

அதிகாரம் XIII

பொதுவான பிழைகள் (Common Errors)

பிழைகளைப் பொதுவாக, எழுத்துப் பிழை, சொற் பிழை, இலக்கணப் பிழை என்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றுள் எழுத்துப் பிழைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முதல் மூன்று அதிகாரங்களும் உதவுகின்றன. ஆகவே, ஏனைய சொற் பிழைகளும் இலக்கணப் பிழைகளும் இங்கு எடுத்துக் காட்டப் படும்.

சொற் பிழைகள்

1. நான் அவனுக்கு என்னும் பத்து ரூபா கொடுக்கவேண்டும். [‘என்னும்’ என்ற சொல் ‘எனப்படுகின்ற’ என்று பொருள்படுமாகையால், இதை ‘இன்னும்’ (இனிமேலும்) என்று திருத்துக].
2. மக்களுக்குச் சாகாடு நிகழ்வது நிச்சயம். [‘சாகாடு’ என்ற சொல் ‘வண்டி’ என்று பொருள்படுமாகையால், இதை ‘சாக்காடு’ (மரணம்) என்று திருத்துக].
3. கடைக்குச் சென்று புத்தகங்கள் வேண்டினேன். [‘வேண்டதல்’ என்பது ‘வணங்குதல்’ அல்லது ‘இரந்து கேட்டல்’ என்று பொருள்படுமாகையால், இதை ‘வாங்கினேன்’ (பெறுதல்) என்று திருத்துக].
4. எளிய செயல்களைச் செய்தல் ஏற்றதல்ல. [‘எளிய’ என்பது ‘தாழ்மையான’ என்ற பொருள்படுமாகையால், இதை ‘இழிய’ (கீழ்மையான-Mean) என்று திருத்துக].
5. கொழும்புப் பட்டணம் ஒரு துறைமுகம். [துறைமுகமுள்ள நகரம் ‘பட்டினம்’ என்று பெயர் பெறும். ஆகவே, இதைப் ‘பட்டினம்’ என்று திருத்துக].
6. அவன் பிலத்துக்குப் போய்ப் புல் அறுத்து வந்தான். [‘பிலம்’ என்பது ‘குகை’ என்று பொருள்படுமாகையால் இதைப் ‘புலத்துக்கு’ (வயல்) என்று திருத்துக].
7. இன்றைய பொதுக்கூட்டத்தில் இராமர் தலைமை வகுப்பார். [‘வகுத்தல்’ என்பது ‘பிரித்தல்’ என்று பொருள்படுமாகையால் இதை ‘வகிப்பார்’ (தாங்குதல்) என்று திருத்துக].
8. மாலுமி கடலுள் நீங்கினான். [‘நீங்கு’ என்பது ‘விலகுதல்’ என்று பொருள்படுமாகையால் இதை ‘நீந்தினான்’ என்று திருத்துக].

9. குறும்பு செய்தால் என்னைத் தாயார் பேசுவார். ['பேசுதல்' என்பது 'வார்த்தையாடல்' (Speak) என்று பொருள்படுமாகையால், இதை 'ஏசுவார்' (கண்டித்தல்) என்று திருத்துக].
10. இந்தப் பேனாவை அநேக நாட்களாகப் பாவிக்கின்றேன். ['பாவித்தல்' என்பது 'பாவனை செய்தல்' அல்லது 'நடித்தல்' (Imitate) என்ற பொருள்படும். ஆகையால், இதைப் 'பயன்படுத்துகின்றேன்' அல்லது 'உபயோகிக்கின்றேன்' என்று திருத்துக].
11. கள்வன் பெட்டியைத் துறந்து பணத்தைத் திருடினான். ['துறத்தல்' என்பது 'தள்ளுதல்' அல்லது 'நீத்தல்' (Renounce) என்று பொருள்படுமாகையால், இதைத் 'திறந்து' என்று திருத்துக].
12. உடலில் குடு இருந்தால் கண்களில் பூனை சாறும். ['பூனை' என்பது ஒரு செடியைக் குறிக்கு மாதலால், இதைப் 'பீனை' (கண்மலம்) என்று திருத்துக].
13. வேலன் வேலையை வடிவாகச் செய்தான். ['வடிவாக' என்பது 'அழகாக' என்று பொருள்படுமாகையால், இதைச் 'சரியாக' என்று திருத்துக].
14. ஒவ்வொரு தமிழன் வீட்டிலும் திருக்குறள் அவசரம் இருக்கவேண்டும். ['அவசரம்' என்பது விரைவைக் குறிக்கும். இங்கே கூறவந்தது இன்றியமையாமையே. ஆகவே, இதை 'அவசியம்' என்று திருத்துக].
15. பட்டணங்களில் வீடுகள் நெருக்கடியாக இருக்கின்றன. ['நெருக்கடியாக' என்பது 'திடீரான இடர்' என்ற பொருள்படுமாகையால், இதை 'நெருக்கமாக' (அடர்த்தியாக) என்று திருத்துக].
16. நாளைக்கு நடைபெறவிருக்கும் கூட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு ஓர் அறிக்கை கிடைத்தது. ['அறிக்கை' என்பது 'Report' என்பதைக் குறிக்குமாகையால், இதை 'அறிவித்தல்' அல்லது 'அறிவிப்பு' (Notice) என்று திருத்துக].
17. கந்தன் திருடியதாகக் குற்றம்சாற்றப்பட்டான். ['குற்றஞ் சாற்றுதல்' என்பது 'குற்றத்தையிட்டுப் பேசுதல்' என்று பொருள்படுமாகையால், இதைக் 'குற்றஞ்சாட்டப் பட்டான்' (குற்றங் காணல்—Accuse) என்று திருத்துக].

18. எவருடனும் தாழ்வாகப் பேசவேண்டும். ['தாழ்வு' என்பது 'இழிவு' (Low) என்று பொருள்படுமாகையால், இதைத் 'தாழ்மையாக' (பணிவாக — Humble) என்று திருத்துக].
19. அதிகாலையில் எழுந்திருத்தலை வழக்கத்தில் கொண்டு வருதல் நலம். ['வழக்கம்' என்ற சொல் 'தொன்று தொட்டு நடைபெறுதல்' (Custom) என்ற பொருள்படுமாகையால், இதைப் 'பழக்கத்தில்' (பயிற்சி — Practice) என்று மாற்றுக].
20. அவன் கடவுளை நாளும் வழிப்பட்டான். ['வழிப்பட்டான்' என்பது 'பாதையில் செல்லல்' என்ற பொருள்படுமாகையால், இதை 'வழிப்பட்டான்' (வணங்குதல்) என்று திருத்துக].
21. அம்பிகை அதிகாலையிலேயே வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டாள். ['புறப்பட்டாள்' என்ற சொல் இல்லை. இதைப் 'புறப்பட்டாள்' அல்லது, மரியாதையாகச் சொல்ல விரும்பின் 'புறப்பட்டார்' என்று திருத்துக. இதே போல, 'அவ' 'இவ' என்று எழுதாது, முறையே 'அவள்' அல்லது 'அவர்' என்றும், 'இவள்' அல்லது 'இவர்' என்றும் எழுதுக].
22. நான் மாலைக்காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். ['கண்டு' என்பது 'மிருகங்களின் குட்டி' என்ற பொருள்படுமாகையால், இதைக் 'கண்டு' (பார்த்து) என்று திருத்துக].
23. நண்பன் எனக்குப் பழம் கொன்று வந்து தந்தான். ['கொன்று' என்பது 'கொல்லுதல்' என்று பொருள்படுமாகையால், இதைக் 'கொண்டு' (உடன் எடுத்து) என்று திருத்துக].
24. இண்டைக்கு எனக்கு வேலை அதிகம். ['இண்டை' என்பது 'மாலை' என்ற பொருள்படுமாகையால், இதை 'இன்றைக்கு' (இந்தநாள்) என்று திருத்துக].
25. அவன் அண்டைக்கு என்னைச் சந்தித்தான். ['அண்டை' என்பது 'அயல்' என்று பொருள்படுமாகையால், இதை 'அன்றைக்கு' (அந்தநாள்) என்று திருத்துக].
26. தாய் மகவை ஈண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைவாள். ['ஈண்டு' என்பது 'இங்கே' என்ற பொருள்படுமாகையால், இதை 'ஈன்று' (பிள்ளையைப் பெற்று) என்று திருத்துக].

27. நாவலர் பேச்சு வண்மை நிறைந்தவர். ['வண்மை' என்பது 'வள்ளல் தன்மை' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதை 'வண்மை' (ஆற்றல்) என்று திருத்துக].
28. மனிதனுக்கு ஊனும் உடையும் இன்றியமையாதன. ['ஊன்' என்பது 'இறைச்சி' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதை 'ஊனும்' (உணவு) என்று திருத்துக].
29. நீர் தேவையானபடியால் ஒரு கிணற்றைத் தோன்றினான். ['தோன்றுதல்' என்பது 'தோற்றம் அளித்தல்' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதைத் 'தோண்டினான்' என்று திருத்துக].
30. திருடனைக் கண்டதும் நாய் குலைத்தது. ['குலைத்தல்' என்பது 'சிதைத்தல்' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதைக் 'குரைத்தது' (நாய் செய்யும் ஒலி) என்று திருத்துக].
31. அவன் பொருட்களை முத்தத்தில் காய வைத்தான். ['முத்தம்' என்பது 'கொஞ்சுதல்' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதை 'முற்றத்தில்' (வெளி) என்று திருத்துக].
32. மாடு குன்றில் தண்ணீர் குடித்தது. ['குன்று' என்பது 'மலை' என்ற பொருள்படுமொகையால், இதைக் 'குண்டில்' என்று திருத்துக].
33. கப்பலில் பல பொருட்களை எத்தினான். ['எத்துதல்' என்பது 'வணங்குதல்' என்று பொருள்படுமொகையால், இதை 'ஏற்றினான்' என்று திருத்துக].

பின்வரும் சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் உள்ளன. அவற்றைத் திருத்தி எழுதவேண்டும். திருத்தமான சொற்களை அவற்றின் நேரே காண்க.

பிழை	திருத்தம்
34. தவக்கை	தவளை
35. தேள்வை	தேவை
36. எண்ணை	எண்ணெய்
37. அரணுக்கயிறு } அறுணுக்கயிறு }	அரைஞாண் கயிறு
38. கோடாலி	கோடரி
39. சிலது	சில
40. பலது	பல

பிழை	திருத்தம்
41. பொம்பிளைப்பிள்ளை } பொம்பிளை }	பெண்பிள்ளை
42. ஆம்பிளைப்பிள்ளை } ஆம்பிள்ளை }	ஆண்பிள்ளை
43. விடியப்புறம்	விடியற்புறம்
44. வேணும்	வேண்டும்
45. சொற்பனம்	சொப்பனம்
46. என்றை	என்னுடையது
47. உன்றை	உன்னுடையது
48. அவன்றை	அவனுடையது
49. குடுத்தல்	கொடுத்தல்
50. உஸ்தியோகம்	உத்தியோகம்
51. தலகணி	தலையணை
52. நொங்கு	நுங்கு
53. கத்தரிக்கை	கத்தரிக்கோல்
54. துறப்பு	திறப்பு
55. பரியாரி	பரிகாரி
56. இழல்	நிழல்
57. புத்து	புற்று
58. இராப்போலாய்	இராப்பகலாய்
59. வெளிக்கிடுதல்	புறப்படுதல்
60. முளித்தல்	விழித்தல்
61. போறேன்	போகிறேன்
62. வாறேன்	வருகிறேன்
63. சிரத்தல் } திரத்தல் }	துரத்தல்
64. தண்ணி	தண்ணீர்
65. சுடுதண்ணீர்	வெந்நீர்
66. பெடியன்	பையன்
67. பொட்டை	பெண்பிள்ளை
68. கந்தோர்	காரியாலயம், அலுவலகம்
69. கதிரை	நாற்காலி
70. நாகரீகம்	நாகரிகம்
71. சமுகம்	சமூகம்
72. பாட்டுப் படித்தல்	பாட்டுப் பாடுதல்
73. இத்தகையான	இத்தகைய, இப்படியான
74. இப்படிக்கொத்த	இப்படிப்பட்ட, இதுபோன்ற

பிழை	திருத்தம்
75. கதைத்தல்	பேசுதல்
76. முசுப்பாத்தி	வேடிக்கை
77. மம்பெட்டி	மண்வெட்டி
78. போயிலை	புகையிலை
79. இஞ்சை	இங்கே
80. இப்ப	இப்போது
81. அப்ப	அப்போது
82. யாபாரி	வியாபாரி
83. அருவாள்	அரிவாள்
84. சிலவு	செலவு
85. முயர்ச்சி	முயற்சி
86. பயிர்ச்சி	பயிற்சி
87. உயர்ச்சி	உயர்ச்சி
88. கைமாத்து	கைமாற்று
89. ஆக்கள்	ஆட்கள்
90. ஊத்து	ஊற்று
91. கிணத்தடி	கிணற்றடி
92. சித்தப்பன்	சிற்றப்பன்
93. தேத்தண்ணி	தேநீர்
94. நாத்தம்	நாற்றம்
95. நேத்து	நேற்று
96. நெத்தி	நெற்றி
97. ஒண்டு	ஒன்று
98. ஒம்பது	ஒன்பது
99. பத்தை	பற்றை
100. பீத்தல்	பீற்றல்
101. பூர்த்தல்	பூத்தல்
102. மதவு	மதகு
103. மாத்தம்	மாற்றம்
104. வெத்திலை	வெற்றிலை
105. வைக்கல்	வைக்கோல்
106. முகூத்தம்	முகூர்த்தம்
107. ஈக்கு	ஈர்க்கு
108. காச்சல்	காய்ச்சல்
109. கோர்வை	கோவை
110. துடை	தொடை
111. தோர்வி	தோல்வி
112. வெங்கலம்	வெண்கலம்
113. விதரம்	விரதம்

பிழை	திருத்தம்
114. மாதாளம் பழம்	மாதுளம் பழம்
115. ஆயிதம்	ஆயுதம்
116. எலிமிச்சம் பழம்	எலுமிச்சம் பழம்
117. உருமை	உரிமை
118. வண்டிக்காறன்	வண்டிக்காரன்
119. கறடி	கரடி
120. ஏப்பை	அகப்பை
121. குடும்பி	குடுமி
122. பிலாமரம்	பலாமரம்
123. கம்பிளி	கம்பளி
124. சுகயீனம்	சுகலீனம்
125. வெண்ணை	வெண்ணெய்
126. பண்டி	பன்றி
127. கருப்பணி	கருப்பநீர்
128. மிதுவடி	மிதிதடி
129. பிரையாணம்	பிரயாணம்
130. சீயாக்காய்	சிகைக்காய்
131. முளகாய்	மிளகாய்
132. கிராணம்	கிரகணம்
133. வேர்வை	வியர்வை
134. கருவேப்பிலை	கறிவேப்பிலை
135. பெரிசு	பெரிது
136. காலமை	காலை
137. சாட்டு	சாக்கு
138. திருவுதல்	துருவுதல்
139. பொக்களம்	கொப்புளம்
140. கிடாய்	கடா
141. புண்ணாக்கு	பிண்ணாக்கு
142. கும்புடு	கும்பிடு
143. சவுக்தாரம்	சவர்க்காரம்
144. புட்டு	பிட்டு
145. சிவர்	சுவர்
146. பொக்குள்	கொப்பூழ்
147. கைமாறு	கைம்மாறு
148. சிகப்பு	சிவப்பு
149. புடுங்கு	பிடுங்கு
150. சிதல்	சீழ்
151. பாச்சல்	பாய்ச்சல்

இலக்கணப் பிழைகள்

152. நான் நண்பனுடன் அநேக நேரமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். ['அநேகம்' என்பது எண்ணைக் (Number) குறிக்குமாகையால், 'நீண்ட' (Denoting length) என்று திருத்துக].
153. சேவை என்பது தன்னலங் கருதாது செய்யப்படுவது சேவை எனப்படும். ['சேவை' என்ற சொல் இரு முறை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே வாக்கிய அமைப்புச் சரியில்லை. இது 'சேவை என்பது தன்னலங் கருதாது செய்யப்படுவது' என அமைய வேண்டும்].
154. மாணவன் கூறியது என்னவெனில், "நான் கல்வியை விரும்பிக் கற்கின்றேன்" என்றான். [இது பிழையான வாக்கிய அமைப்பு. இதை நேர்க்கூற்றில் இரண்டு வகையாகத் திருத்தி அமைக்கலாம்.
- (1) மாணவன் கூறியது என்னவென்றால், "நான் கல்வியை விரும்பிக் கற்கின்றேன்" என்பது.
- (2) "நான் கல்வியை விரும்பிக் கற்கின்றேன்" என்று மாணவன் கூறினான்].
155. பணமுள்ளவன் வாழ்க்கையில் ஏதும் குறையில்லாமல் வாழலாம். ['ஏதும்' என்பது ஏதேனும் ஒன்றைக் (Any one) குறிக்குமாதலால் இதை 'எதுவும்' (ஒவ்வொன்றும் Each one) என்று திருத்துக].
156. எல்லோரும் பெரியவர்களாக ஆகவேண்டும். [இங்கே 'ஆக,' 'ஆக வேண்டும்' என்று இரண்டு தடவைகள் 'ஆக' என்பதை எழுதியது தவறு. ஆகவே, இதை "எல்லோரும் பெரியவர்கள் ஆகவேண்டும்" என்று திருத்துக].
157. அவன் சிறிது நாட்கள் சென்றபின் திரும்பினான். ['சிறிது' என்பது அளவைக் குறிக்கும். இங்கே கருதப்பட்டது எண். ஆகவே, இதைச் 'சில' என்று திருத்துக].
158. சுந்தரம் பாடுவதிலும், நடிப்பதிலும், வீணை வாசிப்பதிலோ மிகச் சிறந்தவன். [ஒரு வாக்கியத்தில் 'உம்' கொண்டு சொற்கள் பிணைக்கப்பட்டால், எல்லாச் சொற்களும் அவ்வாறே ஆகவேண்டும். எனவே, இதைச் 'சுந்தரம் பாடுவதிலும், நடிப்பதிலும், வீணை வாசிப்பதிலும் மிகச் சிறந்தவன்' என்று திருத்தி எழுதுக. அல்லது 'வீணை வாசிப்பதிலோ' என்ற அமைப்பை

மாற்ற விரும்பாவிடின் வாக்கியத்தைச் 'சுந்தரம் பாடுவதிலோ, நடிப்பதிலோ, வீணை வாசிப்பதிலோ மிகச் சிறந்தவன்' என்று மாற்றி அமைக்க].

159. ஒவ்வொரு பெண்களும் கற்றல் அவசியம். ['ஒவ்வொரு' என்ற சொல் ஒருமையாகையால் இது சுட்டும் பெயர்ச் சொல்லும் ஒருமையாக அமையவேண்டும். 'பெண்கள்' பன்மையைக் குறிக்குமாகையால், இதை மாற்றி, 'ஒவ்வொரு பெண்ணும் கற்றல் அவசியம்' என்று எழுதுக. 'பெண்கள்' என்ற எழுவாயை மாற்ற விரும்பாவிடின், 'எல்லாப் பெண்களும் கற்றல் அவசியம்' என்று மாற்றி எழுதுக].
160. ஒவ்வொரு மனிதனும் தத்தம் நன்மையை விரும்புவது இயல்பு. ['தத்தம்' என்ற படர்க்கைப் பெயர் 'மனிதனும்' என்ற ஒருமை எண்ணைக் குறிக்கும். ஆகவே, இதைக் குறிக்கும் தன்மைப் பெயரும் ஒருமையில் அமைய வேண்டும். 'தத்தம்' என்பது பன்மையாகையால் இதைத் 'தன் தன்' என்று திருத்துக].
161. அவனுக்குப் பல தீங்குகள் நேர்ந்தது. ['நேர்ந்தது' என்பதை 'நேர்ந்தன' என்ற பன்மை எண்ணாக மாற்றுக].
162. நேற்று வாங்கிவந்த பழங்கள் ஒவ்வொன்றும் இனிமையுள்ளன. [இந்த வாக்கியத்தின் எழுவாய் 'பழங்கள்' அன்று. 'ஒவ்வொன்றும்' என்பதே எழுவாயாகும். இது ஒருமை எண். ஆகையால், இதைக் குறிக்கும் பயனிலையும் ஒருமையாக இருக்கவேண்டும். 'இனிமையுள்ளன' என்ற பயனிலை பன்மையாகையால், இதை 'இனிமையுள்ளது' என்ற ஒருமை எண்ணாக மாற்றுக].
163. நான் அவனுக்கு உதவி செய்ததின் காரணம் அவனை விரும்பியதால். [இந்த வாக்கியத்தில் வினைமுற்று (Finite verb) இல்லை. ஆகவே, 'விரும்பியதால்' என்பதை 'விரும்பியதே' என்று வினைமுற்றாக மாற்றி, வாக்கியத்தை 'நான் அவனுக்கு உதவி செய்ததின் காரணம் அவனை விரும்பியதே' என்று எழுதுக. அல்லது 'அவனை விரும்பியதால் நான் அவனுக்கு உதவி செய்தேன்' என்று எழுதுவதே சிறந்த வாக்கிய அமைப்பாகும்].
164. பணத்தை வயோதிப காலத்தில் செலவு செய்வதற்காகச் சேமிக்கப்படல் வேண்டும். [வாக்கியத்திலுள்ள பணத்தை' என்ற சொல் செய்வினையாக அமைந்தபடி

யால், பயனிலை செய்வினையாகவே அமைய வேண்டும். இங்கே உள்ள 'சேமிக்கப்படல் வேண்டும்' என்ற பயனிலை செய்ப்பாட்டு வினையாகையால் 'பணத்தை வயோதிப காலத்தில் செலவு செய்வதற்காகச் சேமிக்கவேண்டும்' என்று வாக்கியத்தைத் திருத்தி எழுதுக. அல்லது 'வயோதிப காலத்தில் செலவு செய்வதற்காகப் பணம் சேமிக்கப்படல் வேண்டும்' என்றும் எழுதலாம்].

165. அவன் செல்வன் மாத்திரமல்ல அறிவாளியாய் இருந்தான். [இந்த வாக்கியம் 'அவன் செல்வனாயும் அறிவாளியுமாக இருந்தான்' என்று பொருள் தருவதால் 'அறிவாளி' என்ற சொல்லுடன் 'உம்மை'ச் சேர்த்து, வாக்கியத்தை 'அவன் செல்வன் மாத்திரமல்ல அறிவாளியாயும் இருந்தான்' என்று திருத்தி எழுதுக].
166. பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப முறையில் ஒழுகினான். [இது தவறான வாக்கிய அமைப்பு. இது 'பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப ஒழுகினான்' என்றே, அல்லது 'பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் ஒழுகினான்' என்றே அமையவேண்டும்].
167. உலகில் பல கலைகள் உண்டு. அதில் நாட்டியமும் ஒன்று. ['அதில்' என்ற சுட்டுப் பெயர் (Demonstrative Pronoun) 'கலைகள்' என்ற பன்மைப் பெயரைக் குறிப்பதால், சுட்டுப் பெயரும் பன்மையாக இருக்கவேண்டும். 'அதில்' என்பது ஒருமை. ஆகவே, இதை 'அவற்றுள்' என்று பன்மையாக மாற்றி, 'உலகில் பல கலைகள் உண்டு. அவற்றுள் நாட்டியமும் ஒன்று,' என்று வாக்கியத்தைத் திருத்தி எழுதுக].
168. யாழ்ப்பாணத்தில் பனைமரங்கள் அநேகம் உண்டு. அவர்கள் பல பயன்களைக் கொடுக்கின்றன. ['அவர்கள்' என்ற சுட்டுப் பெயர் பன்மையானாலும் அது உயர்திணையைக் குறிக்கும். இது 'பனைமரங்கள்' என்ற அஃறிணைப் பொருளைக் குறிப்பதால் 'அவர்கள்' என்ற உயர்திணையை 'அவை' என்று மாற்றி, வாக்கியத்தை 'யாழ்ப்பாணத்தில் பனைமரங்கள் அநேகம் உண்டு. அவை பல பயன்களைக் கொடுக்கின்றன' என்று எழுதுக].
169. அவன் ஓர் பிழையுமில்லாது எழுதினான். ['ஓர்' என்ற சொல் உயிரெழுத்தைக் கொண்டு தொடங்கும் சொற்களுக்கு முன்னரே எழுதப்படல் வேண்டும். மற்றைய சொற்களுக்கு முன்னால் 'ஒரு' என்ற சொல்லையே

எழுதல் வேண்டும். உதாரணம், 'ஓர் ஆடு, ஓர் இலை, ஒரு வீடு, ஒரு பிழை. ஆகவே 'ஓர்' என்பதை 'ஒரு' என மாற்றுக].

170. செல்வன் ஆகாய விமானத்தால் பிரயாணம் செய்வான். ['விமானத்தால்' என்பது 'by plane' என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு. தமிழில் எழுதும்போது 'விமானத்தில்' என்று எழுதவேண்டும்].
171. தாய் தன் மகனைப் பிறர் போற்றினால் பெரு மகிழ்ச்சி அடைவாள். [இது, ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பு. இதை, 'தன் மகனைப் பிறர் போற்றினால் தாய் பெருமகிழ்ச்சி அடைவாள்' என்று திருத்துக].
172. பையன் தன்னுடனுள்ள பணத்தைச் செலவு செய்தான். ['தன்னுடன்' என்பது 'with him' என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு. இதை, தமிழ் மரபுக்கேற்ப 'தன்னிடம்' என்று எழுதுக].

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தி அமைக்க:

1. தனக்குத் தேள்வையான பொருட்களைக் கடையில் வேண்டினான்.
2. தலகணி உறையில் எண்ணை ஊறியதால் அதில் அழுக்குப் படிந்திருக்கின்றது.
3. தெருவில் செல்லும்போது பிராக்குப் பார்த்தல் ஆகாது.
4. எனது பிழைகளைக் கண்டித்துத் தந்தையார் என்னைப் பேசினார்.
5. கொழும்புப்பட்டணம் இலங்கையின் தலைநகரமாகும்.
6. வரவுக்கேற்ற சிலவு செய்தல் அவசரம்.
7. என்னும் சில நேரம் செல்ல நான் கூட்டத்துக்குச் செல்வேன்.
8. அவன் அண்டைக்குக் கோடாலி கொண்டு மரத்தை வெட்டினான்.
9. கதவைத் துறந்து வைத்ததால் நாய் பூந்து உணவைத் திருடியது.

10. கூட்டத்துக்குக் கல்வி மந்திரி தலைமை வகுப்பார் என்று ஓர் அறிக்கை எனக்குக் கிடைத்தது.
11. காலையில் எழுந்தவுடன் கற்றலை நாம் வழக்கத்தில் கொண்டுவருதல் நலம்.
12. அவன் ஒரு உஸ்தியோகம் பார்ப்பதற்கு முயற்சி செய்கின்றான்.
13. எனது தங்கை என்னிடம் ஒரு புத்தகத்தைத் தந்தா.
14. அவனது பேச்சு வண்மையைக் கண்டு எல்லோரும் வியந்தார்கள்.
15. அவன் கிணற்றுள் தவக்கை போன்றவன். இப்படிக்கொத்தவனுக்கு உலகத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது.
16. ஒவ்வொரு மாணவர்களும் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
17. கந்தன் பேசுவதில் மாத்திரமல்ல எழுதுவதில் சிறந்தவன்.
18. செல்வத்தை வறியவர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
19. உலகில் பல பெரியவர்கள் உண்டு. அதில் பாரதியாரும் ஒருவர்.
20. வினைச்சொல் எனப்படுவது ஒரு தொழிலையுணர்த்தும் சொல் வினைச்சொல் ஆகும்.

அதிகாரம் XIV

பழமொழிகள் (Proverbs)

அகதிக்கு ஆகாயமே துணை.
 அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்.
 அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை.
 அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது.
 அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயமெல்லாம் பேய்.
 அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப்பெண்ணும் கறி சமைப்பான்.
 அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு.
 அடாது செய்பவர் படாது படுவர்.
 அடி உதவுவதுபோல் அண்ணன் தம்பி உதவுவார்களா?
 அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்.
 அடியாத மாடு படியாது.
 அமாவாசைச் சோறு என்றைக்கும் அகப்படுமா?
 அரசன் அன்றறுப்பான் தெய்வம் நின்றறுக்கும்.
 அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி.
 அமுதமுதும் பிள்ளை அவளே பெறவேண்டும்.
 அமுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்.
 அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு.
 அறிவுடையாரை அரசனும் விரும்பும்.
 அறையில் ஆடியல்லவோ அம்பலத்தில் ஆடவேண்டும். [பான்.
 அற்பனுக்கு வாழ்வு வந்தால் அர்த்தராத்திரியில் குடைபிடிப்
 அன்பான நண்பனை ஆபத்தில் அறி.
 ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறுக்க வேண்டும்.
 ஆசை வெட்கம் அறியாது.
 ஆடத் தெரியாத தேவடியான் முற்றம் கோணல் என்றாளாம்.
 ஆடு நனைகிறதென்று ஓநாய் அழுகிறதாம்.
 ஆத்திரகாரனுக்குப் புத்தி மத்திபம்.
 ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை.
 ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன்.
 ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணுயிரு.
 ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி;
 நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி.
 ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூ சர்க்கரை.
 ஆழ மறியாமல் கால விடாதே.

ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி.
 ஆறு கடக்கிறவரையில் அண்ணன் தம்பி.
 அப்புறம் நீயார்? நானார்?
 ஆற்றிலே போட்டாலும் அளவறிந்து போடு.
 ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும்.
 ஆனைக் கொருகாலம்; பூனைக் கொருகாலம்.
 ஆனை செத்தாலும் ஆயிரம் பொன்.
 ஆனை வரும் பின்னே, மணி ஓசை வரும் முன்னே.
 இடங் கொடுத்தால் மடம் பிடுங்குவான்.
 இரு தோணியில் கால் வைக்காதே.
 இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து.
 இனம் இனத்தைச் சேரும்.
 ஈட்டி எட்டினமட்டும் பாயும்; பணம் பாதாளமட்டும் பாயும்.
 உடையவன் பாரா வேலை ஒரு முழம் கட்டை.
 உண்மையே உயர் தந்திரம்.
 உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை.
 உப்புச் சமைந்தால் தெரியும் உப்பின் அருமை.
 அப்பன் மாண்டால் தெரியும் அப்பன் அருமை.
 உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா?
 உலையை மூடலாம், ஊரை மூட முடியாது.
 ஊசிபோன இடம் தெரியாது, உலக்கைபோன இடம் தெரியும்.
 ஊமையர் சபையில் உளறுவாயன் மகா வித்துவான்.
 ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால்.
 தன்பிள்ளை தானே வளரும்.
 ஊருக்கொரு தேவடியான் யாருக்கென்று ஆடுவான்?
 எட்டாப் பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டென்ன?
 எய்தவ் விருக்க அம்பை நோவானேன்?
 எலிவளை யானாலும் தனிவளை வேண்டும்.
 எறும்பு ஊரக் கற் குழியும் (தேயும்).
 ஏழை அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளை ஓக்கும்.
 ஏறச் சொன்னால் எருதுக்குக் கோபம்.
 இறங்கச் சொன்னால் நொண்டிக்குக் கோபம்.
 ஏற்ற முண்டானால் இறக்கமுண்டு.
 ஐந்திலே வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?
 ஐயர் வரும்வரையில் அமாவாசை காக்குமா?
 ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்.
 ஒருருக்குப் பேச்சு மற்ற ஊருக்கு ஏச்சு.
 கடன் இல்லாத கஞ்சி கால் வயிறு போதும்.

கடுகு சிறிதென்றாலும் காரம் பெரிது.
 கடுகுபோன இடம் தெரியாது, மிளகுபோன இடம், தெரியும்.
 கண்டது கற்கப் பண்டிதன் ஆவான்.
 கரும்பு இனிக்கிறதென்று வேரோடு பிடுங்காதே.
 கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி வேண்டுமா?
 கல்வி என்னும் பயிருக்குக் கண்ணீர் என்னும் மழை வேண்டும்.
 கழுதை அறியுமா கந்தப்பொடி (கற்பூர) வாசனையை?
 காகம் திட்டி மாடு சாகுமா?
 காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு.
 காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்.
 கிட்ட இருந்தால் முட்டப் பகை.
 கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.
 குப்பையில் போட்டாலும் குன்றுமணி மங்காது.
 குரங்குக்கும் தன்குட்டி பொன்குட்டி.
 குரைக்கிற நாய் கடியாது.
 குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும்.
 குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை.
 கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை.
 கேடுவரும் பின்னே மதி கெட்டுவரும் முன்னே.
 கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை.
 கையில் வெண்ணெயிருக்க நெய்க்கு அலைவானேன்?
 கொஞ்ச இடம் கொடுத்தால் மிஞ்ச இடம் பிடிப்பான்.
 கோவில் பூனை தேவருக்கு அஞ்சாது.
 சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைத்தாவதென்ன?
 சிறிய பாம்பானாலும் பெரிய தடி கொண்டடி.
 சிறு துளி பெரு வெள்ளம்.
 சுகமும் துக்கமும் சுழலும் சக்கரம்.
 சுண்டங்காய் காற்பணம் சுமைகூலி முக்காற்பணம்.
 சும்மா இருந்த அம்மையாருக்கு அரைப் பணத்துத் தாலி போதாதா?
 சுவாமி வரங் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரங் கொடான்.
 குடுகண்ட பூனை அடுப்படியை நாடாது.
 செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே.
 தன்னைப் புகழாத கம்மாள் இல்லை.
 தன் வினை தன்னைச் சுடும்.
 தாரமும் குருவும் தலை விதிப்படி.
 ஞானம் கொடுத்த மாட்டின் பல்லைப் பிடித்துப் பார்க்காதே.

தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்:

வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்.

தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.

துணை போனாலும் பிணை போகாதே.

துரும்பும் பல்லுக்குத்த உதவும்.

[காதே.

தெருவில் தேங்காயை எடுத்து வழியில் பிள்ளையாருக்கு அடிக்

தேசத்தோடு ஒத்துவாழ்.

தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்.

நத்தை வயிற்றிலும் முத்துப் பிறக்கும்.

நரிக்குக் கொண்டாட்டம் நண்டுக்குத் திண்டாட்டம்.

நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்.

நாய் குரைத்தால் நமக்கென்ன குறை?

நாய்க்கு வேலையுமில்லை நடக்க நேரமுமில்லை.

நாய்க்கேன் போர்த்தேங்காயை?

நித்தம் போனால் முற்றம் சலிக்கும்.

நிழலின் அருமை வெயிலில் போனால் தெரியும்.

நிறைகுடம் தளும்பாது.

நிலவுக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் போகலாமா?

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.

பட்ட காலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்.

பணமில்லாதவன் பிணம்.

பந்திக்கு முந்து, படைக்குப் பிந்து.

பல எலி கூடினால் புற்றெடுக்காது.

பல நாளைத் திருடன் ஒருநாளைக்கு அகப்படுவான்.

பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்.

பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக் குதவாது.

பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சுமா?

பனையால் விழுந்தவனை மாதேறி மிதித்ததுபோல்.

பன்றிக்குப் பின்போன கன்றும் மலம் தின்னும்.

பாடு பட்டவன் பட்டத்துக் கிருப்பான்.

பாடை (பாடம்) ஏறினும் ஏடது கைவிடேல்.

பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு, கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக்கொடு

பால் தொட்டுப் பால் கறக்க வேண்டும்.

பானையில் உண்டானால் அகப்பையில் வரும்.

புதுமைக்கு வண்ணன் கரைகட்டி வெளுப்பான்.

புத்திமான் பலவான்.

புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா?

பூனைக்குக் கொண்டாட்டம், எலிக்குத் திண்டாட்டம்.

பேராசை பெருந் தரித்திரம்.

பொய் சொன்ன வாய்க்குப் பொரியும் கிடையாது.

பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார், பொங்கினார் காடுறைவார்.

பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமா?

போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து.

மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்காதே.

மதியாதார் முற்றம் மிதியாதே.

மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்

மருந்தும் விருந்தும் மூன்று வேளை.

மழை விட்டும் தூவானம் போகாது.

மனங் கொண்டது மாளிகை.

மனமுண்டானால் இடமுண்டு.

மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல.

முதலிற் கோணல் முற்றுங் கோணல்.

மெல்லெனப் பாயுந் தண்ணீர் கல்லையும் உருவிப் பாயும்.

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்.

வற்றிய ஓலை சலசலக்கும்

விரை ஒன்று போடச் சுரை ஒன்று முளைக்குமா?

விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும்.

வெள்ளம் வருமுன்னே அணைகோல் வேண்டும்.

வெறும் கை முழம் போடுமா?

வேண்டாப் பெண்டாட்டியின் கைபட்டால் குற்றம் கால் பட்டால் குற்றம்.

வேலைக் கள்ளிக்குப் பிள்ளைப் (சாட்டு) பராக்கு.

விளக்கப் பயிற்சி (Comprehension)

கீழ்க் காணும் பந்திகளை வாசித்த பின்னர், அவற்றின் அடியிலுள்ள கேள்விகளுக்கு ஏற்ற விடைகள் தருக.

குறிப்பு : பந்திகளை முழுவதும் வாசித்து விளங்கினாலன்றிக் கேள்விகளுக்கு விடை எழுதத் தொடங்கல் ஆகாது. பந்தியிலுள்ள கருத்துத் தொடர்பின்படி கேள்விகள் அமைய வேண்டியதில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் ஏற்ற விடையைக் கண்டுபிடித்தே எழுதல் வேண்டும். விடைகள் பிழையிலலாத வரக்கூடியவனாக அமைய வேண்டும். ஒரு சொல்லையோ அல்லது ஒரு சொற்றொடரையோ விடையாக எழுதல் தவறாகும்.

(1) தனது கணவனால் துறக்கப்பட்ட பின் உயிர் வாழ விரும்பாத சீதை, அக்கினியில் வீழ்ந்து உயிர்விடக் கருதினாள். இலட்சுமணனை நோக்கி அக்கினி மூட்டும்படி வேண்டினாள். 'இலட்சுமணன் நீர் மல்கும் கண்களோடு அக்கினியை மூட்டினான். சீதை அக்கினியை மூன்றுமுறை வலம்வந்து, "அக்கினியே, என் மனதிலாவது எனது கற்பிற்குப் பங்கமேற்பட நான் நடந்திருப்பேனாயின் என்னை எரிப்பாயாக" என்று கூறி அக்கினியுள் புகுந்தாள். ஆனால், சீதை அக்கினியால் சிறிதும் துன்புற்றாள். குளிர்ந்த தடாகத்து லிருப்பாள்போன்று கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினியின் நடுவில் திகழ்ந்தாள். அப்பொழுது அக்கினிதேவன் இராமர் முன்னே தோன்றி, "இராமா, உனது மனைவி கற்புநெறி தவறுதவள். அவளுடைய கற்பாகிய அக்கினி என்னையும் சுட்டுவிட்டதே. அவளை இனிமேலாவது ஏற்றுக்கொள்" என்று இரந்தான். இராமர் அப்படியே சீதையை அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் ஏற்றுக் கொண்டு, "எனது மனைவி கற்புநெறி தவறுதவள் என்பதை யான் அறிவேன். ஆனால், அவள் கற்பின் பெருமையை உலகுக்கும் காட்ட வேண்டியே இப்படி மொழிந்தேன்" என்று கூறினார்.

1. யார் யாரைத் துறந்தார்?
2. இலட்சுமணன் எதற்காக அக்கினியை மூட்டினான்?
3. "நீர் மல்கும் கண்கள்" என்பது எதை விளக்குகின்றது?
4. சீதை அக்கினியிடமிருந்து விரும்பிய தண்டனை எது?
5. இந்தத் தண்டனையை ஏன் விரும்பினாள்?
6. அக்கினியில் புகுந்த சீதையின் நிலை எங்ஙனம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது?

இரண்டாம் பகுதி

7. சீதையினுடைய கற்பு எத்தகையது?

8. சீதையை ஏற்றுக்கொள்ள எதற்காக இராமர் தாமதித் தார்?

(2) கங்கைக் கரையை அடைந்த பரதன் முதலாயினோர் இராமனைக் காணச் செல்வாராயினர். இலட்சுமணன் இவர்களைத் தூரத்தே கண்ணுற்றுப் போர் செய்ய வருவதாக நினைத்துக் கோபங்கொண்டான். தானும் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தங்கொண்டான். இராமன் அவனைப் பொறுமையாயிருக்குமாறு பணித்தான். பரதன் சமீபித்தான். அவனை இலட்சுமணன் கண்டு தான் கொண்ட எண்ணம் தவறு என்பதை உணர்ந்தான். பரதன் ஓடிச்சென்று இராமனின் பாதங்களில் விழுந்து அழுதான். இராமன் முதலியோர் தசரதனது மரணத்தைக் கேள்வியுற்று அழுது புலம்பினர். பின் பரதன் இராமனை நாட்டுக்குத் திரும்பும்படி கேட்டான். இராமன், “சொன்ன சொல் தவறேன். தந்தை கட்டளையை மீறேன்” என மறுத்தான். மந்திரி பிரதானிகள் யாவரும் கூறியும் இராமன் இணங்கவில்லை. ஈற்றில் பரதன், “நான் ஒருபோதும் முடிசூட மாட்டேன். தேவரீரது பாதுகை (மிதியடி) யையாவது கொடுத்தால் அதைச் சிம்மாசனத்து வைத்து அதன் கீழ் யானிருந்து நாட்டைப் பாதுகாப்பேன். பதினான்கு வருடங்கள் கழிந்ததும் தாங்கள் வரத் தவறினால் யான் நெருப்பில் விழுந்து உயிர் விடுவேன்” என்றான்.

1. கங்கைக் கரைக்கு ஏன் பரதன் சென்றான்?
2. இலட்சுமணன் எதற்காகக் கோபம் கொண்டான்?
3. இலட்சுமணன் எப்போது தனது எண்ணம் தவறு என்பதை உணர்ந்தான்?
4. இராமன் வருந்தியதற்குக் காரணம் என்ன?
5. இராமன் எதற்கு இணங்கவில்லை?
6. இவன் இணங்காததற்குக் காரணம் என்ன?
7. இராமனிடம் பரதன் கடைசியாகக்கேட்ட வேண்டுகோள் என்ன?
8. பரதன் எங்ஙனம் அரசாள விரும்பினான்?

(3) வெளி உலகத்துடன் தொடர்பின்றி நாம் உயிர்வாழ முடியாது. அப்படி வாழமுடியும் என்று எண்ணியது நமது மடமையாகும். அதற்குரிய தண்டனையை ஓராயிரம் ஆண்டு அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து நாம் அனுபவித்துவிட்டோம். நமது நிலையைப் பிறதேசத்தாரின் நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க நாம் வெளியே போகாததும், நம்மைச் சுற்றிலும் நடந்துவந்த காரியங்களைக் கவனியாததும், இந்தியர் தாழ்வடைந்ததற்கு ஒரு பெரிய காரணமாகும். ....இந்தியர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியே போகக்கூடா தென்பது போன்ற மூடக் கொள்கைகள் குழந்தைத் தனமானவை. அவற்றை மண்டையில் அடித்து விடவேண்டும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நீங்கள் வெளியே சென்று பிறநாட்டாரிடையே பிரயாணம் செய்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கு உங்களுக்கும் உங்கள் நாட்டுக்கும் நன்மையுண்டு. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நீங்கள் அவ்வாறு செய்து வந்திருந்தால் இன்று இந்தநிலையில் இருக்கமாட்டீர்கள். இந்தியாவை ஆள விரும்பிய ஒவ்வொரு நாட்டாருக்கும் அடிமையாகி யிருக்கமாட்டீர்கள்.

('நமது தாய்நாடு' — சுவாமி விவேகானந்தர்)

1. நமது மடமைத் தனம் என்ன?
2. இதனால் நமக்கு விளைந்தது என்ன?
3. இந்தியர் ஏன் தாழ்வடைந்தார்கள்?
4. நாம் ஏன் வெளியே செல்லல் வேண்டும்?
5. “குழந்தைத் தனமானவை” என்ற கருத்தை விளக்குக.
6. நாம் உயர்ந்திருக்க வேண்டுமாயின் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்?

(4) நமக்கு வேண்டுவதென்னவென நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்நிய நாட்டு ஆதிக்கமின்றி நமது சொந்த ஞானத்துறைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். அத்துடன் ஆங்கில பாஷையையும், மேனாட்டுப் பௌதிக சாஸ்திரத்தையும் கற்கவேண்டும். இவையல்லாமல், தொழிற்கல்வியும், தொழில் வளர்ச்சிக்குரிய சகல அறிவும் நமக்குத் தேவை. இதன் மூலம், படித்தவர்கள் உத்தியோகம் தேடி அலைவதற்குப் பதிலாகத் தங்களுக்கு வேண்டிய அளவு சம்பாதித்துக் கொள்ளவும் கஷ்டகாலத்துக்குச் சிறிது பொருள் சேர்த்து வைக்கவும்

சாத்தியமாதல் வேண்டும். சுடர் விட்டெரியும் தீயையொத்த தூய ஒழுக்கமுடைய ஆசிரியனோடு ஒருவன் தன் குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்து வசித்தல் வேண்டும். உயரிய கல்விப் பயிற்சிக்கு உயிருள்ள ஓர் உதாரணமாக அவ்வாசிரியன் இருத்தல் வேண்டும். பொய் சொல்லுதல் பாவம் என்று படிப்பதால் மட்டும் பயன் என்ன? ஒவ்வொரு சிறுவனும் பூரண பிரம்ம சர்யத்தை அநுஷ்டிக்குமாறு பயிற்சி செய்யப்படவேண்டும். பக்தியும் சிரத்தையும் அப்போதுதான் உண்டாகும். பக்தி சிரத்தையில்லாத ஒருவன் பொய் கூறுதிருப்பது எங்ஙனம்?

('நமது தாய்நாடு' - கவரம் விவேகானந்தர்)

1. நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய முறை எது?
2. அங்ஙனம் எதை நாம் ஆராயவேண்டும்?
3. உத்தியோகம் தேடி அலையாது, நாட்கள் சம்பாதிக்க எதைக் கற்கவேண்டும்?
4. ஆசிரியனின் சிறந்த இலக்கணம் என்ன?
5. "உயிருள்ள ஓர் உதாரணம்" என்பதை விளக்குக.
6. இத்தகைய ஆசிரியனிடமிருந்து ஒருவன் எங்ஙனம் சிறந்த பயிற்சியைப் பெறலாம்?
7. கல்வி எப்போது நிறைவை அடைகின்றது?
8. பூரண பிரம்மசர்யத்தைக் கைக்கொள்வதால் விளையும் பயன் யாது?

(5) இந்த வளைகுடாவில் ஒருவகைப் பெரிய மீன்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. இவை குளிக்கிறவர்களை அடிக்கடி கொன்று தொலைக்கின்றன. இதற்காகச் சில மந்திரக்காரர்களை இந்த வணிகர்கள் தங்களோடு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். இவர்கள் பார்ப்பனக் குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். தங்களுடைய மந்திர வித்தையால் இந்த மீன்களை வசியம் பண்ணித் தங்கள் விருப்பப்படி நடக்கச் செய்து ஒரு கேடும் விளையாதபடி இவர்கள் தடுக்கின்றார்கள். முத்துக் குளிப்பது பகலில்தான் நடக்கும். ஆகையால், இவர்கள் மாலையில் மந்திர சக்தியைச் செலுத்தாமல் விட்டுவிடுவார்கள். இராக்காலத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு முத்துச் சங்குகளைத் திருடவந்து குளிக்கும் வஞ்சகர்கள், மந்திரக் கட்டில்லாத இந்த மீன்கள் நடையாடுவதற்கு 'அஞ்சி

அவ்வாறு செய்ய முனையாது விட்டுவிடுவார்கள் என்பது இவர்களுடைய எண்ணம். இந்த மந்திரக்காரர்கள் இதைப்போல எல்லா வகையான பறவைகளையும் விலங்குகளையும் வசியம்செய்யும் கலையிலும், கைதேர்ந்தவர்கள். முத்துக் குளிப்பது ஏப்ரல் மாதத்தில் தொடங்கும்; மே மாதம் நடுவரை நடைபெறும்.

('பிறந்தது எப்படியோ? ')

- பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்)

1. வணிகர்களின் தொழிலென்ன?
2. இவர்களுக்கு நேரும் தீங்கு எது?
3. இதை எப்படித் தடுக்கிறார்கள்?
4. இராக்காலத்தில் முத்துச் சங்குகளை ஒருவரும் திருட மாட்டார்கள் என்று ஏன் வணிகர்கள் நம்பினார்கள்?
5. முத்துக் குளிக்கும் காலம் எது?
6. முத்துக் குளித்தல் எங்கே நடைபெற்றது?
7. மந்திரக்காரர் தங்கள் சக்தியை எதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள்?

(6) இன்றும் பிற மொழிகளைத் தமிழர் போலப் பேசுவோர் உண்டோ? காலம்சென்ற சீறிவாச சாத்திரியார் பேசிய ஆங்கிலத்தினைக் கண்டு ஆங்கிலேயரும் வியந்தனர். இவ்வாறு பிறர் மொழியைத் தமிழர் கற்றுவந்த வரலாற்றை மணிமேகலை என்ற பாட்டும் பாடுகிறது. ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை இலக்கியச் சுவை நிரம்பியது. தமிழன் கீழ்நிலையில் உள்ள மக்களை உயர்த்திய மரபினை விளக்குவது. சாதுவன் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் வழங்கும் மொழிகளை நன்கு அறிந்தவன். அவன் ஏறிச் சென்ற கப்பல் உடைந்தது, அவன் ஒரு தீவின் கரையில் ஒதுக்கப்பெற்றான். மக்களுடம்பினையே விருந்தாக உண்ணும் அத்தீவினர் அவனைக் கண்டதும் நாவில் நீருற நின்றனர். ஆனால், அவனோ அவர்களுடைய மொழியிற் பேசினான். அவர்களுடைய மனம் மாறிவிட்டது; பகைத் தெழுந்தவர்கள் தொழுது உரையாடினார்கள். சாத்தனார், இவ்வாறு மொழி வழியே எழும் வியத்தகு தொடர்பினை விளக்கவைக்கின்றார். இந்த நுட்பம் தமிழனுக்கன்றோ தெரியும்! அவனை அவர்கள் அரசனிடம் கொண்டு செல்கின்றார்கள். கள்ளுப் பானையும்

புழுத்த புலாலும் சுற்றி இருக்கத் தன் மனையாளோடு கிடந்தான் அவர்கள் தலைவன். இத்தகைய கொடியோன் மனத்தையும் அன்புருவாகச் செய்தது, அவனுடைய தாய்மொழியைக் கேட்கும் இன்பம்.

('பிறத்தது எப்படியோ? '

— பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்)

1. சீநிவாச சாத்திரியார் என்ன உண்மையை விளக்குகின்றார்?
2. இந்த, உண்மையைப் பழைய காலத்தில் விளக்கியவர் யார்?
3. ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை ஏன் சிறந்தது?
4. 'நாவில் நீருற' என்ற சொற்றொடர் என்ன கருத்தை விளக்குகின்றது?
5. தீவினர் சாதுவனுடன் நட்புக் கொண்டதற்குக் காரணம் என்ன?
6. இதைக் கூறுபவர் யார்?
7. அரசனின் நிலை எங்ஙனம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது?
8. அரசன் எதற்காக மகிழ்ந்தான்?

(7) ஒரு நாடு வாழவேண்டுமானால், உணவுவளம் வேண்டும், கைத்தொழில் வளம் வேண்டும், ஆட்சியுரிமை வேண்டும். பழங்காலத்தில் ஒவ்வொரு சிறிய ஊரிலும் அந்த ஊருக்கு வேண்டிய உணவு இருந்தது; அந்த ஊருக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் செய்யக்கூடிய குடிசைக் கைத்தொழில்கள் இருந்தன; அந்த ஊரை ஊராரே ஆளக்கூடிய மன்ற ஆட்சி (பஞ்சாயத்து) இருந்தது. இப்படியே பல ஊர்களிலும் அமைந்திருந்த காரணத்தால் நாடு வாழும் முறை எளிதாக இருந்தது. ஓர் ஊர் மற்றோர் ஊரை உணவுக்காகவோ, கைத்தொழிலுக்காகவோ எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லை; ஓர் ஊரை மற்றோர் ஊரிலுள்ளவர்கள் உறிஞ்சி ஆளும் தொல்லை யும் இல்லை. அதனால், கிராமங்களில் அமைதியான வாழ்க்கை நிலவிவந்தது. ஆனால், புகழுக்கும் பெருமைக்கும் ஆசைப்பட்ட சில மன்னர்கள் மண்ணாசைகொண்டு படையெடுத்துவந்து அழிக்கும்போது அவர்களுடைய படையெடுப்பை எதிர்த்துப் போர்செய்யும் நிலைமை இருந்தது. இதுவும் பெரும்பாலும் எல்லைகளில் உள்ள ஊர்களையே கலக்கியது; அரசர்கள் வாழ்ந்த தலைநகரங்களையே கலக்கியது.

('அறமும் அரசியலும்' — டாக்டர் மு. வரதராசனார்)

1. ஒரு நாடு உயர்வதற்கு வேண்டியன யாவை?
2. பழைய கால ஆட்சி முறை எத்தகையது?
3. அக்காலத்தில் பொருள்களை எங்ஙனம் செய்தனர்?
4. பழைய கிராம வாழ்க்கையின் சிறப்பு என்ன?
5. மன்னர்கள் ஏன் படையெடுத்தார்கள்?
6. படையெடுப்புப் பெரும்பாலும் எங்கே நிகழ்ந்தது?
7. 'ஓர் ஊரை மற்றோர் ஊரிலுள்ளவர்கள் உறிஞ்சுதல்' என்பதன் கருத்து என்ன?

(8) சேவை உணர்ச்சி புகுத்தப் பெற்றற்றான் வாழ்க்கை தன் உன்னத நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது. அன்பும் தியாகமும் உள்ள வாழ்வின் நறுமணமே சேவை. வாழ்க்கையே ஒரு முயற்சியாகலின் வேலை செய்வதே வாழ்க்கையின் உண்மை இயல்பு. தொழில் அன்பினால் ஊக்கப் பெற்றால் அத்தொழிலே சேவை எனப் பெயர்பெறும். உண்மையான சேவை தூய அன்பாலும் கருணையாலும் செய்யும் தொழிலாகும். இப்படிச் செய்யுந் தொழில் வாழ்வை விடுதலை அடையச் செய்து அதை நித்திய இன்பத்தால் நிறைக்கும். அன்பே கடவுள், கடவுளே அன்பாகலின், உனது வாழ்வின் செயல்களனைத்தையும் தூய அன்பின் காணிக்கையாக, அன்பு பூர்த்தியடைவதற்காகவே செய்ய வேண்டும். தாய் தன்னலமில்லா அன்பினால், சேவையின் ஆனந்தத்துக்காகவே தன் குழந்தையின் சேவையில் ஈடுபடுகிறாள். இந்தச் சேவை பிரதிபலனைக் கருதாதது. சேவை செய்வதிலேயே திருப்தி ஏற்படுகிறது. அதனால், சேவையிலே வாழ்வின் மேலான இன்பம் நிலவுகிறது. தனது குழந்தைக்கு அன்னையைக் கருத்தோடு பூரண சேவை செய்ய ஏவும் அன்பின் சக்தி, வாழ்க்கையிலே உலக முழுவதற்காகவும் செய்யும் செயல்களிலே புகுந்தால், வாழ்வு உண்மையான விடுதலையும், அனைவர்க்கும் செய்யும் இன்பகரமான சேவையும் அடங்கியதாக இருக்கும்.

(சுவாமி இராமதாஸ்)

1. வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன?
2. சேவையின் தன்மைகள் எவை?
3. தொழில் எங்ஙனம் சேவை ஆகின்றது?
4. வாழ்க்கையின் இயல்பு என்ன?
5. கடவுள் எப்படிப்பட்டவர்?
6. எமது செயல்கள் எங்ஙனம் அமைய வேண்டும்?
7. தாய் குழந்தைக்குச் செய்யும் சேவை எத்தகையது?
8. வாழ்க்கையில் உண்மையான விடுதலை எப்போது ஏற்படுகின்றது?

(9) விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் யந்திரங்கள் பெருகியவுடன் விரைவான மாறுதல் ஏற்பட்டு வருவதாயிற்று. பெரிய பெரிய கைத்தொழில் நிலையங்களும், போக்கு வரவுக் கருவிகளும், வியாபார அமைப்புக்களும் தனித்தனியே சேர்த்து வைக்கும் ஆற்றலை மிகுதிப்படுத்திவிட்டன. அதற்கு அடுத்தாற்போல், போர் முறையிலும் சிற்சிலரையோ சிறு கூட்டத்தையோ அழிக்கும் கருவிகள் இருந்த இடம் போய், கோடிக்கணக்கான மக்களையும் ஊர் ஊராகப் பெரிய பெரிய நிலப் பகுதியையும் சில நொடிகளில் அழிக்க வல்ல அணுக் குண்டுகளும் பிற கருவிகளும் வளர்ந்துவிட்டன. சேர்த்துவைக்கும் ஆற்றல் மிகுந்த காரணத்தால், வறுமைத் தொல்லை முன்னிலும் பன்மடங்கு தெளிவாக விளங்கிவிட்டது. அழிக்கும் ஆற்றல் மிகுந்த காரணத்தால், தனித்தனியாக ஒருசிலர் அறநெறியில் வாழ்வதால் பயனில்லை என்பதும் விளங்கிவிட்டது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் யந்திரப் பெருக்கமும் இன்னொரு பெரிய மாறுதலைச் செய்திருப்பதை மறக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சிற்சிலர் தாம் மட்டுமே ஆளப்பிறந்தவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோரும் உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்று எண்ணி வந்தார்கள், எண்ணி வருகின்றார்கள். அவர்கள் எண்ணத்தில் இடி விழுந்துவிட்டது. உழைத்து உழைத்து வியர்வை சிந்தும் தொழிலாளிகள் தலை நிமிர்ந்து “நாங்களும் ஆளப் பிறந்தவர்களே; உண்மையாகப் பார்த்தால், உழைப்பு எங்களுடையது, பயனும் எங்களுடையதே; ஆகையால், நாங்களே ஆளப் பிறந்தவர்கள்” என்று வாய் திறந்து கூறத் தொடங்கினார்கள். சில நாடுகளில் தொழிலாளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே அமைச்சர்களாகி ஆட்சியும் புரிகின்றார்கள்.

(‘அறமும் அரசியலும்’ -- டாக்டர் மு. வரதாசனார்)

1. விஞ்ஞான மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன?
2. பழைய போர்க் கருவிகளின் இயல்பு என்ன?
3. அணுக்குண்டுகள் எத்தகையன?
4. வறுமை வளர்வதின் காரணம் என்ன?
5. நாட்டிலுள்ள இரு பிரிவினர்கள் யாவர்?
6. உழைப்பின் மிகுதியைக் குறிக்கும் சொற்றொடர் எது?
7. தாங்கள் “ஆளப் பிறந்தவர்கள்” என்று தொழிலாளர்கள் ஏன் கூறுகின்றார்கள்?
8. தொழிலாளிகளின் உயர்வை எது காட்டுகின்றது?

(10) முறையாகக் கற்றலும் செய்யாது, கற்று வல்லாந் அடைந்து வழிபாடியற்றிப் பெறுதற்குரிய கேள்விச் செல்வமும் எய்தப் பெறுது தமிழ்த்தொண்டு செய்ய முற்படுதல் பயனில் செயலாகும். முன்னோர் மொழி பொருளையும் மரபுபட்ட இலக்கண முடிபுகளையும் ஆராய்ந்தறிந்துகொள்ளாது நெறியறியா மாக்களை மயக்கி அவர் தம்மை நெறியல்லா நெறியிற் புகுத்தி ஆரவாரிப்போர் செயலானது, குருடனைக் குருடன் வழி நடத்துவது போலாகும். அவைக்களத்திற் செல்லுதற்குரிய வரம்பினமைந்த ஆங்கில மொழியினை ‘வேந்தன் மொழி’ (King’s English) என அம்மொழிப் புலவர் விதந்து கூறுவர். அப்பரிசே, யாமும் அவைக்களத்திற் செல்லுதற்குரிய வரம்பினமைந்த தமிழினைப் “பாண்டியன் தமிழ்” என்போம். ‘எது தமிழ்?’ என வினவுவார்க்குப் ‘பாண்டியன் தமிழே தமிழ்’ என்பது விடையாகும். அதுவே நிலைபேறுடையது; அறிஞர் போற்றற்குரியது. பொருள்வருவாய் ஒன்றினையே கருதி மனம் போனவாறு மரபு தவறி எழுதும் மொழிவழக்கானது மழைக் காலத்திலே கோன்றி அக்காலங்கழிய மறைந்துபோகின்ற சிறு பூடுகளைப் போல நிலைபேறில்லாதது. நிலைபேறுடைய ‘உண்மை’ (Truth), ‘அழகு’ (Beauty), ‘செம்மை’ (Goodness) என்னும் இவைதம்மையே அறிஞரது உள்ளம் அவாவி நிற்கும். முத்தமிழுள் இயற்றமிழானது உண்மையினையும், இசைத் தமிழானது அழகினையும், நாடகத் தமிழானது செம்மையினையும் சிறப்புற வெளிப்படுத்திக் காட்டுவன.

(சுவாமி விபுலானந்தர்)

1. தமிழ்த் தொண்டு செய்ய ஏற்றவர் யார்?
2. ஆராய்ந்து அறியவேண்டியன யாவை?
3. ‘பாண்டியன் தமிழ்’ எத்தகையது?
4. மரபு தவறி எழுதும் மொழிவழக்கு எத்தகையது?
5. இதன் நிலை எது போன்றது?
6. நிலைத்த தன்மைகள் எவை?
7. ‘குருடனைக் குருடன் வழிநடத்துவது போல’ என்ற உவமையை விளக்குக.

அதிகாரம் XVI

கடிதம் வரைதல் (Letter-Writing)

உரைநடை அருகியிருந்த பழந் தமிழ் நாட்டிலே, கற்றோர் எழுதிய கடிதங்களெல்லாம் கவி மயமாகவே காணப்பட்டன. நாகரிகம் முற்ற முற்ற, கல்வி பொது மக்களிடமும் பரவியது. எல்லோரும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டுமென்ற வேணவா வேருன்றியது. 'எழுதப் படிக்க' என்றால் கடிதம் எழுதப் படிக்க என்றே எவரும் பொதுவாகக் கருதுவர். ஆகவே, மிகக் குறைவாக ஒருவர் கற்றவரென்றால் அவருக்குக் கடிதமேனும் எழுதத் தெரியவேண்டுமென்பது இன்றைய சமூகத்தின் கருத்தாகும். இதனால், கடிதம் வரைதல் உலகத்தின் பொதுக் கலையாய் விளங்குகின்றதென்றால் அது மிகையாகாது.

I கடித உறுப்புக்கள் :

ஒருவரை ஒருவர் நேரே சந்தித்துப் பேசித் தம் கருத்துக் களை வெளியிட முடியாத காலத்தில், இவற்றை வெளியிடுவதற்குக் கடிதம் ஒரு கருவியாக அமையும். எழுதும் பொருள் பற்றியும், முறை பற்றியும், கடிதங்கள் பல வகைகளாக (நண்புக் கடிதம், வியாபாரக் கடிதம், பொதுநலக் கடிதம் முதலியன) அமையினும், இவைக்கெல்லாம் பொதுவான வடிவம் (Form) ஒன்று உண்டு. இது நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். அவையாவன :

1. தலைப்பு (The Heading) — இதில் எழுதுவோர் விலாசமும், எழுதிய திகதியும் அடங்கும்.
2. முற்கூற்று (Greeting).
3. உள்ளுறை அல்லது செய்தி (The Message).
4. கையொப்பம் (The Signature).

(1) தலைப்பு: இது கடிதம் எழுதியவர் எங்கிருந்து எழுதினார் என்பதையும், எப்பொழுது எழுதினார் என்பதையும் தெரிவிக்கும். இதில், எழுதியவர் விலாசமும் கடிதம் எழுதப் பட்ட திகதியும் அடங்கும். வலதுகை மேல்மூலையில் விலாசம் எழுதப்படல் வேண்டும். விலாசத்தின் ஒவ்வொரு வரியும் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாய், வலது புறமாக எழுதப்படல் வேண்டும்.

உ-ம்.

12, 2-ம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

1-3-1953.

(2) முற்கூற்று: இது, எழுதுபவர் எழுதப்பட்டவரைத் தொடர்புகாட்டி விளிப்பதாக (Salute) அமையும்.

உ-ம். குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு எழுதும் போது அன்பார்ந்த அம்மா, அன்பார்ந்த அப்பா, அன்புக்குரிய மைத்துனன் அறிவது என்று தொடர்புக்கு ஏற்றவாறு எழுதவேண்டும். தொடர்பல்லாதாருக்கு எழுதும் போது, ஐயா, ஐயன்மீர் என்று எழுதவேண்டும். இந்தப் பகுதியின் விவரங்கள் 'கடிதவகைகள்' என்ற தலைப்பின்கீழ் விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

(3) உள்ளுறை அல்லது செய்தி: இதுவே கடிதத்தின் முக்கிய பகுதியாகும். எழுதுபவர் தெரிவிக்கவேண்டிய கருத்துக்களோ அல்லது செய்தியோ இதில் அடங்கும். எழுதும் முறையும் நடையும் கடித வகையைப் பொறுத்தது. தொடர்புள்ளவர்களுக்கு எழுதும் கடிதநடை (Style) வியாபாரக் கடித நடையிலும் வேறுபட்டது. (இந்த வேறுபாடுகளைக் கீழே காண்க). எனினும், கடிதங்களில் பொதுவாக அமையவேண்டிய சில சிறப்பியல்புகளை அறியவேண்டும்.

ஒருவர் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தியைத் தெளிவாக எழுத முயல்வேண்டும். கடிதம் எழுதுவது ஒருவரின் கல்வித் திறனைக் காட்டுவதற்கல்ல. ஆகவே, எளிமை (Simplicity), தெளிவு (Clarity), சுருக்கம் (Brevity) முதலிய இயல்புகள் முக்கியமாகக் கடிதத்தில் அமைய வேண்டும். பொருளுக்கு ஏற்ப, பந்தி பந்தியாக (Paragraph by paragraph) உள்ளுறை வகுக்கப்பட்டு எழுதப்படல் வேண்டும். (பந்தியின் இயல்பை 'கட்டுரை வரைதல்' என்ற அதிகாரத்தின் கீழ்க் காண்க).

(4) கையொப்பம்: இது கடிதத்தின் கடைப்பகுதியாகும். கடிதத்தைச் சடுதியாக முடிக்காமல், எழுதியவர் தனது தொடர்பைக் காட்டி, கையெழுத்திட்டுக் கடிதத்தை முடிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, நண்பனுக்கு எழுதிய ஒருவர் "தங்கள் அன்பான நண்பன்" என்று தொடர்பு காட்டித் தனது கையெழுத்தை இடவேண்டும். இது, கடிதத்துக்குக் கடிதம், எழுதுபவர் தொடர்பைப் பொறுத்து மாறுபடும். விவரங்களைக் 'கடிதவகைகள்' என்ற பகுதியில் காண்க. கடித முடிவில், வலதுகைப்பக்கத்தில் இது எழுதப்படும்.

உ-ம். மகன் தகப்பனுக்கு எழுதுவது :

தங்கள் அன்பான மகன்,
ச. திருவருள்.

கடிதம் எழுதுவதுடன் தொடர்பான இன்னும் ஒரு பகுதியைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, கடித உறையில் (Envelope) விலாசம் எழுதுவதாம். கடித உறையின் வலதுகை முலையில் தபால் முத்திரை (Stamp) ஒட்டப்படும். இதன்கீழ் வரிகள் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாய் எழுதப்படல் வேண்டும். வரிகள் கீழே இறங்க இறங்க, அவை சிறிது வலதுபுறம் தள்ளித் தள்ளி எழுதப்படல் வேண்டும்.

முதல் வரியில் கடிதத்தைப் பெறுவோர் முழுப்பெயரும் அவர் பட்டங்களும் (ஏதேனும் இருந்தால்) எழுதப்படல் வேண்டும். மரியாதைக்காக, பெயரின் முன்பு திரு. (Mr.), திருமதி (Mrs.), செல்வன் (Mast.), செல்வி (Miss) என்பதில் ஏற்றது ஒன்றும், பெயரின் பின்னர் 'அவர்கள்' என்பதும் சேர்த்து எழுதப்படல் வேண்டும். இதற்குக் கீழே அவரின் தொழில் (ஏதேனும் இருந்தால்) எழுதப்படல் வேண்டும். இதற்குக் கீழே அவர் வசிக்கும் வீட்டின் இலக்கம், தெருப் பெயர் அல்லது வட்டாரம் ஏதேனும் குறிக்கப்படல் வேண்டும். பின்னர், தபால் நிலையத்தின் (Post-office) பெயரும், குறிச்சி, மாகாணம் முதலிய விவரமும் தேவையானால் எழுதப்படல் வேண்டும்.

உ-ம்.

தபால் முத்திரை
திரு. ச. பூலோகநாதன், M. A., அவர்கள், ஆசிரியர், 20, செட்டித் தெரு. கொழும்பு.

II கடிதவகைகள் :

கடிதங்கள் பல வகைப்பட்டாலும், அவை (1) சொந்தக் கடிதங்கள் (Friendly Letters), (2) சமூகத் தொடர்புள்ள கடிதங்கள் (Social Letters) என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளுள் அடங்கும்.

(1) சொந்தக் கடிதங்கள் : உறவினர்க்கு எழுதும் கடிதங்கள், நண்பருக்கு எழுதும் கடிதங்கள், அழைப்புக் கடிதங்கள் ஆகியன இவற்றில் அடங்கும். இவற்றில் அன்பும் நேசமும் காணப்படும். இவை பேச்சு நடைபிலேயே எழுதப்படல் வேண்டும். நேரிலே கண்டு அளவளாவுவது போலக் கடிதம் அமைதல் வேண்டும்.

மாதிரிச் சொந்தக் கடிதங்கள்
(தந்தை மகனுக்கு எழுதுவது)

27, முதலாம் குறுக்குத் தெரு.
கொழும்பு 11
3-3-'53.

அன்பு நிறைந்த மகன் அறிவது,

இறைவன் அருளால் நான் நல்ல சுகமே இருக்கின்றேன். உனது சுகத்தையும் உனது தாயார், தம்பி சுகத்தையும் அறிவிக்கவும். அநேக நாட்களாக நீ கடிதம் எழுதவில்லை. காரணத்தை அறிய விரும்புகின்றேன்.

உனது படிப்பு நிலை என்ன? நீ பாடங்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவதில்லை என்று உனது ஆசிரியர் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். எனக்கு இதையிட்டுக் கவலை. நீ இப்பொழுது கவனம் எடுத்துப் படிக்காவிட்டால், உனது அண்ணைப்போல நீயும் பின்னுக்கு வருந்தவேண்டி வரும். "முயற்சி திருவினை ஆக்கும்" என்ற உண்மையை மறந்துவிடல் ஆகாது. நான் உனக்கு உயர்தரக் கல்வி கற்பிக்க எண்ணி இருப்பதால், இப்போதே நல்ல அடிப்படையான கல்வியை நீ கற்கவேண்டும். சோம்பலை விட்டு, ஊக்கமாகக் கற்கவேண்டும்.

உனக்கு விடுமுறை எப்போது தொடங்குகின்றது? விடுமுறைக்குள் நீ இவ்விடம் சில நாட்கள் தங்கலாம்.

உடனே மறுமொழி எழுது.

அன்புள்ள தந்தை,
கு. சீதத்தன்.

அழைப்புக் கடிதங்கள் (Invitations)

சொந்தக் கடிதங்களில் மேலே எழுதப்படும் விலாசமும் திகதியும் அழைப்புக் கடிதங்களின் கீழே எழுதப்படல் வேண்டும். இதற்குப் பதிலாக அழைக்கப்படுபவரின் பெயர் மேலே எழுதப்படல் வேண்டும்.

திரு. சி. கலைஞானி அவர்கட்கு,

ஐயன்மீர்,

நிகழும் நந்தன ஆண்டு மாசி மீ உக-ம் நாள் (4-3-'53) புதன்கிழமை பி. ப. 3 மணிக்கு, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட எனது வீட்டில் குடிபுகுதல் விழா நடைபெறும். அவ்வமயம் தாங்கள் தங்கள் குடும்பத்துடன் வந்து விருந்தில் பங்குபற்றி விழாவைச் சிறப்பித்துச் செல்லுமாறு பெரிதும் வேண்டுகின்றேன்.

வட்டுக்கோட்டை,
1-3-'53.

இங்ஙனம்,
ச. சத்தியசீலன்.

திருமண அழைப்பு

திரு. ச. நக்கீரன் அவர்கட்கு,

மட்டக்களப்பு, வாழைச்சேனை

திரு. சுப்பையா நல்லையா அவர்களின் மகள்
திருவளர் செல்வன் நல்லையா சுந்தரம் அவர்களுக்கும்
(சுகரதார பரிசேரதகர், இரத்தினபுரி)

காரைநகர்

திரு. முத்தையா முருகேசு அவர்களின் மகள்
திருவளர் செல்வி முருகேசு சுந்தரி அவர்களுக்கும்

நிகழும் நந்தன ஆண்டு பங்குனி மீ க-ம் நாள் (14-3-'53) சனிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் 10 மணிக்குமிடையில் வரும் சுபமுகூர்த்தத்தில், மணமகள் இல்லத்தில் திருமணம் நடைபெற இருப்பதால், தாங்கள் தங்கள் குடும்பத்துடன் சமூகந் தந்து மணமக்களை ஆசீர்வதித்தேகுமாறு பெற்றோர் வேண்டுகின்றனர்.

12-3-'53.

(2) சமூகத் தொடர்புள்ள கடிதங்கள்: இவற்றை எழுதும் முறை பற்றி, வியாபாரக் கடிதங்கள் (Commercial Letters), விண்ணப்பக் கடிதங்கள் (Letters of Application), உத்தியோக தோரணக் கடிதங்கள் (Official Letters), பத்திரிகைக்கு எழுதப்படும் கடிதங்கள் (Letters to News-papers) என்று பொதுவாகப் பிரிக்கலாம். இந்தக் கடிதங்களில் கடிதத்தைப் பெறுவோரின் முழு விலாசமும் கடித உள்ளுறையின்மேல் இடதுபக்கமாக எழுதப்படல் வேண்டும்.

மாதிரி வியாபாரக் கடிதம்

கொக்குவில் கிழக்கு,
கொக்குவில்.
13-3-'53.

அதிபர்,

கலைமகள் புத்தகசாலை,
340, காலி றோட்டு,
வெள்ளவத்தை.

ஐயா,

கீழ்க்காணும் புத்தகங்கள் தங்களிடம் கிடைக்குமோ என்பதையும், அவற்றின் தனித்தனி விலையையும் தயை செய்து உடனே தெரிவிக்கவும். தங்கள் மறுமொழி கிடைத்ததும், தேவையான விவரங்கள் எழுதுவேன்.

- (1) சிலப்பதிகாரம் — அடியார்க்கு நல்லாருரை — ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் விளக்கவுரையுடன்.
- (2) தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகாரம் — கணேசையர் பதிப்பு.
- (3) திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரை — கிருஷ்ணமாச்சாரியார் விளக்கவுரையுடன்.

இங்ஙனம்,
சி. குணசீலன்.

மாதிரி விண்ணப்பக் கடிதம்: (' ஒரு லிகிதர் (Clerk) தேவை ' என்ற பத்திரிகை விளம்பரத்தைக் கண்டு ஒருவர் விண்ணப்பம் செய்வது).

அதிபர்,
பருத்தித் தொழிற்சாலை,
திருக்கோணமலை.

கல்முனை.
14-3-'53.

ஐயர்,

தங்கள் தொழிற்சாலையில் ஒரு லிகிதர் தேவையாக இருப்பதை 1-3-'53-ல் வெளியான 'இலங்கா தேவி' பத்திரிகை மூலம் அறிந்தேன்.

நான் இலங்கைக் கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரத் தேர்தலில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தேறினேன். பின்னர் 'ரைப்' அடித்தல், சுருக்கெழுத்து (Short-hand) ஆகிய பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டேன், இவற்றில் போதிய திறமையும் பெற்றிருக்கிறேன். இப்போது எனக்கு வயது இருபது.

எனது குணதீசயங்கள் திறமை முதலியவற்றின் நற்சாட்சித் தாள்கள் (Character Certificates) இரண்டை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

லிகிதர் பதவியைத் தாங்கள் எனக்கு அளித்தால், எனது கடமையை இயன்றவரையில் நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் ஆற்றுவேன் என்பதை உறுதிப்பண்ணுகிறேன்.

இங்ஙனம்,
தங்கள் உண்மையுள்ள,
அ. விவேகி.

மாதிரி உத்தியோக தோணிக்கடிதம்: (வித்தியாதிபதி காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் ஒருவர் தமக்கு ஓய்வு தரும் படி விண்ணப்பித்தல்).

வித்தியாதிபதி அவர்கள்,
கொழும்பு.

கண்டி.
15-3-'53.

அன்பார்ந்த ஐயர்,

நேற்றுத் தொடக்கம் எனக்கு உடல் நலம் குறைவாய் இருக்கின்றது. இருமல் அதிகம். வைத்தியரிடம் காண்பித்த போது அவர் ஒரு வாரம் ஓய்வு அவசியம் என்று வற்புறுத்தினார். ஆகவே, எனது கடமையை ஆற்றமுடியாமல் வருந்துகின்றேன்.

எனக்கு ஒரு வாரம் ஓய்வுதரும்படி தங்களைப் பணிவாய் வேண்டுகின்றேன். வைத்தியரின் நோய்ச்சான்றுப் பத்திரம் (Medical Certificate) இத்துடன் அணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இங்ஙனம்,
தங்கள் பணிவுள்ள,
கி. கோபாலன்.

பத்திரிகைக்கு எழுதும் கடிதம்: பத்திரிகைக்குக் கடிதம் எழுதுபவர் விரும்பின் தம் பெயரை அதில் குறிப்பிடாமல் விடலாம். இதற்குப் பதிலாக 'நன்மை விரும்பி,' 'சமூக ஊழியன்' போன்ற புனைபெயரை எழுதலாம். ஆனால், இதைப் பிரசுரிக்கும்படி பத்திராதிபருக்கு எழுதும் கடிதத்தில், எழுதுபவர் பெயரும் விலாசமும் எழுதப்படல் வேண்டும். இவற்றை எந்தப் பத்திராதிபரும் எவருக்கும் வெளியிட மாட்டார்.

(மாதிரிக் கடிதம்)

பத்திராதிபர்,
'தமிழ்ச் சுடர்'
மன்னார்.

ஐயர்,

தங்கள் மாண்பு மிக்க பத்திரிகையில் இந்தக் கடிதத்தை வெளியிடும்படி வேண்டுகின்றேன்.

நம் நாட்டில் சிங்களமும் தமிழும் அரசியல் மொழியாக அமையும் என்பது தற்போதுள்ள தேசியத் தலைவர்களின் கருத்தாகும். இதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதானால், இலங்கையில் வாழ்கின்றவர்கள் இரண்டு மொழிகளையும் கற்பது அவசியம்.

இந்த இரண்டு மொழிகளையும் எல்லோரும் அறிய வேண்டுமெனின், இது புதிய கல்வித் திட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தமிழை ஒவ்வொரு தமிழனும், சிங்களத்தை ஒவ்வொரு சிங்களவனும் கற்பது எங்ஙனம் கட்டாயமோ, அதே போலச் சிங்களத்தை ஒவ்வொரு தமிழனும், தமிழை ஒவ்வொரு சிங்களவனும் கற்றல் வேண்டும். இல்லாவிடின், தமிழும் சிங்களமும் மாகாண மொழிகள் (Provincial Languages) ஆகுமே அன்றி, தேசிய மொழிகள் (National Languages) ஆகுதல் இயலாது.

சிங்களவரும் தமிழரும் ஒன்றுபடுவதற்கு ஒருவர் மற்றொருவர் மொழியைக் கற்பது சிறந்த கருவியாகும். இதை நடை

முறையிற் கொண்டு வருவதற்கு அரசினரும் தேசியத் தலைவர்களும் இனிமேலாவது முயற்சி செய்வார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை.

மன்றார்,
15-3-'53.

இலங்கை மகன்.

பயிற்சி

கீழ்க்காணும் முறையில் கடிதங்கள் எழுதுக :

1. மாணவர் விடுதியில் இருக்கும் ஒரு மாணவன் தனது தந்தையைப் பணம் அனுப்பும்படி காரணம் காட்டி எழுதுவதாக ஒரு கடிதம் வரைக.
2. மேலுள்ள கடிதத்திற்கு மறுமொழி எழுதுக.
3. கல்லூரிக்குச் செல்லாத ஒரு மாணவன் தன்னை மன்னிக்கும்படி வகுப்பு ஆசிரியருக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம் வரைக.
4. பிற நாட்டிலுள்ள நண்பன் ஒருவனுக்குத் தனது நாட்டைப்பற்றி வருணனை செய்து எழுதுவதாக ஒரு கடிதம் வரைக.
5. ஒருவர் வீட்டில் நடைபெறும் தேநீர் விருந்துக்குத் தனது ஊரிலுள்ள ஒரு பிரமுகரை அழைப்பதாக ஒரு அழைப்பிதழ் எழுதுக.
6. மேற்காட்டிய அழைப்பிதழுக்கு மறுமொழி எழுதுக.
7. ஒருவர் தமது கிராமத்தைப்பற்றிய சீர்திருத்தங்களையிட்டுத் தமது கிராமச் சங்கத் தலைவருக்கு எழுதுவதாக ஒரு முறையீட்டுக் கடிதம் (Petition) எழுதுக.
8. பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட உத்தியோகத்திற்கு மனுச் செய்வதாக ஒரு விண்ணப்பம் எழுதுக.
9. மதுவிலக்கையிட்டுப் பத்திரிகைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.
10. ஒருவர் தமது மகனின் திருமணத்திற்கு நண்பர்களையும் சுற்றத்தவர்களையும் வரவழைப்பதாக ஒரு 'திருமண அழைப்பிதழ்' எழுதுக.
11. ஒருவர் தமக்குத் தேவையான தேர்தல் விண்ணப்பத் தானை அனுப்பும்படி வித்தியாதிபதிக்கு எழுதுவதாக ஒரு கடிதம் வரைக.
12. பாடசாலையில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவை வருணித்து நண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

அதிகாரம் XVII

கட்டுரை வரைதல் (Essay-Writing)

கட்டுரை என்றால் என்ன?

இன்றைய பொதுத் தேர்வுகளில் கட்டுரை வரைதல் முதன்மையும் முக்கியமும் பெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே, இதன் இயல்புகளை மாணவரும் பிறரும் அறிவது சாலவும் இன்றியமையாததாகும்.

'கட்டுரை' என்ற சொல் 'கட்டு' 'உரை' என்ற பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, முறையே கட்டப்பட்ட உரை அல்லது ஒருவரின் கருத்துக்களைத் தொகுத்துச் சொல்லுதல் என்று பொருள்படும். நல்லாசிரியர் இலக்கணம் கூறவந்த பவணந்தி முனிவர் ஓர் ஆசிரியருக்குக் "கலையில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை" அமைய வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒருவர் நூல்களைத் தெளிவாகக் கற்ற அறிவுடன் தன் கருத்தை மாணவர் எளிதில் உணரும்படி தொடுத்துச் சொல்லுகின்ற சொல்வன்மையும் இருக்கவேண்டும் என்பதே கருத்தாகும். எனவே, ஒருவர் தம் கருத்துக்களைத் தெளிவாக நிரைப்படுத்தி, உருப்படுத்தித் தொடர்பாகப் பேசுவதோ அல்லது எழுதுவதோ 'கட்டுரை' என்று கருதப்படும். ஈங்கு எடுத்துக் கொண்ட பொருள் 'கட்டுரை வரைதல்' ஆகையால், எழுதப்படும் கட்டுரையையிட்டு ஆராய்வாம்.

கட்டுரை வரைதல் பண்டைக் காலந் தொட்டே தமிழ் நாட்டில் நிலவி வருகின்றது. நச்சினர் க்கினியர், இளம் பூரணர் போன்ற உரையாசிரியர்களெல்லாம் கவின் பெறுகட்டுரை நயம்பட வரைந்தோராவர். ஆயின், இவர்கள் எழுதிய கட்டுரைக்கும் தேர்வுகளில் வரையப்படும் கட்டுரைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. பழைய கட்டுரைகளெல்லாம் ஒரு நூலுக்குப் பொருள் எழுதுகையில் கட்டுரையின் இலக்கணம் வழுவாது எழுதப்பட்டன. ஆனால், இன்றைய கட்டுரை பொதுவான ஒரு தலைப்பை (A General Topic) எடுத்துக்கொண்டு அதன்கீழ் அமையக்கூடிய ஒருவருடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் முறையாகக் கூறப்படுவதாகும். இந்த முறை பிற்காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டுள் புகுந்தது. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மைக்கேல் டி மொன்ரேன் (Michael de Montaigne) என்ற பிரஞ்சு அறிஞனால் தொடக்கப்பட்ட இந்தப் புதிய கட்டுரை எழுதும் முறை, இங்கிலாந்து தேசத்தில் பரவி,

பின்பு ஆங்கிலக்கல்வியை ஆதரித்த தமிழ்நாட்டிலும் கையாளப் பட்டது. இன்று இது இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றது.

கட்டுரையின் வகைகள் :

கட்டுரைகளை வரையறை செய்து வகை வகையாகப் பிரிப்பது வலிதே. உதாரணமாக, ஒரு விவரிக்கும் கட்டுரையில் அதிக வருணனை வரக்கூடும். எனினும், எடுத்துக்கொண்ட பொருள்பற்றிக் கட்டுரைகளைப் பின்வருமாறு பிரிக்கலாம்.

1. விருத்தாந்தக் கட்டுரை (Narrative Essay).
2. வருணனைக் கட்டுரை (Descriptive Essay).
3. சிந்தனைக் கட்டுரை (Reflective Essay).
4. விளக்கக் கட்டுரை (Expository Essay).
5. கற்பனைக் கட்டுரை (Imaginative Essay)

(1) **விருத்தாந்தக் கட்டுரை :** நடந்த ஒன்றைப்பற்றி எழுதுவதே கட்டுரைகளுள் மிகச் சுலபமானது. ஒரு நிகழ்ச்சியையிட்டு அறிந்ததை எழுதுவது விருத்தாந்தக் கட்டுரையாகும். இதற்கு எந்த விதியையும் பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே நடந்த ஒழுங்கின்படி கூறவேண்டியது தான். இடையிடையே வருணனையைப் புகுத்தல் வேண்டும். இன்பம், துன்பம், பரபரப்பு முதலிய உணர்ச்சிகளை ஏற்ற இடத்திலே எழுப்பலாம். பின்வருவன விருத்தாந்தக் கட்டுரையுள் அடங்கும்.

- (அ) வாழ்க்கை வரலாறுகள் (Biography). உ-ம். காந்தி அடிகள், ஆறுமுக நாவலர்.
- (ஆ) ஒரு நிகழ்ச்சி. உ-ம். கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழா, ஒரு தீ விபத்து.
- (இ) பிரயாணம். உ-ம். புகைவண்டிப் பிரயாணம், கப்பற் பிரயாணம்.
- (ஈ) கதை (சரித்திர சம்பந்தமானதோ, அல்லது நிகழாத ஒன்றோ). உ-ம். ஏலேலன், அசோகன்.

(2) **வருணனைக் கட்டுரை :** ஒருவர் கண்டோ அல்லது கேட்டோ அறிந்த பொருளை அல்லது இடத்தை வருணித்தல் வருணனைக் கட்டுரையாகும். படிப்பவர் ஒரு பொருளையோ

அல்லது இடத்தையோ நேரில் காணில் எத்தகைய உணர்ச்சிகளைப் பெறுவாரோ அத்தகைய உணர்ச்சிகளை இயன்றவரையில் ஊட்டும் வகையில் கட்டுரை எழுதப்படல் வேண்டும். ஏற்ற சொற்களைப் பெய்து வருணனையை உயிர்ச்சித்திரம் ஆக்க முயலல் வேண்டும்.

உ-ம். கடற்கரைக் காட்சி, ஆகாய விமானம்.

(3) **சிந்தனைக் கட்டுரை :** பண்பு, நீதிநெறி, அரசியல், சமூக இயக்கங்கள், தத்துவஞானம், சமயம் போன்ற பொருள் பற்றிச் சிந்தனைக்குரிய தலைப்புக்கொண்ட கட்டுரைகள் இந்த வகையில் அடங்கும். கட்டுரை வகைகளுள், எழுதுவதற்கு இதுவே மிகவும் கடினமானது. ஏனெனில், இத்தகைய கட்டுரைகள் எழுதுவதற்கு, பொது அறிவு, மேற்கோள்கள் காட்டிக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் திறன், எடுத்துக்கொண்டபொருளை அலசி ஆராயும் ஆற்றல், விவாதம் செய்யும் சதுரப்பாடு முதலியவை இன்றியமையாதன. சரித்திரம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம் முதலிய கல்வித் துறைகளைக் கொண்டு ஆதாரங் காட்டித் தன் சிந்தனைத் திறனால் எடுத்துக்கொண்ட பொருளைக் காரணங் காட்டி விளக்கவேண்டும். சில வேளைகளில் பொருள் வாதத்துக்குரியதாயும் (Controversial) அமையும். அப்படியானால் கட்டுரை எழுதுவோர் குணம் நாடிக்குற்றமும் நாடித் தமது முடிபையும் வெளியிடவேண்டும். ஆகவே, இத்தகைய கட்டுரை எழுதுவோர் முன்னரே தகுந்த பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

உ-ம். வறுமை, சமயக் கல்வி, இலங்கைக்குக் கூட்டு அரசியல் ஏற்றதா?

(4) **விளக்கக் கட்டுரை :** ஏதேனும் ஒரு புதிய பொருளைப் பற்றியோ அல்லது விளக்கமில்லாத பொருளைப்பற்றியோ விளக்கும் கட்டுரைகள் இந்த வகையில் அடங்கும். விஞ்ஞானம், இலக்கியம், பலவகை இயக்கங்கள், தொழில்கள் முதலிய தொடர்புபற்றிக் கட்டுரையின் தலைப்பு அமையலாம்.

உ-ம். வானொலி, திருக்குறளின் பெருமை, இலங்கைக் கைத்தொழில்கள்.

(5) **கற்பனைக் கட்டுரைகள் :** எழுதுபவர் அனுபவிக்காத ஒன்றைக் கற்பனை செய்து, வாசிப்போர் மகிழும்படி எழுதுவது கற்பனைக் கட்டுரை எனப்படும். எழுதுவோன் தன் நிலையை

மறந்து வேரோர் உலகில் வாழ்வதாகக் கற்பனை செய்யவேண்டும். இதில் சுயசரிதையும் (Autobiography) அடங்கும்.

உ-ம். நான் கல்வி மந்திரியாய் இருந்தால், நாயின் சுயசரிதை.

கட்டுரை எழுதமுன்னர் கவனிக்க வேண்டியன :

“பாணையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில்வரும்” என்ற பழமொழி கட்டுரை வரைவோருக்கு மிகவும் பொருத்தமானதே. எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பொருளைப்பற்றி (Subject) எழுதத் தொடங்குமுன், அதைத் தழுவி கருத்துக்கள் படைத்துப்பவரின் மனத்தில் எழவேண்டும். இதற்கு, எழுதுமுன்னரே தயார் செய்திருக்கவேண்டும். அடிப்படையாகக் கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், அவதானித்தல் ஆகியன அமைந்திருக்க வேண்டும்.

“கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்” என்றபடி ஒருவன் கற்கக் கற்க, கருத்துக்கள் மனத்தில் பதியும். ஒருவனுக்குக் “கற்றனைத்தூறும் அறிவு” உள்ளத்தை ஊக்கி, மூளையை விருத்தி செய்து, பொது அறிவைப் பெருக்கவேண்டுமானால், விஞ்ஞானம், சரித்திரம், அரசியல், வாழ்க்கை வரலாறு, இலக்கியம் முதலிய சிறந்த நூல்களை ஊன்றிக் கற்கவேண்டும். கற்பதற்கேற்ப ஒருவன் ஒரு பொருளைப்பற்றி எழுதக்கூடியதாயிருக்கும்.

கல்வியின் ஒரு பகுதியாகக் கேள்வி அமைந்திருக்கின்றது. “கற்றிலனாயினுங் கேட்க” என்றார் வள்ளுவர். ஒருவர் கற்றுத் தேறப் பல நாட்கள் எடுக்கும் பொருளை, கேள்வி மூலம் சிலமணி நேரத்தில் அறிந்துகொள்ளலாம். எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கேற்பக் கூறுதல், நிரைப்படுத்தல், சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் முதலிய சிறந்த இயல்புகளைக் கேள்வி மூலம் ஒருவன் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

கற்றல் கேட்டலுடன் மாத்திரம் நிற்பவன் ஓர் அகராதிக்குச் சமானமாவான். அகராதி வேண்டிய விவரங்களைத் தருமேயன்றி, அவற்றைத் தொடர்புபடுத்திக்கூறுது. கற்றும் கேட்டும், சிந்திக்காமல் இருப்பவன்நிலையும் இது போன்றதே. தான் அறிந்து கொண்டவற்றைப்பற்றி ஒருவன் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். அலசி ஆராயவேண்டும். குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடவேண்டும். கூறுபடுத்தலும் (Analysis), ஒன்றுபடுத்தலும் (Synthesis) உள்ளத்தின் இயல்பாகும். இந்த இயல்பை

இயக்குவது சிந்தனையாகும். சிந்தனையின் விளைவே சிறந்த அறிவாகும். கருத்துக்களை ஆராய்ந்து தொடர்புபடுத்தலே தெளிந்த அறிவாகும்.

புத்தகப் பூச்சியாக இருத்தல் மாத்திரம் அறிவை வளர்க்காது. இயற்கையிலுள்ளவற்றை நாம் அவதானிக்கவேண்டும். எல்லா அறிவும் புத்தகங்களிலிருந்து கிடைப்பதல்ல. எங்களைச் சுற்றிவர எத்தனையோ காட்சிகளைக் காணலாம். கண்டும் கேட்டும் அவதானித்தும் அறியவேண்டியன அளப்பில். அனுபவக் கல்வி அவசியம். ‘மற்றவர்கள் கூறுவதைவிட நான் என்ன காண்கின்றேன்?’ என்ற கேள்வி ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் என்றும் எழவேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் காண்பவற்றை எழுதியும், வருணித்தும், விவரித்தும்வரின், எமது சிந்திக்கும் திறனும் கட்டுரை எழுதும் வன்மையும் பெருகும்.

மேலே விளக்கப்பட்டிருக்கும் கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், அவதானித்தல் ஆகிய நான்கு முறைகளையும் ஒருவன் மேற்கொண்டால் அவன் கருத்துக்கள் நிறைந்தவனாவான். நிறைந்த கருத்துக்கள் மாத்திரம் சிறந்த கட்டுரையாகாது. எடுத்துக்கொண்ட தலைப்பிற்கேற்ப, கருத்துக்களைப் பொருத்தி ஏற்ற முறையில் எழுதுவதற்கு முன்னதாகவே சில ஆயத்தங்கள் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

‘கட்டுரை எழுதப் புகுமுன்னர், கட்டுரை எழுதுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பை ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். கட்டுரைத் தலைப்புடன் தொடர்பானவை எவை எவை என்று ஆலோசிக்கின்றோமோ, அதேபோலத் தொடர்பற்றன எவை எவை என்றும் சிந்திக்கவேண்டும். பொதுத் தேர்வுகளில் கட்டுரை எழுதக் கொடுக்கப்படும் நேரம் மிகக் குறைவாகையால், தொடர்பற்ற பயனற்ற கருத்துக்களைப் புகுத்தி எழுதக் காலம் வாயாது. இது பொருத்தமுற்றது. இங்ஙனம் எழுதல் ‘மற்றொன்று விரித்தல்’ என்ற குற்றமாகும். உதாரணமாக, ‘பிரயாணத்தால் வரும் நன்மைகள்’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் ஒரு கட்டுரை எழுதவேண்டி நேர்ந்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். ஈங்கு ஒருவர் செய்த பிரயாணத்தைப் பற்றியோ அல்லது அவர் பிரயாணஞ் செய்யும்போது பார்த்த இடங்களைப் பற்றியோ எழுதுதல் தவறாகும். எடுத்துக்கொண்ட பொருள் ‘பிரயாணத்தால் வரும் நன்மைகள்.’ ஆகையால், நன்மைகளைப் பற்றியே எழுதல் வேண்டும். கட்டுரைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைப் பார்த்தவுடனேயே, மிகவும் இலகுவானது என்று எண்ணி, சிறிதேனும் சிந்தியாது, அவசரமாக எழுதித் தொடங்குவோர் மேலே விளக்கப்பட்ட தவறின்பாற்படுவர்.

எனவே, கட்டுரைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் எதைப் பற்றியது என்பதை முதலில் வரையறை செய்துகொள்ளல் (Defining) இன்றியமையாததாகும்.

எழுத்ப்புகும் கட்டுரையின் தலைப்பை வரையறை செய்து கொண்டபின், இதையிட்டு என்ன கூறலாம் என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். பல கருத்துக்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றும் உள்ளத்தில் எழலாம். இவற்றையெல்லாம் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு கட்டுரை எழுதுவது இயலாத காரியம். ஏனெனில், கட்டுரை எழுதும்போது சில கருத்துக்களை மறக்கவும் நேரிடும். அல்லது தொடர்பாகக் கருத்துக்களையெல்லாம் விரித்துக் கொண்டு போகவும் இயலாது. தொடக்கத்தில் எழுதவேண்டிய சில கருத்துக்கள் கட்டுரை ஈற்றில் உள்ளத்தில் எழலாம். அல்லது, கட்டுரை ஈற்றில் எழுதவேண்டியன எழுதத் தொடங்கும்போது தோன்றி, எழுதி முடியுமுன்னர் மறையலாம். இதுவுமல்லாமல், தொடர்பற்ற கருத்துக்கள் புகுந்து, கட்டுரையின் ஒழுங்கையும் சிறப்பையும் கெடுத்துவிடும்.

இந்தக் குறைகளை நிறைவுசெய்வதற்கு, கட்டுரை எழுதுவோர் ஒரு சிறந்தமுறையைக் கையாளல்வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பையிட்டுச் சிந்திக்கும்போது உள்ளத்தில் எழும் கருத்துக்களை உடனுக்குடனேயே குறித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். நன்றாகச் சிந்தித்து, கொடுக்கப்பட்ட பொருள்பற்றி மேலும் கூற ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிந்தபின் குறித்துக் கொண்ட கருத்துக்களை உற்று நோக்கவேண்டும். இவற்றுள் எவை முக்கியமானவை, எவை தொடர்புள்ளவை என்பதை ஆராய்ந்து, அவசியமற்றவைகளை நீக்கவேண்டும். இங்ஙனம் தேர்வு செய்தல் (Selection) மிக அவசியமாகும்.

இதன்பின் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்ட கருத்துக்களைச் சிறு தலைப்புத் தலைப்பாகத் (Sub-heads) தொடர்வுபடுத்தி நிரப்படுத்தல் வேண்டும் (Arrange in logical order). ஒவ்வொரு சிறு தலைப்பும் பல கருத்துக்கள் கொண்டதாய் இருக்கலாம். இத்தகைய ஒவ்வொரு சிறு தலைப்பும் கட்டுரையின் ஒவ்வொரு பத்தியாக (Paragraph) அமையும். முன்பு எழுதப்பட்ட சிறு குறிப்புகளின் (Notes) உதவிகொண்டு ஒவ்வொரு பத்தியையும் ஆக்கலாம். ஒரு கட்டுரையில் இத்தகைய பல பத்திகள் தொடர்பாக அமையும். ஆகவே, ஒருவர் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கு முன்னர், மேலே சொல்லப்பட்ட உறுப்புகள் அடங்கிய ஒரு சட்டகம் (Outline) எழுதவேண்டும். இதன் உதவிகொண்டு கட்டுரையைச் சுலபமாகவும் திறமையாகவும் எழுதி முடிக்க

லாம். (இத்தகைய சட்டகங்களையும், இவற்றுள் ஒன்றின் உதவி கொண்டு எழுதப்பட்ட மாதிரிக் கட்டுரையையும் (Model Essay) இந்த அதிகாரத்தின் கடைசியில் காண்க).

கட்டுரையின் அமைப்பு

ஒரு கட்டுரையில் பல பத்திகள் தொடர்பாக அமையும் என்று முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த உண்மை, பின்னர் வரும் மாதிரிக் கட்டுரை மூலம் விளங்கும். கட்டுரையின் சிறந்த அமைப்புப் பத்திகளின் அமைப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. எனவே, பத்தியின் அமைப்பை முதலில் நன்கு விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

தொடர்புள்ள பல வாக்கியங்கள் சேர்ந்து ஒரே பொருளை உணர்த்தி நிற்பது ஒரு பந்தி எனப்படும். ஆகவே, ஒரு பந்தி ஒரு பொருளையிட்டு மாத்திரம் கூறும். இதற்குப் பல வாக்கியங்கள் அமையலாம். எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்க எத்தனை வாக்கியங்கள் இன்றியமையாதனவோ, அத்தனையும் எழுதப்படலாம். இதனால், பத்திகள் ஒரே அளவும் கருத்தும் கொண்டனவாக அமையமாட்டா என்பது வெள்ளிடைமலை. வாக்கியங்கள் எல்லாம் கருத்துத் தொடர்புள்ளனவாக (Sequence of thought) அமையவேண்டும்.

இங்ஙனம் பல பத்திகள் கொண்ட கட்டுரையின் அமைப்பில் மூன்று முக்கிய பகுதிகளைக் காணலாம். அவையாவன: முகவுரை (Introduction), கட்டுரை (Body of the Essay), முடிவுரை (Conclusion).

முகவுரை இயன்ற அளவில் சுருக்கமாக அமையவேண்டும். முகவுரையின் தன்மை கட்டுரையின் பொருளைப் பொறுத்திருக்கின்றது. இது ஒரு வாக்கியமாகவோ அல்லது ஒரு சிறிய பந்தியாகவோ அமையலாம். இது கட்டுரையின் தலைப்பின் வரைவிலக்கணம் கூறுவதாகவோ, அதை விளக்குவதாகவோ, வேறு ஏதேனும் தொடர்பு பற்றிய குறிப்புக் கொண்டதாகவோ அமையும். எதுவானாலும் முகவுரை கவர்ச்சியுள்ளதாக அமைய வேண்டும்.

கட்டுரை எழுதுவோர் முகவுரை வழிச்சென்று கட்டுரையுள் நுழைவர். எழுதுவோர், காலம், அளவு, பொருள் முதலிய வற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தலும், மற்றொன்று விரித்தல் என்னும் குற்றம்பாற்படா

மையும், கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஏற்ற முறையில் சமமாக விவரித்தலும் இன்றியமையாதன. உதாரணமாக, “விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகள்” என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுத நேர்ந்தால், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றியும், அவற்றின் பேறுகளைப்பற்றியும் கட்டுரையின் பெரும் பகுதியாக எழுதி, அதனால் மனிதன் அடைந்த நன்மை தீமைகளைப்பற்றிச் சில வரிகள் மாத்திரம் எழுதல் ஆகாது. இது சரியாகத் திட்டம் போடாது எழுதப்படும் கட்டுரையாக முடியும். “கட்டுரை எழுதுமுன்னர் கவனிக்க வேண்டியன” என்ற தலைப்பின்கீழ் விளக்கப்பட்ட ஒழுங்கின்படி கட்டுரை எழுதினால் இத்தகைய இழுக்குகள் நேரா. “கட்டுரைச் சட்டகம் ஒன்றை முன்னரே எழுதின, பின்னர் இடர்ப்பட வேண்டிய தில்லை.

கட்டுரை எழுதும் முறையை எவ்வளவு நன்கு அறிந்த போதிலும், உள்ளத்தில் எழுந்த கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு மொழி வன்மை வேண்டும். சிந்தனையை வெளியிடும் கருவி மொழியாகையால், எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்பச் சொற்களும் வாக்கியங்களும் அமைய வேண்டும். சோகம் அல்லது சிந்தனை நிறைந்த கட்டுரையை இன்பம் அல்லது விகடச் சுவை ததும்பும் நடையில் எழுதலாகாது. வாசிப்போரை மயங்க வைப்பது தெளிவான நடையில் எழுதல்வேண்டும். அவசியமற்ற சொற்றொடர்களைப் புகுத்தி வாக்கியங்களை மிகவும் நீளமாகவும் விளக்கமற்றவையாகவும் செய்தல் ஆகாது. இதனால் கட்டுரையின் நடைச் சிறப்பும் பொருள் வளனும் பாழ்படும். பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கட்டுரையுள் புகுத்தல் கூடாது. இயல்பாகவே அமையும் நடையும், தெளிவும், எளிமையும், சுருங்கச் சொல்லலும் கட்டுரையை அழகு படுத்துவனவாம்.

கட்டுரையின் முகவுரை கட்டுரையுள் நுழையச் செய்வது போல், முடிவுரை எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் முடிபைக் கூறும். கட்டுரையைத் திடீரென்று முடித்தல் ஆகாது. கட்டுரை முழுதும் கூறிய கருத்துக்களைச் சுருக்கிக் கூறுவதாகவோ அல்லது இவற்றிலிருந்து ஏதேனும் ஒரு முடிபை உணர்த்துவதாகவோ அல்லது கட்டுரையிலுள்ள ஏதேனும் முக்கியமான கருத்தை வாசிப்போர் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கக் கூடியதாகவோ முடிவுரை அமையலாம். முகவுரை கவர்ச்சியுள்ளதாய் அமைவதுபோன்று முடிவுரையும் படிப்போர் நெஞ்சையள்ளும் முறையில் அமையவேண்டும்.

கட்டுரைச் சட்டகங்கள் (Outlines)

1. பொருள் அல்லது தலைப்பு அல்லது விடயம் :

நான் விரும்பும் தொழில்

(1) உலகில் எல்லா உயிர்களும் தொழில் செய்தல் — உதாரணம், படைப்பில் மிகச் சிறிய பிராணியாகிய எறும்பின் முயற்சி — ஆகவே, மனிதத் தொழிலின் சிறப்பும் இன்றியமையாமையும்.

(2) தொழில்கள் பல — சிலர் தொழில் வருவாய்க்காக மாத்திரம் செய்கிறார்கள் — வேறு சிலர் வருவாயோடு விரும்பியும் செய்கிறார்கள் — இன்னும் சிலர் வருவாயும், விருப்பமும், மற்றவர்களுக்குப் பயனும் ஒருங்கே அமைந்த தொழிலைச் செய்கிறார்கள். இத்தகைய தொழிலையே நான் விரும்புகின்றேன் — இது வைத்தியத் தொழிலாகும்.

(3) வைத்தியத் தொழிலின் சிறப்பு — மனிதனுக்கு உடம்பு இன்றியமையாதது — உடம்பு இன்றேல் உள்ளமும் இல்லை. ஆன்ம வளர்ச்சியும் இல்லை — திடகாத்திரமுள்ள உள்ளம் திடகாத்திரமுள்ள உடம்பிலே உள்ளது (A healthy mind in a healthy body) என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி — இத்தகைய உடம்பை நோய் பீடிக்காது பாதுகாக்க வைத்தியத் தொழில் உதவும்.

(4) நோயைத் தடுத்துப் பாதுகாப்பதுமல்லாமல் நோயுள்ளவர்களின் வியாதியை நீக்கல் — ‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ — இத்தகைய செல்வத்தை மற்றவர்களுக்கு வைத்தியத் தொழில் அளிக்கும்.

(5) நோயாளிகள் தாங்க முடியாது வருந்தும்போது சாந்தி அளித்தல் (Relief) — துன்பமுற்றவர் துன்பத்தைப் போக்க முயல் — பிறர்மீது அன்பு காட்டும் பண்பு — சாதி மத பேதம் இல்லாது, உயர்வு தாழ்வு கருதாத சேவை — இதனால் சமரசப் பான்மையும் ஆன்ம ஈடேற்றமும்.

(6) பொருள் மனிதனுக்கு அவசியமானது — ‘பொருளிலார்க்கு இவ்வுலக மில்லை’ (திருக்குறள்) — வைத்தியத் தொழில் சேவையை மட்டுமன்றி வேண்டிய பொருளையும் ஈட்ட உதவும்.

(7) நான் இயற்கையாகவே வைத்தியத் தொழிலை விரும்புகின்றேன் — ஆகவே, வருவாயும், சேவையும், விருப்பமும் அமைந்த தொழில் எனக்கு உயர்ச்சியையும் பயனையும் அளிப்பது திண்ணம்.

II. பொருள் :

கிராமச் சீர்திருத்தம்

(1) இலங்கையில் நகரங்களை விடக் கிராமங்களின் தொகையே அதிகம் — எனினும், அரசினர் நகரங்களில் செலுத்துமளவு கவனம் கிராமங்களில் செலுத்துவதில்லை — எனவே, கிராமங்களின் பிற்போக்கு — ஆகையால் சீர்திருத்தம் தேவை.

(2) மக்களுக்கு முதல் அவசியமானது உணவு — இதற்கு ஆதாரமான உழவும் தொழிலும் வேண்டும் — இதை 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்றார் பாரதியார் — உழவுத் தொழிலைப் பெருக்கல் — நீர்ப்பாசன வசதி — ஏழை உழவருக்குக் கூட்டுறவு மூலம் உதவி.

(3) தொழிற் பெருக்கம் — கிராமத்திற்கு ஏற்றது கைத் தொழில் — நெசவு, மட்பாண்டம் வனைதல், தும்பு வேலை, பெட்டி கடகம் இழைத்தல் முதலியன — பண்ணைத் தொழில் (Dairy-farming).

(4) உழவையும் தொழிலையும் சீரிய முறையில் செய்து ஒழுக்கமாய் வாழ்வதற்குக் கல்வி அவசியம் — வறுமைத் தொழிலாளிகளுக்கு இராப் பள்ளி (Night School) அமைத்தல் — முதியோர் கல்வி (Adult Education), நூல் நிலையம் (Library) அமைத்தல் — பொருட்காட்சி, படக்காட்சி, சொற்பொழிவு முதலியவை மூலம் அறிவை வளர்த்தல்.

(5) சுகாதார வாழ்க்கை — நோயற்ற வாழ்வு — சுகாதார வசதிகள் — வாழும் வகை — வைத்தியசாலை அமைத்தல்.

(6) உழைப்பவர் வருவாயில் ஒரு பகுதியை மிச்சம் பிடித்தல் — தேவையான நேரத்தில் பண உதவி — இதற்கு ஐக்கிய நாணய சங்கம் (Credit Society) அமைத்தல்.

(7) கூட்டுறவு மனப்பான்மையை வளர்த்தல் — கற்றோர் வழிகாட்டல் — தேவையான பண உதவி, புத்திமதி முதலிய வற்றை மத்திய அரசினர் மூலமும், கிராமச் சங்க மூலமும்

பெறுதல் — சீர்திருத்தத்திற்கு ஏதுவான வழி வகைகளை வகுத்தல் — இதனால் கிராமமும் முன்னேறும், மக்களும் திருப்தியான வாழ்க்கையைப் பெறுவார்கள்.

III. பொருள் :

'அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு'

(1) ஒரு பழமொழி — அடம்பன் கொடி ஒன்றுசேர்ந்தால் எப்படி அறுக்க முடியாமல் வன்மையாக இருக்கின்றதோ அதே போல மக்களும் ஒன்றுசேர்ந்தால் ஒற்றுமையாகவும் பிறருக்கு அஞ்சாமலும் வாழலாம் என்ற பொருள்.

(2) ஒற்றுமையின்றி வாழமுடியாது — வாழ்க்கையில் தாழ்வையே அடைவோம் — எமது வீட்டு வாழ்க்கையிலோ, அல்லது சமுதாயத்திலோ, அரசியலிலோ ஒற்றுமை அவசியம் — பிரிந்து வாழின் வீழ்ச்சி — இதையே "ஒன்றுபட்டா லுண்டு வாழ்வே; நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே" என்று பாரதியார் பாடினார்.

(3) நாம் ஒற்றுமையாய் இல்லாவிடில் எமக்கிடையே பகை ஏற்படலாம் — பிறர் எம்மைப் பகைக்கச் செய்து எங்களை வெல்லலாம் — இதனால் பெரும் கேடும் விளையும் — உதாரணம், 'சிங்கமும் எருதுகளும்' என்ற கதை.

(4) எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒற்றுமை அவசியம் — தொழில் செய்யவோ அல்லது ஒருவர்க்கொருவர் உதவவோ ஒற்றுமை வேண்டும் — இதை அடிப்படையாகக் கொண்டதே கூட்டுறவு இயக்கங்கள் (Co-operative Movements);

(5) ஒற்றுமை மனப்பான்மைக்குப் பரந்த மனப்பான்மையும் பிறரிடம் அன்பும் வேண்டும் — பிழைகளைப் பொறுத்தலும், துன்பத்தைச் சகிக்கும் இயல்பும் வேண்டும் — இந்தப் பண்புகளால் ஒற்றுமையை வளர்த்து வாழ்க்கையில் பெரும் பயனை அடையலாம் — அடம்பன் கொடி திரண்டு மிடுக்காய் இருப்பதைவிட நாம் பன்மடங்கு மிடுக்காய் இருக்கலாம்.

IV. பொருள் :

பிரயாணத்தால் வரும் நன்மைகள்

(1) பிரயாணத்தின் சிறப்பியல்பு.

(2) பிரயாணத்துக்கும் உள்ளத்துக்குமுள்ள தொடர்பு.

(3) பிரயாணவகை — பிரயாணத்தால் உண்டாகும் இன்பமும் காரணமும்.

(4) பிரயாணம் செய்வதால் கண்ணுறும் காட்சிகள் — இதனால் உள்ளமும் உடலும் அடையும் பயன்.

(5) பிரயாணம் செய்வோர் பெரும்பிரிவு — இனையோர், முதியோர் — அவர்கள் முறையே கல்வி, அனுபவம் ஆகிய பயன்கள் பெறுதல் — பேக்கன் (Bacon) பெரியாரின் கருத்து.

(6) இளைஞரான பள்ளி மாணவர்கள் அடையும் பயன் — நூற்கல்வியும் கட்டிபுலக் கல்வியும் (Visual Education).

(7) பிரயாணத்தால் முதியோர் அடையும் பயன் — அனுபவம்.

(8) பிரயாணமும் நாகரிகமும் — பண்பாடு அடிப்படை — 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற மனப்பான்மை.

(9) பிரயாணத்தை ஏன் மேற்கொள்ள வேண்டும் — மாணவர்கள் பங்கு — நாமும் நாடும் முன்னேறும் பேறு.

மாதிரிக் கட்டுரை:

பிரயாணத்தால் வரும் நன்மைகள்

உயிர்கள் யாவும் இன்பத்தை உவப்பது இயற்கையே. ஆயின், ஆற்றியுயிரோடு மாக்களினின்றும் வேறுபட்டு நிற்கும் மக்கள் இன்பத்தை மட்டும் நாடுபவரல்லர். அவர்கள் இன்பத்துடன் பயனையும் தேடுவார்கள். இன்பமும் பயனும் ஒன்று படும் முயற்சிகளுள் பிரயாணமும் ஒன்று.

ஓரிடம் விட்டு வேறிடம் செல்வது மக்களுக்குப் பேருவகை அளிக்கும். மனித உள்ளம் மாற்றத்தை விரும்பும் மாண்புடையது. அன்றாட வாழ்க்கையில் சென்றினைத்த உள்ளம் புத்தம் புதிய வாழ்க்கைமுறையில் ஆர்வமுறும். மனம் விரும்பும் மாற்றத்தை ஏற்றமுறையில் பிரயாணம் ஆற்றுவதிகின்றது.

பிரயாணம் செய்வதே தனி மகிழ்ச்சியைத் தரும். விஞ்ஞானம் மலிந்த இந்தக் காலத்தில் வகை வகையான வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. மோட்டோர்வண்டி, புகைவண்டி, கப்பல், ஆகாயவிமானம் ஆகியன பிரயாணத்தில் உல்லாச உவகையை ஊட்டுகின்றன. பிரயாணத்தில் ஏற்படும் பரபரப்பும், புதிய முகங்களைச் சந்திப்பதால் வரும் உற்சாகமும், பிறர் கூட்டுறவால் பெருகும் நட்பும் அளப்பிலா இன்பத்தை அளிக்கும்.

பிரயாணம் செய்யும்போது ஒருவன் கண்ணுறும் காட்சியோ பற்பல. பச்சைப் பசேலென்ற தாவரத் தோற்றமும், நாட்டிற்கு அணிசெய்யும் மலைகளின் மாட்சியும், ஊருக்கு அழகூட்டும் அருவியின் உருவும் பிரயாணியின் கண்ணைக் கவரும். உள்ளத்தில் பொங்கும் உவகையும், இயற்கையுளிக்கும் இன்பக் காட்சியும், தட்ப வெப்ப நிலை தரும் மாற்றமும் உடலுக்கு உறுதியை அளிக்கும். ஆகவே, பிரயாணம் இன்பத்தை மாத்திர மல்லாமல் புயனையும் தரும்.

பிரயாணிகள் இனையோராகவோ அல்லது முதியோராகவோ இருக்கலாம். ஆனால், இருபிரிவினரும் தனித் தனிப் பயனை எய்துவர். பேக்கன் என்ற ஆங்கில அறிஞன் இவ்விரு பயன்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். "இளமையில் கல்வியையும், முதுமையில் அனுபவத்தையும் பிரயாணம் அளிக்கின்றது" என்பது அவர் கருத்தாகும்.

பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பிரயாணம் கல்வியின் சிறந்த பகுதியாக அமைகின்றது. தற்காலக் கல்விமுறையில் கட்டிபுலக் கல்விமுறை சிறந்த இடம் பெறுகின்றது. சரித்திரம், பூகோள நூல், விஞ்ஞானம் முதலிய பாடங்கள் ஏட்டுக் கல்வியோடு நில்லாது நாட்டுக் கல்வியையும் வேண்டிநிற்கும். நூற் கல்வி நிறைந்த பயனை விளைக்கவேண்டுமானால் அது கட்டிபுலக் கல்வியோடு சேரவேண்டும். தாம் கற்பதை மாணவர்கள் நேரில் பார்வையிடவேண்டும். இத்தகைய கட்டிபுலக் கல்வியைத் தரும் பெரும் கருவி பிரயாணமாகும்.

இளமை முதிர்ந்ததும் அனுபவத்தைக் காணலாம். முதியோர் பிரயாணம் செய்யும்போது வாழ்க்கையைத் துருவி ஆராய்வார்கள். அவர்களுக்கு அத்தகைய ஆற்றலும் உண்டு. பல்வேறு மக்களின் பலதிறப்பட்ட வாழ்க்கையைக் கண்ணுறும் போது அனுபவக்கல்வி தானாகவே வரும். பிரயாணம் செய்பவன், தனது வாழ்க்கைக்கும் பிறநாட்டவர் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைச் சீர்தூக்கி நல்லன தீயன வற்றை உணர்கின்றான். அவன் அவர்களின் இன்ப துன்பங்களிலும் வாழ்வு தாழ்வினும் பங்குபற்றி வாழ்க்கையில் மெய் நெறியைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய அனுபவத்தைப் பெறுகின்றான்.

மக்களின் சிறப்பியல்புகளுள் நாகரிகமும் ஒன்றாகும். இதற்குச் சிறந்த பண்பாடு அடிப்படையாகும். 'நான்' என்ற மனப்பான்மையை ஒழித்து 'நாங்கள்' என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டும் பண்பாட்டைப் பிரயாணம் பயக்கின்றது. பலரின்

தொடர்பாலும், புதிய வாழ்க்கை அனுபவத்தாலும் பரந்த அறிவைப் பெறுவதால் மனம் விரிந்து “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கொள்கை ஒருவர் உள்ளத்தில் வேருன்றப் பிரயாணம் உதவும்.

இன்பமும் பயனும், கல்வியும் அனுபவமும் ஒருங்கே ஈனும் பிரயாணத்தை இளைஞரும் முதியோரும், ஆணும் பெண்ணும் மேற்கொள்ள வேண்டும். பிரயாணம் தரும் பயன்களை மாணவர்களுக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் உதவினால், பின்னர் அவர்கள் முதியோராய்த் தாமே பிரயாணம் செய்வார்கள். இதனால் நாமும் முன்னேறுவோம். நாகும் முன்னேறும்.

பயிற்சி

கட்டுரைக்கான தலைப்புகள்

1. நான் விரும்பும் தொழில்
2. கிராமச் சீர்திருத்தம்
3. “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு”
4. நாயின் சுயசரிதை
5. வாழ்க்கையில் ஒரு நாள்
6. புகைவண்டி நிலையத்தில் நான் கண்ட காட்சி
7. ஒரு மழைநாள்
8. சமூக சேவை
9. புதினப் பத்திரிகை
10. பேசும் படம்
11. மின்சாரம் தரும் பயன்கள்
12. “தந்தை தாய் பேண்”
13. ஒரு பெரியார்
14. ஒரு தீ விபத்து
15. “ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்”
16. வறுமை
17. கூட்டுறவு இயக்கம்
18. தாய்மொழி மூலம் கல்வி

முன்பு தரப்பட்ட
சட்டகங்களின் உதவி
கொண்டு இவற்றை
எழுதலாம்.

19. மதுவிலக்கு
20. நான் படித்துச் சுவைத்த ஒரு நூல்
21. விஞ்ஞான உலகம்
22. சமயக் கல்வி
23. நாகரிகம்
24. நூல் நிலையம்
25. போரின் விளைவுகள்
26. நாம் நம் முன்னோரைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்களா?
27. சுவாத்தியமும் வாழ்க்கையும்
28. நாட்டுப் பற்று
29. குடியாட்சி
30. இலங்கைத் தொழில்கள்
31. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி
32. பண்டைத் தமிழர்

அதிகாரம் XVIII

சுருக்கி எழுதல் (Precis-Writing)

விரிவாக அமைந்த ஒரு பகுதியை, அதன் சுருத்துச் சிறிதும் குன்றாமல் இயன்றளவில் குறுக்கி எழுதுதல் 'சுருக்கி எழுதல்' எனப்படும். சொற்களைக் குறைத்து எழுத முற்படும்போது, மூலப் பகுதியிலுள்ள (Original) சுருத்துக்கள் சிறிதேனும் வேறு படாமலும், தெளிவாகவும் அமையவேண்டும். சிறந்த சுருக்க மென்றால், மூலப் பகுதியைப் படிக்காமலே அது விளக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

சுருக்கி எழுதுவோருக்கு இரண்டு சிறப்பான இயல்புகள் அமையவேண்டும். ஒரு பகுதியை வாசிக்கும்போது அதிலே மனத்தைப் பதித்துப் பொருளைக் கிரகிக்கும் இயல்பு ஒன்று. இங்ஙனம், கிரகித்த பொருளைக் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் இயல்பு மற்றொன்று. ஆகவே, ஒருவனிடமுள்ள இந்த இரண்டு இயல்புகளையும் மேலும் மேலும் வளர்த்து வாழ்க்கையில் பயனடையச் சுருக்கி எழுதும் பயிற்சி உதவுகின்றது.

சுருக்கி எழுதும் முறை

சுருக்கி எழுதுமுன்னர், எழுதக் கொடுக்கப்பட்ட மூலப் பகுதியை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, முதலில் கிரகித்தல், பின்னர் எழுதும் முறை ஆகிய இரண்டையும் அறிதல் வேண்டும்.

(அ) கிரகித்தல் (Comprehension): ஒரு பகுதியைக் கிரகிக்கவேண்டுமானால், முதன்முதலாக அதை வாசிக்கவேண்டும். ஒரு முறை வாசித்து விளங்கிக்கொள்ள முடியாவிடின், விளங்கிக்கொள்ளும் வரையில் மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கவேண்டும். வாசிக்கும் பகுதி இன்னது பற்றியது, அதை எழுதியவரின் நோக்கம் என்ன, எடுத்துக்கொண்ட பொருளைப்பற்றி எழுதியவர் எவற்றைக் கூறுகின்றார் என்பனவற்றை முதலில் தெளிவு செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

மூலப் பகுதியின் விவரங்களை அறிய முற்படுமுன்னர், அது எதைப் பற்றியது என்பதை வரையறை செய்து கொள்வது அவசியம். இது, பின்னர் விவரங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு உதவும். அல்லாமலும், தேர்தல் கேள்விப் பத்திரங்களில், சுருக்கி எழுதல் என்ற கேள்வியின் கீழ் ஏற்ற ஒரு தலையங்கம்

இடுக என்ற கேள்வியையும் பெரும்பாலும் காணலாம். இதற்கு விடை எழுதவும் இங்ஙனம் வரையறை செய்தல் உதவியாயிருக்கும். சில இடங்களில் தொடக்கத்திலேயே தலையங்கத்தைக் காணலாம். இன்றேல் மூலப் பகுதியின் கடைசியில் காணலாம். அல்லாவிடின் முழுப் பகுதியையும் படித்து விளங்கித்தான் ஒரு தலையங்கத்தின் முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

இதன் பின்னர் மூலப் பகுதியின் விவரங்களை அறிய முற்படல் வேண்டும். இதற்கு, அந்தப் பகுதியை வாக்கியம் வாக்கியமாகப் படித்துக் கருத்தை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். மயக்கமாகவோ அல்லது விளக்க மற்றதாகவோ இருக்கும் சொற்களையோ அல்லது சொற்றொடர்களையோ தெளிவுபடுத்த முயலல் வேண்டும். ஒரு சொல்லின் கருத்தைத் தவறாக விளங்குவதாலேயே சில சமயங்களில் சுருக்கி எழுதப்படும் பகுதி தவறாக அமையலாம்.

விவரங்களைத் தெளிந்த பின்னர், கொடுக்கப்பட்ட பகுதியில் எவை முக்கியமானவை, எவை முக்கியமற்றவை என்பதைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். இதனால், சில வாக்கியங்களைத் தள்ளியும் சிலவற்றைக் கொண்டும் மனம்போன போக்கெல்லாம் தெரிவு செய்வதல்ல. முக்கியமற்ற விவரங்களைத் தள்ளி முக்கியமான சுருத்துக்களைக் கொள்வதே தெரிவு செய்தல் ஆகும். மூலப் பகுதியின் தலைப்பு, எழுதியவரின் நோக்கம், அவர் கூறும் சுருத்துக்கள் ஆகியவற்றை முன்னரே தெளிந்து கொண்டால் தெரிவு செய்தல் மிகச் சுலபமாகும். இங்ஙனம், தெரிவு செய்து கொண்டவற்றைச் சிறிது குறிப்பு முறையில் குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

(ஆ) எழுதும் முறை: எழுதத் தொடங்கு முன்னர் சுருக்கத்தின் அளவை அறிய வேண்டும். இத்தனை சொற்களுக்கு மேற்படாமல் சுருக்கம் அமைய வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏற்படலாம். அல்லது, பொதுவாக மூன்றில் ஒரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதும்படி விதிக்கலாம். இங்ஙனமாயின் மூலப் பகுதியிலுள்ள சொற்களை எண்ணி, தொகையை மூன்றால் பிரித்துக் கணக்கிடுக. இந்த எல்லைக்கு மேற்படாமல் சுருக்கம் அமைய வேண்டும்.

ஒருவர் கருதிய எல்லையுள் ஒரே முறையில் சுருக்கத்தை எழுதி முடித்தல் சுலபமல்ல. ஆகவே, முதலில் ஒரு மாதிரிச் சுருக்கத்தை எழுதுதல் நலம். அது நீளமாக அமையின் வேண்டிய அளவிற்கு மீண்டும் மீண்டும் சுருக்கி எழுத முயலல் வேண்டும். முடிபான சுருக்கம் எழுத முன்னர், பல முறையும் எழுத நேரிடலாம்.

முதலில் எழுதும்போது மூலப்பகுதியை வாசித்துக் கிரகித்தவற்றை மனதில் வைத்துக்கொண்டு (மூலப் பகுதியைப் பார்க்காமலே) எழுதல் நலம். பின்னர் மூலப் பகுதியையும் சுருக்கத்தையும் ஒப்பிட்டுத் திருத்தங்களோ மாற்றங்களோ செய்யலாம். சுருக்கம் அயற் கூற்றிலும் படர்க்கையிலும் அமைய வேண்டும்.

இயன்றவரையில் சொந்த நடையிலேயே சுருக்கம் எழுதப் படல் வேண்டும். மூலப்பகுதியிலிருந்து அங்கும் இங்குமாய்ப் பொறுக்கி எடுத்துச் சுருக்கத்தை எழுதாது, தொடர்பாக எழுத வேண்டும். சுருக்கி எழுதும்போது விளங்கவைக்கவும் வேண்டும் என்ற விதியை மறத்தல் ஆகாது. மூலப்பகுதியிலுள்ள எந்த முக்கியமான கருத்தையும் நழுவவில் ஆகாது. எழுதுவது சுருக்கமாகையால், கொடுக்கப்பட்ட பகுதியின் பொதுவான கருத்தையே வெளியிடல் வேண்டும். ஆகவே, சுற்றி வளைத்து எழுதவோ, தடல்புடலான நடையைப் பயன்படுத்தவோ, கூறியது கூறவோ, மூலப் பகுதியிலுள்ள உவமை முதலிய அணிகளையோ (Figures of Speech), மேற்கோள்களையோ, உதாரணங்களையோ திருப்பி எழுதவோ சுருக்கம் இடம் கொடுக்காது. சுருக்கம் எளிமையாகவும், தெளிவாகவும், வழுவில்லாமலும் அமையவேண்டும்.

மாதிரிப் பயிற்சி (Model Exercises)

1. அவன் வெற்றி பெற்றால் கிழக்கே உதிக்கும் சூரியன் மேற்கே உதிப்பான்.

சுருக்கம்: அவன் தோல்வியடைவது திண்ணம்.

2. “கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழா ரெனின்.”

சுருக்கம்: கற்றலின் பயன் இறைவனைத் தொழுதல்.

3. “குடைநிழலிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர் நடை மெலிந்தோருர் நண்ணினும் நண்ணுவர்.”

சுருக்கம்: அரசன் ஆண்டியாகவும் நேரும்.

4. “தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு.”

சுருக்கம்: கற்பதற் கேற்ப அறிவு மிகும்.

5. மனிதன் தொட்டிலிற் கிடந்த நாள்தொடக்கம் கட்டையில் செல்லும் நாள் வரையில் பகலின்பின் இரவும் இரவின் பின் பகலும் போல மாறி மாறி இன்பமும் துன்பமும் அனுபவித்தல் இயல்பாகும்.

சுருக்கம்: மனிதன் வாழ்க்கை முழுதும் தொடர்பாய் இன்பமும் துன்பமும் அனுபவித்தல் இயல்பாகும்.

6. (அ) பின்வரும் உரைப் பகுதிக்கு ஒரு தலையங்கமிடுக.

(ஆ) அதனை மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

“மற்றவர்கள் என்ன இடையூறு செய்தாலும் சரி, என் கணவனுக்காக என் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்வேன்” என்று வாழும் உயர்ந்த மனைவியைப் போல, “மற்றவர்கள் எங்கள் வாழ்க்கையைக் கெடுக்க எவ்வளவு முயன்றாலும் சரி, என் மனைவிக்காக என் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்வேன்” என்று வாழும் உயர்ந்த கணவனைப் போல, காந்தி சமய நெறிக் காகத் தம் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்தார். அவருக்குக் கடவுள் என்றால் ஒரு பெயரல்ல; ஒரு வடிவம் அல்ல; உண்மையே கடவுள் என்று உணர்ந்தவர் அவர். சமயம் என்றால், சில குறிகள் என்றோ, சில சடங்குகள் என்றோ, சில சொற்கள் என்றோ, சில நூல்கள் என்றோ அவர் கொள்ளவில்லை. இன்ன செய்யாமை (அஹிம்சை) என்னும் அறத்தையே அவர் சமய நெறியாகக் கொண்டார். உலகத் தொண்டையும் தனி வாழ்க்கையையும் பிரிக்க முடியாதபடி இணைத்துக் கொண்ட அவர் உலகத்தை விட்டு ஒதுங்கவில்லை; உலகத்தின் பெரும் போராட்டத்திற்கு இடையே நின்று உண்மை என்னும் கடவுளை வழிபட்டு இன்ன செய்யாமல் வாழ்ந்தார். சமயத்துறையில் இவர் பெற்ற பெருவெற்றி இதுதான். அதனால்தான் அவர் தம்முடைய வாழ்க்கை நூலுக்கு வேறு பெயர் வைக்காமல், சத்திய சோதனை என்றே பெயரிட்டார். தியாகம் செய்வது என்றே துணிந்துவிட்ட கணவனோ மனைவியோ குடும்ப இடையூற்றைக் கண்டு அஞ்சாமல் மகிழ்ச்சியோடு அதற்குப் பலியாக முந்திக் கொள்வதைப் போல், காந்தி அண்ணலும் உலக வாழ்க்கையில் வந்த இடர்களைக்கண்டு ஒதுங்காமல் மகிழ்ச்சியோடு பலியாவதற்குத் துணிந்து நின்றார். இடர் நெருங்க நெருங்க ஊக்கம் மிகுதியாகக் கொண்டார். சத்தியம் ஒன்றே தம் எதிரில் இருப்பதாகக் கருதினர்; தம்மையும் உலகத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் சத்தியத்தையே போற்றினர். உலகத்தாரின் பழி, புகழ், விருப்பு, வெறுப்பு இவைகளால் அவருடைய மனத்தை மாற்ற முடியவில்லை, உலகமெல்லாம் புகழ்ந்தாலும்

மகிழாமல், பழித்தாலும் கவலைப்படாமல், விரும்பினாலும் மயங்காமல், வெறுத்தாலும் துறக்காமல், கொண்ட குறிக்கோளையே பொருளாகப் போற்றினார். இதனால்தான் அவர் ஒழுக்க இமயமாக வாழ முடிந்தது. இதனால்தான் அவர் எண்ணமும் சொல்லும் செயலும் ஒரே தன்மையாக இருக்க முடிந்தது. உள்ளத்தில் உண்மை, வாயில் வாய்மை, செயலில் மெய்மை என்று அவருடைய சத்திய வழிபாடு விளங்கியது.

(215 சொற்கள்)

('காந்தி அண்ணல்' - டாக்டர் மு. வரதராசனார்.)

சுருக்கம் :

காந்தி அண்ணலின் வாழ்க்கை நெறி

என்ன இன்னல் நேர்ந்தாலும் காந்தி தளராது சமயத்திற்காகத் தம் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்தார். உண்மையையே கடவுள் என்று போற்றினார். இன்னு செய்யாமையையே சமய நெறியாகக் கொண்டார். உலகத் தொண்டையே தமது வாழ்க்கையாகக் கருதினார். சத்தியமே குறிக்கோளாக வாழ்ந்தார் என்பதை இவர் தமது நூலுக்கு இட்ட 'சத்திய சோதனை' என்ற பெயரே விளக்குகின்றது. இடரைக் கண்டால் ஊக்கம் மிகுந்து அதை அஞ்சாது எதிர்த்தார். உலகத்தார் உணர்ச்சிகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றுத் தமது குறிக்கோளிலேயே கருத்தைச் செலுத்தினார். இதனால்தான் அவர் உண்மை, வாய்மை, மெய்மை என்ற சிறந்த நெறியில் ஒழுகிச் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடிந்தது. (64 சொற்கள்)

பயிற்சி

(அ) கீழ்க் காணும் ஒவ்வொரு பகுதியையும் மூன்றிலொரு பங்காகச் சுருக்கி எழுதுக.

(ஆ) ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ற தலையங்கம் இடுக.

1. பத்திராதிபரின் கஷ்டங்கள் அதிக மென்று சொன்னேன். இக்காலத்தில் தமிழ் நூலாசிரியர் படுங் கஷ்டங்களை ஈசனே தீர்த்து வைக்கவேண்டும். உண்மையான கவிதைக்குத் தமிழ் நாட்டில் தக்க மதிப்பில்லை. இங்கிலிஷ் பாஷையிலிருந்து கதைகள் மொழி பெயர்த்துப் போட்டால் பலர் வாங்கி வாசிக்கிறார்கள் அல்லது, இங்கிலிஷ் முறையைத் தழுவி மிகவும் தாழ்ந்த தரத்தில் பலர் புது நாவல்கள் எழுதுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொஞ்ச லாபம் ஏற்படுகிறது. தமிழில் உண்மையான இலக்கியத் திறமையும் தெய்வ அருளும் பொருந்

திய நூல்கள் எழுதுவோர் ஒருசிலர் தோன்றியிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய தொழிலை அச்சடிப்பாரில்லை; அச்சிட்டால் வாங்குவாரில்லை. அருமை தெரியாத ஜனங்கள் புதிய வழியில் ஒரு நூலைக் காணும்போது அதில் ரஸமனுபவிக்க வழியில்லை. இங்கிலிஷ் படித்த ஜனத்தலைவர் காட்டும் வழியையே மற்றவர்கள் பிரமாணம் என்று நினைக்கும்படியான நிலைமையில் தேசம் இருக்கிறது. இந்தப் 'பிரமாணஸ்தர்கள்' தமிழ் நூல்களில் புதுமையும் வியப்பும் காணுவது சாத்தியமில்லை என்ற நிச்சயத்துடன் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நூலாசிரியர், தமக்குத் தெய்வம் காட்டிய தொழிலிலே மேன்மேலும் ஆவலுடன் பாடுபட வழியில்லாமல், வேறு தொழில் செய்யப் போய்விடுவார்கள்.

காலம் சென்ற ராஜமையர் புதிதாகத் தமிழ்க் கதை எழுதுவதில் உண்மையான திறமை காட்டியிருக்கிறார். அவருக்குத் தகுந்த சம்மானமில்லை. ஆதலால், அவர் அந்தத் திறமையை மேன்மேலும் வளர்த்துக்கொண்டு போக இடமில்லாமல் ஆரம்பத்திலேயே கைவிட்டு, இங்கிலிஷ் மாதப்பத்திரிகை நடத்தப் போய் விட்டார். ஜமீந்தார்கள் மீதும் பிரபுக்கள் மீதும், 'காமா சோமா' என்று புகழ்ச்சிப் பாட்டுக்கள் பாடினால் கொஞ்சம் சம்மானம் கிடைக்கிறது. உண்மையான தொழிலுக்குத் தகுந்த பயன் கிடைக்கவில்லை. மேற்படி 'பிரமாணஸ்தர்' தமிழ் மணத்தை விரும்பாமல் இருந்ததால், இந்த நிலைமை உண்டாய் விட்டது. ஆகையால், இங்கிலிஷ் படித்த தமிழ் மக்கள் — முக்கியமாக, வக்கீல்களும் பள்ளிக்கூடத்து வாத்தியார்களும் — தமது வாக்கிலும் மனதிலும் தமிழரசியைக் கொலுவிருக்கும்படி செய்து வணங்க வேண்டுமென்றும், அதுவே இப்போதுள்ள ஸ்திதியில் தமிழ் வளர்ப்புக்கு மூல சாதனமாகுமென்றும் அறிக்கையிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(பாரதியார் கட்டுரை)

2. தமிழ் வசனநடை இப்போது தான் பிறந்து பல வருஷமாகவில்லை. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். ஆதலால், இப்போதே நமது வசனம் உலகத்தில் எந்தப்பாஷையைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவதுதான் உத்தம மென்பது என்னுடைய ககி. எந்த விஷயம் எழுதினாலும் சரி, ஒரு கதை அல்லது ஒரு தர்க்கம், ஒரு சாஸ்திரம், ஒரு பத்திரிகை விஷயம், எதை எழுதினாலும் வார்த்தை சொல்லுதிற மாதிரியாகவே அமைந்து விட்டால் நல்லது.

பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து, அதாவது ஜனங்களுக்குச் சற்றேனும் பழக்கமில்லாமல் தனக்கும் அதிக பழக்கமில்லாத ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து எழுத ஆரம்பித்தால் வாக்கியம் தத்தளித்ததான் செய்யும், சந்தேகமில்லை. ஆனாலும், ஒரு வழியாக முடிக்கும்போது, வாய்க்கு வழங்குகிறதா என்று வாசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. அல்லது, ஒரு நண்பனிடம் படித்துக்காட்டும் வழக்கம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சொல்ல வந்த விஷயத்தை மனதிலே சரியாகக் கட்டிவைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு கோணல், திருகல் ஒன்று மில்லாமல் நடை நேராகச் செல்ல வேண்டும். முனையோசனையில்லாமலே நேராக எழுதும் திறமையை வாணிகொடுத்துவிட்டால் பின்பு சங்கடமில்லை. ஆரம்பத்திலே, மனதிலே கட்டி முடிந்த வசனங்களையே எழுதுவது நன்று. உள்ளத்திலே நேர்மையும், தைரியமுமிருந்தால், கை பிறகு தானாகவே நேரான எழுத்து எழுதும். தைரியமில்லாவிட்டால் வசனம் தள்ளாடும்; சண்டிமாடுபோல ஓரிடத்தில் வந்து படுத்துக் கொள்ளும்; வாலைப்பிடித்து எவ்வளவு திருகினாலும் எழுந்திருக்காது. வசன நடை கம்பர் கவிதைக்குச் சொல்லியது போலவே, தெளிவு, ஒளி, தன்மை, ஒழுக்கம் இவை நான்கும் உடையதாக இருக்கவேண்டும். இவற்றுள் ஒழுக்கமாவது தட்டுத் தடையில்லாமல் நேரே பாய்ந்து செல்லும் தன்மை. நமது தற்கால வசனநடையில் சரியான ஒட்டமில்லை. தள்ளாட்டம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. உள்ளத்திலே தமிழ்ச் சக்தியை நிலை நிறுத்திக்கொண்டால் கை நேரான தமிழ் நடையெழுதும்.

(பாசியர் கட்டுரை)

3. மேனாட்டிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் பல இருக்கின்றன. மேனாட்டாரின் கலைகளையும், பூத பௌதிக சாஸ்திரங்களையும், அவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றறிதல் வேண்டும். புற உலகைப்பற்றிய விஷயங்களெல்லாம் அவர்களிடமிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆனால், சமயத்திற்கும் பாரமார்த்திக ஞானத்திற்கும் அவர்கள் நம்மிடம் வரவேண்டியவர்களாவர்.

வெளி உலகத்துடன் தொடர்பின்றி நாம் உயிர்வாழ முடியாது. அப்படி வாழ முடியும் என்று எண்ணியது நமது மடமை யாகும். அதற்குரிய தண்டனையை ஓராயிரம் ஆண்டு அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து நாம் அனுபவித்துவிட்டோம். நமது நிலையைப் பிறதேசத்தாரின் நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க நாம் வெளியே போகாததும், நம்மைச் சுற்றிலும் நடந்து வந்த காரியங்களைக் கவனியாததும், இந்தியர் தாழ்வடைந்ததற்கு ஒரு பெரிய

காரணமாகும். ....இந்தியர்கள் இந்தியாவைவிட்டு வெளியே போகக்கூடா தென்பது போன்ற மூடக் கொள்கைகள் குழந்தைத்தனமானவை. அவற்றை மண்டையில் அடித்து விட வேண்டும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நீங்கள் வெளியே சென்று பிற நாட்டாரிடையே பிரயாணஞ் செய்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கு உங்களுக்கும் உங்கள் நாட்டுக்கும் நன்மையுண்டு. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நீங்கள் அவ்வாறு செய்துவந்திருந்தால் இன்று இந்நிலையில் இருக்கமாட்டீர்கள். இந்தியாவை ஆள விரும்பிய ஒவ்வொரு நாட்டாருக்கும் அடிமையாகி இருக்கமாட்டீர்கள்.

என் மகனே! எந்த மனிதனால் எந்தத் தேசமாதல் பிறரைப் பகைத்து உயிர்வாழ முடியாது. என்றைய தினம் இந்நாட்டில் மிலேச்சன் என்னும் வார்த்தையைச் சிருட்டித்தார்களோ, என்றைய தினம் பிறருடன் கலந்து பழகுவதை நிறுத்தினார்களோ, அன்றே இந்தியாவுக்கு அழிவு காலம் தோன்றிற்று. எனவே, எச்சரிக்கை! அத்தகைய கொள்கைகளை வளர்த்தல் வேண்டாம். வாயினால் வேதாந்தம் பேசுதல் எளிது. ஆனால், வேதாந்தத்தின் மிகச் சிறு போதனைகளையும் செயலில் கொணருதல் மிக அரிது.

('நமது தாய் நாடு' - சுவாமி விவேகானந்தர்)

4. உயர்தரக் கல்வியின் உபயோகம் யாது? வாழ்க்கையின் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்தல் எப்படியெனக் கண்டு பிடிப்பதே. நவநாகரிக உலகின் மிகச் சிறந்த அறிஞர்களின் கவனத்தை யெல்லாம் தற்போது கவர்ந்திருப்பது இவ்விஷயமாகும். ஆனால், நம் தேசத்தில் அதற்குரிய வழி ஆயிரம் ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டது. ஒழுக்கமளிப்பது, மனோவலிமையைத் தருவது, புத்தியை விசாலிக்கச் செய்வது, ஒருவனைத் தன் வலிமை கொண்டு வரச் செய்வது ஆகிய இத்தகைய கல்வி நமக்கு வேண்டும். மனிதத் தன்மை அளிப்பதே கல்விப் பயிற்சியின் இலட்சியமாயிருத்தல் வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக நாம் எப்போதும் வெளிப் புறத்துக்கு மெருகு கொடுப்பதிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உள்ளே ஒன்றுமில்லாதிருக்கையில் வெளிப்புறத்துக்கு மெருகிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் யாது பயன்? பண்டைக் காலத்துக் குருகுலங்களைப் போன்ற கல்வி ஸ்தாபனங்கள் தேவை. அவற்றில் மேனாட்டுப் பௌதிக சாஸ்திரத்துடன் வேதாந்தமும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். பிரம்மசரியம், சிரத்தை, தன்னம்பிக்கை என்னும் அடிப்படைகளின்மீது கல்வி அளிக்கப்படவேண்டும். ஆசிரியன் தான் கற்பிப்பதாக எண்ணுவதினாலேயே எல்லாவற்றையும் கெடுத்துவிடுகிறான். சகல

ஞானமும் மனிதனுக்குள் இருக்கிறதென்று வேதாந்தம் சொல்கிறது. அந்த ஞானம் ஒரு சிறுவனுக்குள்ளும் இருக்கிறது. அதை எழுப்புவதே தேவை, அதுவே ஆசிரியனின் வேலை. சிறுவர்கள் தங்கள் சொந்த அறிவை உபயோகப்படுத்தவும், தங்கள் கால், கை, கண், செவி இவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்தவும் தெரிந்து கொள்ளும் அளவில் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தால் போதும். மற்ற எல்லாம் தாமே எளிதாகிவிடும். உங்களால் ஒரு செடியை வளர்க்க முடியுமா? அது போன்றே ஒரு குழந்தைக்கு நீங்கள் எதுவும் கற்பித்தல் இயலாத காரியம். செடி தானே வளர உதவி மட்டுமே நீங்கள் செய்ய முடியும். கல்வி விஷயமும் இவ்வாறுதான். கல்வி என்பது உள்ளிருந்து விகசிப்பது. அது தன் இயற்கையினால் வளர்ச்சியுறுகிறது. அதன் வளர்ச்சிக்குத் தடையுள்ளவைகளை நீக்குவது மட்டுமே நீங்கள் செய்யக்கூடியதாகும். நமது நாட்டின் கல்வி முழுதும், பாரமார்த்திகக் கல்வியாயினும் சரி, லௌகிகக் கல்வியானாலும் சரி, நம் கையிலேயே இருத்தல் வேண்டும். கூடிய வரையில் தேசிய வழிகளில் தேசிய முறைகளிலேயே கல்வியளித்தல் வேண்டும்.

('நமது நாய் நாடு' - சுவாமி விவேகானந்தர்)

5. தமிழகத்தின் சரித்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றிருந்தார்களென்பது தெரிகிறது. தமிழர்கள் கடல் கடந்து அயல் நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். தமிழர்களுடைய கொடியானது பல நாடுகளுக்குப் பண்டைத் தமிழர் கலையையும் அறிவு மேம்பாட்டையும் விளங்கக் காட்டி வந்தது. வாணிபத்துக்காகச் சென்றவர்கள் தமிழகத்தின் தூதர்களாகச் சென்று தமிழகத்தின் மேன்மையைப் பிற நாடுகளுக்கு அறிவித்துள்ளார்கள். பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் பிறநாட்டு வாணிபத்தின் மூலமாகத் தமிழகத்தின் கலை உயர்வை உலகெங்கும் அறிவித்துள்ளார்கள். தமிழகத்தின் கலைத் தூதுவர்களாக அவர்கள் சென்றார்களே ஒழிய அரசியல் சாம்ராஜ்ய ஆதிக்க எண்ணம் அவர்களுடைய மனதில் உதிக்கவில்லை. சுத்த சமரச சன்மார்க்க நன்மனதையுடைய தமிழர்கள், பிற மதத்தினர்களுக்கும், பிற நாட்டினர்களுக்கும், பிற நாடுகளுக்கும் தம் நாட்டில் சம உரிமையோடு வாழ வசதி அளித்தார்கள்.

இப்போதோ பிற நாடுகளில் தமிழர்கள் இருக்கும் தூர்ப்பாக்கிய நிலைமையைக் கவனித்தால் அவர்கள் அவமதிக்கப்பட்டு, கேவலப்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். மலேயாவில் தமிழ் மக்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் அரசியல் உரிமையற்றவர்களாக இருந்துவருகிறார்கள். தென் ஆபிரிக்காவில் தமிழ்மக்கள் அடிமைகளாகவும் தீண்டாதார்களாகவும் நடத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இம்மூன்று நாடுகளிலுமுள்ள இந்தியர் பிரச்சனை என்பது தமிழ்மக்களினுடைய பிரச்சனையே. நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்றும் நம் நாட்டு மக்கள் பிற நாடுகளில் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள், இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கத் தமிழ் மக்கள் பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும்.

தமிழானது மிகப் பழமையான ஒரு மொழி. தமிழ்மொழி பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஜீவ வலிமை கொண்ட மொழியாகவே இருந்து வருகிறது. இம்மொழி இன்றும் என்றும் மங்காது நின்று வளர்ந்து முன்னேறி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. பிறநாடுகளுக்குச் சென்று கல்வி கற்ற நம் இளைஞர்கள் நம்முடைய பண்டை நாகரிகம் மற்ற நாடுகளுடைய நாகரிகத்தை விட எவ்விதத்திலும் தாழ்ந்ததல்ல என்று உணர்ந்தார்கள். உணர்ந்து தம்முடைய பண்டைக் கலை உயர்வில் பெருமை கொண்டு இதை உயிர்ப்பித்து வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய தீவிர உணர்ச்சியைக் கொண்டார்கள். நாட்டின் பண்டைப் பெருமையில் கவனம் செலுத்துவதற்குக் காந்திஜியின் கிளர்ச்சிப் போராட்டம் ஒரு பெரிய அளவுக்கு உதவி செய்தது என்று சொல்லலாம்.

(ஐந்தாம் தமிழ் விழாவில், திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்கள் சொற்பொழிவு)

6. தமிழ் விழாவில் ஓவியம் சிற்பத்துக்கு இடந்தரப்படுவது இதுவே முதல் தடவை. இப்படிப்பட்ட மகத்துவம் முந்தியிருக்கவில்லை. தமிழ்க்கலை கடல் கடந்து செல்லும் பெருமை பெற்றது. பல்லவர் காலத்தில் அபூர்வ விசித்திர சிற்பங்களை நாம் இன்று கண்டு மகிழ்கிறோம். பல்லவர் காலத்தில்தான் முதன்முதலாகக் கருங்கற்களால் கோயில்கள் கட்டும் முறை ஏற்பட்டது. பல்லவர் காலத்தில் சிற்பக்கலை உன்னத நிலையிலிருந்ததை, சிற்பங்கள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கடல் கடந்து தமிழர்கள் சென்று சிற்பக் கலைத்திறனை வெளியிட்டுள்ளனர். யாவா, கம்போடியாவில் பல்லவர் கோயில் முறையில் கோயில்கள் நிறுவப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மஹேந்திரவர்மன் சித்திரவாசலில் ஓவியச்சித்திரங்களை அமைத்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அஜந்தாவிலுள்ள கலையைப் பின்தொடர்ந்ததாக இது இருக்கிறது. இலங்கையில் புகழ்பெற்ற சிகிரியா கோபுரங்கள் இம்முறையில் அமைந்துள்ளன. தொண்டைமண்டலம் ஈழத்திற்குப் பேருதவி கலையில் செய்துள்ளது.

தமிழ்க் கலைச் சித்திரம் இன்னும் எழுதப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக விரிவான ஆராய்ச்சியை நடத்துவது அவசியமானதாகும். முத்திரைகள், சிற்பங்கள், விக்கிரகங்கள் முதலியனபற்றி ஆராய்ச்சி செய்தல் அவசியம். மகெஞ்ஜதாராவின் நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டுமெனக் கருதப்படுகிறது. எகிப்திய சித்திரம் மகெஞ்ஜதாரா சித்திரம் ஒருவாறு தொடர்புகொண்டு இருப்பது பற்றி ஆராய்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாதிரிப் பல விஷயங்களை ஊடுருவி ஆராய்ந்தால் சிற்பத் துறையில் தமிழன் நீண்ட காலத்திற்கு முந்தியே திறனுற்றிருப்பதற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கி, நாகரிகம் படைத்தவனாக இருந்துள்ளான் என்பதை நிர்மாணிக்கக்கூடும்.

தமிழ்நாட்டில் கோயில்கள் கலைக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றன. ஆஸ்தான மண்டபமாக விளங்குகின்றன. கலை, அழகு, அமைப்பு கண்களைக் கவர்கின்றன. பாலித் தீவில் தமிழ் மறையில் ஆகமமுறை நடையில் இருக்கிறது. தமிழ்க் கலை பல இடங்களுக்குப் பரவி இருக்கிறது. ஜாவாவில் தமிழர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குடியேறியுள்ளனர். கலையைப் பரப்பியுள்ளனர். இலங்கையில் நல்லூர், வட்டுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி என ஊருக்குப் பெயர்கள் இருக்கின்றன. பல கட்டிடங்கள் சோழர்கள் கட்டிடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழர்கள் கடல் கடந்து நாகரிகம் கலாச்சாரத்தைப் பரப்பிய வரலாறு பெரும் வரலாறாகும். இந்திய நாகரிகத்தை வெளி நாடுகளில் பரப்பியவர்கள் யார் என்று ஆராய்ச்சி செய்தால் தமிழர்கள் என்று காண முடியும்.

தமிழ்க்கலை வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் மக்களின் தெய்வ பக்தியே காரணமாகும். நாகரிகத்திற்கு உயர்ந்த தன்மை இருந்திருப்பதற்கு அடிப்படை மக்களின் தெய்வ பக்தியே. கிடைத்தற்கரிய நம் கலைப் பொக்கிஷத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். நாஸ்திகம் வந்துவிட்டால் கலை போய்விடும். பக்தி, கலை வளர்வதற்கு உயிர்நிலை.

(ஐந்தாம் தமிழ் விழாவில், இலங்கைத் தபால், தகவல் இலாகா மந்திரி திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் சொற்பொழிவு)

7. அக்காலத்தில் கணவனும் மனைவியுமாக இருந்து செல்விருந்து ஒம்பி, வருவிருந்து பார்த்திருக்கும் வாழ்க்கை சிறப்புடையதாக விளங்கியது. கணவனும் மனைவியும் வாழ்க்கைக் கல்வியைக் கற்பதற்கு விருந்தோம்பல் ஒரு நன்னூலாக இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஆகவே; அக்காலத்துச் சமூக அமைப்பிற்கு உரிய நற்றுணையாகவும் இருந்தது. விருந்து

என்பது புதுமை. ஒரு காரணம்பற்றி ஊர்க்குப் புதியவராய் வந்த வெளியார்க்கு உணவு முதலியன தந்து காக்கும் விடுதிகள் அந்நாளில் இல்லை. பண்டமாற்று நிலவிய காலம் ஆதலின், பழகாத ஒருவரிடம் சென்று காசு முதலியன கொடுத்து வேண்டிய உதவி பெறும் வாய்ப்பும் அந்நாளில் இல்லை. உணவுக்குத் தேவையான அரிசி முதலியவற்றை ஊர் ஊராய் உடன் கொண்டு செல்லுதல் துன்பம் தரும் சுமையாக இருந்தது. போக்கு வரவுக்கு உரிய பொறிகளும் நலன்களும் குறைந்து பெரும்பாலோர்க்குக் கால்நடையே பெருவழக்காக இருந்த அக்காலத்தில் பெருஞ் சுமையைத் தாங்கி நெடுந்தொலைவு நடந்து செல்வது துன்பத்திலும் துன்பமாக இருந்திருக்கும். ஆதலின், உணவுப் பொருளை மூட்டை கட்டிச் செல்லுதல் இயலாத ஒன்றாக இருந்தது. அரசர்க்கும் பெருஞ் செல்வர்க்கும் ஊர்திகள் பல இருந்தமையாலும் அவர்கள் அவ்வாறு உணவுப்பொருளை உடன்கொண்டு சென்றிருத்தல் கூடும். மற்றவர்கள், செல்லும் ஊரை நம்பியே நடந்து சென்றிருப்பர். அத்தகைய சமூகத்தில் விருந்தோம்பல் ஒரு தனி அறமாய் விளங்கியது. குடும்பத் தார்க்கும் நாட்டின் உறவையும் அறிவையும் வளர்த்துத் தந்தது; நாட்டு மக்களுக்குள் உட்பிணைப்பையும் அன்பையும் வளர்த்துப் போற்றியது. விருந்தோம்பும் நல்ல அறத்தால், புது முகங்களைக் கண்டு முகமலர்ந்தும், புது மொழிகள் கேட்டு இன்சொல் வளர்த்தும், பசித்துன்பம் போக்கி இன்புற்றும், நாட்டுச் செய்திகளைக் கேட்டு இன்சொல் வளர்த்தும், அறிவு பெற்று வாழும் பேறு அக்காலத்தவர்க்கு இருந்தது. அதனால், வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான அன்பையும் அறிவையும் வளர்க்கும் வாயிலாக விருந்தோம்பல் விளங்கியது.

('ஓவச் செய்தி' - டாக்டர் மு. வரதாசனார்)

8. இன்று, உலகம் சுருங்கிச் சுருங்கி எல்லார்க்கும் எட்டுவதாகிவிட்டது. குடும்பத்தினுள்ளும் உலகமே நுழைந்து இடமெல்லாம் கொண்டுள்ளது. உலகம் வேறு, குடும்பம் வேறு என்று எல்லை வரையறுத்தலும் அரிதாகிவிட்டது. போக்கு வரவுக் கருவிகளும் செய்தித்தாள்களும் வானொலி முதலியனவும் உலகத்தை மிகச் சுருக்கிவிட்டன; உலகத்தை எல்லோர்க்கும் எட்டும் நிலையில் அமைத்துவிட்டன. வீட்டில் ஒரு மூலையில் இருந்தவாறே, பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாவிருந்து பேசுவோரின் பேச்சை அந்த நொடியிலே கேட்க முடிகிறது; நெடுந்தொலைவில் நிகழும் நிகழ்ச்சியை நிகழும் நேரத்திலேயே காணவும் முடிந்திருக்கிறது. பரந்த பெரிய உலகின் மூலை முடுக்குகளின் செய்தி எல்லாம் அன்றன்றைக்கே வீட்டினுள் இருந்தவாறே தெளிவாகவும் பிழையின்றியும்

செய்தித்தாள்களைக் கையிலேந்திக் கற்று அறிய முடிகிறது. இவற்றால், வீட்டின் எல்லையில் உடல் இருந்தாலும், உலகச் சூழலில் உள்ளம் வாழ நேர்கிறது. இவ்வாறு அறிவியல் முன்னேற்றம், வீட்டு மனத்தை விரிவுபடுத்தி உலகத்தோடு பிணைத்துவிட்டது.

இதன் பயனாக விளைந்தது என்ன? பழங்காலத்தில் ஒருவன் கண்டறிந்தனவும் கேட்டறிந்தனவும் சிலருடைய இன்பமும் துன்பமுமே. இக்காலத்தில் ஒருவன் காண்பனவும், கேட்பனவும் மிக மிகப் பலருடைய இன்பமும் துன்பமுமாகும். சிலருடைய வாழ்க்கையை மட்டும் கண்டு அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை உணர்ந்த காலத்தில் மனம் பண்படும் வாய்ப்பு மிகுதியாக இருந்தது; அறிவு வளரும் வாய்ப்புக் குறைவாக இருந்தது. உள்ளொன்று புறமொன்றாக நடிக்கத் தெரியாத நிலை இருந்தது. இன்பம் உணர்ந்து அமைதி பெற வாய்ப்பு இருந்தது. ஆயின், மிகப் பலருடைய வாழ்க்கையை அறிந்து அவர்களின் இன்ப துன்பங்களை உணரும் இக்காலத்தில், மனம் பண்படும் வாய்ப்புக் குறைந்து விட்டது; அறிவு வளரும் வாய்ப்பு மிகுந்துவிட்டது. உள்ளொன்று புறமொன்றாக நடிப்பதில் தேர்ச்சிபெற முடிகிறது. எவ்வளவு இன்ப நலங்கள் பெறினும் அமைதி கிடைத்தல் அரிதாகிறது. பிறர் துன்பம் கண்டு உருகும் தன்மை குறைகிறது. சுருங்கக் கூறின், அக்காலத்தில் பெரும்பாலோரின் மனம் குழையும் தளிர்போல் மென்மையுற்று உணர்வுருவாக இருந்தது. இக்காலத்தில் அது மிகச் சிறுபான்மையோரின் தன்மையாகிவிட்டது; பெரும்பாலோரின் மனம் உரமான காழ்போல் வன்மையுற்று மரத்து விட்டது.

(‘ஓவச் செய்தி’ — டாக்டர் மு. வரதராசனார்)

9. மற்றவர்கள் காந்தியைப் போல் ஆகமுடியவில்லையே என்றால், அவரைப்போல் உணர்ந்து எண்ணவில்லை என்று கூற வேண்டும். இயற்கைப் படைப்பில் கழுத்து நீளவேண்டும் என்று ஒட்டைச்சிவிங்கி விரும்பியதைப்பெற்றது; வாய் நீண்டு திரள வேண்டும் என்று யானை வேட்டத்தைப் பெற்றது; அலகு வளைய வேண்டும் என்று கிளி தன் தேவையைப் பெற்றது; இவ்வாறே “எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப” என்று திருவள்ளுவர் கூறியது அஃறிணை உயிர்களிடத்திலும் உண்மையாக இருக்கக் காணலாம். ஆகவே, மக்கள் உறுதியாக உணர்ந்தால் ஏன் அடைய முடியாது? பொன்னையும் பொருளையும் போகத்தையும் பலரும் விரும்பி எண்ணுகின்றார்களே, அவர்கள் எண்ணியவற்றைப் பெறவில்லையே என்று கேட்கலாம். பொன்னும், பொருளும், போகமும் படைப்பில் தனியுடைமையாக

அமைந்தவை அல்ல; அவை எல்லோர்க்கும் பொதுவானவை; எல்லோரும் பகிர்ந்து பெற்று வாழ விரும்பினால் அந்த எண்ணம் படைப்பின் அமைப்புக்குப் பொருத்தமான எண்ணம். அதுவே நிறைவேறக் கூடியது. அதைவிட்டுத் தன்னலத்தோடு பொன்னும் பொருளும் போகமும் பெற எண்ணுவது, ஒட்டைச்சிவிங்கி தன் கழுத்து நீளவேண்டும் என்று விரும்பாமல் மரங்கள் எல்லாம் தான் இருக்கும் இடத்திற்குத் தலை கீழாக வரவேண்டும், அப்போதுதான் தளிர்கள் தன் வாயினுள் நுழையும் என்று விரும்புவதைப் போன்றதே ஆகும். ஆகவே, இவற்றை எல்லார்க்கும் பொதுவாகக் கொண்டு நுகர எண்ணும் எண்ணம் ஒன்றே எய்தக்கூடிய எண்ணமாகும். பொருள் முதலியவற்றை விட்டு, அன்பு, அடக்கம், புறங்கூறமை, கள்ளாமை, இன்ன செய்யாமை, வெகுளாமை முதலிய அறப்பண்புக்களை யாராவது விரும்பியும் பெறாமல் ஏமாற்றம் அடைந்தார்கள்ளா? இல்லை. இந்த அறமுறைப்படி, காந்தியும் விரும்பினார்; பெற்றார். இவ்வாறே இதற்குமுன் விரும்பி முயன்றவர்கள் எல்லோரும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். இன்னும் இவ்வாறே பெறமுடியும். ஆனால், எண்ணுவோர் குறைவு; எண்ணி உணர்வோர் மிகக் குறைவு. அறம் என்றும், நன்னெறி என்றும், சமயம் என்றும் வாயால் சொல்வோர் பலர். ஆனால், பணத்தையும் பதவியையும் புகழையும் உள்ளத்தில் நாடுகின்றார்கள். அவற்றை நாடி அலையும் வேட்கையை இத்துறையில் திருப்பினார்களா? இல்லை. காந்தியோ சத்தியம் அஹிம்சை இந்த இரண்டையுமே போற்றி மற்றவற்றைப் பற்றிக் கவலை இல்லாமல் இருந்தார். எதை உள்ளத்தில் உணர்ந்தாரோ அதையே வாழ்க்கையில் உறுதியாக நாடினார்; உழைத்தார். ஆகவே, எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தினார்; வாழ்க்கைத் தூய்மை பெற்றார்.

(‘காந்தி அண்ணல்’ — டாக்டர் மு. வரதராசனார்)

10. உலகில் இன்று இரண்டு சக்திகள் இருக்கின்றன. ஒன்று மேற்கத்திய ஐரோப்பிய சக்தி; மற்றொன்று ஆசிய சக்தி. ஒன்று விஞ்ஞான சக்தி; மற்றொன்று ஆத்மார்த்த சக்தி. ஐரோப்பிய நாடுகள் விஞ்ஞான அறிவுத்துறையில் மகத்தான சாதனைகள் புரிந்திருக்கின்றன. அதிமேதைகள் பலரை உலகுக்கு வழங்கியிருக்கின்றன. இந்த ஆசிய சக்தியும் ஐரோப்பிய சக்தியும் ஒன்றுபட்டால், புதிய மனித சமுதாயம் உருவாகும். விஞ்ஞான சக்தியும் ஆத்மார்த்த சக்தியும் இணைந்தால், உலகம் ஒரு குடும்பமாகும்.

இன்பம் வேண்டாதவர் எவராவது உண்டா? இல்லை. அதற்கு வழி என்னவெனில் மனத்தூய்மை பெறுவதேயாகும்.

மனத் தூய்மை பெற்றால் மன அமைதியேற்படும். அமைதி பிறந்தால் இன்பம் பொங்கும். அந்த இன்பம் அறத்தால் வருகிற இன்பம். அந்த இன்பமே சிறந்த இன்பமாகும். “மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்” என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஹிட்லர் குண்டு போட்டு ஆள நினைத்தான்; அழிந்தான். துரியோதனனும் அப்படித்தான் அழிந்தான். சாந்தத்தையும் அன்பையும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாத எந்தமுறையுமே இப்படித்தான் அழியும்.

யோரில் தோல்வியடைந்து எட்டு தீவில் அடைபட்டுக் கிடந்த நெப்போலியன் தன்னுடன் இரண்டு புத்தகங்கள் வைத்திருந்தான். ஒன்று சோக நாடகம்; மற்றொன்று ஹாஸ்ய நாடகம். தன்னுடைய வாழ்வு ஒரு பக்கம் பார்த்தால் இன்பமானதாகவும் மற்றொரு பக்கம் துன்பமானதாகவும் இருப்பதை நெப்போலியனே கடைசி நாளில் உணர்ந்து எழுதியிருக்கிறான்.

எந்தக் காலத்திலும் வாள்வெற்றி நீள்வெற்றியாக இருந்ததில்லை. புத்தரும், யேசுவும், காந்தியும் பெற்றது ஆத்ம வெற்றி; நிலையான வெற்றி. மனித வாழ்வின் குறிக்கோள் ஆத்ம சோதனைதான். அதனை உணராமல் வாழ்வைச் சுழிப்பது, பன்றிக்கு முன் சிந்தப்பட்ட முத்தைப் போன்றதேயாகும். அன்புடைமை, தூய்மை, வாய்மை ஆகியவைகளே கடவுள் உருவம். மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றில் பரிசுத்தமாயிருத்தலே புனித வாழ்வுக்கு வழி.

(யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார்)

11. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தார் தமிழை வளர்க்க முனைந்துள்ளார்கள். வளர்ச்சி, இயற்கை வளர்ச்சி, செயற்கை வளர்ச்சி என இருவகைப்படும். செயற்கை வளர்ச்சி மனிதன் முயற்சியால் ஏற்படுவது. அது விழுந்துவிடலாம். ஆனால், இயற்கை வளர்ச்சியோ வளர்ந்துகொண்டு போகும். இது பற்றி வியாக்கியானங்களைப் பெரியோர் எழுதியுள்ளனர்.

தமிழ்மொழி சிறப்புற வேண்டுமென்பது சகலரின் அவாவும் ஆகும். உலகம் முழுவதிலும் அது பரவுதல் வேண்டும் என்றால் அது சாத்தியமா? சேக்கிழார் முதல் பாரதி வரை சகலரும் உலகிற்கெனப் பொதுக் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். மொழிக்கு எல்லையுண்டு. ஆனால், கருத்துக்குக் கிடையாது; பண்பாட்டிற்குக் கிடையாது. இவை எங்கும் பரவலாம். நூல்களில் பொதிந்து கிடக்கும் அரிய கருத்துக்களை உலகெங்கும் பரப்புவதல் வேண்டும். இதுவே கடமை. திருக்குறள் மேல் நாட்டிலும் சிறப்புள்ளது. அதேபோல் இதர நூல்களின் கருத்

துக்கள் உலகெங்கும் பரவுதல் வேண்டும். ஆங்கிலம் போல வர்த்தக மொழியாக, எதேச்சாதிகார மொழியாக உலகில் பரவத் தமிழுக்கு இயலாது. தமிழ் மொழியைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தால் சோஷலிஸம் காணப்படுவதை அறியலாம். அந்த ஒளி அறத்தால் திளைத்தது. எதேச்சாதிகாரத்திற்கு இடம் கிடையாது. பிறர் கடமையைக் கவரும் இயல்பு இருந்திருந்தால் தமிழ் என்றோ செத்திருக்கும்.

ஒரு நல்ல அறத்தை வளர்க்கும் மொழி நம் தமிழ் மொழி. அதன் கருத்தை வளர்த்துப் பெருக்கிக்கொண்டு செல்லவேண்டும். கருத்து வேற்றுமையுள்ளபோதுதான் வளர்ச்சி ஆக்கம் பெறும். பொருமைக்கு இடமளிப்பது கூடாது. அதுவே வீழ்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாகிறது.

திருவள்ளுவர் காமத்துப்பாலில் கூறும் காதல், ஆண்டாள், திருப்பாவையில் காணப்படும் காதல், அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தமிழ்க் கொள்கைக்கு உயிர்நாடி இக் காதல். இது முதிர்ந்தால் கடவுள் அன்பாகிறது. ஒரு எல்லை யைத் தாண்டிவிட்டால் வேற்றுமைகள் மறைந்து விடுகின்றன. ஆகவே, இதற்கு இக்காதலை உயிர்ப்பிக்க வேண்டும். ஜாதி மதம், நிற வெறிக்குக் கட்டுப்பாடி ல்லாதது இக்காதல். இதனால் ஒழுக்கம் செழுமையுறும், நிலை வளமுறும். ஆகவே, இக்காதலை உயிர்ப்பிக்க எவரும் முயற்சி செய்தல் வேண்டும். இது தெய்வத்தினிடம் கொண்டுபோய் விடும்.

(ஐந்தாம் தமிழ் விழாவில், திரு. வி. கவியானசுந்தர முதலியார் அவர்கள் சொற்பொழிவு)

12. சேவை உணர்ச்சி புகுத்தப் பெற்றுற்றான் வாழ்க்கை உன்னத நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது. அன்பும் தியாகமும் உள்ள வாழ்வின் நறுமணமே சேவை. வாழ்க்கையே ஒரு முயற்சியாகலின் வேலை செய்வதே வாழ்க்கையின் உண்மை இயல்பு. தொழில், அன்பினால் ஊக்கப்பெற்றால் அத்தொழிலே சேவையெனப் பெயர்பெறும். உண்மையான சேவை தூய அன்பாலும் கருணையாலும் செய்யும் தொழிலாகும். இப்படிச் செய்யும் தொழில் வாழ்வை விடுதலை அடையச் செய்து அதை நித்திய இன்பத்தால் நிறைக்கும். அன்பே கடவுள், கடவுளே அன்பாகலின், உனது வாழ்வின் செயல்களனைத்தையும் தூய அன்பின் காணிக்கையாக, அன்பு பூர்த்தியடைவதற்காகவே செய்யவேண்டும்.

தாய் தன்னலமில்லா அன்பினால் சேவையின் ஆனந்தத்துக் காகவே தன் குழந்தையின் சேவையில் ஈடுபடுகிறாள். இந்தச்

சேவை பிரதிபலனைக் கருதாது. சேவை செய்வதிலேயே திருப்தி ஏற்படுகிறது. அதனால், சேவையிலேயே வாழ்வின் மேலான இன்பம் நிலவுகிறது. தனது குழந்தைக்கு அன்னையைக் கருத்தோடு பூரண சேவை செய்ய ஏவும் அன்பின் சக்தி, வாழ்க்கையிலே உலகமுழுவதற்காகவும் செய்யும் செயல்களிலே புகுந்தால், வாழ்வு உண்மையான விடுதலையும் அனைவர்க்கும் செய்யும் இன்பகரமான சேவையும் அடங்கியதாக இருக்கும். இங்கு சேவை, தியாகம் என்பவைகளால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், தைரியமாகச் சகிக்கப்படுவதோடு, அவை தூய இன்ப உணர்ச்சிகளாகவே மாற்றப்பட்டுவிடுகின்றன.

வாழ்வின் மாட்சியே உலகில் விளங்கும் உயிர்கள், பொருள்களனைத்திலும் வியாபித்துள்ள இறைவன் பணிக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டால், வாழ்க்கை எவ்வளவு ஆனந்தமாகத் தெய்வீகமாக மாற்றப்பட்டுவிடும். உலகத்தையும் அதிலுள்ளவற்றையும் பற்றிய தத்துவம், ஓர் உண்மை, ஓர் உயிர் என்பதே. இந்த உண்மை அறிவுக்கேற்ப, மனித வாழ்வை இசைப்பதே தெய்வீக அன்பு.

(சுவாமி இராமதாஸ்)

13. உபாயம், தந்திரம், கபடம் முதலிய சீர்கேடான சக்திகளினின்றும் விடுதலையுற்ற மனதோடு, தேசங்கள் எல்லாம் உண்மையான நிலையான இலட்சியத்தை அடையும் பொருட்டு ஒன்று சேர்ந்தால்தான் உலக சமாதானம் சாத்தியமாகும். அதிகாரம், ஆட்சி முதலான ஆவல்களால் உறுதிபெற்ற சுய நலம், உலகக் கூட்டுறவு அல்லது உலக சமாதானவுணர்ச்சியை உண்டாக்கும் ஏதுவாக ஒருபோதும் இருக்க முடியாது. சங்கங்கள், மகாநாடுகள், ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் பூமியிலுள்ள வெவ்வேறு தேசத்தினர்க்கு இடையில் சிநேக உணர்ச்சி நிலவ வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் ஆக்கப்பட்டன. ஆனால், நாம் காணாமலாவில், உலகத்திலே சமாதானத்தையும் நல்லெண்ணத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்கேற்ற குழந்தையை உண்டாக்குவதில் அவை தவறிவிட்டன. உலகின் பல்வேறு மக்களையும் சகோதரத்துவமெனும் பொதுவான உணர்ச்சியால் ஒன்று படுத்துவதற்காகக் குறிக்கப்பட்ட இம்மகாநாடுகளினதும் ஒப்பந்தங்களினதும் நோக்கம் ஆரம்பத்திலேயே பரஸ்பர பாயம், அவநம்பிக்கை என்ற உறுதியான கொள்கையில் நிலைநாட்டப்பட்டது என அறிகிறோம். தேசங்களுக்கிடையில் ஏற்படும் சச்சரவுகளையும் போர்களையும் தடுக்கும் பொருட்டுக் கூடும் பிரதிநிதிகள் பேரறிவாளர்களாயிருந்தாலும், மனித வர்க்கம் முழுவதன் நன்மையையும் மனதில் கருதும்படியான பரந்த

நோக்கமுடையவர்களல்லர். இம்மகாநாடுகள் கூடப்படுவதின் நோக்கம் நிறைவேறவேண்டுமாயின் தோழமை, சிநேக மனப்பான்மை முதலியன நீடித்து நிலைப்பதற்கு ஏற்படும் தடைகளைப் பற்றிய நேர்மையான விவாதங்கள் இத்தகைய மகாநாடுகளில் முக்கிய இடம் பெறவேண்டும்.

உலக சமாதானப் பத்திரத்தை உருவாக்குவதற்குப் புத்திசாலிகளான மக்கள் சேர்ந்து ஆலோசித்தால் மாத்திரம் போதாது. இத்தகைய ஆலோசனைகளில் அறிவாளரும் பங்கு பற்ற வேண்டும். உண்மையான உள்ளாராய்ச்சியும் அறிவும் உடைய மக்களை வெளிக்கொண்டுவரும் பொறுப்பு உலகின் பல்வேறு தேசங்களிலும் வசிக்கும் கணக்கற்ற சனங்களைச் சார்ந்தது. இவ்வளவு காலமும் தங்கள் பொதுவாழ்வு, பாதுகாப்பு முதலியவற்றுக்கு உழைப்பதற்கு எல்லா வகையிலும் தகுதியற்ற மக்களின் கைகளில் தங்கள் விதி ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும். இது, இத்தகைய தலைவர்களின் குற்றமன்று. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் பிரகாசிக்க முடியாத பீடத்தில் ஏற்றிய பொதுமக்களையே அக் குற்றம் சார்ந்தது. இம்மயக்கத்திலிருந்து உலகம் பலமுறை விழிப்புற்றது. செல்வனே சித்தப்படுத்தப்படாத இத்தகைய கண்முடித்தனமான பக்தி செலுத்திக்கொண்டிருந்தல் மடைத்தனத்தின் உச்சநிலையாகும். ஆதலின், முக்கியமாகப் பொதுமக்கள், பழைய அனுபவங்களின் அறிவைக்கொண்டு தற்போதைய தேவைக்குத் தகுந்தவர்களாக எழல் வேண்டும்.

(சுவாமி இராமதாஸ்)

14. கவியுணர்ச்சி ததும்பி வழியும்போது, அதனை வெறும் உணர்ச்சி வெள்ளமாக ஓடிப் பாழாய் ஒழிய விடுதல் ஆகாது. வெள்ளத்தினை அணைகட்டி மடை வழியே வயலிற் பாய்ச்சினால், நீண்ட நாள் அதன் பயனைப் பெறலாம். குதிரையை ஓடவிடுவோர், அது போகுமிடம் எல்லாம் போக விடுவதில்லை; கடிவாளமிட்டுச் சேணமிட்டு அதன் ஓட்டத்தினை ஒரு முறைப் படுத்தித் தாம் விரும்பியபடி ஓட்டித் தாம் விரும்பும் இடம் போய்ச் சேருவர். அப்படியே கவி வெள்ளத்தினை அணைகட்டித் தேக்கி மடையிற் பாய்ச்ச வேண்டும். இலக்கியக் குதிரை ஓர் ஒழுங்கிற்கு அடங்கி வரும்படி, இலக்கணக் கடிவாளம் இட்டு ஓட்டிக் கவி இன்பமாம் முடிவிடம் சேரவேண்டும். யாப்பிலக் கணம் முதலியன இத்தகைய கடிவாளங்களாகும். சீர், தளை முதலியனவே கவி வெள்ளத்திற்குக் கட்டும் அணைகளாம்; மடைகளாம். ஆனால், குதிரையின் வயதிற்கும் வன்மைக்கும் தக்கபடி கடிவாளம் இடுதல் வேண்டும். எளிய மெலிந்த

குதிரையின் மேல் தாங்க முடியாத சேணம் இட்டால் கால் எடுத்து வைக்கவும் முடியாமல் அது தரைமேல் அழுந்திவிடும். பின் ஓட்டம் ஏது? போருக்குப் போகும்போது போடும் சேணத்தை, உலாப்போகும்போது போடுவது உண்டோ? அதுபோலப் பாவலன், தான் பாடவரும் பொருளுக்கும் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் தக்கபடி யாப்பிலக்கணத்தினை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால், ஓட இடம் இருந்தால் அன்றோ, பின் அதனை ஒழுங்குபடுத்த இடம் உண்டு? ஓடமுடியாதபடி கட்டு திட்டங்கள் எழுந்தால் பின்னர் எதனை ஒழுங்குபடுத்துவது? வெள்ளமே இல்லாத கட்டாந்தரையில் அணை கட்டியாது பயன்? பாட்டு வெள்ளம் பாயும்போது அது பாய உரிமை வேண்டும். அப்படிப் பாயவிட்டபின், அஃது ஒழுங்கிற் கிணங்கப் பாயுமாறு மடைகோலவேண்டும். உரிமை இன்றி, ஒழுங்கு எழ இடம் இல்லை. ஒழுங்கு இல்லையானால், உரிமை எல்லாம் வீணே பாழாகும். ஆதலின், ஒழுங்கும் கட்டுதிட்டமும் இருந்தால் மட்டும், பாட்டு வளங்கொழித்து இன்பமூட்டும் என்பதும் சரி அன்று. கட்டு திட்டம் இல்லாத பாட்டே சிறந்தது என்பதும் சரியன்று. முன் எல்லாம் ஒழுங்கினையும் யாப்பிலக்கணத்தினையும் வற்புறுத்தி வந்தனர்; உயிர் போனதும் அறியாமல் பிணத்தை மூடிப் பேணிவந்தனர். இது கண்ட பின்னோர், உணர்ச்சி ஒன்றையே பொருள் எனக் கொண்டு கட்டுதிட்டம் இல்லாத பாட்டே உண்மைப் பாட்டு என மன்றாடத் தொடங்கினர். இந்த இருவகைக் கொள்கைகள் எவ்வாறானாலும், இவர்களில் சிறந்தவர்களுடைய பாடல்களை உற்று நோக்கினால் உரிமையும் ஒழுங்கும் ஒத்துநடக்கக் காண்போம்.

(‘பிறந்தது எப்படியோ?’ — பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்)

15. மனிதனும் முக்கண்ணன்தான். அறிவு ஒரு கண்; அறம் ஒரு கண்; அழகுதான் நெற்றிக்கண். இன்ப அனுபவமே இந்த அழகு. கற்கண்டினை நாவிலிட்டுச் சுவைப்பதுபோலத் தன்னலமான அனுபவம் அன்று இது. கற்கண்டு தின்பதெல்லாம் கலையனுபவமாகாதது இதனால்தான். நளவீம்பாகம் எல்லாம் விலங்கின் கலையே அன்றி மக்கட்கலையல்ல. ஆனால், விலங்கும் அறியாத விலங்கின் கலை, மக்கள் வளர்த்த விலங்கின் கலை. பாட்டிலே அழகன்றி வேறு ஒரு நாட்டமும் இல்லை; அறிவு நாட்டமும் இல்லை; பயன் நாட்டமும் இல்லை; ஊதிய நாட்டமும் இல்லை; காண்பதனைக் கண்டு களிப்பதே உண்டு. களிப்பது உடல் மட்டுமன்று; மகிழ்ச்சி, உள்ளத்திலும் ஊறு கிறது; இன்பம், உயிரிலும் பாய்கிறது. அனைத்தும் ஒன்றான அமைதி ஒளிக்கிறது. முழுநிலை அனுபவம் அது.

அந்த அனுபவம் சீனி தின்பது போல வெறும் நுகர்ச்சியாக இருந்தால் வெறும் கனவாகும். பாட்டு எழுவது எங்கே? உள்ளே எழும் அனுபவம் பொறுக்க முடியாததாகிறது; வெளியிட்டால்தான் ஆறுதல் உண்டாகும் போலத்தோன்றுகிறது; பாடுகின்றான் பாவலன். பாவாணரது அனுபவம் இவ்வழியாக நமக்கு இன்ப அனுபவமாகிறது. அனுபவநிலை எப்போதும் ஓர் உணர்ச்சி நிலையேயாம். ஆதலின், உணர்ச்சி ததும்புவதே பாட்டு. உணர்வின் வல்லார் அணிபெறச் செய்வதே செய்யுள்; வெறும் அறிவு அன்று; சுவைஞரது அனுபவத்தில் தோய்ந்த ஈர நெஞ்சின் ஒளியே உணர்வு. அந்த உணர்வின் வல்லோரே பாவாணர். ஆனால், உணர்ச்சி மட்டும் பாட்டாகாது. மகன் இறந்தது கேட்ட தாயின் மனத்தில் துன்ப உணர்ச்சி பொங்குகிறது; அழகை அடைத்துக்கொண்டு வருகிறது; அழாது இருக்க முடியவில்லை; அழுகிறாள். இது பாட்டா? இது வெறும் அழகை. அழகை வேறு, அழகைப் பாட்டு வேறு. அணிபெறச் செய்வன செய்யுள். கலைத்திறம் வேண்டும். இது தான் வெளிப்பாட்டுத்திறம்; செய்யுளியற்றும் ஆற்றல், அடித்துக்கொண்டு அழுவதில் அழகையின் கொந்தளிப்பே உண்டு. பொன்னைக் காய்ச்சி உருக்கிவிட்டால் போதுமா? அஃது ஒரு வடிவம்கொள்ளுமாறு வார்த்தைவேண்டும். உணர்ச்சியும் ஒரு பாட்டு வடிவம் பெற்றுப் பாட்டாக வெளிவரவேண்டும். உணர்ச்சியை அமைதி நிலையில் திரும்ப நினைப்பதே பாட்டு என்பர் பெரியார். அழகையில் ஒரு முறையும் ஒழுங்கும் புருமானால் அஃது ஒப்பாரிப் பாட்டாக அமைகிறது; அணிபெறச் செய்த செய்யுளாகிவிடுகிறது.

(‘பிறந்தது எப்படியோ?’ — பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்)

அதிகாரம் XIX

உரைநடை ஆக்கம் செய்தல் (Paraphrasing)

தமிழ் நாட்டவர் இரவல் வாங்கிய மேலை நாட்டு மொழிப் பயிற்சிகளுள், 'உரைநடை ஆக்கம் செய்தல்' என்ற பயிற்சியும் ஒன்றாகும். ஆகவே, 'உரைநடை ஆக்கம்' என்பதின் பொருளை நன்கு அறியவேண்டுமெனின், இச்சொற்றொடருக்கு மூலமாக இருக்கும் 'Paraphrasing' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை ஆராய வேண்டும். இந்த ஆங்கிலப் பதம் 'நேரான வாக்கியம்' (Equivalent Sentence) என்று பொருள்படும் கிரேக்க பதத்திலிருந்தும் ஆக்கப்பட்டது. எனவே, 'உரைநடை ஆக்கம் செய்தல்' என்பது 'உயர்ந்த இலக்கிய நடையில் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட ஒன்றின் முழுப்பொருளையும் வேறொருவர் தம் முடைய சொந்த இயற்கையான நடையில் மாற்றி அமைப்பது' என்று பொருள்படும்.

I. உரைநடை ஆக்கப் பயிற்சி தரும் பயன்கள்

(அ) இப்பயிற்சிக்கு இன்றியமையாமல் வேண்டப்படுவது விளக்கம். சிலர் ஓர் உரைப் பகுதியையோ (Prose) அல்லது செய்யுளையோ (verse) வாசிப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் தங்கள் மனத்தை அதில் ஊன்றிப் பதிய வைப்பதில்லை. உரைநடை ஆக்கப் பயிற்சி, படிப்பதில் மனத்தைப் பதிய வைப்பதோடு அமையாது, பதிய வைத்ததினால் விளக்கமாகப் படிக்கும் பயிற்சியையும் பயக்கின்றது. உரைநடை ஆக்கத்திற்கெனக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியை ஊன்றிப் படித்துத் துருவி ஆராய்ந்து பொருளை விளங்கினாலன்றி உரைநடை ஆக்கம் செய்வது இயலாததாகும்.

(ஆ) எழுத்து வன்மை ஒருவருக்கு இருக்கிறதென்றால், அவர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை எவரும் எளிதில் விளங்கக்கூடிய முறையில் எழுதும் இயல்பு பெற்றிருக்கவேண்டும். தான் படித்து விளங்கிக்கொண்ட பொருளை, மற்றவர்களும் படித்து இலகுவாக விளங்கக்கூடிய எளிய, இனிய நடையில் எழுதும் சிறந்த பயிற்சியை உரைநடை ஆக்கம் செய்தல் அளிக்கின்றது. இதனால், ஒருவர் இலக்கணம், மொழிமரபு முதலிய முறைப்படி எழுதக் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

(இ) ஒருவர் தாம் அறிந்ததை எழுதுவதற்கு மாத்திரமல்லாது, அதை ஏற்ற முறையில் விளக்கி எழுதும் முறையைப் பயில்வதற்கும் உரைநடை ஆக்கப் பயிற்சி உதவுகின்றது. ஒருவர் பயன்படுத்திய பலவகைப்பட்ட அணிகள் (Figures of

Speech), கரடுமுரடான நடை, விளக்கமற்ற பகுதிகள் முதலியவற்றை உரைநடை ஆக்கம் செய்வோர் தகுந்த முறையில் விளக்கி வைக்கவேண்டும்.

உதாரணமாக :

“கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த வினிது”

என்ற திருக்குறளை உரைநடை ஆக்கம் செய்கையில், 'காட்டிலோடும் முயலைத் தவறாமல் எய்த அம்பை ஏந்த வினும் யானையை எறிந்து தவறிய வேலை ஏந்துதல் மேலானது' என்று எழுதினால், புலவர் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் நன்கு புலப்படாது போகின்றது. இங்கு புலவர் எடுத்தாண்ட உவமேயம் விளக்கப்படவில்லை. இச்செய்யுளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் 'பிறிது டொழிதல்' என்ற அணி விளக்கப்பட்டாலன்றி உரைநடை ஆக்கத்தின் நோக்கம் கைகூடாது. ஆகவே இது, 'வலியில்லாதானை எதிர்த்துக் கொல்லுதலைவிட, வலியுடையானை எதிர்த்துத் தோல்வியடைந்தாலும் அது மேலானது' என்று விளக்கப்படல் வேண்டும். இந்தச் சிறப்பான பயிற்சி உரையாகிரியர்களுக்கு மிகவும் வேண்டற்பாலது.

II. சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்தின் இயல்புகள்

உரைநடை ஆக்கம் என்பது ஒருவித மொழிபெயர்ப்பாகும். ஆனால், அது ஒரு மொழியிலிருந்து வேறொரு மொழியில் பெயர்த்து எழுதப்படுவதன்று; ஒருவரின் நடையை, உரைநடை ஆக்கம் செய்வோரின் சொந்த நடையில் பெயர்த்து எழுதுவதாம். எங்ஙனம் மொழிபெயர்ப்புக்குக் கருத்து வேறுபாடின்றமையும், விளக்கமும் இன்றியமையாதனவோ, அங்ஙனமே இவ்வியல்புகள் சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்திற்கும் அவசியமாகும். ஆகவே, உரைநடை ஆக்கம் செய்கையில் மூலப்பகுதியின் முழுப் பொருளையும் தவறாது எழுதுவதல்லாமல், பொருளை விளங்கவைக்கவும் வேண்டும்.

உதாரணமாக :

'அவன் நிலை இருதலைக் கொள்ளியினுள் ளெறும்பொத்திருந்தது' என்பதை உரைநடை ஆக்கம் செய்கையில், 'இருபக்கங்களிலும் தீப்பற்றிக்கொண்ட குழாய்க்குள் எறும்பு அகப்பட்டால் அது தப்பிக்கொள்ள ஒரு வழியில்லாமல் எங்ஙனம் தத்தளிக்குமோ அதேபோல, அவன் தன் துன்பங்களை நீக்குவதற்கு ஒரு வழியும் காணாமல் வருந்தினான்' என்று விளக்கி எழுதல் வேண்டும்.

சில இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும் தட்புடலான நடையை மாற்றி எளிமையாக எழுதுவதற்கு, சுருக்கமாகக் கூறவேண்டியும் வரும். உதாரணமாக: 'நாற்பக்கமும் கடலாற் குழப்பட்டு நடுவணமைந்த பூமியில் வாழ்ந்த குபேரன் போன்றவன், தினமும் பகலவன் தனது பிரயாணத்தைத் தொடங்குமுன்னரே, நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்த உழைக்கப் புறப்படுவான்' என்ற பகுதியை விளங்க வைக்க வேண்டுமானால், 'தீவிலே வாழ்ந்த பெருஞ் செல்வன் அதிகாலையிலேயே உடம்பை வருத்தி உழைக்கப் புறப்படுவான்' என்று சுருக்கமாகக் கூறவேண்டியும் நேரிடும்.

மேற்காட்டிய உதாரணங்களிலிருந்தும் இரண்டு முறைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். முதலாவதாக, உரைநடை ஆக்கத் திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மூலப்பகுதியிலுள்ள கருத்துக்கள் எதையும் சிறிதளவேனும் கூட்டியோ குறைத்தோ கூறல் ஆகாது. உள்ளதை உள்ளவாறே உரைக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, பொருளை விளங்க வைக்க முயலும்போது, மூலப்பகுதிக்கேற்ப, உரைநடை ஆக்கம் சுருக்கமாகவோ விரிவாகவோ அமையும்.

சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்தின் இன்னுமொரு இயல்பு தொடர்ச்சியாகும். கொடுக்கப்பட்ட மூலப்பகுதி செய்யுளாக அமையின், சில வரிகளுக்கிடையில் தொடர்ச்சி வெளிப்படையாக இல்லாது இருக்கலாம். ஒவ்வொரு வரி வரியாக எடுத்து அப்படியே உரைநடை ஆக்கம் செய்தால் அது உரைநடை ஆக்கம் ஆகாது. வரிகளின் கருத்தையும் தொடர்ச்சியையும் நன்கு ஆராய்ந்து, வரிகளை ஏற்றமுறையில் தொடுத்துப் பொருளை ஒன்றுபடுத்தித் தொடர்ச்சியாக எழுதினாலே உரைநடை ஆக்கம் விளக்கமாக அமையும்.

உதாரணமாக:

“இச்சைபோல் இருந்து வாழ ஈப்புழு எறும்பும் கோரும்
உச்சமாம் மனித ஜென்மம் சுதந்தர உணர்ச்சி யின்றி
நச்செனும் அடிமை வாழ்வை நயந்திட ஞாய முண்டோ;
நிச்சய சபதம் பூண்டு சுதந்தரம் நிலைக்கச் செய்வோம்.”

(ஆஸ்தான கவிஞர் நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை)

என்ற செய்யுளை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் முதல் வரிக்கும், இரண்டாம் மூன்றாம் வரிகளுக்கும், நான்காம் வரிக்கும் தொடர்பு வெளிப்படையாக இல்லை. இந்தத் தொடர்ச்சியை, கீழ்க்காணும் உரைநடை ஆக்கத்தில் தடிப்பான சொற்களால் விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

அறிவிலே குறைந்த ஈ, புழு, எறும்பு முதலிய பிராணிகளே தமது விருப்பப்படியே வாழ முயலும்போது, படைப்பிலே உயர்வான மனிதன் சுதந்திர உணர்ச்சியில்லாமல் வெறுக்கத்தக்க அடிமை வாழ்வை விடும்ப நியாயமில்லை. ஆகவே, நாம் திடமான சபதம்செய்து சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவோமாக.

இங்ஙனம் தொடர்ச்சியாக எழுதுவதற்கு, செய்யுளின் சொற்கருத்தும் ஆக்கியோன் எடுத்துக்கொண்ட பொருளும் நன்கு புலப்படவேண்டும். இது சுலபமான காரியமல்ல. இதற்கு, தெளிந்த உள்ளமும், நிறைந்த கவனமும், சிந்திக்கும் ஆற்றலும் அமையவேண்டும். இவற்றின் உதவியோடு, செய்யுளின் முழுப்பொருளையும் உணர்ந்து தொடர்ச்சியாக எழுதினாலன்றி, சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்தைப் பெற முடியாது. உரைநடையாக்கத்தில் எவ்வித குறிப்புகளையும் தனியாக எழுதுதல் ஆகாது. இவையெல்லாம் தொடர்புகாட்டி விளக்கப்பட்டு உரைநடை யாக்கத்தினின்றும் வேருகாமல் ஒருங்கே அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

இத்தகைய இயல்புகள் வாய்ந்த உரைநடை ஆக்கம் சிறந்த தமிழ்நடையில் அமையுமானால், தெளிவும் விளக்கமும் பெற்று வாசிப்போருக்கு இன்பம் பயக்கும். சிறந்த உரைநடை யாக்கம் மெனின், மூலப்பகுதியை வாசித்தாலே அதை ஒருவர் வாசித்து விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

III. செய்யுளை உரைநடை ஆக்கம் செய்யும்போது கவனிக்க வேண்டியன :

ஒரு செய்யுளின் வடிவம், உணர்ச்சி, கற்பனை, சொற் சுவை முதலியவற்றையெல்லாம் உரைநடை ஆக்கம் மூலமாக வெளியிடுதல் முடியாது. செய்யுளின் போக்கே தனிப்பட்டது. ஆகவே, உரைநடை ஆக்கத்தில் செய்யுளின் கருத்தை அல்லது பொருளை மாத்திரமே வெளியிடலாம். இங்ஙனம், வெளியிடும் போது செய்யுள் நடையும் உரைநடை ஆக்கத்தின் நடையும் வேறுபடும். இவ்வேறுபாடுகளை ஆராய்வாம்.

1. செய்யுளில் பொருள் தொடர்பாகக் கூறப்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உரைநடை ஆக்கத்தில் பொருள் தொடர்பை வருவித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இதனால்தான் உரைநடை ஆக்கம் விளக்கம் பெறும். இதன் விரிவை, இந்த அதிகாரத்தில் 'சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்தின் இயல்புகள்' என்ற பகுதியில் காண்க.

2. உரைநடை ஆக்கத்தில் பொருள் தொடர்பைக் காட்டுவதற்காகச் சில சொற்களை வருவித்துக்கொள்வதல்லாமல், செய்யுள் வரிகளின் ஒழுங்கையே மாற்றி அமைக்க வேண்டியும் நேரிடும்.

உதாரணமாக :

“ ஆடுவோமே — பள்ளுப் பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திர மடைந்து விட்டோமென்று ”

(பாதிதயர்)

என்ற பாட்டு வரிகளை அப்படியே உரைநடை ஆக்கம் செய்தால் பொருள் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இரண்டாவது வரியை முதலாவதாக மாற்றி, ‘மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டோமென்று பள்ளுப்பாடி நாங்கள் ஆடுவோமாக’ என்று உரைநடை ஆக்கம் செய்ய வேண்டும். இதைப் போலவே, உவமைகள் பின்னுக்குத் தரப் பட்டிருப்பின் அவற்றை முதலில் விளக்கியே பின்னர் அவை குறிக்கும் உவமேயப் பொருளை விளக்கல் வேண்டும்.

3. சில இடங்களில் பொருளை விளக்க வைப்பதற்குச் செய்யுள் வரிகளிலுள்ள சொல் ஒழுங்கை மாற்றவும் நேரிடும்.

உதாரணமாக :

“ கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக ”

(திருக்குறள்)

என்ற செய்யுளை உரைநடை ஆக்கம் செய்யுமுன்னர், சொற்களின் ஒழுங்கை மாற்றி, ‘கற்பவை கசடறக் கற்க, கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க’ என்று அமைக்க வேண்டும்.

4. செய்யுளில் வரும் சில சொற்களோ அல்லது சொற்றொடர்களோ தற்காலத்தில் எழுதப்படும் சாதாரண உரைநடையில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கலாம். உரைநடை ஆக்கம் செய்யும்போது, இந்தச் சொற்களையோ சொற்றொடர்களையோ நீக்கி, இன்று பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களைச் சேர்க்கவேண்டும். உதாரணமாக : ஞமலி, தெங்கு, எயில், பனுவல், வெண்கொற்றக்குடையோன், கட்செவி, கேண்மதி என்ற சொற்களை முறையே, நாய், தென்னை, கோட்டை, புத்தகம், அரசன், பாம்பு, கேட்பாயாக என்று மாற்றி எழுதல் வேண்டும்.

5. செய்யுளில் வரும் கேள்விகள், வியப்புப் பொருள்கள் முதலியன உரைநடை ஆக்கத்தில் பொருளை விளக்கும் முறையில் வலியுறுத்தும் வாக்கியங்களாக ஏற்றவாறு மாற்றி அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

உதாரணமாக :

“ சாதி இரண்டல்லால் வேறுளதோ? — ஓளவைத்
தாயின் உரையும் மறந்திரோ! ”

(கவிமணி சீ. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

என்ற செய்யுளில் ‘வேறுளதோ?’ என்ற கேள்வியும், ‘மறந்திரோ!’ என்ற வியப்புப் பொருளும் அமைந்திருக்கின்றன. ‘வேறுளதோ?’ என்ற கேள்வி எதிர்மறையில் வந்தது. ஆகவே, உரைநடை ஆக்கம் செய்யும்போது இது ‘வேறில்லை’ என்று மாற்றப்பட்டு வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும். இதே போல, ‘மறந்திரோ!’ என்ற வியப்புப் பொருள், ‘மறந்தது அதிசயத்திற்குரியது’ என்று விளக்கப்படல் வேண்டும். ஆகவே, செய்யுள் வரிகளை, ‘சாதி இரண்டல்லால் வேறில்லை என்ற தாய்க்குச் சமானமான ஓளவையின் மொழியை நீங்கள் மறந்தது அதிசயத்திற்குரியது’ என்று உரைநடை ஆக்கம் செய்யலாம்:

6. எடுத்துக்கொண்ட பொருளை, படிப்போர் மனத்தில் நன்கு பதிய வைக்கவும், ஏற்ற உணர்ச்சியைப் பெருக்கவும், உவமை, உருவகம் போன்ற அணிகள் செய்யுளில் பயன்படுத்தப்படும். இவற்றை விரித்து உரைநடை ஆக்கம் செய்யும் போது விளக்கவேண்டும்.

உதாரணமாக :

“ பஞ்செரி யுற்ற தென்ன அரக்கர்தம் பரவை யெல்லாம்
வெஞ்சின மனிதர் கொல்ல விளிந்ததே..... ”

(கம்பராமாயணம்)

என்ற செய்யுட்பகுதியில் ‘பஞ்செரி யுற்ற தென்ன’ என்ற உவமையையும் (Simile), பரவை (சமுத்திரம்) என்ற உருவகத்தையும் (Metaphor) காணலாம். உருவகத்தை உவமையாக மாற்றிப் பின்னர் விளக்க வேண்டும். ‘அரக்கர்தம் பரவை’ என்பதைப் ‘பரவை போன்ற அரக்கர்’ என்ற உவமையாக மாற்றிப் பின்னர் உரைநடை ஆக்கத்தில் விளக்கம் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இச்செய்யுள் வரிகள் ‘பஞ்சில் தீப்பற்றி னால் அது எவ்வளவு சுலபமாக எரிந்து சாம்பலாகுமோ அதே போல, கொடுங் கோபத்தையுடைய மனிதர் கொல்ல, சமுத்திரம் பரந்திருப்பது போன்று எங்கும் பரந்திருந்த அரக்கர் பெருங்கூட்டம் எளிதில் இறந்துபட்டது’ என்ற உரைநடை ஆக்கத்தைப் பெறும். (வேரூர் உதாரணத்தை, இதே அதி காரத்தில், ‘உரைநடை ஆக்கப் பயிற்சி தரும் பயன்கள்’ என்ற தலைப்பின் கீழ்க் காண்க.) இது போன்றே மற்றைய அணிகளையும் பொருளுக்கு ஏற்ப விளக்கி எழுத வேண்டும்.

மாதிரிப் பயிற்சி

1. கீழ்க்காணும் செய்யுளை உரைநடை ஆக்கம் செய்க.
(உமது சொந்த நடையில் எழுதுக):

தமிழருக்குக் கருணை எண்ணம்
தாயின் பாலில் தந்தது
குமிழை யொத்த உயிரை நல்ல
கொள்கைக் கிய முந்திடும்
அமுத மொத்த காந்தி மார்க்கம்
தமிழ் கத்தின் செல்வமாம்
நமது சேவை அதனை ஏந்தி
நாட்டி லெங்கும் சொல்வதாம்.

(ஆஸ்தான கவிஞர் நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை)

உரைநடை ஆக்கம் செய்யுமுன்னர், செய்யுளை நன்கு விளங்கவேண்டும். முதலில் செய்யுளின் பொதுவான கருத்தை அறிந்துகொள்வோம். முதல் இரண்டு வரிகள் ஒரு தொடர் பான பொருளையும், அடுத்த நான்கு வரிகள் இன்னுமொரு தொடர்பான பொருளையும், கடைசி இரண்டு வரிகள் வேறொரு தொடர்பான பொருளையும் தருகின்றன. இந்த மூன்று பிரிவுகளிலுமுள்ள முக்கியமான மூன்று கருத்துக்களாவன: (1) தமிழருக்குக் கருணை உண்டு (2) காந்தி மார்க்கம் தமிழகத்தின் செல்வம் (3) அதனை நாட்டிலெங்கும் சொல்லல்.

இந்த மூன்று கருத்துக்களையும் தொடர்புபடுத்தினால், செய்யுளின் கருத்தை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, இவற்றைத் தொடர்புபடுத்தின், 'தமிழருக்குக் கருணை இருப்பதாலும், காந்தி மார்க்கம் தமிழகத்தின் செல்வமாகையாலும், இதனை நாட்டிலெங்கும் சொல்வோமாக' என்ற பொதுக் கருத்து அமையும்.

இனி, செய்யுளிலுள்ள விவரங்களை ஆராய்வாம். முதலில், முதல் இரண்டு வரிகளையும் நோக்குக. சொற்களின் ஒழுங்கு மாற்றப்பட வேண்டியதில்லை. 'தாயின் பாலில் தந்தது' என்ற புலவரின் ஆழ்ந்த கருத்தை விளங்கிக்கொள்ளல் வேண்டும். 'தாயின் பாலில் தரப்பட்டது' என்று அதை அப்படியே உரைநடை ஆக்கத்தில் திருப்பி எழுதின் பொருள் விளக்கம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இதை விளக்கி, 'பிறப்பிலேயே அமைந்தது' என்று எழுதல் வேண்டும்.

அடுத்த நான்கு வரிகளில் வரும் 'காந்தி மார்க்கம் தமிழகத்தின் செல்வம்' என்ற கருத்தை நோக்குக. 'காந்தி மார்க்கம்' என்ற சொற்றொடர், 'தமிழகத்தின் செல்வம்' என்ற அடைமொழியைத் தவிர, 'அமுத மொத்தது' என்றும், 'உயிரை நல்ல கொள்கைக்கீய முந்திடும்' என்றும் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மேலும், 'உயிர்' என்ற சொல் 'குமிழை ஒத்த' என்ற உவமையையும் பெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே, இவை விளக்கப்படல் வேண்டும். 'அமுத மொத்த' என்பது 'பெறுதற்கரிய' என்று பொருள்படும். 'குமிழை ஒத்த' என்ற உவமை, 'நீரில் குமிழி தோன்றி எங்ஙனம் சிறிய கால அளவில் மறையுமோ, அதேபோல நிலையில்லாத உயிர்' என்று விளக்கப்படல் வேண்டும். 'ஈதல்' என்ற சொல், இங்கே 'தியாகம் செய்தல்' என்று பொருள்படும்.

கடைசியாக அமைந்துள்ள இரண்டு வரிகளிலுள்ள விவரங்களை அறியுமுன்னர், அவற்றிலுள்ள சொற்களை உரைநடை ஆக்கத்திற்கு ஏற்றதாக மாற்றி எழுதல் வேண்டும். 'நமது சேவை' அதனை ஏந்தி நாட்டிலெங்கும் சொல்வதாம்' என்ற செய்யுள் ஒழுங்கு 'அதனை ஏந்தி நாட்டிலெங்கும் சொல்வது நமது சேவை' என்று உரைநடை ஒழுங்கிற்கு ஏற்ற முறையில் மாற்றப்படல் வேண்டும். 'ஏந்தி' என்ற சொல் இங்கே 'கையில் ஏந்தல்' என்று பொருள்படாது. இது 'போற்றுதல்' என்றே பொருள்படும். 'சொல்வது மாத்திரமல்ல' அது 'நமது கடமை' என்ற விவரத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இதுவரையில், உரைநடை ஆக்கம் செய்வதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்யுளின் பொருள், தொடர்ச்சி, விவரங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்தோம். இனி இவற்றைத் தொடுத்து எழுதினால் சிறந்த உரைநடை ஆக்கத்தைப் பெறலாம்.

உரைநடை ஆக்கம்:

தமிழருக்குக் கருணை பிறப்பிலேயே அமைந்ததாலும், நீர்க்குமிழி தோன்றி எங்ஙனம் சிறிய கால அளவில் மறையுமோ அதே போன்ற நிலையற்ற உயிரை நல்ல கொள்கைக்குத் தியாகம் செய்வதற்காக முற்படுகின்ற பெறுதற்கரிய காந்தி மார்க்கம் தமிழகத்தின் செல்வமாகையாலும், அதனைப் போற்றி நாட்டிலெங்கும் பரப்புவது நமது கடமையாகும்.

2. [இராமாயணப் போரில் இறந்த இராவணன் உடம் பெங்கும் இராமபாணம் துளைத்திருப்பதைக் கண்ட அவன் மனைவி மண்டோதரி புலம்பி அழுதல்.]

வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த
திருமேனி மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு
மிடநாடி யிழைத்த வாறே
கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகியை
மனச்சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல்புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வாளி.

(கம்பராமாயணம்)

உரைநடை ஆக்கம் :

வெள்ளைநிற எருக்க மலரை அணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான் உறையும் கைலாய மலையைத் தூக்கியது இராவணனுடைய அழகிய உடம்பு. இந்த உடம்மை எங்கும் எள்ளுப் போடவும் இடமில்லாதது போல மிக நெருக்கமாகத் தாக்கி உள்ளே உயிரிருக்கின்ற இடத்தைத் தேடித்தான் ஒப்பற்ற இராமனுடைய அம்பு சென்றதோ? அல்லது, தேன் பொருந்திய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய சானகியை இராவணனின் அவனுடைய உடம்புள் இருக்குமென்று அதை ஒழிப்பதற்குத் தான் அம்பு சென்று தடவியதோ? எதுதான் காரணமோ தெரியவில்லை.

பயிற்சி

குறிப்பு: உரைநடை ஆக்கத்திற்குரிய பயிற்சியை 'செய்யுள் நயம் கூறல்' என்ற அதிகாரத்தின் கீழ்க் காண்க.

அதிகாரம் XX

செய்யுள் நயம் கூறல் (The Appreciation of Poetry)

'செய்யுள் நயம் கூறல்' என்பது ஒரு செய்யுளின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுதல் என்று பொருள்படும். இதைத் 'திறன் ஆய்தல்' (Criticism) என்றும் கூறலாம்.

செய்யுள் என்பது இன்னதுதான் என்று வரைவிலக்கணம் (Definition) கூறுவது வலிதாகும். எனினும், செய்யுளின் பொதுவான தன்மையைக் கூறலாம். ஒரு புலவனின் உள்ளத்தில் ஒரு கருத்தோ அல்லது பல கருத்துக்களோ இயல்பாக உணர்ச்சி வசமாய் ஊற்றெடுக்கும்போது செய்யுள் பிறக்கின்றது (A spontaneous flow from the heart). இந்த உணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அசை, சீர், தளை, அடி முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டது செய்யுள். இது செய்யுளின் பொதுவான இயல்பாகும். செய்யுள் நயம் கூறுவதற்கு ஒருவர் செய்யுளின் சிறப்பியல்புகளை அறிந்திருக்க வேண்டுமாகையால் இவற்றை ஆராய்வாம்.

செய்யுளில் வெளிப்படையாகத் தோற்றும் இயல்பு ஒத்திசையாகும் (Rhythm). இதுவே, செய்யுளுக்கும் உரைநடைக்குமுள்ள முக்கிய வேறுபாடாகும். ஒரு செய்யுளின் ஒத்திசை அளவுபட்டுச் செல்லும் கால நிகழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதற்கு, அடுத்தடுத்துவரும் ஒலியழுத்தமே காரணமாகும். குறில், நெடில் முதலிய உயிரெழுத்துக்களைக் குறித்த ஒரு கிரமத்தில் தொடர்பாகப் பயன்படுத்துவதால் இந்த ஓசை நயம் பிறக்கும். சிறந்த செய்யுளை உரத்து வாசிக்கும்போது ஓர் இன்பமான் ஓசை தொனிக்கும். கீழ்க் காணும் செய்யுளை நோக்குக :

" தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளன்ன
ஒங்குசுலம் நையவதன் உட்பிறந்த வீரர்
தாங்கல்கட னாகுமது தாக்கவரு தீச்சொல்
நீங்கல்கட னாகுமெதி ரென்றெழுந்து போனான் "

(சீவக சிந்தாமணி)

இதில், தானதன தானதன தானதன தான என்ற மெட்டுடன் கூடிய ஒத்திசையைக் காணலாம்.

ஓசைக்கு ஏதுவாக இருக்கும் இன்னுமோர் இயல்பு எதுகை (Rhyme) யாகும். மேற்காட்டிய செய்யுளின் நான்கு வரிகளிலுமுள்ள முதற் சொற்களை நோக்குக. 'தூங்கு', 'ஒங்கு',

‘தாங்கல்’, ‘நீங்கல்’ என்ற சொற்களிலே வரும் ‘ங்’ என்ற எழுத்து, செய்யுளைப் படிக்கும்போது ஒசை நயத்தைப் பிறப்பிக்கின்றது. இந்த ஒசையே ‘எதுகை’ எனப்படும்.

ஒசை நயத்திற்குக் காரணமாய் அமையும் இன்னுமொரு இயல்பு ‘மோனை’ (Alliteration) எனப்படும்.

உதாரணமாக :

“துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் தூஉம் மழை”

(திருக்குறள்)

என்ற செய்யுளில் ‘து’ என்ற எழுத்தைக் கொண்டு தொடங்கும் சொற்களை நோக்குக. இங்ஙனம் ஒரே எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் அடுத்துவரின் ‘மோனை’ எனப்படும்.

மோனை எதுகையுடன் கூடிவரும் ஒத்திசை, முன்பு விளக்கப் பட்டதுபோல், ஒசை நயத்திற்காக மாத்திரம் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. சில இடங்களில் ஒத்திசை பிறப்பிக்கும் ஒசை, அந்தச் செய்யுள் உணர்ந்தும் உணர்ச்சிக்கு அல்லது சுவைக்கு ஏற்றதாக அமைந்திருக்கும். இங்கே ஒத்திசையும் செய்யுளின் சுவையும் ஒன்றுபடும். இது செய்யுளின் ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். உதாரணமாக, பஞ்சவடியில் வாழ்ந்த இராமனில் சூர்ப்பநகை மையலுற்று அவன் எதிரே சென்ற காட்சியைக் கம்பர் கீழ்க்காணும் செய்யுளில் படம் பிடிக்கின்றார்.

“பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவ மனுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சிறடிய னாகி
அஞ்சொலி மஞ்ஞையென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்”

இராமனை மயக்குவதற்காக அழகு புனைந்து அன்னம்போல் அசைந்து சென்றான். இவளின் அசைவையும் மென்னடையையும் ஒத்திசை உணர்த்துகின்றது. ‘தந்தனை தந்தனை தானனை தான’ என்ற ஒத்திசை சூர்ப்பநகையின் அசைவையும், அத்தோடு கூடிய பஞ்சி, விஞ்சு, அனுங்க, செஞ்செவிய, கஞ்சம், அஞ்சொல், மஞ்ஞை, அன்னம், மின்னும், வஞ்சி, நஞ்சம், வஞ்சம், வந்தாள் என்ற சொற்களிலமைந்த மெல்லொற்றுக்கள் மென்னடையையும் புலப்படுத்துகின்றன. இதே போன்று, துரியோதனனின் கோப உணர்ச்சியை (வெகுளிச் சுவை) ஓர் இடத்தில் எடுத்துக்காட்ட வந்த வில்லிபுத்தூரர்,

“பூபால ரவையத்து முற்பூசை பெறுவார் புறங்கானில் வாழ்
கோபால ரோவென் றுருத்தங் கதித்துக் கொதித்
தோதினன்”

என்று ஏழுதி, ‘உருத்தங் கதித்துக் கொதித் தோதினன்’ என வல்லொற்று மிக்கு வரும் சொற்களால் வெகுளிச் சுவையைப் புலப்படுத்தினார்.

இசைக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் அடுக்குச் சொற்கள் (Repetition of words) செய்யுளில் வேறொரு பயனையும் தரலாம்.

“சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே”

(திருவாசகம்)

என்ற செய்யுட் பகுதியில் ‘சென்று சென்று’ என்பதும், ‘தேய்ந்து தேய்ந்து’ என்பதும் இசைக்காக மாத்திரம் அமைந்த அடுக்குச் சொற்களல்ல. உலகப் பொருள்களெல்லாம் மிகுதியாகச் சுருங்கியும் மிகுதியாகத் தேய்ந்தும் சிவனுடன் கலக்கின்றன என்று பொருட்களின் சுருக்க மிகுதியையும் தேய்தல் மிகுதியையும் உணர்த்துவதற்கே, மணிவாசகர் ‘சென்று சென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றும்’ என்று பாடினார். இத்தகைய அடுக்குச் சொற்களோ அல்லது சொற்றொடர்களோ செய்யுளின் இயல்புகளுள் ஒன்றாகும்.

ஒத்திசை, எதுகை, மோனை, சொல்லடுக்கு முதலியன மாத்திரம் செய்யுளாகாது. இவை மாத்திரம் காணப்படின் அது உயிரை இழந்த உடலுக்குச் சமானமாகும். இந்த அமைப்பை வெறும் பாட்டு (Verse) என்று கூறலாமேதவிர உயர்ந்த செய்யுள் (Poetry) என்று கூறமுடியாது. ஆகவே, செய்யுளுக்கு உயிர் போன்றது புலவனின் கருத்துக்களாகும். செய்யுள் பெறும் கருத்துக்களின் உயர்வு புலவனின் உள்ளத்தின் உயர்வைப் பொறுத்தது. நாங்கள் எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் எவ்வளவோ நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கின்றோம். அவையெல்லாம் காண்பதளவிலேயே நிலைபெறுகின்றன. ஆனால், புலவன் இந்த நிலையைத் தாண்டி அப்பால் அகக்கண்ணால் (Vision) வேறொரு பொருளைக் காண்கின்றான். இதுவே புலவனுக்கும் அவன் ஆக்கும் செய்யுளுக்குமுள்ள தனிச் சிறப்பாகும்.

புலவன் ஒருவன் நீரை உற்று நோக்கினான். நீரின் மூன்று இயல்புகளை எண்ணிப் பார்த்தான். நீரிலுள்ள குமிழி ஒன்று; திரை மற்றொன்று; நீரில் எழுதப்படும் எழுத்து வேறொன்று. இவற்றை அவன் அகக்கண்ணால் நோக்கினான். நீரில் நிகழும்

இம்மூன்று நிகழ்ச்சிகளையும் மனித வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டு
டான். இவற்றிலிருந்தும், வாழ்க்கை நிலையாமையையும்,
ஆகையால் நிலைத்த பொருளை உடனேயே தேட வேண்டும்
என்ற அறிவுரையையும் புலவன் பின்வரும் செய்யுளால்
உணர்த்தினான்.

“நீரிற் குமிழி இளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டும் நெடுந்திரைகள் — நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்காள் என்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று”

(நீதிநெறி விளக்கம்)

புலவன் கண்ட நீரின் தன்மைகள் அவன் அகக்கண்ணில்
பட்டு, இளமையும், செல்வமும், உடம்பும் நிலையாதென்பதும்,
அவை உள்ளபோதே இறைவனை வழிபட வேண்டுமென்பதும்
ஆகிய உயர்ந்த கருத்துக்கள் தோன்றின.

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற
உயர்ந்த நோக்கிற் கேற்ப, தான் அனுபவித்த இன்பத்தை
மற்றவர்களும் அனுபவிக்கச் செய்பவன் புலவன். தான்
காணும் காட்சியை வாழ்க்கையோடு இணைத்துக் கூறும் இயல்பு
புலவனுக்கு உண்டு. இந்த இயல்பை அவன் செய்யுளில் காண
லாம். இதற்குக் கற்பனைத் (Imagination) திறன் வேண்டும்.

புலவன் ஒருவன் மருத நிலத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கின்றான்.
அங்கே சோலையையும், ஆடும் மயில்களையும், தாமரைக்கொடியில்
மலர்களையும், முழக்கம் செய்யும் மேகங்களையும், தெளிந்த
தடாகத்தையும், ஒலிக்கும் வண்டுகளையும், குவளை மலர்களை
யும் காண்கின்றான். இக்காட்சிகளைத் தனது கற்பனை என்னும்
கருவி கொண்டு ஒன்றுபடுத்தி, அரச சபையில் நடக்கும் ஒரு
நிகழ்ச்சியாகச் செய்யுளில் அமைக்கின்றான். புலவனின் கற்பனை
யில், மருத நிலம் அரசனாகவும், சோலை நாட்டிய மன்றமாகவும்,
ஆடும் மயில்கள் நாட்டிய மாதராகவும், தாமரைக் கொடிகள்
பெண்களாகவும், அவற்றிலுள்ள தாமரைகள் அப் பெண்கள்
தாங்கும் விளக்குகளாகவும், முழங்கும் மேகங்கள் ஒலிக்கும்
மத்தளமாகவும், தடாகத்தில் தோன்றிய தெளிந்த அலைகள்
திரைச்சீலையாகவும், வண்டின் ஒசை மகர யாழின் இசையாக
வும், குவளை, நடனத்தைப் பார்க்கும் கண்களாகவும் மாறின.
இவற்றைச் சேர்த்தமைத்து ஓர் அரசின் சிறந்த நாட்டியத்தைக்
கண்ணுறுவதாகப் பின்வரும் ஒவியச் செய்யுளைத் தீட்டினான்
கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன்.

“தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக் [கத்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிதுபாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ.”

இத்தகைய உயர்ந்த செய்யுளுக்கு வருணையும் (Des-
cription), அணிகளும் (Figures of Speech) இன்றியமையாதன.
வருணைச் சிறப்பு மேற்காட்டிய செய்யுளில் முன்னரே விளக்
கப்பட்டது. இந்தச் செய்யுளிலுள்ள அணிச் சிறப்பை நோக்கு
வோம். மருத நிலத்தை அரசனாகக் கூறும்போது சமாதி
என்னும் குணவணி (Personification) பயன்படுத்தப்பட்டது.
தாமரை விளக்கந் தாங்க, கொண்டல்கள் முழவின் ஏங்க,
குவளைகண் விழித்து நோக்க, தெண்டிரை யெழினி காட்ட
என்பன உவமை (Simile), உருவகம் (Metaphor) அணிகளைப்
பெற்று வந்தன. இத்தகைய அணிகள் புலவனின் கற்பனைத்
திறனை வளம்படுத்துவன. செய்யுள் நயத்தைப் பெருக்குவன.

சிறந்த செய்யுளின் இன்னுமொரு இயல்பு உணர்ச்சியாகும்
(Emotion). புலவன் தனது உள்ளத்திலுள்ள உணர்ச்சியை
ஏற்ற முறையில் உணர்த்தல் வேண்டும். புலவன் ஒருவன்
சுதந்திர தாகத்தால் வருந்துகின்றான். சுதந்திர உணர்ச்சி
கரை புரண்டு ஓடுகின்றது. இந்த உணர்ச்சியை மற்றவர்களுக்
கும் ஊட்டுகின்றான். ‘எழுமின்! விழிமின்!’ என்று வீறிட்டு
எழுகின்றான். ‘வீரசுதந்திரத்திற்கு ஈடாகப் பூமியில் வேறு
யாதுதான் உண்டோ?’ என்று எதிர்மறையில் மக்களை வினவு
கின்றான். மக்கள் விடையைத் தானே கூறுகின்றான். ‘தேவா
மிர்தம் வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள் விரும்பமுடியுமா?’
என்ற கேள்வியை உவமையாக்கி மக்கள் மனத்தைத் தட்டி
யெழுப்புகின்றான் தேசியக் கவி பாரதி.

“வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறென்று கொள்வாரோ — என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற் காசை கொண்டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ?”

சிறந்த செய்யுளைப் படிக்கப் படிக்கப் புதுப்புது நயங்கள்
தோன்றும். “நவில் தொறும் நூல் நயம் போல” என்று
வள்ளுவப் பெருந்தகை வலியுறுத்துகின்றார். ஆகவே, மேலே
விளக்கப்பட்ட செய்யுளின் சிறப்பியல்புகளை மனத்தில் பதித்து,
செய்யுளை மீண்டும் மீண்டும் படித்து, அதை ஆழ்ந்து நோக்கி,
நயம் கூறல் சுலபமாகும்.

மாதிரிப் பயிற்சி

1. கீழ்க்காணும் செய்யுளிலுள்ள நயங்களை எழுதுக :

மால்கடிந்த தவமுனி வான்மீகி என்பான்
வனத்திடையே தான்கண்டு கொண்டு வந்த
பால்படிந்து முள்ளடர்ந்து பருத்து நீண்டு
பரிமளிக்கும் பலவின் கனி பாருக் கீந்தான்
மேல்படிந்த பிசினகற்றி மெள்ளக் கீறி
மெதுவாகச் சுளைஎடுத்துத் தேனும் வார்த்து
நூல்படிந்த மனத்தவர்க்கு விருந்து வைத்தான்
கம்பனென்ற தமிழ்த்தாயார் நோற்ற மைந்தன்.
(ஆள்தான கவிஞர் நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை)

முதல் நூலாகக் கருதப்படும் வால்மீகி எழுதிய இராமாயணத்தையும் வழி நூலாகக் கொள்ளப்படும் கம்பர் எழுதிய இராமாயணத்தையும் ஒப்பிட்டுத் தமது கருத்தை இந்த எளிய இனிய செய்யுளில் புலவர் ஒருவர் வெளியிடுகின்றார்.

ஒருவர் தாம் கூறவேண்டிய கருத்தைப் பலவாறாக வெளியிடலாம். இவற்றுள், வாசிப்போர் நன்கு அறிந்துள்ள ஒரு பொருளோடு ஒப்பிட்டு, அவர் அறியாத ஒன்றை விளக்குவதே சாலச் சிறந்த முறையாகும். இதை உவமை மூலம் விளக்கல் என்று இலக்கியத்தில் குறிப்பிடுவார்கள். புலவர்கள் உவமையை எடுத்து ஆளுவது ஒரு தனியின்பம் தரும். இத்தகைய இன்பத்தை அளிப்பது மேலேயுள்ள செய்யுளாகும்.

வால்மீகியும் கம்பனும் எழுதிய இராமாயண நூல்களுக்கு தமிழர் நன்கு சுவைத்த முக்கனிகளுள் ஒன்றாகிய ஒரே பலாப் பழத்தைத்தான் புலவர் உவமிக்கின்றார். எனவே, இரு நூல்களுக்கும் அடிப்படையான பொருள் ஒன்றுதான் என்பது பெறப்படும். ஆனால், பலாப்பழம், “பால்படிந்து, முள்ளடர்ந்து, பருத்து, நீண்டு, பரிமளித்து” இருந்தால் அதன் சுவையை ஒருவரும் அறியமாட்டார். இதுபோன்றதுதான் வால்மீகி இராமாயணம்.

சுவைத்து இன்புறக்கூடிய நிலையிலல்லவோ பலாப்பழம் இருக்கவேண்டும்? இதற்காகக் கம்பன் வேறு பலாப்பழத்தைத் தேடவில்லை. உள்ளுக்குள்ள சுவையை நன்குணர்ந்தான். “மேல்படிந்த பிசினகற்றி” உள்ளிருந்த பழச்சாறு சிறிதேனும் சிந்துண்டாது “மெள்ளக் கீறி மெதுவாகச் சுளையெடுத்தான்.” தமிழ் மக்களுக்கு விருந்துவைப்பதற்காகவே இதைச் செய்தான் என்பதை “விருந்துவைத்தான் கம்பனென்ற தமிழ்த் தாயார்

நோற்ற மைந்தன்” என்ற அடியால் கவிஞர் விளக்குகின்றார். விருந்தினருக்கு அளிக்குமுன் பழம் சுவையாய் இருக்கின்றதா என்று அறிவதற்குப் பலாச் சுளைஷைக் கம்பன் தனது வாயில் போட்டான்போலும். இனிமை போதாது தோன்றியது. ஆகவே, “தேனும் வார்த்து” பலாப்பழத்தை மேலும் தித்திக்கச் செய்து கம்பன் விருந்து வைத்தான். இத்தகைய விருந்தே கம்பராமாயணம்.

இராமாயணத்தை எழுதுவதற்கு வால்மீகி தகுந்தவர் என்பதை “மால் கடிந்த தவமுனி” என்பதாலும், இதை எழுதுவது சுலபமான காரியமல்ல, அதை வால்மீகியே முதன்முதலில் செய்தார் என்பதை “வனத்திடையே தான் கண்டு கொண்டுவந்த பலவின் கனி” என்பதாலும் புலவர் விளக்கினார். இங்ஙனம், வால்மீகியை மெச்சி, அவர் அளித்த பலாப்பழமாகிய இராமாயணத்தை, கம்பன் எங்ஙனம் தமிழ் மக்களுக்கு இனிய கம்பராமாயணமாக விருந்து வைத்தான் என்று தொடர்ந்து வருணிக்கும் முறை கற்கும்தோறும் இன்பம் பயக்கின்றது. கம்பன் புலமையின் உயர்வை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியென விளக்குகின்றது. கம்பன் தனிப்புலமை வாய்ந்தவன் என்பதை, செய்யுள் ஈற்றில் “கம்பனென்ற தமிழ்த் தாயார் நோற்ற மைந்தன்” என்பதால் கவிஞர் கூறினார். இதை உணராத, கம்பராமாயணத்தைத் தீக்கிரையாக்க வேண்டும் என்று கங்கணங்கட்டுவோருக்குச் சூடு கொடுப்பதுபோல, இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதவருக்குக் கம்பன் இராமாயணத்தை எழுதவில்லை என்ற கருத்துப்பட “நூல்படிந்த மனத்தவர்க்கு விருந்து வைத்தான்” என்று கவிஞர் குறிப்பிட்டார்போலும்.

2. கீழ்க் காணும் செய்யுளிலுள்ள நயங்களை எழுதுக.

(செய்யுளின் தொடர்பையும் உரைநடை ஆக்கத்தையும் ‘உரைநட ஆக்கம் செய்தல்’ என்ற அதிகாரத்தின் கடைசியில் காண்க.)

வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த
திருமேனி மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு
மிடநாடி யிழைத்த வாறே,
கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகியை
மனச்சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல்புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வாளி.

(கம்பராமாயணம்)

கவியுலகிலே மிகச் சிறந்தன சோகரசம் ததும்பும் பாடல் களே. இராவணனது மரணத்தினால் மண்டோதரி அனுபவித்த சோக சிகரத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டுவது இக்கவிதை.

மண்மேல் மாண்டு கிடந்த கணவனின் உடலைக் கண்ணுற்ற தும் கணவனின் வீரச் செயல்கள் மனைவிக்கு ஞாபகம் வருகின்றன. 'கயிலையங் கிரியையே அசைத்த இராவணனது திருமேனியல்லவா அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டு, புழுதியிலே புரள்கின்றது' என மண்டோதரி இரங்குகின்றாள். இந்தப் பரிதாப உணர்ச்சியை உச்சநிலைக்கு (Climax) உயர்த்துவதற்காக, வீரனது பெரிய மேனியிலே எள்ளுப் போடவும் இடமின்றி அம்புகள் எங்கும் துளைத்து உட்சென்று அவன் உயிரைப் பருகி விட்டன என்று உயர்வு நவீற்சி அணியென்ற (Hyperbole) கருவி கொண்டு எழுதுகின்றாள் புலவன்.

இராமனின் பாணங்கள் இராவணனின் உடம்பெங்கும் புகுந்து அவனுடைய உயிரைப் பறித்துவிட்டனவா? இராவணனின் அரிய உயிரை மாத்திரமன்றி இன்னுமொரு பொருளையும் அவன் உடலுள் புகுந்து அவன் அம்புகள் தேடியிருக்கவேண்டும் என்கிறாள் மங்கையர் திலகம் மண்டோதரி. ஒரு பெண்ணினால் சகிக்க முடியாத துயரம் எதுவெனில், தன் காதற் கொழுநன் தன்னுள்ளத்திலே இன்னொருத்திபால் ஆராக் காதலைப் பேணி வருதலாகும். பிற ஆடவனொருவன் தன் மனைவிபாற் காதல் கொள்வதை வீரம் மிகுந்த ஆடவனால் சகிக்க முடியாது. இந்த இருவரது ஆற்றுமையையும் கம்பன் மண்டோதரியின் வாயினால் வெளியிடுகின்றான். "சானகியை மனச் சிறையில் கரந்த காதல் உள்ளிருக்குமெனக் கருதி உடல் புகுந்து தடவியதோ ஒருவன் வாளி" என்னும் அடிகளிலே மண்டோதரியின் சோகம் உச்சநிலையை அடைந்து விடுகின்றது. சானகிபால் தகாத காதல்கொண்டு அதை உள்ளச் சிறையிலே வைத்தான் இராவணன். அந்தக் காதலைத் தேடித் தடவியது இராம பாணம் என்ற பொருள்தரும் அடிகளிலே மண்டோதரியின் மனநிலை, கணவன் சீதைபாற் கொண்ட காதலால் தன்னுள்ளம் துடித்த நிலை, தெற்றென விளங்குகின்றது. இந்த அடிகளிலே காணப்படும் தற்குறிப்பேற்ற அணி பாராட்டிற்குரியது.

மக்களின் உள்ளத்தை உள்ளவாறு பளிங்குபோல் காட்டுவது சிறந்த செய்யுளாகும். இது அந்த வகையைச் சேர்ந்தது. பொருட்கவை மாத்திரமன்றி, சொற்கள் தெளிவாகவும் அழகாகவும் அமைந்துள்ளன.

பயிற்சி

(அ) கீழ்க்காணும் செய்யுட்களை உரைநடையாக்கம் செய்க.

(ஆ) நயம் கூறுக.

1. நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி என்று தருங்கொ லெனவேண்டா — நின்று தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்தருத லால்.

(முதுரை)

(என்று தருங்கொலென வேண்டா — எப்பொழுது செய்வானே என்ற சந்தேகம் வேண்டாம்; தெங்கு — தென்னை; தாள் — அடிப்பக்கம்.)

2. செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால் எய்த வருமோ இருநிதியம் — வையத்து அறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

(நல்வழி)

(இருநிதியம் — பெருஞ் செல்வம்; வையத்து — பூமியில்.)

3. சுதந்திரப் பெருமை

வீர சுதந்திரம் வேண்டினின்றார் பின்னர் வேறென்று கொள்வரோ? — என்றும் ஆரமு துண்ணுதற் காசைகொண்டார் கள்ளில் அறிவைச் செலுத்துவாரோ?

புகழுநல் லறமுமே யன்றியெல்லாம் வெறும் பொய்யென்று கண்டாரேல் — அவர் இகழுறு மீனத்தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற் கிச்சையுற் றிருப்பாரோ?

பிறந்தவர் யாவரு மிறப்ப துறுதியெனும் பெற்றியை யறிந்தாரேல் — மானம் துறந்தற மறந்தும்பின் னுயிர்கொண்டு வாழ்வது சுகமென்று மதிப்பாரோ?

மானுட ஜன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும் வாய்மையை யுணர்ந்தாரேல் — அவர் ஊனுடல் தீயினு முண்மை நிலைதவற உடன்படு மாறுளதோ?

விண்ணி விரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும்போய்
மின்மினி கொள்வாரோ?

கண்ணிலு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ?

மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ?

கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினாற்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ?

வந்தே மாதர மென்று வணங்கியபின்

மாயத்தை வணங்குவாரோ?

வந்தே மாதர மொன்றே தாரக

மென்பதை மறப்பாரோ?

(பாடிபார்)

(ஆரமுது - கிறைய அமுது; பெற்றி - தன்மை; இரவி - சூரியன்; மின்மினி -
கட்சத்திரம்; தாரகம் - பூமி.)

4.

இலக்கிய பஞ்சகம்

வள்ளுவர் தந்த திருமறையைத் — தமிழ்
மாதின் இனிய உயிர்நிலையை

உள்ளம் தெளிவுறப் போற்றுவமே — என்றும்
உத்தம ராகி ஒழுகுவமே.

பாவின் சுவைக்கடல் உண்டெழுந்து — கம்பன்
பாரிற் பொழிந்ததீம் பாற்கடலை

நாவின் இனிக்கப் பருகுவமே — நூலின்
நன்னயம் முற்றுந் தெளிகுவமே.

தேனிலே ஊறிய செந்தமிழின் — சுவை

தேரும் சிலப்பதி காரமதை

ஊனிலே எம்முயிர் உள்ளளவும் — நிதம்

ஒதி யுணர்ந்தின் புறுவோமே.

கற்றவர் மெச்சும் கலித்தொகையாம் — இனபக்

கற்பனை சேருங் களஞ்சியத்தை

முற்ற அளந்து தெரிவோமே — காதல்

மூழ்கும் துறைகண்டு வாழ்வோமே.

பண்டை இயற்கை வளங்களுல்லாம் — பத்துப்

பாட்டின் வளத்தினிற் கண்டறிந்து

மண்டல மெங்கும் கமழும் அருந்தமிழ்

வாசம் நுகர்ந்து மகிழ்வோமே.

(கவிமணி சி. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

(களஞ்சியம் - சேகரித்து வைக்கும் இடம்; மண்டலம் - பூமி.)

5. 'பெற்றெடுத்த தாய்மிகவும் பழசாய்ப் போனால்
பிறிதொருதாய் வேண்டு' மென்று பேசு வார்போல்
நற்றவத்தால் நமக்கடுத்த தலைவன் காந்தி
நானிலத்தின் உயிர்கட்கெல்லாம் தாயாம் நண்பன்
கற்றகதை சரித்திரங்கள் காணச் சுத்தன்
கருணையென்ப தின்னதெனக். காட்டுந் தீரன்
உற்றதுணை காந்திவழி பழசா மென்றால்
உய்வதற்கு வேறுகதி உண்டோ நெஞ்சே!

(ஆஸ்தான கவிஞர் நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை)

6.

கண்ணொளி யின்றி மற்றக்
கட்டழ கிருந்தா லென்னப்
பண்ணளி இனிமை யூட்டாப்
பாட்டுகள் கேட்ப தென்னப்
புண்ணியப் புகழொன் றில்லாப்
பொற்பொதி யுடையார் போலும்
திண்ணிய சுதந்த ரத்தின்
தேரிசனம் இல்லா வாழ்க்கை.

உண்டிகள் பலவும் செய்து
உப்பிலா துண்ணல் போலும்
கண்டொரு இனிமை சொல்லக்
கனிவிலான் விருந்து போலும்
பெண்டரும் அழகு மிக்காள்
பிரியமில் லாமை யொக்கும்
தொண்டுசெய் துரிமை யின்றிச்
சுகித்துடல் வளர்க்கும் வாழ்க்கை.

(ஆஸ்தான கவிஞர் நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை)

(பொற்பொதி - செல்வ மூட்டை.)

7.

லாஜபதாய் துதி

(இவர் நாடு கடத்தப்பட்டபோது பாடப்பட்டது)

விண்ணகத்தே யிரவிதனை வைத்தாலும்
அதன்கதிர்கள் விரைந்து வந்து
கண்ணகத்தே யொளிதருதல் காண்கிலமோ?
நின்னையவர் கனன்றிந் நாட்டு
மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்யும்
யாங்களெலா மறக்கொ ணாதெம்
எண்ணகத்தே, லாஜபதி, யிடையின்றி
நீவளர் தற் கென்செய் வாரோ?

ஒருமனிதன் றனைப்பற்றிப் பலநாடு
கடத்தியவற் கூறு செய்தல்
அருமையிலை; எளிதினவர் புரிந்திட்டா
ரென்றிடினும் அந்த மேலோன்
பெருமையைநன் கறிந்தவனைத் தெய்வமென
நெஞ்சினுளே பெட்பிற் பேணி
வருமனித ரெண்ணற்றார் இவரையெல்லாம்
ஓட்டியெவர் வாழ்வ திங்கே?

(பாரதியார்)

(கண்ணு - கோபித்து; எண்ணகத்தே - மனத்திடையே; பெட்பு - ஆசை.)

8.

புதிய ருஷியா

(ஜார் சக்கரவர்த்தியின் வீழ்ச்சி)

இம்மென்றால் சிறைவாசம்; ஏனென்றால்
வனவாசம்; இவ்வா றங்கே
செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே
அறமாகித் தீர்த்த போதில்,
அம்மைமனங் கனிந்திட்டாள்; அடிபரவி
உண்மைசொலும் அடியார் தம்மை
மும்மையிலும் காத்திடுநல் விழியாலே
நோக்கினாள்; முடிந்தான் காலன்.

இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்துவிட்டான்
ஜாரரசன்; இவனைச் சூழ்ந்து
சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த
சுமடர்சட சடவென்று சரிந்திட்டார்,
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்தி போலே.

(பாரதியார்)

(காலன் - இயமன் போன்ற ஜார் சக்கரவர்த்தி; சுமடர் - கீழ்த்தரமானவர்.)

9.

நனைவும் முடிவும்

இருளும் அகலும் இரவியும் தோன்றும்;
பொருவில்இத் தாமரைப் பூவும் மலரும்;
மலரும் பொழுதுஇவ் வன்சிறை நீங்கி,
உலகில் எங்கும் உலவித் திரிந்து,
பூவெழு பற்பல புதுவனங் கண்டு,

நாவெழு சுவைதரு நறைமிக உண்டு
வாழ்குவன் ' என்றொரு மதுகரம் இருப்ப,
தாழ்மத வேழமொன் ருழகயம் இறங்கிப்
பாசிலை பூவெலாம் பறித்து,
வீசி எறிந்து வெறிகொண் டதுவே.

(கவிமணி சி. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

(பொருவில் - நிகரற்ற; வன்சிறை - வலிமையான சிறைச்சாலை; நறை - தேன்; மதுகரம் - வண்டு; தாழ்மதவேழம் - மிகுந்த மதத்தையுடைய யானை; ஆழகயம் - ஆழமான குளம்; பாசிலை - பச்சை இலை)

10. (பாரதப் போரில் அம்பு பட்டு இறக்குந் தறுவாயில்
கிடந்த கண்ணை நோக்கி இரந்த கண்ணிரானுக்கு,
தன் புண்ணிய மனைத்தையும் தானம் செய்வதாக அமை
வது இந்தப் பாடல்)

ஆவியோ நிலையிற் கலங்கிய தியாக்கை
அகத்ததோ புறத்ததோ வறியேன்
பாவியேன் வேண்டும் பொருளெலா நயக்கும்
பக்குவந் தன்னில்வந் திலையால்,
ஓவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்தும்
உதவினேன் கொள்கநீ யுனக்கும்
பூவில்வா முயனு நிகரல னென்றூற்
புண்ணிய மிதனினும் பெரிதோ.

(விக்கி பாரதம்)

(யாக்கை - உடம்பு; நயக்கும் - கொடுக்கும்; ஓவிலாது - ஒழியாது; அயன் - பிரமதேவன்.)

11. (தருமன் அருச்சுனனைப் பிரிந்து துயரத்தோடு இருக்கும்
நிலையையும் முனிவர் வருகையையும் கூறுவது)

விறல்விசயன் றனைப்பிரிந்த வருத்த மேன்மேல்
விஞ்சவொரு தஞ்சமற வெம்பி யம்பொற்
சிறகிழந்த பறவையெனத் துணைவ ரோடுந்
திறல்வேந்தன் சிந்தனையுற் றிருந்த காலைப்
பொறையறிவு நிறைதரும முடைய வாய்மைப்
போர்வேந்தே யஞ்சலெனப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி
மறையொருபொன் வடிவுகொடு வந்த தென்ன
மாமுனியு மிமைப்பிளிடை வந்துற் றானே.

(விக்கி பாரதம்)

(விறல் விசயன்தனை - வெற்றி நிறைந்த அருச்சுனனை; விஞ்சு - அதிகரிக்க; துணைவர் - தம்பிமார்; திறல் - வலிமை; மறை - வேதம்; பொன்வடிவு - அழகிய வடிவம்.)

12. சிறுவிரல்கள் தடவிப் பரிமாறச்
செங்கண் கோடச் செய்யவாய் கொப்பளிப்பக்
குறுவெயர்ப் புருவம் கூடலிப்பக்
கோவிந்தன் குழல்கொ டீதின போது
பறவையின் கணங்கள் கூடுதுறந்து
வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்பக்
கறவையின் கணங்கள் கால்பரப் பிட்டுக்
கவிழ்ந் திறங்கிச் செவியாட்ட கில்லாவே.

(பெரியாழ்வார்)

(கோட - வளைய; செய்யவாய் - சிவந்த வாய்; கூடலிப்ப - ஒன்றுசேர.)

13. (வேள்வி காக்க இராமனைத் தரும்படி விசுவாமித்திரர் தசரதனை வேண்டி, அதைக்கேட்டுத் தசரதன் துயரமடைதல்)

எண்ணிலா வருந்தவத்தோ னியம்பியசொன்
மருமத்தி னெறிவேல் பாய்ந்த
புண்ணிலாம் பெரும்புழையிற் கன்னுழைந்தா
லெனச்செவியிற் புகுத லோடும்
உண்ணிலா வியதுயரம் பிடித்துந்த
வாருயிர்நின் றாச லாடக்
கண்ணிலான் பெற்றிழந்தா லெனவுழந்தான்
கடுந்துயரங் கால வேலான்.

(கம்பராமாயணம்)

(மருமம் - மார்பு; புழை - துவாரம்; உழந்தான் - வருந்தினான்; காலவேலான் - கொல்லுந்தன்மையுடைய வேலை எந்திய தசரதன்.)

14. (இராவணனுக்குச் சீதைமீது மோகம் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டிச் சூர்ப்பநகை இராவணனுக்கு முன் அவனை வருணித்தல்)

வில்லொக்கு நுதலென் றூலும்
வேலொக்கும் விழியென் றூலும்
பல்லொக்கு முத்தென் றூலும்
பவளத்தை யிதழென் றூலும்
சொல்லொக்கும் பொருளொவ் வாதாற்
சொல்லலா முவமை யுண்டோ
நெல்லொக்கும் புல்லென் றூலு
நேருரைத் தாக வற்றே.

(கம்பராமாயணம்)

(நுதல் - நெற்றி; கோ - உவமை)

15. உண்டா லம்மவில் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்; பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர்; அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றூட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

(புறநானூறு)

(இயைவது - சேர்வது; தமியர் - தனித்து; முனிவு - வெறுப்பு; துஞ்சல் - சோம்பல் கொள்ளல்; அயர்வு - மனக் கவலை; மாட்சி - உயர்வு; நோன்றூன் - முயற்சி; உண்மையான் - உண்டாதலான்.)

அதிகாரம் XXI

மொழிபெயர்ப்பு (Translation)

ஒருவர் கருத்தை வேறொருவருக்குத் தெரிவிப்பதற்காக மொழி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆகவே, எந்த மொழியையும் 'சிந்தனையை வெளியிடும் கருவி' என்று நாம் கூறிவிடலாம். வெவ்வேறு நாடுகளில், மொழி வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெறுகின்றது. ஒரே நாட்டிலுங்கூட ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைக் காணலாம். இதனால், ஒவ்வொரு இனத்தவரும் ஒவ்வொரு மொழியைக் கையாளுகிறார்கள் என்பது விளங்கும்.

பல்வேறு இனத்தவர்கள் பலதிறப்பட்ட மொழிகளைப் பயன்படுத்துவதால் ஒருவர் மொழி மற்றொருவருக்கு விளங்காமல் போகின்றது. ஆகையால், ஒருவர் மொழியிலுள்ள கருத்தை மற்றொரு மொழி பேசுபவருக்கு விளங்கவைக்க வேண்டுமென்றால், அதை அவரின் மொழியில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இங்ஙனம் மாற்றி அமைத்தலே 'மொழிபெயர்ப்பு' எனப்படும்.

ஒரு மொழியை வேறொரு மொழியாகப் பெயர்த்தலின் அவசியத்தை உணர்ந்தால், மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையான சிறப்பியல்புகள் புலனாகும். ஒருவர் மொழியிலுள்ள கருத்தையோ அல்லது கருத்துக்களையோ, இன்னுமொரு மொழி பேசுபவர் விளங்கிக் கொள்வதற்காகவே மொழிபெயர்ப்பு அவசியமாகின்றது. இதிலிருந்தும், மொழிபெயர்ப்பின் இரண்டு இயல்புகளைக் கவனிக்கவேண்டும். முதலாவதாக, மொழி பெயர்ப்புக்கு எடுத்துக்கொண்ட மொழியிலுள்ள கருத்துக்கள் எதையும் தவறவிடல் ஆகாது. எதையும் கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ கூறல் கூடாது. இரண்டாவதாக, கருத்துக்களை விளங்க வைத்தல் வேண்டும்.

மேலே காட்டப்பட்ட முதல் இயல்பு மொழிபெயர்ப்பில் அமையவேண்டுமெனில், மொழிபெயர்ப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட மொழியிலுள்ள கருத்துக்களை ஒருவர் கிரகிக்கவேண்டும். இதற்கு, அந்த மொழியை விளங்கிக்கொள்ளும் திறன் வேண்டும். அந்த மொழியிலுள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள், மரபுச் சொற்றொடர்கள், அணிகள், இலக்கண மரபு, வாக்கிய அமைப்பு முதலியவற்றை ஒருவர் நன்கு பயின்றிருக்க வேண்டும். எனவே, மொழிபெயர்ப்பாளர் இரண்டு மொழிகளையும் நன்கு பயின்று, ஏற்ற பயிற்சியைப் பெற்றிருவன்தான் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பெற இயலாது.

இலங்கையில் நடைபெறுகின்ற பொதுத் தேர்வுகளில், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்படியே வேண்டப்படுகின்றது. ஆகையால், இந்தப் பயிற்சியைப் பற்றியே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படும்.

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கு முன்னர், ஆங்கிலச் சொற்களின் அல்லது சொற்றொடர்களின் நேரான தமிழ்ப் பதங்களை நன்றாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இதற்குச் சிறந்த ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி உதவியாக இருக்கும். எனினும், ஆங்கில வாக்கியத்தின் பொதுக்கருத்தை அறியாமல், அகராதியின் உதவியை நாடினால் சில இடங்களில் இடர்ப்பட வேண்டியும் நேரிடும். ஏனெனில், ஓர் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பல பொருள்தரும் தமிழ்ச் சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். இவற்றுள் ஏற்ற சொல்லைப் பொறுக்கி எடுக்கத் தெரியாவிடின் மொழிபெயர்ப்புத் தவறாக அமையும். உதாரணமாக, 'The curry is hot' என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இதிலுள்ள 'hot' என்ற சொல்லுக்கு அகராதியில் வெப்பம், சூடு, காரம், ஆவலுள்ள என்பது போன்ற சொற்கள் நேரான பதங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், வாக்கியத்தின் பொதுக் கருத்தை விளங்காவிட்டால் அகராதியைப் பார்த்தவுடன் 'வெப்பம்' என்ற முதலிலுள்ள சொல்லை எடுத்து 'கறி வெப்பமாய் இருக்கின்றது' என்று மொழி பெயர்த்தால், அது தவறாக அமையும். இங்கே 'hot' என்ற சொல் கறியைப்பற்றிக் கூறும்போது 'காரம்' என்றே பொருள் படும். ஆகவே, இதைக் 'கறி காரமாய் இருக்கின்றது' என்று மொழிபெயர்க்கவேண்டும்.

ஆங்கில வாக்கியத்தின் அமைப்பு வேறு. தமிழ் வாக்கியத்தின் அமைப்பு வேறு. சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழி பெயர்ப்பின், அது தவறாக அமையலாம். உதாரணமாக: 'This is a dog' என்ற வாக்கியத்தை மொழிபெயர்க்கும்போது 'இது ஒரு நாயாய் இருக்கின்றது' என்று எழுதல் தவறாகும். 'Is' என்ற வினைக்குறிப்பு 'நாய்' என்ற சொல்லிலே அடங்கியிருக்கின்றது. ஆகவே, இதை 'இது ஒரு நாய்' என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இதேபோல, 'I was given two books by my friend' என்ற செயப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தை 'எனது நண்பனால் இரண்டு புத்தகங்கள் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டன' என்று மொழிபெயர்த்தால் அது சிறப்பாக இருக்காது. தமிழில் இதை 'எனது நண்பன் எனக்கு இரு புத்தகங்கள் தந்தான்' என்று செய்வினை வாக்கியமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

ஆங்கிலத்திலே உள்ள மரபுச் சொற்றொடர்கள் (Idioms) இலக்கண மரபுகள் (Figurative Uses) முதலியனவற்றை அப்படியே மொழிபெயர்த்தால், தமிழ் மாத்திரமே கற்றவருக்கு அது விளங்காமல் போய்விடும். அல்லாமலும், அது மொழி பெயர்ப்பாகாது. தமிழ்மொழி மரபை நன்கு அறிந்து, ஏற்ற வாறு மொழிபெயர்க்கவேண்டும். உதாரணமாக, 'History brings to light that the Tamils traded with the Greeks' என்பதைத் 'தமிழர் கிரேக்கருடன் வாணிபம் செய்தார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருகின்றது' என்று மொழிபெயர்த்தால், அது விளக்கமில்லாமல் போகின்றது. தமிழில், 'வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருதல்' என்பது 'வெளிச்சத்துக்கு முன்னால் வைத்தல்' என்று பொருள்படுமே தவிர, ஆங்கிலத்தில் 'bring to light' என்பதின் பொருளை உணர்த்தாது. இதன் பொருளை உணர்த்தும் சொல் 'புலப்படுத்தல்' ஆகும். ஆகவே, இதைத் 'தமிழர் கிரேக்கருடன் வாணிபம் செய்தார்கள் என்பதைச் சரித்திரம் புலப்படுத்துகின்றது' என்று மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இதே போல, 'My introducing the speaker is like carrying coal to Newcastle' என்பதை 'பேச்சாளரை நான் அறிமுகப்படுத்தல் நியூகாசிலுக்குக் கரி கொண்டுபோவதைப் போலாகும்' என்று மொழிபெயர்த்தால் அது தமிழில் விளக்கமில்லாது போகின்றது. இதைத் தமிழ் மரபிற்கேற்ப, 'பேச்சாளரை நான் அறிமுகப்படுத்தல் கொல்லன் தெருவில் ஊசி விற்பது போலாகும்' என்று மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

சில இடங்களில் வாக்கிய ஒழுங்கை மாற்றி அமைக்கவும் நேரிடலாம். உதாரணமாக, 'He asked me where I went' என்ற வாக்கியத்தை அப்படியே 'அவன் கேட்டான் எங்கே நான் சென்றேன்' என்று மொழிபெயர்த்தால், தமிழ் வாக்கிய அமைப்புத் தவறாக அமையும். இங்கே சொற்களின் ஒழுங்கை மாற்றி, 'நான் சென்ற இடத்தை அவன் வினவினான்' என்று மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.

மேற்காட்டப்பட்ட முறைகளை நோக்குமிடத்து, மொழிபெயர்த்தலை ஒரு தனிக் கலையென்றே சொல்லி விடலாம். இந்தக் கலையை விருத்தி செய்வதற்கு இரண்டு மொழிகளைத் தனித்தனியே பயிலுவதும்ல்லாமல், மொழிபெயர்க்கும் பயிற்சியும் வேண்டற்பாலது. ஒருவருக்கு மொழிபெயர்ப்பில் சிறந்த பயிற்சியும் கவர்ச்சியும் இருக்குமானால், தேர்வில் வெற்றி பெறுவதுடன், 'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்க்கவேண்டும்' என்ற பாரதியின் கனவும் நனவாகும்.

Model Translation — மாதிரி மொழிபெயர்ப்பு

1. May God bless you.
கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.
2. As I liked the picture I bought it at once.
அந்தப் படத்தை நான் விரும்பியபடியால், உடனே வாங்கினேன்.
3. The drama ended as I wished.
நான் விரும்பியபடியே நாடகம் முடிந்தது.
4. No sooner had he reached home than he began to read.
அவன் வீட்டை அடைந்ததுதான் தாமதம், வாசிக்கத் தொடங்கினான்.
5. You are bound to fail, however you may try.
நீ எங்ஙனம் முயன்றாலும் தோல்வியடைதல் திண்ணம்.
6. I have not written to him since my return from Colombo.
நான் கொழும்பிலிருந்து திரும்பியதுமுதல் அவனுக்கு எழுதவில்லை.
7. I advise you to try although you may not profit.
நீ பயன் பெறவிட்டாலும், உன்னை முயலும்படி நான் புத்தி கூறுவேன்.
8. He does not believe what I told him.
நான் அவனுக்குச் சொன்னதை நம்புகிறானில்லை.
9. Rama would have helped the boy, had he met him.
அந்தப் பையன் இராமனைச் சந்தித்திருந்தால், அவன் அவனுக்கு உதவி செய்திருப்பான்.
10. Unless we pay the money, we shall not get what we want.
நாங்கள் பணம் கொடுத்தாலன்றி, விரும்பியதைப் பெற முடியாது.
11. He, who does much service to the country, will be respected.
நாட்டுக்கு அதிக சேவை செய்பவன் மதிக்கப்படுவான்.
12. The student ran fast so that he might get to school before nine o'clock.
ஒன்பது மணிக்கு முன்னர் பள்ளிக்கூடத்தை அடைவதற்காக மாணவன் விரைவாக ஓடினான்.
13. In spite of the teacher's warning, the students were inattentive.
ஆசிரியர் எச்சரிக்கை செய்தும் மாணவர்கள் கவனம் எடுக்கவில்லை.

14. If I were the Minister of Education I shall make numerous changes in the educational system of Ceylon.

நான் கல்வி மந்திரியாய் இருந்தால் இலங்கைக் கல்வி முறையில் பல மாற்றங்களைச் செய்வேன்.

(நீளமான தொடர் வாக்கியங்களைக் கருத்துக்கேற்பப் பிரித்தே மொழிபெயர்க்க வேண்டும். அல்லாவிடின் மொழிபெயர்ப்பில் பொருள் தெளிவும், உணர்ச்சியும், சீரிய நடையும் இல்லாமல் போய்விடும். கீழ்க்காணும் பந்தி இந்த முறையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.)

15. Unemployment is the most hideous of our social evils, and has lately seemed to have become established in a peculiarly vicious form. The worst evil of such unemployment is its creating in the unemployed a sense that they have fallen out of the common life. However much their physical needs may be supplied, the gravest part of the trouble remains. Because the man has no opportunity of service, he is turned a loafer and a self-seeker.

(William Temple)

மொழிபெயர்ப்பு:

எமது சமூகக் கேடுகளுள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மிகவும் பயங்கரமானது. இது விசித்திர தீமையாகச் சமீபத்தில் நிலைத்துவிட்டதென்று தோன்றுகின்றது. தொழிலற்று இருப்பது, ஒருவர் தாம் சாதாரண வாழ்க்கையிலிருந்தும் விலகியவர் என்ற உணர்வை அவரிடம் கிளப்புகின்றது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தரும் கேடுகளுள் இதுவே மிகவும் கொடியதாகும். அவர்களின் உடல் தேவைகளை எவ்வளவுதான் நிறைவு செய்தாலும் இதன் கொடூர இன்னல்கள் தீர்ந்தபாடில்லே. மனிதனுக்குச் சேவை செய்யத் தருணம் வாய்க்காததால், அவன் ஊர்சுற்றுபவனாகவும் தன்னலம் கருதுபவனாகவும் மாறுகின்றான்.

கீழ்க்காணும் பொதுவான ஆங்கில மரபுச் சொற்றொடர்களின் (English Idioms) நேரான தமிழ் அமைப்பு மொழிபெயர்க்கும்போது உதவலாம்.

A calling distance - கூப்பிடுதொலை.

A turn coat - அங்கிடுதத்தி.

A leap in the dark - ஆழமறியாமல் காலைவிடல்.

A sanctimonious cat - உருத்திராட்சப் பூனை.

A fly in the ointment - ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி விடம்.

A close shave - கண்ணில் வரவேண்டியது புருவத்தில் வரல்.

A frog in the well - கிணற்றுத் தவளை.

A cry in the wilderness - செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு நாதம் போல.

A thorn in one's side - நெருஞ்சி முள் போல.

A wolf in sheep's clothing - பசுத்தோல் போர்த்த புலி.

At one - ஒரு முகமாக நிறைவு.

At one's beck and call - காலால் இட்ட வேலையைத் தலையால் செய்தல்.

At one's fingers' ends - தலைகீழ்ப் பாடம்.

At one's wit's end - தலைதடுமாறல்.

Apple of the eye - கண்மணி போன்றது.

Aladdin's lamp - சுற்பக தரு.

Act of God - தெய்வாதீனம்.

Arm in arm - தோளில் கை போடல்.

Anathema - நஞ்சை யொத்தல்.

Blue moonshine - ஆகாயத் தாமரை.

Between the devil and the deep sea } இருதலைக் கொள்ளியுள்
Between Scylla and Charybdis } எறும்பு ஒத்து.

Beat about the bush - சுற்றி வளைத்துப் பேசுதல்.

Bag and baggage - மூட்டை முடிச்சு.

Carry coal to Newcastle - கொல்லன் தெருவில் ஊசிவிற்றல்.

Crystal clear - வெள்ளிடைமலை; உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி; குன்றின்மேல் விளக்கு; பளிங்கு போலக்காட்டல்.

Chip of the old block - தாயைப்போலப் பிள்ளை, நூலைப்போலச் சீலை.

Go to Bath - ஓடெடுத்தல்.

Go to rack and ruin - மண்ணாய்ப்போதல்.

Good wine needs no bush - பூக்கடைக்கு விளம்பரம் வேண்டுமோ?

In sack-cloth and ashes - கண்ணீரும் கம்பலையும்.

In high feather - ஒரு முழம் வளர்தல்.

It never rains but pours - பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்.

In a state of nature - தாய்பெற்ற மேனியோடு.

Like a bull in a Chinashop - வெண்கலக் கடையுள் யானை புகுந்
தது போல்.

Like the blind leading the blind - குருடன் குருடனுக்கு வழி
காட்டுவது போல்.

Like playing with fire - ஆப்பிழுத்த குரங்குபோல.

Make neither head nor tail - அடி முடி தெரியாமை.

Nook and corner - மூலை முடுக்கு.

Not dream of - கனவிலும் கருதாமை.

Not fit to hold a candle to - காலின் தூசும் பெறாமை.

Once in a blue moon - ஆடிக்கொருக்கால் அமாவாசைக் கொருக்
கால்.

Out of the frying pan into the fire - பனையால் விழுந்தவனை
மாதேறி மிதித்தல்.

Receive with open arms - மனமார வரவேற்றல்.

Sit on the fence - மதில்மேல் பூனை.

Stand to one's guns - விடாப்பிடியாய் நின்றல்.

Spread like wild fire - காட்டுத் தீ போல் பரவல்.

Star in the ascendant - வெள்ளி துலாமில்.

To lend one's ears - செவி சாய்த்தல்.

To be caught red-handed - கையும் மெய்யுமாய்ப் பிடிபடல்;
கையும் களவுமாய்ப் பிடிபடல்.

To grease the palm of - கைப்பசை காட்டல்.

To give one's hand upon anything - கை போட்டுக் கொடுத்தல்.

To wash one's hands of - கை கழுவி விடல்.

To be at sixes and sevens - கூதறை குப்பறை.

To cast pearls before swine - குரங்கின் கைப் பூமலை.

To be under one's thumb - கீறின கீற்றுள் நின்றல்.

To be Greek and Latin - கிரந்தம் போல் இருத்தல்.

To go with the tide - காலத்துக் கேற்ற கோலம்.

To quake in one's shoes - கரிக்குடல் கையேந்தல்.

To make mountain of a mole-hill - ஒன்றைப் பத்தாக்கல்.

To bell the cat - பூனைக்கு மணி கட்டல்.

To make bricks without straw - மலடியைப் பிள்ளைப்பெறச்
சொல்லல்.

To be food for worms - மண்ணோடு மண்ணாதல்.

To build castle in the air - மனப்பால் குடித்தல்; மனக்கோட்டை
கட்டுதல்.

To change colour - முகம் மாறுதல்.

To cry for the moon - முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்
படல்.

To shed crocodile tears - முதலைக் கண்ணீர் (நிலிக் கண்ணீர்)
வடித்தல்.

To nip in the bud - முனையிலே கிள்ளுதல்.

To have one's hands full - மூச்சு விட நேரமில்லாமை.

To lose oneself - மெய் மறத்தல்.

To be dead-beat - அடித்துப்போட்ட பாம்பு போல.

To kill two birds with one stone - அரிசிப் பொதியோடு திருவா
ரூர்.

To bite off more than one can chew - அளவுக்கு மிஞ்சிச்
சுமத்தல்.

To fall between two stools - இருதோணியில் கால் வைத்தல்.

To throw a sprat to catch a whale - இரூல் போட்டுச் சுரூப்
பிடித்தல்.

To hang in the balance - ஊசலாடல்.

To add fuel to the fire - எரியும் தீயில் நெய் வார்த்தல்.

To set one's face against - ஒரு கை பார்த்தல்.

To cut one's own throat - யானை தன் தலையில் மண்ணை வாரிப்
போடல்.

To give chapter and verse - வரி வரியாக ஒப்புவித்தல்.

To take the bread out of one's mouth - வாயில் மண் போடல்.

To plough the sand - விழலுக்கு இறைத்தல்.

To turn a deaf ear - செவி சாயாமை.

To blow one's trumpet - சொந்தப் புராணம் பாடல்.

To go without saying - சொல்லாமலே விளங்கல்.

To fish in troubled waters - தவித்த முயல் அடித்தல்.

To wash dirty linen in public - தன் பல்லைக் குத்தி மற்றவர்களுக்கு
மணக்கக் கொடுத்தல்.

To lie in the bed one has made - தாம் தாம் செய்த வினை தாமே
அனுபவித்தல்.

To look a gift horse in the mouth - தானங் கொடுத்த மாட்டின்
பல்லைப் பிடித்துப் பார்த்தல்.

To take away one's breath - தூக்கி வாரிப் போடுதல்.

To pay back in the same coin - பழிக்குப் பழி வாங்கல்.

To run with the hare and hunt with the hounds - பாலுக்கும்
காவல் பூனைக்கும் தோழன்; பிள்ளையையும் கிள்ளித்
தொட்டிலையும் ஆட்டல்.

Too many irons in the fire - தலை நிறைந்த வேலை
 Throw mud at - முகத்தில் கரி பூசுதல்.
 Through thick and thin - வாழ்விலும் தரழ்விலும்.
 Utopian scheme - ஆண்டிகள் மடம் கட்டல்.
 Weigh one's words - அளந்து பேசுதல்.
 With a high hand - ஏறுமாறும்.
 Win laurels - வாகை சூடல்.
 World of difference - மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வேற்றுமை.

பயிற்சி

Translate the following into Tamil:

[Reference may be made to the Glossary for Tamil equivalents to difficult English words and phrases.]

1. Raicharan was twelve years old when he came as a servant to his master's house. He belonged to the same caste as his master and was given his master's little son to nurse. As time went on the boy left Raicharan's arms to go to school. From school he went to College, and after College he entered the judicial service. Until the time of the boy's marriage Raicharan was his sole attendant. But when a mistress came into the house, Raicharan found that he had two masters instead of one.

(Stories from Tagore)

2. A number of people, the first time they ever saw a camel, ran away from it, for they were much afraid of such a tall and strangely shaped beast. The second time they saw it, finding that it did them no harm they ventured to draw near to it and look at it closely. But by and by they saw what a quiet and patient animal it was; so they caught it, put a bridle upon it, placed heavy burdens on its back and made it act as their servant. In short, they came at last to look upon it with no more wonder than if it had been a dog or an ass. Things which at first may seem wonderful or dreadful to us become much less so when we have grown used to them.

(Aesop's Fables)

3. A goat who was being chased by hunters ran for safety into a vineyard, and there hid himself beneath a thick vine. The hunters could not find him and soon passed on. Then the goat, after he had seen them go, came out from under the vine and began to eat the leaves, spoiling the tree in a very short time. The huntsmen, who had not gone far, heard the rustling of the leaves and saw the boughs moving, and they came back for another search. Thus the goat was soon discovered and taken — a punishment which he could not help feeling was a just one. For he had brought it upon himself by hurting that which had protected him.

(Aesop's Fables)

4. I have no doubt that the youths of this country realise the great responsibility that rests on them. I have no doubt that through their sacrifice, suffering and labour, India will before long be a free country where men and women will be free and have equal opportunities for education and development. India shall be free — of that there is not the slightest doubt. The only question is, when she will be free. We have all been born slaves but let us all resolve to die as free men. And if we are not to see India free in our own life-time, let us at least die in the attempts to free India.

(Subhas Bose)

5. This was the pleasantest year of all the life I led in this place. Friday began to talk pretty well and understand the names of almost everything I had occasion to call for and of every place I had to send him to, and talk a great deal to me; so that, in short, I began now to have some use for my tongue again, which indeed I had very little occasion for before—that is to say, about speech. Besides the pleasure of talking to him I had a singular satisfaction in the fellow himself. His simple unfeigned honesty appeared to me more and more everyday and I began really to love the creature; and, on his side, I believe he loved me more than it was possible for him ever to love anything before.

(Robinson Crusoe)

6. He declared it was of no use to work on his farm; it was the most pestilent little piece of ground in the whole country; everything about it went wrong, and would go wrong, in spite of him. His fences were continually falling to pieces; his cow would either go astray, or get among the cabbages; weeds were sure to grow quicker in his fields than anywhere else; the rain always made a point of setting in just as he had some outdoor work to do; so that though his patrimonial estate had dwindled away under his management, acre by acre, until there was little more left than a mere patch of Indian corn and potatoes, yet it was the worst conditioned farm in the neighbourhood.

(Rip Van Winkle)

7. It happened one day about noon, going towards my boat, I was exceedingly surprised with the print of a man's naked foot on the shore, which was very plain to be seen in the sand. I stood like one thunderstruck, or as if I had seen an apparition. I listened, I looked round me; I could hear nothing; nor see anything. I went up to a rising ground to look farther. I went up the shore and down the shore; but it was all one. I could see no other impression but that one. I went to it again to see if there were any more and to observe if it might not be my fancy; but there was no room for that, for there was exactly the very print of a foot, toes, heel, and every part of a foot; — how it came thither I knew not, nor could in the least imagine. But after innumerable fluttering thoughts, like a man perfectly confused and out of myself, I came home to my fortification.

(Robinson Crusoe)

8. Here I understand that there is the hateful system of dowry, whereby it becomes most difficult for young women to get suitable matches. The grown up girls — some of you are grown up — are expected to resist all such temptations. If you will resist these evil customs some of you will have to begin by remaining maidens either for life, or at least for a number of years. Then, when it is time

for you to marry, and you feel that you must have a partner in life, you will not be in thirst of one who has money or fame, or beauty of person, but you will be in search of one — even as Parvathi was — who has got all the matchless qualities which go to make good character.

(Gandhiji in Ceylon)

9. You may know, that each rupee that is to be found in this purse will go to find work for sixteen semi-starving women in the remote villages of India, and give them one anna per day for the work that they may do. Remember that they and their children do not get anything like two full meals per day, and that is what I can tell you from my own experience of hundreds of Indian villages. Your gift, therefore, is really an object lesson in true charity. What can be better or nobler than that from your youth, whilst you are shouldering no responsibility, you become accustomed to thinking not merely of yourselves but of those who are much poorer and much more unfortunately placed than you are!

(Gandhiji in Ceylon)

10. The majority of men and women in the world live by the work of their hands. Girls and women are trained from early childhood to do this work. A school system will be truly educational only if it includes this training in the curriculum and develops it further with scientific knowledge and improved techniques. The other important aspect of education is social and cultural training. Girls and women are the guardians of social and cultural traditions of a nation. Any system which does not ensure the continuity of these traditions cannot be considered truly educational. Our girls and women in India may be illiterate but during the last non-violent movements for independence they showed that they were not uneducated politically and culturally. During the recent election the illiterate women of the villages voted with dignity and restraint. They showed that they might be illiterate but not uneducated. The task in India

therefore, is not simply one of opening more and more schools. The task is to preserve and revitalise what is already there, using the existing agencies of family and community education.

(Srimathi Ashadevi Aryanayagam at the 44-nation Conference at Geneva)

11. The training that a school like Kundasale can give is I think a very important training to the women in our country. It is a systematic training in a small scale in agricultural farming, house-wifery and other such activities. Education in those details, in which we as a people are so unsystematic, will make for more efficient living; it will help to build up a more economical and productive community. To my mind religious education is absolutely essential. Ceylon is one of the foremost Buddhist countries of the world, a country which has fortunately been spared the horrors of war. Our country is one where Buddhism is practised in its pristine purity. We can take a leading part in restoring peace in at least this region of the world and denominational institutions must play a great part in achieving this object, for they are responsible for the training of our young men and women, who will be the citizens of tomorrow and who will have to guide the destinies of the country.

(Mr. Dudley Senanayake, Ex-Prime Minister of Ceylon)

12. This is a party government, a Congress Government. I am the leader of the party and I am the leader of the Government. I have been a Congressman for close upon forty years, and it has been the pride and privilege of vast numbers of people in this country to do so. Some of the members of the Opposition also gained some stature through this Congress Organization.

It is a party Government as government are in parliamentary democracies. That does not mean that Government functions for the benefit of the party. The permanent

services etc., should, of course be completely apart from the party. The ministers are partymen but ministers naturally should function with integrity and not use their governmental position for party purposes. That is an individual matter or behaviour. But it would be wrong if the house considered as non-partymen simply because they became ministers.

(Pundit Nehru)

13. But as years went on, old Glos procured other assistance than that of the donkey, or as I should rather say. Providence supplied him with other help; and, indeed, had it not been so, the old man must have given up his cabin and his independence and gone into the workhouse at Camelford. For rheumatism had afflicted him, old age had bowed him till he was nearly double, and by degrees he became unable to attend the donkey on its upward passage to the world above, or even to assist in rescuing the coveted weed from the waves.

At that time to which our story refers Trenglos had not been up the cliff for twelve months, and for the last six months he had done nothing towards the furtherance of his trade, except to take the money and keep it, if any of it was kept, and occasionally to shake down a bundle of fodder for the donkey. The real work of the business was done altogether by Mahala Trenglos, his grand-daughter.

(Anthony Trollope)

14. The condition of working journalists in the state is rapidly deteriorating. The middle class cost of living is oppressively high, but except for one or two papers which give some sort of allowance, proprietors as a body, seem to be profoundly oblivious of the fact. On the contrary the rising costs of newsprint come in as a handy excuse for giving no relief. The meagre and belated increments that have been recently sanctioned by one or two papers make little difference to the over-all picture, which is one of

gloom. A Tamil daily in the city has suspended publication. Another is, or was till the other day, being run with exactly three sub-editors. There are other newspapers, who bear on their faces all the marks of amateurish inefficiency that comes of relying on untrained and unqualified men. Meanwhile men who have gained considerable experience and are accounted good craftsmen by their peers are eating out their hearts in silent misery for lack of steady employment.

(N. Raghunatha Aiyer, President,
Southern India Journalist Federation)

15. There is no occasion for me to speak today. The voice of the world in many languages has already spoken and proved that Mahatma Gandhi was a world figure, loved and worshipped by all those who have a sense of the ideals, of righteousness, right doing and peace. We are his living symbols. We are his soldiers, we are the carriers of his banner before an embattled world. Our banner is Truth, our shield is Non-Violence, our sword is the sword of the spirit that conquers without blood. Shall we not follow in the footsteps of our Master? Shall we not obey the mandates of our Father? Shall we not be his soldiers and carry his battle to triumph? Shall we not give the world the completed message of Mahatma Gandhi? Though his voice will not speak again, have we not a million, million voices to bear his message to the world — not only in this world of our contemporaries but the world, generation after generation?

(Mrs. Sarojini Naidu)

GLOSSARY

[The Tamil equivalents (Vide Exercises on Translation) are applicable only in their respective contexts.]

1	fluttering thoughts - நிலையில்லா எண்ணங்கள்
to nurse - பரிகரிக்க	out of myself - என்னை மறந்து
judicial service - சட்டத் தொழில்	fortification - பாதுகாப்பிடம்
sole attendant - ஒரே ஏவலாளன்	8
mistress - இல்லாளன்	matches - கணவர்
4	resist - எதிர்த்தல்
have no doubt - சந்தேகமில்லை	customs - வழக்கங்கள்
realise the great responsibility - பெரும் பொறுப்பை உணர்தல்	maidens - கன்னியர்கள்
equal opportunities - சம சந்தர்ப்பம்	partner - வாழ்க்கைத் துணைவன்
resolve - உறுதிசெய்	matchless qualities - இணையில்லாப் பண்புகள்
5	9
singular satisfaction - தனித்திருப்தி	remote villages - சேய்மையிலுள்ள கிராமங்கள்
unfeigned honesty - பாசாங்கற்ற நேர்மை.	object lesson - எடுத்துக்காட்டு
6	whilst shouldering no responsibility - பொறுப்பில்லாத போது
pestilent - நோய்க்கிடமான	10
patrimonial estate - முதுசொக்காணி	majority - பெரும்பான்மையான
dwindled - குன்றியது	system - முறை
Indian corn - சோளம்	curriculum - பாடதிட்டம்
worst conditioned - மோசமான நிலையுள்ள	scientific knowledge - விஞ்ஞான அறிவு
7	improved techniques - திருந்திய செய்கை முறை
like one thunder struck - இடியே றுண்டு மலைத்தவன் போல	aspect - அம்சம்
apparition - பேயுரு	social and cultural training - சமூக பண்பாட்டுப் பயிற்சி

ensure - திடப்படுத்து
 continuity - தொடர்ச்சி
 traditions - மரபுகள்
 non-violent movements - அகிம்
 சை இயக்கங்கள்
 politically and culturally - அரசியல், பண்பாடு சம்பந்தமாக
 election - தேர்தல்
 voted with dignity and restraint - கண்ணியத்துடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் வாக்களித்தார்கள்
 illiterate but not uneducated - படிக்காதவர் களானாலும் அறிவற்றவர்களல்லர்
 preserve and revitalise - பாதுகாத்துப் புத்துயிரளித்தல்
 agencies of family and community education - குடும்ப சமுதாயக் கல்விமூலம்

11

agricultural farming - விவசாயத் தொழில்
 house-wifery - வீட்டுப்பணி
 economical and productive community - சிக்கனமும் பொருட்பெருக்கமும் நிறைந்த சமுதாயம்
 has been spared the horrors of war - போரின் கொடூரங்களிலிருந்தும் தப்பியது
 pristine purity - புராதன புனிதம்
 denominational institutions - மத சம்பந்தமான கழகங்கள்
 in restoring peace - சமாதானத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட

must play a great part - பெருமுயற்சி செய்தல் வேண்டும்
 to guide the destinies of the country - நாட்டின் வருங்காலத்தை வகுக்க

12

party government - கட்சி அரசியல்
 close upon - ஏறக்குறைய
 pride and privilege - பெருமையும் பேறும்
 members of the opposition - எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்
 stature - உயர்வு
 organization - கழகம்
 in parliamentary democracies - குடியாட்சி முறைக்கேற்ப
 permanent services etc. - நிரந்தர ஊழியம் முதலியன
 integrity - நேர்மை

13

afflicted - பீடித்தது
 coveted - அவாவிய

14

journalists - பத்திரிகை எழுத்தாளர்
 is rapidly deteriorating - விரைவாகக் குறிந்து கொண்டு வருகிறது
 middle class cost of living - நடுத்தர வகுப்பினரின் வாழ்க்கைச் செலவு
 is oppressively high - அளவுகடந்து அதிகரித்திருக்கின்றது

